

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 126

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' αυτό το τεύχος:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

ΝΙΚΗ το 'βαπτίζουν της νοικοκυράς

ΑΘΗΝΑ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ
για κάθε χρήση
ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΟ
και βείτε

ΠΡΟΪΟΝ ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΪΑΣ
ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ & ΧΑΝΙΩΤΗ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΜΕΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 2Α (ΣΤΑΣΙΣ ΚΑΜΠΑ)
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 95 ΤΗΛ 21015

ΓΙΑ
ΚΑΘΕ
ΓΥΝΑΙΚΑ

Το φρυαχτό της ομορφιάς

του προσώπου την ΗΜΕΡΑ
και την ΝΥΧΤΑ είναι η ΚΡΕΜΑ

ΡΟΔΑΛΙΝΗ

ΡΟΔΑΛΙΝΗ: Για το πρόσωπό σας.
ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΣΑΝΑ: Για τα χέρια και το δέρμα.
ΚΡΑΓΙΟΝ ΜΑΟΡΙ: Για να έχετε ώραια χείλη.

ΕΤΟΣ 5ον ♦ ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1954 ♦ ΑΡΙΘ. 126

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ Έκδότης

Οικον. Διευθ.: ΑΝΤ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου και Σανταρόζα 1 ♦ Τηλέφ. 36-762

Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555. Τηλέφ. πειστηριών 26-343

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΙΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΙΔΕΑΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Αποχαιρετώντας με ο υποψήφιος δήμαρχος, μου είπε:

— Έμπρός λοιπόν. Με το χέρι στην καρδιά, ψηφίστε!

Χαμογέλασα. Άλλα το χαμόγελό μου έδωσε μόλις βρέθηκε σε ούδετέρο χώρο. Σε βαθείες σκέψεις έπεσα. Κι' αν δεν φοβόμουν μη δυσχερεστήσω τον φίλο υποψήφιο, θα γύριζα πίσω να του πω αυτά που εμπιστεύομαι τώρα σε σας:

Γιατί φίλε κύριε, πρέπει έμεις οι γυναίκες να ψηφίσουμε με το χέρι στην καρδιά; Πάνε αυτά!! Από τη στιγμή που η γυναίκα έγινε κάτοχος του εκλογικού βιβλιαρίου, στέλνει περίπατο φίλεις, συμπάθειες, οίκογενειακές παραδόσεις κι' επιρροές. Και ψηφίζει μόνον αφού σχηματίση προσωπική γνώμη, για τη δημοτικότητα του κάθε υποψηφίου, την εκτίμησι και την εμπιστοσύνη με την οποία τον περιβάλλει ή κοινή γνώμη, τη σοβαρότητα, τη συνέπεια, με μιά λέξη την ήθικη έγγυψι που δίνει για τις υλικές του υποσχέσεις. Άλλα, έχωμε άραγε ανάγκη μόνον από υλικές προσφορές;

Γι' αυτό λυπάμαι ότι δεν δέχομα το λογίδριό του και να του πω:

Στόπ! Ο δήμαρχος, στην γυναικεία τουλάχιστον συνείδησι, είναι ο πιο κοντινός κοινωνικός λειτουργός, ο οικείος θάλαγα έστω κι' αν μας είναι άγνωστος προσωπικώς. Ο δήμαρχος είναι ένα πρόσωπο που δε μας τρομάζει, που δε θα διστάσωμε να χτυπήσωμε την πόρτα του. Κι' αυτή η οικειότηης προέχεται από το γεγονός ότι το δήμαρχο το συναντούμε στο κάθε μας δῆμα. Αυτόν κατηγορούμε για τα κακώς κείμενα, αυτόν εύλογοιμε για τα καλώς, πολύ περισσότερο δε έμεις οι γυναίκες, με την έντονη ευαισθησία μας.

Ποτέ δε θα ξεχάσω μιαν άγνωστή μου κυρία, κάποτε παραμονές δημοτικών εκλογών, που έπεσε φαρδιά - πλατιά στην οδό Σταδίου γιατί είχε σκοντάψει άπάνω σε μιά σκοτώστρα του πεζοδρομίου:

«Έγχεσε μιά ψηφο, κύριε δήμαρχε!» είπε αφού συνήλθε ή μάλλον την συνέφεραν στο αντίκρυνό φασμακείο όταν σηκώθηκε ή μάλλον την έσηκωσαν από χάμα σε κακό χαλί.

Και ποτέ δεν θα ξεχάσω τον έαυτό μου όταν — πάνε χρόνια — είδα παιδάκια απο-

ρα ν' απολαμβάνουν για πρώτη φορά τις χαρές της ζωής, χαρι στις φροντίδες του τότε δημάρχου. Όχι με το χέρι στην καρδιά, αλλά με την καρδιά μου ολοκληρη θα τον έψιφζα και θα προπαγάνδιζα για την εκλογή του.

Καταλαβαίνετε τί θέλω να πω; Στοργή ζητάνε οι γυναίκες από το δήμαρχό τους. Στοργή όχι μόνο για τα έμψυχα, αλλά και για τ' άψυχα. Το δύσκολο, αλλά όχι αδύνατο συνδυασμό του τερπνού με το ωφέλιμο ζητάμε. Να μη νοιώθουμε ότι κινδυνεύει να πέση θύμα της προόδου, ό,τι ειδυλλιακό έχει απομεινει στην πρωτεύουσα. Έχομε την άπαιτησι να διατηρήση ή Άθήνα το σκόρπιο της, εδώ κι' εκεί, χαμόγελο. Να διατηρήση τις απρόοπτες μικρές όασις της, που την κάνουν να ξεχωρίζη ανάμεσα σ' όλες τις πρωτεύουσες του κόσμου. Να μη μείνη «ταπί» ή Άθήνα με μοναδικό αναγνωριστικό της την Ακρόπολι.

Το ξέρω ότι θα με διακόπτατε σ' αυτό το σημείο. Και γι' αυτό άπαντώ στην άνειπωτη παρατήρησί σας:

Δέν πέφτετε έξω, κύριε υποψήφιε δήμαρχε! Ρωμαντισμοί, θα πήτε. Μάλιστα! Άλλα εκεί που πλανάσθε είναι που νομίζετε πως μιλάτε εξ' όνόματος της περασμένης γενεάς. Όχι κύριε υποψήφιε. Έξ' όνόματος της σημερινής γενεάς μιλάω. Γιατί μ' όλη την κατανόησι κι' επιείκεια που παρακολουθούμε το ρεαλιστικό πνεύμα της εποχής, δεν μας διαφεύγει ως τόσο ή υποσυνείδητη ανάγκη της νεολαίας για ό,τι ρωμαντικό. Άλλοίμονο κι' αν δεν τον καλλιεργήσωμε. Τότε ή διάδυτη άπειλη πλήρους συγχύσεως αισθημάτων και πρακτικότητας, θα γίνη μιαν θλιβερή πραγματικότητα. Ποιά χώρα που άπαρηγόρησε το ρωμαντισμό είδε ποτέ χαίρι και προκοπή; Έσας θεωρούμε, κύριε, τον ύπ' άρ. 1 συντελεστή αυτού του θαύματος. Έσας το σκηνογράφο της πρωτεύουσας.

Γι' αυτά όλα κύριε υποψήφιε, δήμαρχε, δεν θα ψηφίσωμε με το χέρι στην καρδιά, αλλά με τον δείκτη του χεριού στον κρόταφο.

ΜΑΡΙΑ. ΙΩ. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Η ΤΩΝΙΑ ΤΗΣ ΤΑ ΔΙΟΡΘΩΜΑΤΑ
ΝΕΑΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ

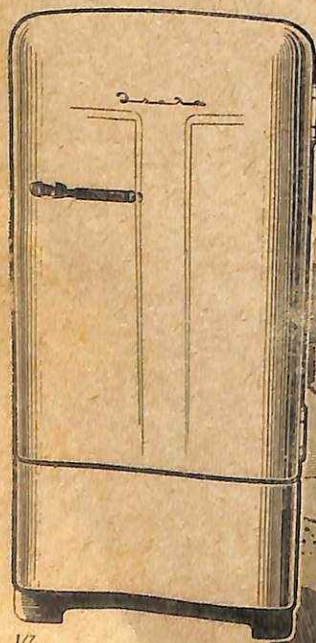
Α Ν το φόρεμά σας έχη λυώσει στις μασχάλες ή αν το στείλατε στο καθαριστήριο και «μπήκε», έτσι που να σας στενεύη ο μπουστός, μπορείτε να το διορθώσετε πολύ ώραία συνδυάζοντάς το με πλεκτό λάστιχο. Οι δυο λύσεις που σας προσφέρουμε θα δώσουν μιαν έντελώς νέα και μοντέρνα μορφή στο φόρεμα. (Προτιμότερο να διαλέξετε το μαλλί κατά προτίμησι στο χρώμα του ύφασματός σας).

1 Το λαστιχο φτάνει έως κάτω από τη μασχάλη, ώστε να αντικαθίστα έντελώς το λυωμένο μέρος δίνοντας συγχρόνως και το απαραίτητο φάρδος. Αν υπάρχει λόγος μπορείτε να κάνετε και την πλάτη ολοκληρη λαστιχο, αφήνοντας μόνο ένα ύφασμάτινο νομίτη συνεχόμενο με το μανίκι, να θυμίζη μπροστινό.

2 Αν το φόρεμά σας έχη χαλαρωμένες κουμπιές, παλαιού τύπου πετάκια, κακό γιακά κ.λ.π. μπορείτε να το διορθώσετε κατά τον τρόπο που βλέπετε. Έδώ το λαστιχο προχωρεί φθάνοντας ως το λαιμό.

3-4 Αν θέλετε ένα καλοφτιαγμένο πλεκτό καπέλακι, μπορείτε να ντύσετε με λαστιχο την καλότη ενός παλιού καπέλου σας. Θα αφήσετε το λαστιχο μακρύτερο από την καλότη, ώστε να το γυρίσετε προς τα μέσα και να στρώσετε το καπέλακι σας. Αν το προτιμάτε μπορείτε και να το γυρίσετε προς τα έξω ώστε να σχηματίση μπουρλέ που θα στερεώσετε με βελονιές. Η γαρνιτούρα κορδέλα περασμένη με φιογκάκι έπάνω - κάτω.

ΜΙΝΩΑ

ΤΟ ΝΕΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ ΤΗΣ ΙΖΟΛΑ

Και τον χειμώνα ακόμη είναι αδύνατον να διατηρηθούν τα τρόφιμά σας, χωρίς επικίνδυνες αλλοιώσεις για την υγεία σας. Το ηλεκτρικό ψυγείο ΜΙΝΩΑ της ΙΖΟΛΑ διατηρεί τα τρόφιμά σας, χειμώνα - καλοκαίρι. Επίσης χειμώνα - καλοκαίρι, θα σας προσφέρει άφθονο κρύο νερό, γιατί η δίψα δεν γνωρίζει εποχή.

ΜΙΝΩΑ: Μία έπιτυχία της Έλληνικής βιομηχανίας

ΙΖΟΛΑ
Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΔΕΛ

Ζητήματα τής γυναίκας

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

Η παγκόσμια διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που ψηφίστηκε από τη γενική συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το Δεκέμβριο του 1948, λέει μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα: «Πάντα τα ανθρώπινα, όντα γεννώνται ελεύθερα και ίσα ως προς την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα... έκαστος δύναται να κάμει χρήση πάντων των δικαιωμάτων και ελευθεριών των διακηρυγμένων εν τη παρούση δήλωσει, άνευ ουδεμιάς διακρίσεως φυλής, χρώματος, φύλου υ.υ., και έχει το δικαίωμα να μετέχει εις την διαχείρισιν των δημοσίων υποθέσεων τής χώρας του, είτε απ' ευθείας, είτε διά μέσου αντιπροσώπων ελευθέρως εκλεγμένων... Πάν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως γίνεται δεκτόν επί ίσοις όροις εις τα δημόσια λειτουργήματα τής χώρας του». Τη διακήρυξη αυτή πρέπει να έχη υπ' όψη της κάθε Έλληνίδα για να εκτίμηση τη σημασία τής ψήφου της.

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Με την ευκαιρία των δημοτικών εκλογών, αξίζει να παραθέσουμε εδώ μερικούς αριθμούς των ψηφοφόρων, άνδρών και γυναικών, κατά περιοχές. Πρώτα πρώτα το σύνολο των εκλογέων σ' όληκληρη τη χώρα είναι 2.093.991 άνδρες και 1.820.724 γυναίκες. Με την πρώτη ματιά ο αριθμός των γυναικών ψηφοφόρων φαίνεται ικανοποιητικός — αν και θάπρεπε να ήταν ίσος με τον αριθμό των άνδρων. Όμως, ο αριθμός των γυναικών εκλογέων παρουσιάζεται τόσο μεγάλος όχι από το ενδιαφέρον των Έλληνίδων ψηφοφόρων, αλλά έπειδή στις περισσότερες επαρχίες υπάρχουν εκλογικά καταλόγοι, χωρίς διδύλια, στους οποίους γράφονται υποχρεωτικά οι γυναίκες σαν ψηφοφόροι μάλιστα συμπληρώνουν το 21ον έτος τής ηλικίας τους. Απόδειξη, άλλωστε, τής απροθυμίας των γυναικών εκλογέων έχουμε στις μεγάλες πόλεις, όπου είναι υποχρεωμένες να υποβάλουν σε ώριμες — όχι σπουδαίες — διατυπώσεις για να δώσουν εκλογικά διδύλια. Σ' αυτές, λοιπόν, τις πόλεις, ενώ ο αριθμός των γυναικών εκλογέων θάπρεπε να είναι φυσιολογικά μεγαλύτερος, σε αναλογία με την έπαρξία, είναι σημαντικά μικρότερος και μόνο στη Νέα Ίωνία, στο Χαλάνδρι και στα Μέθανια υπερτερούν οι γυναίκες εκλογείς με τους αντίστοιχους αριθμούς: Ν. Ίωνία: 8118 γυναίκες, 7923 άνδρες. Χαλάνδρι: 3363—3061. Μέθανια: 353—331. Όλβιεροι πρωτοπορία σε αριθμό γυναικών εκλογέων έχουν και τα Καλάβρυτα, όπου ο κατακτητής είχε ξεκλήρισει τις περισσότερες οικογένειες απ' τους άνδρες τους. Εκεί οι γυναίκες ψηφοφόροι είναι 413 και οι άνδρες 334.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΧΘΟΣ

Από έπίσημα στοιχεία που υπάρχουν στις αρμόδιες υπηρεσίες, είναι γνωστό ότι το ποσοστό των αλκοολικών, αυτών που κάνουν χρήση διαφόρων ναρκωτικών καθώς και εκείνων που υποφέρουν από κοινωνικά νοσήματα, είναι σοβαρό. Στην ύπαιθρο, και περισσότερο στη Μακεδονία, στην Ήπειρο και τη Θράκη, οι μανιάδες «ποτιζούν» τα παιδιά τους με ρακί κι' ακόμα δυο δημάτα έξω απ' την Αθήνα, στα Μεσσηνια, χρησιμοποιούν την περίφημη «κρασοπαπαρά». Όλα αυτά σκοτώνουν τον οργανισμό των παιδιών και επιδρούν σημαντικά στην ανάπτυξή τους, όπως γίνεται με τα σκυλάκια

που τα ποτίζουν με ούζο για να μένουν μικρόσωμα. Δέ φθάνει, δηλαδή, ο υποτισμός που ζαρώνει τους νεαρούς διαστούς, αλλά έρχονται και τα οινόπνευματάδη για να συμπληρώσουν το κακό. Έτσι υπάρχουν τα λεγόμενα «αλκοολοχώρια», όπου τα παιδιά «κουτούλανε» όλη μέρα στο σχολείο, όπως αναφέρει χαρακτηριστικό γράμμα δασκάλου.

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Κι' όμως, ενώ όλ' αυτά είναι γνωστά στο ύπαιθρο, γ' υγιεινής, κανείς δεν ενδιαφέρεται να διαφωτίση το λαό και ιδιαίτερα τις μπερές, για τον τόσο σοβαρό κίνδυνο που απειλεί τα παιδιά τους. Στο έξω-προς, η διαφώτιση των μπερών πάνω σ' αυτά τα θέματα θεωρείται στοιχειώδες καθήκον και γίνεται με το συστηματικότερο τρόπο. Και δεν άκουουν μόνο στη θεωρία αλλά προχωρούν και στην πράξη: «Επιβάλλουν να πίνουν τα παιδιά στο σχολείο γάλα και χυμούς φρούτων κάνουν διαλέξεις παντού και έχουν ειδική ημέρα αφιερωμένη στον αντιαλκοολικό αγώνα. Έδώ τι γίνεται σ' αυτόν τον τομέα; Απολύτως τίποτε. Ούτε καν ενισχύεται η ιδιωτική πρωτοβουλία γι' αυτό. Έχουμε υπ' όψη μας γυναικούλες του λαού, που άκουγόντας σχετικές διαλέξεις τής Χριστιανικής Ένώσεως Γυναικών 'Ηθικής Έξυψώσεως Εκλαιογών Φωλάωντας: «Γιατί δε μας τα έλεγον αυτά γρηγορότερα, να γλυτώσουμε τα παιδιά μας;» Δεν είναι πραγματικό αυτό το έρώτημα;

ΟΧΙ ΕΜΠΟΔΙΑ

Και μιά που μιλήσαμε για τη χριστιανική ένωση γυναικών ήθικής εξυψώσεως και το έργο της στον αγώνα κατά του αλκοολισμού, της κοήσεως ναρκωτικών και γενικότερα των κοινωνικών νοσημάτων, νομίζουμε ότι οι διαλέξεις της — αληθινά κηρύγματα — που έγιναν στα όργανα τής αστυνομίας και τής χωροφυλακής, θα έπρεπε να επεκταθούν στις ανώτερες τάξεις των σχολείων, στους στρατώνες, στο ραδιόφωνο. Γιατί οι έγχροτοι αυτοί είναι φοβεροί και το κράτος έχει υποχρέωση να οργανώσει πραγματική σταυροφορία. Προς το παρόν θα μπορούσε να ενισχυθεί η ΧΕΓΗΕ στην προσπάθειά της να διαφωτίση τις λαϊκές μάζες στην ύπαιθρο και στους συνοικισμούς, και όχι να παρεμβαλλώνται εμπόδια απ' την γραφειοκρατία.

ΔΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

Η εκλεκτή καλλιτέχνις του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθηνών Δέσπω Κανέλλου που ανεχώρησε για την Αμερική ύστερα από πρόσκληση των εκεί Χιακών σωματείων. Θα περιόδευση όλες τις Ην. Πολιτείες δίνοντας ρεσιτάλ έλληνικών τραγουδιών στις όμογενείς παροικίες.

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΛΕΙΠΕ

Αυτό το «Κολέγιο Οικιακής Οικονομίας» που υπόσχεται σε έξη μήνες να παραδίνη στην κοινωνία τέλειες νοικοκυρές και συζύγους, έλειπε πραγματικά απ' τον τόπο μας. Και πρέπει να συγχαρή κανείς την νεαρή Έλληνίδα εκπαιδευτικό κ. Ζαχαρούλου, που αφού παρακολούθησε σχετικά μαθήματα στην Αμερική, έσπευσεν εδώ γεμάτη φιλοδοξία να ανεβάση το επίπεδο τής συγχύχνης Έλληνίδας νοικοκυράς εκεί που τής αξίζει. Ένα κατάλληλο οίκημα στην οδό Μεταμορφώσεως 3, στο Καλαμάκι, έγινε ο ναός, απ' όπου θα γίνουν τα κορίτσια μας έτοιμα να διευθύνουν ένα σύγχρονο σπίτι αλλά και έξωτλισμένα κοινωνικά, ώστε πουνε να μη ύστερούν. Γιατί εδώ δεν πρόκειται για επαγγελματική εκπαίδευση, όπως συμβαίνει με όλες τις άλλες οικοκυρικές σχολές. Στο «Κολέγιο Οικιακής Οικονομίας» οι κοπέλλες θα διδάσκονται την διατροφή, επιστατημένα, ώστε χωρίς να έπιθαμνίζονται, ο προϋπολογισμός του σπιτιού, να έχη ο οργανισμός των μελών τής οικογένειας όλα τα στοιχεία που εξασφαλίζουν την υγεία με εύγευστα φαγητά και υγιή. Παράλληλα θα γίνεται διδασκαλία του «σαβουάρ βιβρό», παιδαγωγικής, ψυχολογίας του παιδιού, βρεφοκομίας και παιδοκομίας, καθώς και στοιχείων κοπτικής, ραπτικής, πρώτων βοηθειών και νοσοκομειακής περιθύψης. Στη σχολή λειτουργεί οικότροφείο για τις νέες των επαρχιών. Γι' αυτές η φοίτηση, μαζί με τη διαμονή και διατροφή, στοιχίζει 2.200 νέες δραχμές το μήνα. Για τις έξωτερικές μαθήτριες, αυτές που θα παρακολουθούν μόνο τα μαθήματα, τα μηνιαία δίδακτρα είναι δραχμές νέες 550.

ΑΣΣΟΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Το νέο άστέρι τής αμερικανικής μόδας είναι ο Έλληνας Τζάιμς Γαλλάνος, που πήρε το πρώτο βραβείο των «Κριτών τής αμερικανικής μόδας» μεταξύ 39 ειδικών σχεδιαστών που έλαβαν μέρος στην έφετεινή επίδειξη φορεμάτων στν Μητροπολιτικό Μουσείο τής Ν. Υόρκης. Το βραβείο αυτό — έτήσιο — γίνεται εδώ και δώδεκα χρόνια στον καλύτερο Αμερικανό σχεδιαστή μόδας. Η

έλληνοδίκη έπιτροπή αποτελείται από 76 μέλη — όλα ειδικά και πεπεισμένα στη μόδα. Όλη η κομπερσέ της Νέας Υόρκης βρίσκεται στην επίδειξη αυτή. Ο Γαλλάνος, που προέρχεται απ' την Καλιφόρνια, παρουσίασε τριάντα χειμωνιάτικες και ανοιξιάτικες δημιουργίες του. Η τελευταία του σιλουέτα κυμαίνεται μεταξύ τής πολύ λεπτής ίστιας γραμμής και τής πολύ φαρδιάς φούφας, αφήνοντας δε οι πιέτες και τα γανιρίσματα από γούνα.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Με ζήλο ενδιαφέρον αναμένεται η έναρξη τής Έλληνικής Παιδικής Σκηνής στο θέατρο Κυβέλης που γίνεται μεθυσία Παράσκευη 19 τρέχ. ώρα 6 μ.μ. με τον «Μότσαρτ». Στο έργο πρωταγωνιστεί ο γνωστότατος μικρός Νίκος Παλιδός.

ΜΟΔΑ - ΤΕΧΝΗ

Στην πρώτη έκθεσι - φεστιβάλ «Μόδα-Τέχνη», που οργανώθηκε με έπιτυχία στον Πειραιά, έκανε έξαιρετική εντύπωση μία θαυμάσια εύρεσιτεχνία τής πειραϊκής βιοτεχνίας, που θα κατακτηθή όχι μόνο την ελληνική, αλλά και την ευρωπαϊκή αγορά. Πρόκειται για τα περίφημα γυναικεία παπούτσια και άλλα είδη άεσσούαρ, που είναι φτιαγμένα με κυριολεκτική την κλωστή τής πετονιάς, δουλεμένο και ανακατεμένο με άσημι, πλατίνη, μετάξι και άλλες ύλες. Από το ύλικό αυτό γίνονται έξαιρετικά βροδύνα παπούτσια, τσάντες, καπέλα κ.λπ. Η πινγκήπισσα Νικολάου, που έτιμησε την έκθεσι, ένθουσιασθηκε τόσο από την πρωτοτυπία αυτή των άεσσάρων Στουριανόνα, ώστε ζήτησε να δοκιμάση ένα ζευγάρι από τα παπούτσια και οι έκθετες τής προσέφεραν ένα θαυμάσιο τέτοιο ζευγάρι. Ας σημειωθεί ότι τα παπούτσια αυτά βραβεύθηκαν με χρυσό βραβείο σε διάφορες ευρωπαϊκές έκθεσεις και στη Διεθνή τής Θεσσαλονίκης.

ΧΟΡΟΣ ΣΕ ΦΙΛΜ

Στο νέο ελληνικό φιλμ «Η Δούκισσα τής Πλακεντίας», που γυρίζει η σκηνοθέτις κ. Μαρία Πλυτά παρουσιάζονται και δυο χορευτικά τα οποία ανέλαβε να συνθέση και να διδάξη η εκλεκτή χορογράφος μας κ. Τατιάνα Βαρούτη.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Η πρόεδρος τής «Αγροτικής Παιδικής Φωλάς Β. Ελλάδος» κ. Νία Στράτου, μας παρακάλεσε να δημοσιεύσουμε τα κατωτέρω προς έπιστάλογόφον μας, του οποίου άγνοεί τη διεύθυνση, για να τον ευχαριστήση με ιδιαίτερη έπιστολή:

Αξιότιμη κ. Οικονόμου, Με ιδιαίτερον συγκίνησιν έδωσα εις το περιοδικόν «Η Γυναίκα και το Σπίτι» τής 21ης Απριλίου 1954 την εύγενή έπιστολήν σας, εις την όποιαν εκφράσατε με ένθουσιασμόν διά την κίνησιν του Σωματείου τής «Αγροτικής Παιδικής Φωλάς» και ιδιαίτερος διά το τμήμα λαϊκής τέχνης «Μακεδονική Γωνία». Ως πρόεδρος του Σωματείου έπιθυμώ να σας εκφράσω τας ελπίρεις μου ευχαριστίας και να σας διαβεβαιώσω ότι παρόμοια έκδηλώσεις ύπέρ του έργου του Σωματείου μας, αποτελούν πολυτίμητον ενθάρρυνσιν διά την συνέχισιν αυτού. Μετά πλείστης τιμής, ΝΙΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΤΟ ΦΛΟΓΙΣΜΕΝΟ ΒΟΥΝΟ». Μετά τα «Γεράκια τής Πίνδου» ο Ζήσης Σκάσας εκκλώφρησε το

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

νέο αυτό διδύλιό του με διακόσμηση και ολοσέλιδο σχέδιο του χαράκτη Α. Τάσσου, και έπιμέλεια του Θανάση Καρανιζή. Πρόκειται για ένα λαϊκό θρύλο γύρω απ' τα στοιχεία και τους συγγένους, μεταπασμένον σε παραμυθόδραμα.

«ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΣΙΕΙΡΩΣΗ»

Έκκλωφρησε το διδύλιό του Μπάμπη Κλάρα «ΤΟ ΠΙΣΤΕΝ ΕΝΟΣ ΑΠΛΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ». Είναι ένα τρίπτυχο φιλοσοφίας, κοινωνιολογίας και αισθητικής που έπιχειρεί να ξανοίξη διέοδο ανάμεσα στις πνευματικές και κοινωνικές συμπληγάδες τής εποχής μας. Σχήμα 80, σελίδες 88. Αθήνα 1954. Πωλείται σ' όλα τα βιβλιοπωλεία δρχ. 20.

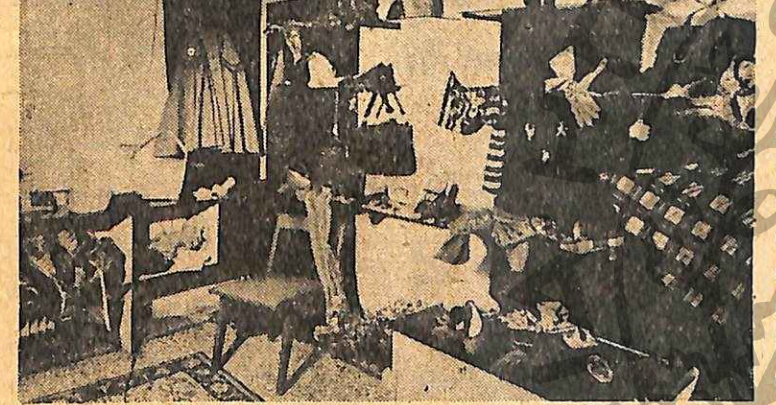
Με τον τίτλο «ΣΑΡΚΑΣΜΟΙ» ή γνωστή λογοτέχνης Όλγα Π. Παπαστάμου εκκλώφρησε το δεύτερο τέμπλο διδύλιού της. Πρόκειται για μία συλλογή από ποιήματα που τα διακρίνει φιλοσοφική διάθεση, στιχουργική άρμονία και θερμός λυρισμός.

Έκκλωφρησε το τεύχος «Ο κτωδριού του περιοδικού το «Χαρόμενο σπίτι» τής Αποστολικής Διακονίας με εκλεκτά και έπικαιρα θέματα.

Έκκλωφρησε το τεύχος 64 «Οκτ. — Νοεμ. — Δεκ.» του «Κρουσάλλη» φυσιολατρικού περιοδικού του ομώνυμου Πειραϊκού έκδρομικού σωματείου με εκλεκτά ύλη και πρόγραμμα έκδρομών.

«ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΛΙΓΑ». Συλλογή ποιημάτων τής Αικ. Κ. Οικονόμου. Το χαρακτηριστικότερο γνώρισμα τών ποιημάτων είναι ένα βαθύ θρησκευτικό συναίσθημα και ένας άδολος πατριωτικός λυρισμός.

Η Διεθνή Έκθεσις Θεσσαλονίκης, εκκλώφρησε σ' ένα κομψό τόμο από υπερεακτικές σελίδες, τον Έπίσημο Όδηγό τής 19ης περιόδου 1954, και ένα συνοπτικό όδηγο στον όποιο είναι ταξινομημένα κατ' άλφαβη-

Η ΝΕΑ ΜΠΟΥΓΙΚ «BANITY»

Στη φωτογραφία μας βλέπουμε μία γωνία τής νέας μπουτίκ «Βάνιτυ» που έκαμε έσχάτως τα έγκαίνιά της. Η «Βάνιτυ» παρουσίασε χαριτωμένα σύνολα, ντεπιές, μπλουζίνες κ.λπ., ίδιες με μεγάλη ποικιλία άεσσούαρ, ζωνες, τσάντες, γάντια και μαντήλια. Οι περισσότερες ιδέες όφειλονται στο λεπτό γούστο και στην καλλιτεχνική έμπνευσιν των κυριών που διευθύνουν τη μπουτίκ. Τέρψιν Αδαμοπούλου και

τική σειρά όλα τα ενδιαφέροντα τής Έκθεσεως. Έκθέται έσωτερικού, αντιπροσώποι έκθετών έξωτερικού, περίπτερα, χώροι έκθέματα κ.λπ.

Από διακόσιες έξηντα ώρες, ώραία γραμμένες και θαυμάσια ταξινομημένες σελίδες, με χρήσιμους πίνακες και σχέδια, αποτελείται το διδύλιό του Θεσσαλονικιού γιατρού. Έπ. Δ. Καραβαλάμη, που πραγματεύεται τη «Συζυγική στέρωσι» και που εκκλώφρησε τώρα τελευταία. Το διδύλιό είναι γραμμένο σε απλή δημοτική γλώσσα και παρέχει μία πλήρη ενημέρωση σχετικά με το πρόβλημα τής συζυγικής στέρωσεως, που άπασχολεί χιλιάδες άνθρώπους και στη χώρα μας. Επιστημονικά ενημερωμένο και ντοκουμενταρισμένο είναι πολύ χρήσιμο στους γιατρούς, σε όλους τους γιατρούς, ενώ η απλότητα των έννοιών του και οι κρακτικές συμβουλές που δίνει το κάνουν απαραίτητο σκεδόν για κάθε στειρό άνδρύνου, ίσως για κάθε οικογένεια θα μπορούσε να πώ, θα μπορούσε κανείς να παρατηρήση ότι ο συγγραφέας δεν βίγει καθόλου την κοινωνική πλευρά του προβλήματος, που και όμως είναι άεχωρήστη, και επίσης δεν δίνει πρακτικές υποδείξεις σχετικά με τις φλοισοπαλινικές στέρωσεις, που τις ονομάζει «ψυχολογικές». Είναι όμως τόσο τα προτερήματα του διδύλιου και τόσο χρήσιμα και ώραία πράγματα περιέχει για γιατρούς - φοιτητές και οικογένειες, που αξίζει τον κόπο να αποτελέση ένα από τα διδύλια τής κάθε βιβλιοθήκης σε γραφείο ή σε σπίτι. Πιστεύω μάλιστα πως η απλή άνάγνωσι του θα ώφεληση πρακτικά πολλά στειρά άνδρύνου, ή άνδρύνου που νομίζουν ότι είναι στειρά.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ματιές απ' τ' παράδισο

ΔΑΣΚΑΛΕ ΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΣ...

Πολλούς γέροντες «κοτσονάτους» πίκρανε αυτή τη φορά ο Τσάρλυ Τσάπλιν, ο άμμητος Σαρλώ με το νέο του έργο «Τα φάτα τής Ράμπας». Απορημάλλης ο ίδιος, τους έδωσε ένα μεγάλο μάθημα—φυσικά το μάθημα περιορίζεται σε κείνους που έχουν επίσης άσπρα μαλλιά, ώστόσο δεν το «δάζουν κάτω» κι' όνειρεύονται ειδύλλια με πεταλούδες... Ο Καλδέρο, ο ήρωας τής ταινίας, γέμισε μ' έμπιστοσύνη στη ζωή την άπογοητευμένη μπαλαρίνα Τέρρυ κι' έκείνην νιώθοντας για το σωτήρα της άπεραντη εύγνωμοσύνη νόμισε πως αυτό είναι έρωτας. Με δάκρυα τον παρακαλεί να παντρευτούν, είναι έτοιμη να του προσφερθή, πιστεύει στον έσμο τους. Αλλά ο Καλδέρο δεν άφείνε άχρησιμοποίητη τη βαθεία πείρα τής ζωής. Ξέρει πως δεν μπορεί κανείς στην ηλικία του να παίξει με τα νεύατα χωρίς να το πληρώση ακριβά. «Στα γηρατειά μου, λέει, χρειάζομαι αλήθεια... αλήθεια! Κι' αν είναι δυνατόν, λίγη άξιοτρέπεια». Η εύγενική του ψυχή πλημμυρίζει από ανθρώπινα αισθήματα. Δεν άνεχεται την ψευδαίσθησι και την αυταπάτη, που κουρελιάζουν τα τελευταία χρόνια μας στον κόσμο. Οι συνομηλίκτοι του Καλδέρο, όσοι άνειρεύονται ακόμα κάποια Τέρρυ, βλέποντας τη θυσία του — και η μεγάλη τέχνη του Τσάρλυ Τσάπλιν την έκανε τόσο πειστική, άναπόφευκτη...—μέσα στη σκοτεινή αίθουσα του κινηματογράφου κατάλαβαν ποιο είναι το χρέος τους σ' άνάλογες περιπτώσεις. Και μονάχα όταν δγκηκαν έξω θυμήθηκαν ότι ναί μεν ο Τσάρλυ Τσάπλιν τους έδωσε ένα μεγάλο μάθημα με την τέχνη του, αλλά ο ίδιος ζή, όπως λέει, τρισευτυχισμένος με την τέταρτη σύζυγό του, την έκισοκίταχρονη Ούνα Ο' Νήλ. Έχει μαζί της και τρία παιδάκια. Ποιόν να πιστέψουν, λοιπόν; Τον καλλιτέχνη ή τον άνθρωπο; Φυσικά τον πρώτο. Γιατί η τέχνη δεν άνδιαφέρεται για τις έξαιρέσεις. Όπωςόποτε, όμως, ζήλεψαν τον Τσάρλυ Τσάπλιν και γι' αυτά που λέει και γι' αυτά που... κάνει ο ίδιος!

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ

Μιά άναγνώστρια μας έγραψε ότι πρέπει όλες οι γυναίκες οργανώσεως ν' άρχίσουν σταυροφορία για τα δικαιώματα τής γυναίκας... την Κυριακή. Για το Θεό και τους ανθρώπους ή μέρα αυτή θεωρείται μέρα άναπαύσεως. Για τις γυναίκες που έχουν οικογένεια είναι ή πιο κοπιαστική. Πρώτα - πρώτα έχει μέσ' στα πόδια της και σύζυγο και παιδιά. Οι άπαιτήσεις τους είναι άναριθμήτες. Θέλουν ν' αλλάξουν, θέλουν ιδιαίτερες περιποιήσεις και προπαντός θέλουν να φάνε τα πιο πικάντικα φαγητά που προϋποθέτουν ένα σωρό υπελάδες και κόπους. Και διάζουν. Βιάζονται γιατί τ' άπομασημένο θέλουν να δοούν έξω. Και νάναι κι' έκείνη έτοιμη για έξω. Πώς να τα προφάση όλα; Σκοτώνεται κυριολεκτικά την Κυριακή. Μπορεί να τη θεωρήση άργία; Κάθε άλλο. Έτσι ή ανάγκη για μία σταυροφορία ύπέρ των δικαιωμάτων της κατά την έβδόμη ή μέρα τής έβδομάδος, είναι ήπιτακτική. Συμφωνούμε άπόλυτα με την άναγνώστριά μας. Όστόσο, αυτός ο αγώνας θα πρέπει να γίνη από την κάθε μία χωριστά. Δηλαδή να τ' άφήνη όλα σ'εμένα τις Κυριακές. Τότε όμως θα πάψουν να έχουν άργια οι σύζυγοι και τα παιδιά. Έπομένως θα πάψ τσάμπα ή... σταυροφορία!

Όσο και να είχαμε φέτος ένα από τα γλυκύτερα φθινόπωρα, το πρόβλημα τής θερμάνσεως άρχισε να μας άπασχολή σοβαρά Είναι άλλωστε το σπουδαιότερο πρόβλημα του χειμώνα. Σπίτι χωρίς καλά άρρωμαμένη θέρμανσι, δεν είναι σπίτι. Είναι κόλασι...παγωμένη. Παραλύει τις διαθέσεις, άχοστατεύει όλες τις άλλες άνέσεις του. Ένα έστω

ΠΕΡΙ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

Όσο και να είχαμε φέτος ένα από τα γλυκύτερα φθινόπωρα, το πρόβλημα τής θερμάνσεως άρχισε να μας άπασχολή σοβαρά Είναι άλλωστε το σπουδαιότερο πρόβλημα του χειμώνα. Σπίτι χωρίς καλά άρρωμαμένη θέρμανσι, δεν είναι σπίτι. Είναι κόλασι...παγωμένη. Παραλύει τις διαθέσεις, άχοστατεύει όλες τις άλλες άνέσεις του. Ένα έστω

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΚΕΤΟΥ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ο τοκετός στα χρόνια της Τουρκοκρατίας ήταν κάτι το εξαιρετικά βάρβαρο. Τρομερά μαρτύρια έπρεπε να υποστεί η έγκυμονούσα μέχρι να γίνη μητέρα. Δύο ξένοι περιηγητές που πέρασαν από την Ελλάδα ο ένας το 1777 κι' ο άλλος πενήντα χρόνια αργότερα, την εποχή της Έπαναστάσεως, ο Γάλλος Σουνίνι κι' ο Ιταλός Τζεκίνι, δίνουν την ίδια σπαρταριστή περιγραφή.

Και πρώτα - πρώτα άντρας γιατρός δεν είχε θέσι στη γέννα. Στα νησιά του Αιγαίου κι' ακόμα στην Πελοπόννησο και στη Στερεά Έλλάδα οι γυναίκες γεννούσαν με τον ίδιο έντελως ιδιόρρυθμο τρόπο.

Ο Σουνίνι περιγράφει έναν τοκετό νεαρής συζύγου μόλις δέκα οκτώ ετών, που του επέτρεπε εξαιρετικώς να παρακολουθήσει κατά το 1778 σ' ένα νησί του Αιγαίου.

Η νέα ήταν διορφή, ύψηλή, επιδελτική και ρωμαλέα.

Μόλις την έπιασαν οι πρώτοι μικροί πόννοι, την πήγαν άμέσως στην κάμαρά της. Η μαμή ήταν κι' άλλος εκεί με τη συνοδο της. Ήταν κι' οι δυο γρήγες. «Αν ένας ζωγράφος θέλε να ζωγραφίσει μια μάγισσα δεν είχε παρά να πάρη για μοντέλο την ένδοξη εκείνη διαβολογυναίκα. Σιβυλικές σκοτεινές μυστηριώδεις ήταν οι κουβεντές της. Μα κι' η βοηθός δεν ήταν λιγώτερο παρά ξένη. Είχε κουβαλήσει το σέλλι, μια ιδιόρρυθμη πολυθρόνα με άνοιγμα στη μέση και περιέμενε διαταγές. Και η πρώτη διαταγή δόθηκε:

Νά ξεκλειδωθούν όλες οι κλειδαριές! Έντελώς όλες άκλόμα και της ντουλάπας! Μόλις οι πόνοι δυνάμωσαν η μαμή διατάζει πάλι:

Η νέα να πηγαίνει χωρίς διακοπή. Την έπιασαν αυτή από τ' ένα μπράτσο κι' η βοηθός από τ' άλλο και την δημάτιζαν. Όταν οι πόνοι γίνοντοσαν δυνατοί τότε την αναγκάζανε να σκύβει μπροστά στο κρεβάτι ενώ η μαμή πήγαινε πίσω της και της συνέβλη και με τις δυο γροθιές της τα πλευρά. Μόλις παύαν οι πόνοι ξανάριζε το περπάτημα κι' ύστερα πάλι η σύνβλη με τις γροθιές.

Ο Τζεκίνι που ήταν διάσημος γιατρός και φίλος του Καποδίστρια γράφει για το ίδιο γεγονός πως αν δεν πέθαιναν οι γυναίκες από το βασανιστήριο αυτό, δεν πέθαιναν μόνο και μόνο γιατί οι Έλληνίδες εκείνης της εποχής ήταν εξαιρετικά ρωμαλέες.

Όμως ο τοκετός της νέας ήταν δύσκολος. Ήτανε κάτι σπάνιο θέσι. Όχι, δεν το κατάρθαν. Τότε φώναζε τον άδρα της νέας.

Χτύπησε την με το παπούτσι σου τρεις φορές στην πλάτη!

Ο άντρας ήξερε. Χτύπησε τρεις φορές τη γυναίκα του και φώναζε:

— Έγώ σε γκάστρωσα, εγώ σε ξεγκάστρωνα!

Έτσι γίνετο το θαύμα. Στη μοιραία στιγμή η νέα τοποθετήθηκε στο σέλλι. Η μαμή κάθισε χαμηλότερα. Την έσφιξε με τα μπράτσα της στη μέση. Το μωρό δεν άργησε να φανή. Η μαμή τ' άρπαξε και το χώρισε από το κορμί της μανάς. Κι' άμεσως με μία βίαιη κίνηση σήκωσε τη γυναίκα. Την ξανασήκωσε, την ξανασήκωσε πολλές φορές μέχρι να θγούν τα πάντα.

Ο Σουνίνι κατάπληχτος από την αγριότητα προσπάθησε να πείση τη μέγαιρα να σταματήσει το μαρτύριο.

—Θα της έρση αίμορραγία, της είπε. Θα πεθάνη!

Κι' όμως τίποτα δεν έπαθε. Δεν είπε ούτε μία λέξη για παράπονο. Δεν φάνηκε διάλογο έ-ξανημένη. Την έδεσαν με μία ύφασματένια ζώνη από το στήθος μέχρι τα νεφρά. Δεν έδειξε να στενοχωριέται. Λίγες στιγμές ξεκούρασης κι' άπο-χτησε πάλι το ροδαλό χρώμα.

Την πρώτη μέρα η μαμή έπλυνε την κοιλιά της με κρασί που μέσα του είχαν θράσει ξερά φύλλα ροδιού και μέλι. Ύστερα από διάφορες πλύσεις μ' αυτό άπλωσαν ροδοφύλλα στο μέρος του τοκετού ως την άλλη μέρα.

Τη δεύτερη μέρα της έζαζαν καταπλάσματα από μπαμπάκι ποτισμένο με ζεστό κρασί. Πασπάλησαν την κοιλιά της με σκόνη κανέλλας και μοσχόκαρυδο χωριστά.

Κι' η μαμή έξήγησε. Βάφτισε το μπαμπάκι στο κρασί γιατί τη βρήκε άναμικη άλλοι-ως έπρεπε να το βαφτίσει σε ρακή, για να προκαλέσει πιο μεγάλη ζέση και περισσότερους πόνοι! Όχι μέρους συνεχίστηκαν τα καταπλάσματα δυο φορές την ημέρα.

Κάθε φορά που η μαμή έβαζε το καταπλάσμα ανέβαινε στο κρεβάτι, έδωζε τα παπούτσια της και πίεζε τρεις φορές δυνατά με τα πόδια της την πληγή της γυναίκας. Τη βράδυ της όδους μέρας έβρασε καλά ένα αυγό, αφάιρεσε το τσόφλι, βάφτισε τ' αυγό σε άρωματική σκόνη και τόβαζε στο μέρος που πριν έπιζε με το πόδι της!

Το αυγό έμεινε στη θέση αυτή δυο ως τρεις ώρες! Η μαμή βεβαίωσε τον Σουνίνι σοβαρά, πως αυτό γίνεται για να διώξη ένα τυχόν κροκόδειμο που μπορεί να πήρε η λεχώνια.

Όμως οι προλήψεις δε σταματούν εδώ. Τα άσποδευτα της λεχώνιας δεν έπρεπε να πλυθούν τον καιρό του τοκε-τού με θαλασσινό νερό όπως το συνηθίζουν στα νησιά. Τις πρώτες οκτώ μέρες η λεχώνια δεν πρέπει να δει άστέρη. Γι' αυτό κι' αν βγή από ανάγκη την τέταρτη ή πέμπτη μέρα, φροντίσει να γυρίσει πριν σου-ρουπώσει και κλείνει τα πορ-τοπαρθένα για να μη δει κα-τά λάθος άστέρη. Άλλοι μόνον αν συμβεί κάτι από τα πιο πά-νω. Μητέρα και μωρό δεν πρό-κειται να ζήσουν!

Όμως δεν είναι λίγες οι

—Και ο γείτονάς σας που έμενε στο υπόγειο;
—Μη άνησυχίτε για κείνον, είναι δουτηχτής;

ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ

—Και ο γείτονάς σας που έμενε στο υπόγειο;
—Μη άνησυχίτε για κείνον, είναι δουτηχτής;

Η ΚΟΜΠΙΝΑ

φροντίδες για το παιδί. Μόλις γεννήθηκε το παιδί το πλύνανε με νερό, σκέπασαν όλο το σώμα του μ' αλάτι!

Αργότερα άλειψαν τα εϋλα του με γάλα σκύλας για να βγάλει γρήγορα δόντια.

—Νάχαμε μυαλά λαγού θα-ταν καλύτερα.

Ύστερα είπαν στον κατά-πληκτο Γάλλο γιατρό.

—Εμείς γιατί το ξέρουμε από παλιν πως θάνα κορίτσι. Βάλουμε τη νέα κι' έσταξε από το στήθος της μιά σταγόνα ά-γουρου γάλα σ' ένα ποτήρι κα-θαρό νερό. Έ, λοιπόν η στα-γόνα δε βούλιαξε!

Σ. Ν. ΛΙΜΠΕΡΤΟΣ

ΤΙ ΘΑ ΕΥΡΙΣΚΑΝ

Ο κύριος μπαίνει έξαλλος στο γραφείο του αστυνομικού.

—Έχασα τη γυναίκα μου!, φωνάζει.

—Θα την βρούμε, κύριε! Ήσυχαστε. Μπορείτε να μάς κάνετε μιά ακριβή περιγραφή της;

—Χμ... κάνει ο κύριος σα-τισμμένος.

—Είναι ψηλή ή κοντή;

—Χμ... Δεν καλοθυμάμαι!

—Μελαχρινή ή ξανθή;

—Χμ... Δεν καλοθυμάμαι!

—Παχειά ή αδύνατη;

—Χμ... Δεν καλοθυμάμαι!

—Τελος πάντων έχει κανένα δικαστικό;

—Βεβαίως! Κρατάει μαζί της ένα σκυλάκι, ράτσας πε-κινού, χρώματος γκρί, με μά-τια κίτρινα, με μαύρη βούλα στη ράχη, με...

—Καλά, κύριε! Διακόπτει ο αστυνομικός. Θα σας βρούμε τό... σκυλάκι!

ΠΩΣ ΘΑ ΨΗΦΙΣΕΤΕ

“Ολες οι Έλληνίδες πρέπει να άσκησουν το έκλογικό δικαίωμα

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ

ΝΑ ΨΗΦΙΣΕΤΕ

χρόνων προσπάθειες και άγώνες και γιατί με την ψήφο ή γυναίκα άποκτά το δι-καίωμα να εκλέγη και να εκλέγεται. Η σημασία της ψήφου όμως για την Έλ-ληνίδα είναι σπουδαία και για πολλούς άλλους σοβαρούς λόγους ακόμα και ά-ξίζει ν' αναφέρουμε μερικούς άπ' αυτούς: Πρώτα - πρώτα γιατί με την ψήφο της μπορεί να συμβάλει στην προκοπή του συνόλου και στη βελτίωση της δικής της θέσεως. Γιατί έχει το δικαίωμα και την ευθύνη, μαζί με τους άντρες, να κατευ-θήνη και να προετοιμάζη το μέλλον της χώρας, ειδικά δε στην περίπτωση των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών της δίνεται η ευκαιρία να ενδιαφερθή σαν νοι-κοκυρά «εις τὰ του οίκου της» — όπως είναι για όλους μας η περιοχή όπου κα-τοικούμε. Γι' αυτό ακριβώς πρέπει κάθε γυναίκα να μάθη ακριβώς το μηχανι-σμό της ψήφου, ώστε να μη θεωρηθή ή ψήφος της άκυρη για τυπικούς λόγους. Είναι περιττό να επαναλάβουμε κι' άπ' τη στήλη αυτή πόσο είναι βασική ύπο-χρέωση όλων να ψηφίζουν.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ της 21ης Νοεμβρίου για την ανάδειξη νέων δημοτικών και κοινοτικών άρχόντων σ' όλό-κληρη τη χώρα, παρουσιάζουν και για την Έλληνίδα ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιατί τη φορά αυτή έχουν άρισμένες ι-διορρυθμίες, άφου θα διενεργηθούν έπί τη βάση του νέου Κώδικος περί Δήμων και Κοινοτήτων. Είναι άπαραίτητη, λοιπόν, μιά αναλυτική εικόνα του τρόπου της δι-ενεργείας των εκλογών της Κυριακής.

Πρώτα - πρώτα εκλογικό δικαίωμα έ-χουν όλοι οι Έλληνες και Έλληνίδες που συμπλήρωσαν το 21ο έτος της ηλικίας τους και είναι γραμμένοι στους εκλογι-κούς καταλόγους δήμου ή κοινότητας. Οι έτεροδημότες που ψηφίζουν άλλοτε βάσει καταστάσεων, δεν θα μπορούν τώρα να ψηφίζουν. Μόνο στον τόπο που είναι κα-νείς γραμμένος μπορεί να ψηφισή.

Οι εκλογικοί κατάλογοι που ίσχυσαν για τις βουλευτικές εκλογές ίσχύουν και για τις εκλογές δημοτικών και κοινοτι-κών άρχόντων. Στους περισσότερους δή-μους και κοινότητες που ίσχύουν οι δια-τάξεις των εκλογικών βιβλίων ταυτώ-τητας, θεωρούνται, φυσικά, σαν εκλογι-κοί κατάλογοι, οι πίνακες των βιβλίων αυτών. Υπάρχουν, δηλαδή, και περιοχές όπου οι εκλογείς δεν ψηφίζουν βάσει των εκλογικών βιβλίων, αλλά των εκλογι-κών καταλόγων, στους οποίους είναι γραμμένοι όσοι και όσες έχουν δικαίωμα ψήφου. Αυτό όμως δεν συμβαίνει στις πε-ρισσότερες περιφέρειες της χώρας όπου όσοι έχουν το δικαίωμα ψήφου πρέπει να έχουν δγάλει το σχετικό εκλογικό βιβλί-αριο, χωρίς το οποίο δεν μπορούν να ψη-φίσουν.

ΠΩΣ ΘΑ ΦΗΦΙΣΕΤΕ

● Στο ψηφοδέλτιο, που πρέπει να είναι λευκό θα βρίσκονται ες μὲν τὸ ἑπὶ μέρος τὸ ἔμβλημα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συν-δυασμοῦ, ἀπὸ κάτω δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων κατ' ἀλφάβητικὴν σειρὰ με- πρῶτο τοῦ υποψηφίου δημάρχου.

● Οἱ ἐγγραφεῖς ἄλλων ὀνομάτων ἀπὸ ἄλ- λων συνδυασμῶν, ἢ οἱ διαγραφῆς δὲν ἐπι- τρέπονται. Κι' ἂν τυχὸν ὅμως γίνουν, θε- ωροῦνται ὅσα καὶ μὴ γίνωνται καὶ τὸ ψηφο- δελτίο παραμένει ἔγκυρο.

● Ἐχέτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσετε τὴν προτίμησίν σας εἰς ἓνα ἢ περισσότερους ὑποψηφίους — μόνο ὅμως ἀπὸ τὸν συν- δυασμὸν ποὺ ψηφίζετε — σημειώνοντας σταυρὸ μπροστὰ ἀπὸ τὸ ὄνομά τους.

● Ὅσο λιγώτερους σταυροὺς βάλετε σ' ἓνα ψηφοδέλτιο, τόσο μεγαλύτερη ἀξία δίνεται στοὺς ὑποψηφίους ποὺ προτιμάτε.

● Τὸ ψηφοδέλτιο ποὺ θὰ ρίξετε στὴν ψη- φοδόχο (κάλη) καὶ θὰ ἔχη τὸ ὄνομα τοῦ

συνδυασμοῦ, θεωρεῖται ὅτι θὰ περιέχῃ ὅ- λα τὰ ὀνόματα τοῦ συνδυασμοῦ, ἔστω κι' ἂν δὲν εἶναι γραμμένα ὅλα σ' αὐτό. Δη- λαδῆ, κι' ἂν γράψετε μὲ τὸ χέρι, σ' ἓνα λευκὸ ψηφοδέλτιο τὸ ὄνομα ἑνὸς ἢ περὶ- σσοτέρων ὑποψηφίων ἐνὸς συνδυασμοῦ, τὸ ψηφοδέλτιο αὐτὸ λογίζεται ὑπὲρ ὅλων τῶν ὑποψηφίων τοῦ ἰδίου συνδυασμοῦ. Τὸ ἴδιο θὰ γίνῃ κι' ἂν στὸ χεῖρόγραφο ψηφοδέλ- τιο γράψετε μόνο τὸ ὄνομα τοῦ συνδυα- σμοῦ.

ΑΚΥΡΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ

Ἄκυρα ψηφοδέλτια θὰ θεωροῦνται: α) Ὅσα ἔχουν διαφορετικὲς διαστά- σεις ἀπ' αὐτὲς ποὺ ὀρίζει ὁ νόμος. (Δυν- μορεῖτε δηλαδὴ νὰ πάρете ἓνα ὁποιοδῆ- ποτε χαρτί νὰ γράψετε τοὺς ὑποψηφίους τῆς προτιμήσεώς σας, ἀλλὰ μόνο ἀπὸ τὰ ψηφοδέλτια ποὺ θὰ ὑπάρχουν στὰ εκλογι- κά τμήματα).

β) Ὅταν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔμβλημα τοῦ συνδυασμοῦ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων, τὸ ψηφοδέλτιο ἔχει δια- κριτικὸ σημεῖο ποὺ νὰ παραβιάζεται φανε- ρὰ τὸ ἀπόρρητο τῆς ψηφοφορίας.

γ) Ὅταν στὸ χεῖρόγραφο ψηφοδέλτιο γράφονται ὀνόματα ὑποψηφίων ποὺ ἀνή- κουν σὲ διαφορετικὸς συνδυασμὸς καὶ δ) Ὅταν στὸν ἴδιο φάκελλο βρεθοῦν περισσότερα ἀπὸ ἓνα ψηφοδέλτια.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Ο δήμαρχος καὶ οἱ δημοτικὸι σύμβου- λοι ἐνὸς συνδυασμοῦ, ἢ δημοτικὸι ἐπιτυ- χόντες ἂν συγκεντρώσουν τὸ 40% τοῦ συ- νόλου τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων καὶ ἐπι- λαχὼν συνδυασμὸς θεωρεῖται ἐκεῖνος ποὺ συγκεντρώσε τοὺς περισσότερους ψήφους μετὰ τὸν συνδυασμὸν ποὺ ἦρε πρῶτος.

Τὸ ἱστορικὸ τῆς γυναικείας ψήφου

ΚΑΙ λίγα λόγια γιὰ τὸ ἱ- στορικὸ τῆς ψήφου στὴ γυναίκα: Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκ- λογῆς σὲ ἄλλες χώρες ἔγινε βαθμιαία καὶ σὲ ἄλλες ἁ- μέσως. Δηλαδὴ σὲ ὠριμέ- να κράτη, ὅπως στὴν Ἑλ- λάδα, οἱ γυναῖκες ἀποκτή- σαν στὴν ἀρχὴ δικαίωμα ψήφου μὲ περιορισμοὺς καὶ μόνο γιὰ τίς δημοτικὲς ἐκ- λογές. Ἀργότερα ἐξισώθη- καν στὰ πολιτικὰ τους δι- καίωματα με τοὺς ἄνδρες. Σὲ ἄλλα κράτη, ὅμως, οἱ γυναῖκες ἀπέκτησαν συγ- γράνως ὅλα τὰ πολιτικὰ δι- καίωματα. Μόνο 14 κράτη ὑπάρχουν σήμερ, ποὺ οἱ γυναῖκες δὲν ἔχουν πολιτι- κὰ δικαιώματα καὶ αὐτὰ εἶ- ναι τὸ Ἀφγανιστάν, ἡ Αἴ- θιοπία, ἡ Αἰθιοπία, ἡ Κο- λουβία, ἡ Ὀνδούρα, τὸ Ἰ- ράκ, τὸ Ἰράν, ἡ Σαουδική Ἀραβία, ἡ Ἰορδανία, τὸ Λιχτενστάιν, ἡ Νικαράγουα, ἡ Παραγουάη, ἡ Υεμένη καὶ ἡ Ἑλβετία. Πρέπει νὰ ση- μειωθῇ ὅτι στὴν Ἑλβετία οἱ γυναῖκες ἀπέρριψαν οἱ ἴδιες τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου τῶν με- εἰδικὸ δημοψήφισμα ποὺ ἔγινε μετὰ τὸν 2°

Διαφορετικὸς ὁμως εἶναι ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν κοινοτικῶν συμβούλων. Σ' αὐτοὺς, ἐπιτυχὸν θεωρεῖται ὁ συνδυασμὸς ποὺ ἔχει τὴ σχετικὴ πλειοψηφία. Δηλαδὴ ὁποῖος συγκεντρώσῃ τοὺς περισσότερους ψήφους ἀσχετῶς ποσοστοῦ, καὶ ἐπιλαχὼν ὁ δεύτερος σὲ ἀριθμὸ ψήφων.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΕΔΡΩΝ

Κάθε δήμος διοικεῖται ἀπὸ τὸ Δημοτι- κὸ Συμβούλιο, τὴ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸν Δήμαρχο. Τὸ δημοτικὸ συμβούλιο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑννέα μέλη σὲ δήμους ποὺ ἔχουν πληθυσμὸν μέχρι 4000 κατοί- κους, ἀπὸ 11 μέλη σὲ δήμους 4001— 7000 κατοίκων, ἀπὸ 15 σὲ πληθυσμὸν 7.001 — 20.000, ἀπὸ 19 σὲ 20.001— 30.000 κατοίκους, ἀπὸ 25 σὲ πληθυσμὸν 30.001—100.000 καὶ ἀπὸ 31 μέλη σὲ δήμους μὲ πληθυσμὸ ἀπὸ 100.000 κατοί- κους καὶ ἄνω.

Κάθε κοινότης διοικεῖται ἀπὸ τὸ κοινο- τικὸ συμβούλιο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 5 μέλη σὲ κοινότητες μὲ πληθυσμὸ μέχρι 1000 κατοίκους, ἀπὸ 7 μέλη σὲ πληθυ- σμὸν 1001—2000 κατοίκους ἀπὸ 9 μέ- λη σὲ κοινότητες μὲ 2001—4000 κατοί- κους, ἀπὸ 11 μέλη σὲ κοινότητες μὲ 4001 — 7000 κατοίκους καὶ ἀπὸ 15 μέλη σὲ κοινότητες μὲ μεγαλύτερο πληθυσμὸ ἀπὸ 7000 κατοίκους.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Σὲ περίπτωσιν ποὺ κανένας ἀπὸ τοὺς συνδυασμοὺς τῶν δήμων δὲν συγκεντρώ- σῃ τὸ 40% τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων, ἡ ψη- φοφορία θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν ἄλλη Κυριακὴ 28 Νοεμβρίου, μὲ ἀντιπάλους ὅμως πᾶς μόνον τοὺς δύο συνδυασμοὺς ποὺ πήραν τοὺς περισσότερους ψήφους στὴν πρώτη ἐκλογὴ. Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς δευτε- ρης Κυριακῆς, ἐπιτυχὸν θεωρεῖται ὁ συν- δυασμὸς ποὺ θὰ συγκεντρώσῃ τοὺς περὶ- σσότερους ψήφους, ἀσχετῶς ποσοστοῦ. Σὲ περίπτωσιν ἰσοψηφίας δύο συνδυασμῶν γιὰ τὴν ἐκλογὴ δημάρχου θὰ γίνῃ κλήρωσις ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο. Οἱ ἔδρες τῶν συμ- βούλων κατανέμονται κατὰ τὰ 3/4 στὸν συνδυασμὸν ποὺ ἐκλεγέντος δημάρχου καὶ κατὰ 1/4 στὸν ἐπὶλαχοντα συνδυασμὸν, ἀνά- λογα μὲ τὸν ἀριθμὸ σταυρῶν προτιμή- σεως ποὺ συγκεντρώσε καθένας ὑποψή- φιος σύμβουλος, ὅπως εἴπαμε παραπάνω.

Σὲ περίπτωσιν ποὺ μείνῃ κενὴ ἡ θέσις τοῦ δημάρχου γίνεται ἀναπληρωματικὴ ἐκ- λογὴ. Ἄν ὅμως αὐτὸ γίνῃ κατὰ τὸν τε- λευταῖο χρόνον τῆς δημοτικῆς περιόδου, ὁ δήμαρχος ἀναπληρώνεται ἀπὸ τὸν ἀντι- πρόεδρον τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς. Ἄν κενωθοῦν θέσεις δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων, συμπληρώνονται ἀπὸ τοὺς ἀ- ναπληρωματικοὺς τῆς πλειοψηφίας ἢ τῆς μειοψηφίας, ἀνάλογα ἀπὸ ποῖα πλευρὰ ἔ- χει κενωθῇ ἡ θέσις.

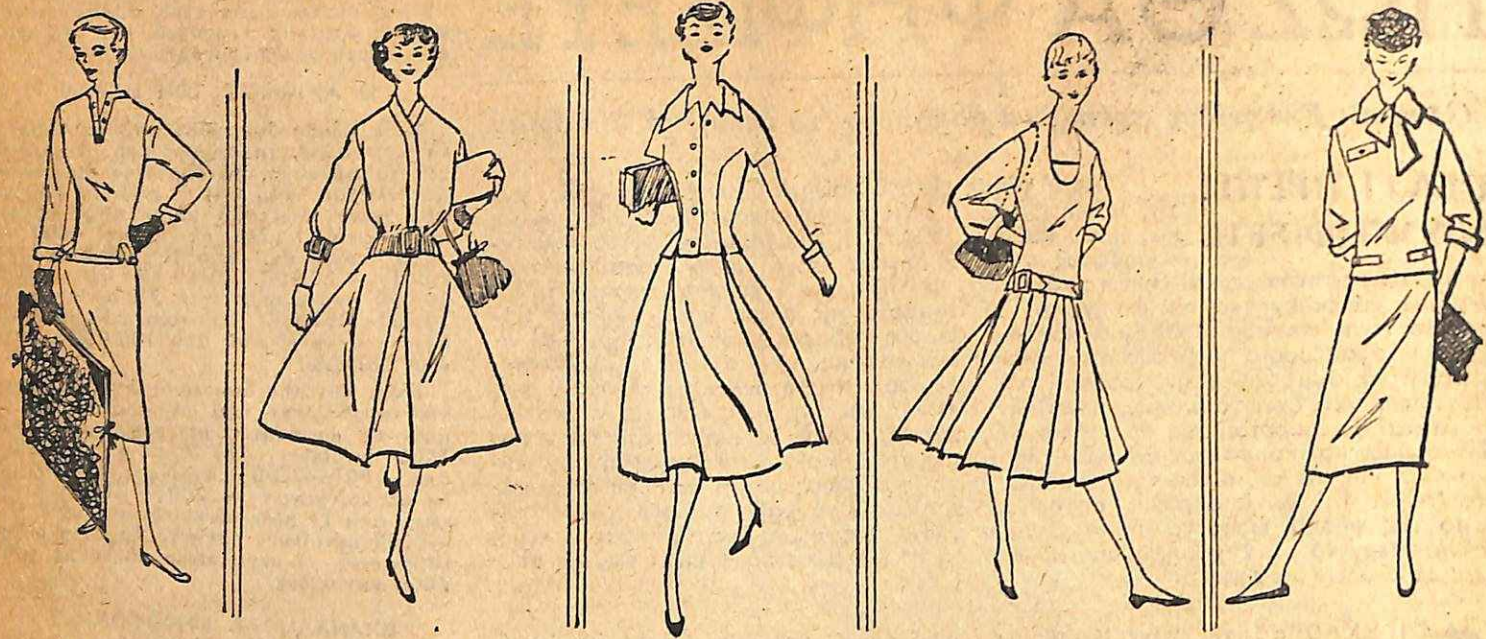
Σὲ περίπτωσιν ποὺ διαλυθοῦν δημοτικὰ ἢ κοινοτικά συμβούλια, θὰ προκηρυχθοῦν ἀπὸ τὸν νομάρχον ἐκλογές νέου συμβου- λίου, σὲ διάστημα ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τὴ δι- αλύσει τους. Καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴ αὐτὴ ἐκλεγέονται καὶ ἀναπληρωματικοὶ σύμ- βουλοι.

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

πάρχουν 57 κράτη στὰ ὁ- ποῖα οἱ γυναῖκες ἔχουν ἴδια πολιτικὰ δικαιώματα με- τοὺς ἄνδρες. Ὁ καταστα- τικὸς χάρτης τῶν Ἡνωμέ- νων Ἐθνῶν (1946) περιέχει διακήρυξιν τῆς ἰσότητος δι- καιωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυ- ναϊκῶν. Ἡ Ἑλλάς ὑπέγρα- ψε τὸν Χάρτη αὐτὸν. Ἐστὶ ὅλες οἱ διατάξεις τοῦ ἐγι- ναν καὶ νόμοι ἑλληνικοί.

Τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσουν ἀπέκτησαν οἱ γυναῖκες στὴ χώρα μας τὸ 1930, μόνο ὁ- μως γιὰ τίς δημοτικὲς καὶ κοινοτικὲς ἐκλογές. Τὸ δι- καίωμα νὰ ἐκλεγῶνται σὲς ἐκλογές αὐτὲς καὶ οἱ γυναί- κες δὲν εἶχε καθορισθῇ.

ΠΩΣ ΝΑ ΦΟΡΑΤΕ ΤΙΣ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΜΑΚΡΥΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

1. **ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΚΟΝΤΗ ΤΑΛΙΑ, ΜΕΤΡΙΟ ΥΨΟΣ** (καί λεπτούς γοφούς): Φορέστε μία μακρύα μπλούζα - μαρινιέρ, ελάχιστα εφαρμοσμένη στη μέση, και γενικά αποφύγετε τις ζώνες.
2. **ΑΝ ΕΙΣΘΕ ΠΟΛΥ ΑΔΥΝΑΤΗ:** Φορδύ μπλουζόν που σουρώνει μέσα σε πλατεία μπάντα από πλεχτό λάστιχο. 'Η μπάντα άγκαλιάζει τους γοφούς, και κλείνει με άγκράφα (ή κουμπιά).
3. **ΑΝ ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΑΡΚΕΤΟ ΣΤΗΘΟΣ:** Ντέ - πιές με πολύ κοντή μπάσκα. Το ζακετάκι, εφαρμόζει αρμονικά στη μέση και

- φορδώνει προς τα πάνω με κόψιμο που κατευθύνεται προς τη μασχάλη. Γιακάς φαρδύς.
4. **ΑΝ ΕΙΣΘΕ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ΨΗΛΗ:** Κάνετε μία «μαρινιέρ» με βαθύ ντεκολτέ (και πλαστονάκι εσωτερικώς, από το ίδιο ύφασμα). 'Η μαρινιέρ καταλήγει σε φαρδεια ζώνη ή πλατεία πέτα - ρεβέρ. Φούστα με μεγάλες πιέτες.
5. **ΑΝ, ΤΕΛΟΣ, ΕΙΣΘΕ ΚΑΝΟΝΙΚΗ:** Φορέστε αυτόν τον τύπο τις μαρινιέρ που είναι πολύ μοντέρνες. Μάρκος μέτριο, μανίκι τρουά-κάρ με ρεβέρ, τσεπάκια, γιακάς με δέσιμο γραβάτας.

ΟΙ ΤΑΝΑΓΡΑΙΕΣ

● Μικρά πηλίνα άριστουργήματα των αρχαίων «κοροπλάστων» από την Τανάγρα.

Οι λιγοστοί συγγραφείς των αρχαίων χρόνων, που έχουν μιλήσει για την Τανάγρα της Βοιωτίας, συμφωνούν στην έφαση της φυσικής όμορφιάς της μικρής αυτής πόλεως, που, χτισμένη πάνω σ' ένα λόφο, ήταν άνομαστη για τους άρτους ναούς και τις νεκροπόλεις της. Και τα λευκά, ήταν άνομαστη, χτισμένη από άσπρα τουβλά, είχαν καλλιτεχνικές εισόδους, στολισμένες με πολύχρωμα σχέδια και εικόνες. Τα έρειπια όμως της Τανάγρας είχαν άγνοη από τους συγγραφείς των νεωτέρων χρόνων, ως το 1870, όταν οι κάτοικοι των γύρω χωριών ανέκαλυσαν τις νεκροπόλεις, διέσπασαν τους τάφους των και έβγαλαν από εκεί μέσα χιλιάδες αγαλματάκια, ύψους 2—25 εκατοστών, που είχαν κατασκευασθεί, τα περισσότερα, τον Α' και τον Γ' αιώνα πρὸ Χριστού.

Αμέσως, μετά την τυχαία αυτή ανακάλυψη, ἐκινήθηκε το ενδιαφέρον όλων των αρχαιολόγων και των φιλοτέχνων, — δικών μας και ξένων, οι οποίοι εσπευσαν να μελετήσουν αισθητικώς και να τοποθετήσουν χρονολογικώς τα ευρήματα των χωρικών της Βοιωτίας. Και πολύ γρήγορα διετύπωσαν τα συμπεράσματά τους. Τί ήταν τα μικρά αυτά αγάλματα; Τα περισσότερα ήταν λαϊκά αμφορείς, που τα έβαζαν στους ναούς, τους τάφους ή τους βωμούς. Τα περισσότερα παρίσταναν διάφορες θεότητες — κυρίως αυτά που αφορούσαν στους ναούς — ενώ εκείνα που έτοποθετούντο στους τάφους, κοντά στους νεκρούς, παρίσταναν θέματα οικονομικά, επαγγελματικά και άλλα.

Όμοια με τα μικρά αυτά αγάλματα της Τανάγρας κατασκευάζονταν και στις άλλες πόλεις της Ελλάδος, και ιδιαίτερα στις πόλεις της Βοιωτίας, τις Θέβες, τις

● Δυο θαυμάσια δείγματα Ταναγραίας.

Θεσπιές κλπ. 'Εν τούτοις, οι τεχνίτες της Τανάγρας φαίνεται πως ήταν πολύ καλύτεροι από τους άλλους συναδέλφους των, και γι' αυτό τα δικά τους δημιουργήματα διακρίνονται για την εξαιρετική χάρη του θέματος, της κινήσεως, των χρωμάτων. 'Εξ άλλου, τα θέματα αυτά προτιμούσαν εκείνοι ήσαν θαυμάσια ομοιώματα γυναικών και χορευτριών με πέπλους, απεικονίσεις των κορών της Τανάγρας — απ' όπου και προέκυψε η ονομασία με την οποία τα χαριτωμένα αυτά αγάλματα άξιζαν στην ιστορία της Τέχνης.

Ός το 340 π. Χ. περίπου, η παραγωγή των καλλιτεχνικών έργων της Τανάγρας δεν διέφερε σημαντικά από των άλλων πόλεων, σε ποιότητα ή σε ποσότητα. 'Εν τούτοις, μετά την εποχή εκείνη,

ενώ η παραγωγή των Θηβών και των άλλων πόλεων παρουσιάζει χαρακτηριστική μείωση, η παραγωγή της Τανάγρας μεγαλώνει κατά σημαντικό ποσοστό, και η ποιότητα γίνεται εξαιρετική. 'Ετσι, οι καλλιτέχνες, συμμορφούμενοι προς τις καλλιτεχνικές αντιλήψεις της εποχής εκείνης, την εξέλιξη των κοινωνικών και θρησκευτικών ιδεών, ακόμη και τη σημασία που αποδίδουν οι διάδοχοι του Πραξιτέλη στη μελέτη του ύψους, εν σχέσει με το ανθρώπινο σώμα, αρχίζουν να δημιουργούν τα άριστουργήματά τους, τα γνωστά θαυμάσια χρωματιστά αγάλματα, που έχουν για θέμα τους και πάλι τις Ταναγραίες κόρες και που είναι αντίεκα των έργων των πρώτων καλλιτεχνών του 4ου αιώνα.

Οι κοροπλάστες — έτσι αποκαλούνται οι καλλιτέχνες αυτοί — απεικονίζουν στα έργα τους την Ταναγραία, κόρη σε όλες της τις μορφές. 'Ο συνηθέστερος τύπος είναι της κόρης με ένδυμασία περιπάτου, με το χιτώνα και το ιμάτιο, καλά τυλιγμένο γύρω από το σώμα. 'Αλλες φορούν στο κεφάλι το κλασικό κωνικό καπέλο — το «σκιάδιον» — και κρατούν στα χέρια καλάθι, βεντάλια ή άλλα αντικείμενα. 'Αλλες κάθονται σκεπτικά και ρεμβάζουν, άλλες χορεύουν ή παίζουν. Ποτέ η γυναικεία τρυφερότητα και η χάρη δεν έκδηλώθηκαν απλούστερα, αληθινότερα και με περισσότερη χάρη...

Όπως αναφέραμε και πιο πάνω, τα αγάλματα αυτά ζωγραφίζονταν με ζωηρά χρώματα. Τα ρούχα έπαιρναν ελαφρό κυανό ή ρόδινο χρώμα, τα μαλλιά ξανθά, τα παπούτσια κόκκινα. Τα γυναικεία του σώματος έχρωματίζονταν στο χρώμα της σάρκας. 'Η θαυμάσια συλλογή Ταναγραίων που κατέχει το 'Αρχαιολογικό Μουσείο, δίνει μία πλήρη εικόνα της θαυμαστής τέχνης του κοροπλάστη της Τανάγρας, που βρίσκει την έκφρασή της σε πασίγνωστα και περιζήτητα αγάλματα τους. 'Επίσης μπορεί κανείς να δοη γνώσεις Ταναγραίης ή και απομιμήσεις των στα μαγαζιά των 'Αθηνών, που πουλούν αντίκες και άλλα αρχαία είδη.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΣΥΖΥΓΙΚΟΝ «ΟΛΙΣΘΗΜΑ»

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μεταμεσονύκτια θερμά στο μικρό χειμωνιάτικο σαλόνάκι. 'Ο άντρας κι' η γυναίκα έχουν έπιστρέψει, μόλις, τώρα δα, από το θέατρο και καπνίζουν το τελευταίο τσιγάρακι της ημέρας. Φυσικά, φλυαρούν. Κι' ακόμα πιο φυσικά έχουν για θέμα τους κάτι από το έργο που είδαν. Στην αρχή η συζητήσεις είναι ήπια, αλλά σιγά - σιγά ζωηρεύει, γίνεται πιο έντονη κι' ανάβει φωτιά στο κενό πρόσωπο της γυναίκας και γεμίζει τα μάτια της φλόγες και το φιδίσιο κορμί της παλμούς νεύρων και πείσματος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Όστε... το βρίσκετε άσημαντο...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πάντως, δεν το βρίσκω πολύ σημαντικό!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — (Μία γουλιάρη φωνή). — Μπαράδο! (Μία ρουφηξιά τσιγαρού). 'Ηθελα να ήξερα, τί θάλεγε, αν τα γεγονότα, στο έργο, συνέβαιναν...

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — (Με κάποια έκπληξη). — Δηλαδή;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — (Πικαρισμένη). — Μα είναι απλούστατο. Στο έργο, ο άντρας έπαταει τη γυναίκα του. Και δεν το βρίσκετε σημαντικό. 'Αν συνέβαινε το αντίθετο;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — (Αυθόρμητα). — Θά τόβρισκα τρομερό!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — (Καχχαστικά). — Συγχαρητήρια! 'Η κάλλη-λεγγύη του φύλου, έ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — (Με δικαιωτική). — Μα δεν πρόκειται γι' αυτό!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — 'Αλλά;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Είναι γνωστό, πως όλη η κοινωνία καταδικάζει πολύ περισσότερο και πολύ πιο αυστηρά, το παραστράτημα της συζύγου, από το παραστράτημα του συζύγου.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Και το βρίσκετε αυτό σωστό;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Φυσικά! Μία σύζυγος που παραστράτει, δημιουργεί ένα δολοφόνο δράμα, μέσα στο σπίτι της. Δεν είναι μόνον, αυτό καθαυτό, το άμάρτημα του παραστράτηματος. Δεν είναι μόνο οι άγνωσης που δημιουργούνται για το μέλλον. Είναι, επιπλέον, και κάτι ακόμα πιο φοβερό: η αμφιβολία για το παρ'ελθόν, οι ένδοξασμοι για την γνησιότητα των παιδιών και τόσα άλλα, που κάνουν πραγματικά τρομερό, το όλισθημα μιας συζύγου! (Λίγο θερμότερα). Διαφώνεις;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Καθόλου! 'Αλλά αυτά που μου αρραδιάζει είναι οι συνειδήσεις ενός παραστρατήματος. 'Ενώ εμείς μιλάμε, για το παραστράτημα, εξετάζοντάς το σκέτο, σαν μία κακή πράξη.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — (Εξαφιασμένος). — Κι' αν το εξετάσουμε έτσι, που καταλήγουμε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — (Ήσυχια). — Στο ότι ο «παραστράτη» σύζυγος είναι, όχι έξ' έσου, αλλά ακόμα περισσότερο κατακριτός, από μία «παραστράτουσα» σύζυγο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — (Σιγά, ειρωνικά). — Λέτε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — (Ατάραχη). — Το πιστεύω απολύτως!

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — (Πάντα ειρωνικός). — Θά μπορούσες να με πείσης;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Ναί, αν έχω καλή πρόθεση. (Νευρικό άναμμα τσιγαρού). Ξέρεις τί είναι μία όμορφη γυναίκα, για τους έρωτικούς πειρατές των σαλονιών;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πάωωως! Είναι ένα θαυμάσιο καράβι που τους προκαλεί για «κούρσεμα»!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Μπαράδο! Καί, συνεπώς, αρχίζουν οι πειρατικές επιθέσεις! Αμέτρητα είναι τα πειρατικά καράβια που κυκλίζουν το κακόμοιρο το καράβι από παντού και εφαρμόζουν χίλιες τέχνες, για να το «πατήσουν».

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — (Ειρωνικά). — Κι' έπομένως δικαίως δέχεται το καράβι να «πατηθή!»

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — (Ζωηρά). — Δεν είπα τέτοιο πράμα! (Περήφανα). Το αξιο καράβι προτιμάει τον «καταποντισμό» από το «κούρσεμα» (πιο μαλακά). 'Αλλά και το άλλο καράβι το μη «άξιο», μπορεί να διεκδικήσει ένα ελαφρυντικό για την πτώση του, ύστερα από τόσες επιθέσεις. (Αλλοιωτικά). 'Ενώ, στην περίπτωση που θα όλισθη ο σύζυγος, τα πράγματα είναι διαφορετικά.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Γιατί;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Γιατί ο άντρας είναι το... «κουρσάριο»! Δεν δέχεται από πουθενά καμιά επίθεση, που θα τον αναγκάσει να υποκύψει. Το αντίθετο. Μόνο του εξοπλίζεται και άνοίγει πανιά και ξεκινάει και πάει γυρεύοντας το... «όλισθημα!» Σε μία τέτοια περίπτωση τί ελαφρυντικό θα μπορούσες να βρεις; (Τόν κυττάζει στα μάτια). Μία γυναίκα που

ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑ
— Μόλις μου τηλεφώνησες, φόρεσα το σακκάκι μου και έτρεξα, αγάπη μου!

ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΟΤΙ:

- 'Όταν ένας άντρας ρωτά: Ποιός διευθύνει αυτό το σπίτι; σημαίνει ότι δεν διευθύνει αυτός.
- 'Η αξία της υγείας και του πλούτου εξαρτάται από το αν τα χάσατε ή όχι.
- 'Ο χορός είναι η τέχνη του να τραβάς πίσω το πόδι σου πριν στο πατήσει ο σύντροφός σου.
- 'Όταν η γυναίκα αγαπά, αισθάνεται. 'Όταν ο άντρας αγαπά, ποθεί.
- Για τον άντρα ο έρωτας είναι διασκέδαση. Για τη γυναίκα θυσία!
- 'Όποιος χτυπά είναι δυνατός, αλλά όποιος σηκώνεται είναι δυνατότερος.
- 'Όσο λιγώτερο σκέπτεται κανείς τόσο περισσότερο μιλά.
- Είναι πολύ εύκολο να είσαι καλός. Το δύσκολο είναι να είσαι και δικαίος.
- Τα πιάτα που σερβίρονται πρώτα είναι συνήθως τα πιο ζεστά.
- Το να πιστεύεις στα όνειρα είναι σαν να κοιμάσαι σε όλη σου τη ζωή.
- 'Όταν μισή κάποιον σημαίνει πως αγαπάς κάποιον λίγο. 'Όταν όμως δεν αγαπάς κανένα μισείς όλο τον κόσμο.
- Τις πρώτες πράξεις τις πληρώνουμε πολύ ακριβά τη νύχτα. Τα νουικά άμάρτημα τα πληρώνουμε με αίμα όταν γεράσουμε.
- Το δράμα του γήρατος δεν είναι ότι γεράσαμε, αλλά ότι υπήρξαμε κάποτε νέοι.
- 'Η επιπόλαιη γυναίκα είναι φτιαγμένη για να «σκιζέ» τις καρδιές. 'Η φρόνητη γυναίκα προορίζεται για να τις «μαντάρη». 'Η φύση τις έδημιούργησε και τις δύο, για να' αλληλοσυμπληρώνονται.

ΑΥΛΙΑ

ΜΙΑ «ΤΡΕΛΛΗ» ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο γιατρός κυττάζει τον «άσθενή» του, συνοφρυώνεται και του λέει:

— Όποτε δεν μπορείτε να κοιμηθείτε τη νύχτα;

— Δεν μπορώ, γιατρέ μου!

— Πας' όλα τα φάρμακα, που σας έδωσα;

— Πας' όλα, γιατρέ μου!

— Περίεργο... Πολύ περίεργο! Δεν ξέρω που να το απόδωσώ! 'Εσείς είστε καλά στην υγεία σας! 'Επρεπε να κοιμάστε σαν πουλάκι τη νύχτα!

— Γιατί δεν μπορείτε;

— Ξέρετε, γιατρέ μου, ξέρετε να σας πω ότι είμαι... νυχτοφύλακας!

Τα 'Εξώφυλλά μας

● **ΤΟ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ:** Παλτό τρουά - κάρ από χοντρό βελούδο που λανσάρει φέτος η μόδα. Το μαγικό ελαφρώς σουρωτό στην κορυφή, καλύπτεται λίγο από την κουμπωτή πιά των ώμων. Τσέτες - διπλές πιά και κουμπία λουστρινένια (ή κοκκαλίνα). Τα παλτά αυτά είναι πιο εύκολα φορετά όταν γίνουν σε σκούρο βελούδο. Τα μακενέ όμως δεν διστάζουν να λανσάρουν τους πιο τολμηρούς χρωματισμούς.

● **ΤΟ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:** Οι εξηγήσεις του κεντήματος του οπισθοφύλλου στη σ. 109 της «Πρακτικής Γυναίκας».

11

ΠΩΣ ΝΑ ΒΡΗΤΕ ΣΥΖΥΓΟ!

● Οι νέες κοπέλλες χρειάζεται να ξέρουν πώς δεν αρκεί ο έρωτας μονάχα για να χορέψουν τον ποθούμενο «Χορό του Ήσαϊα».

ΜΙΑ άγνωστρια μάς γράφει: «Τι γνώμη έχετε για τις άγγελιες των γραφείων συνοικισμών; Σκέπτομαι να καταφύγω εκεί γιατί αν και είμαι νέα και όμορφη — όπως λένε οι άλλοι — και έχω και μία σχετική οικονομική άνεση, κινδυνεύω να μείνω στο ράφι γιατί ο περσώτης γιός της Αφροδίτης, δεν... η πόδοις να στρέψη τη φαρέτρα του προς την καρδιά μου...».

Η άπάντησι, στο πρόβλημα που θέτει η άγνωστρια, είναι κάπως δύσκολη. Δεν έτυχε να γνωρίσουμε ζευγάρια που παντρεύτηκαν μ' αυτό τον τρόπο κι' ούτε μπορεί κανείς να μάς βεβαιώσει ότι δυο άνθρωποι που εχόντοια τελείως μηχανικά, ο ένας προς τον άλλο, που άναγγέλλουν την ηλικία τους, τη μόρφωσή τους, το επάγγελμά τους, την οικονομική τους κατάσταση και τόσα άλλα έξωτερικά προσόντα, μπορούν να κάνουν ποτέ ευτυχισμένη ζωή. Όλα αυτά τα προσόντα είναι καλά και άγια, χρήσιμα και όφελιμα, αλλά δεν είναι άρκετά. Είναι το

λέει. Τι θα πεις ύστερα εσύ για να γίνεις καλά; Γιατί να το πει η Καλυψώ;

— Γιατί έτσι μ' άρεσει. Πιές το. Μά η Καλυψώ θαρρείται από τα λόγια της κυράς, άρνήθηκε με άποψη. — Άκου εκεί! Δεν το πίνω που να χορεύεις στο ταψί. Καλέ η Καλυψώ εΐτανε πάλι που έδγαλε τέτα γλώσσα; Η Καλυψώ; Μη χειρότερα. Η κυρία άμέσως γίνηκε έξω φρενών.

— Καλά, κυρά μου, να μην το πεις, ποιος σε ζορίζει; Μά δεν είναι ανάγκη να μιλάς έτσι στο παιδί. Ορίστε μας! από πότε μου γίνηκες αντίρρηση; Άπ' τον καιρό που ο Χρήστος σε τριγυρίζει και σάς βλέπει ο κόσμος; Άκου εκεί! Ψήλωσαν οι δουλειές της. Και δεν το κατάλαβες ακόμα; ο Χρήστος σε κοροϊδεύει.

Η Καλυψώ πάνισσε. «Με κοροϊδεύει.» «Μπορεί, μπορεί, έπες με το νου της. Κι όλα γύρω της θαμπώσανε, κι όλα εκείνα τα φάτα που τώρα ύστερα χοροπηδούσαν μέσα της, γίνηκαν σταχτιά σαν το αλάτι-νιο φουστάνι της.

Εκείνη την ημέρα η Καλυψώ άρρωσταιμένη, δεν κατέβηκε το μεσημέρι στο προαύλιο, Αίμα έσταξε η σφαγμένη καρδιά της. Ο Χρήστος την κοροϊδεύει.

Αποφάσισε ν' αποτραβηχτεί έτσι σαν ένας ίσκιος. Έτσι όπως έληξε πάντα της. Μά ο Χρήστος της ζήτησε το λόγο.

Η Καλυψώ τὰ μύσπεσε. — Πώς δεν κατέβηκες το μεσημέρι;

— Δουλειά. Είχα πολλή δουλειά.

— Τι συμβαίνει; έπες ο Χρήστος που δεν γελιόταν. Κάποιος σε μύσπιδε.

Η Καλυψώ δεν μπορούσε έσθι εύκολα να ξεγλυστρήσει,

περίβλημα και όχι η ουσία. Και η ουσία είναι η ψυχική ταυτότητα, η αισθηματική έλξης. Ο έρωτας μ' ένα λόγο.

*
Άλλα τότε; Πώς θα βοδ σύζυγο; Θα μάς πητε. Μά είναι τόσο άπλο. Άρκει να αγαπάτε το κοινωνικό κλίμα μέσα στο οποίο ζήτε, και να συναμασπρέφεσθε με σιγουριά και άνεσι και τους πιο άνομοιους νέους ανθρώπους. Δεν είναι άναγκη να εκδηλώσετε την άπείχθειά σας προς μία γνωστή σας γεροντοκόρη, έπειδή είναι παράξενη και σάς κουράζει προμερά. Πού έζερετε; Μπορεί αυτή να έχη ένα άνηψο γοητευτικό. Ούτε να ζηλεύετε και ν' άποφεύγετε μία συνάδελφό σας, άς πούμε, χωρίς σοβαρό λόγο. Θα μπορούσε κάλλιστα κι' αυτή να σάς συστήση ένα άδελφό ή ένα έξάδελφό της και να γίνη αυτή άφορητή να ευπνήση στην καρδιά σας, το πιο γλυκό άπ' όλα τα αισθήματα!

*
Ο μέλλον σύζυγός σας δεν

Κατέβασε το κεφάλι κ' έπες. — Δε... δε με μύσπιδε κανένας. Έ! μάς βλέπει κι ο κόσμος και θα λέει...

Άπό πάνω τους πετύχανε κατακέφαλα μεγάλες φωνές. — Καλυψώ! τὰ παλτά μας! τὰ παλτά και τὰ κοφίνια!

Αίντε το λοιπόν έπες ο Χρήστος, κ' ύστερα τὰ λέμε.

Άπό τη στιγμή αυτή όλες οι φασαρίες της φαιμέλιας πέρασαν άπάντα από την Καλυψώ και δεν την άγγίξαν. Άς γκρινιάζει ο Νίκος κι άς φωνάζει όσο θέλει.

Δε θέλω να πάω με τη δάρκα.

— Να μην πάς. — Θέλω να πάω. — Να πάς. Νά ο Χρήστος μάς περιμένει.

Ο Χρήστος κοίταζε, άκουγε, άπορούσε με την ήσυχια της Καλυψώ και τούρχονταν να δειρεί το παιδί.

Πηρε άπ' τὰ χέρια της τὰ πανωφόρια, τὰ κοφίνια και τὰ βάλσε στη δάρκα. Η Καλυψώ μουδιασμένη μπροστά του δεν τον κοίταζε. Μά ο Χρήστος την έσπρωξε λίγο από το μπροστό και την άνάγκασε να τον κοιτάξει.

Άκου δώ! Νά τελειώνουμε! Έμένα μ' άρεσει. Σ' άρέσω;

Η Καλυψώ κοκκίνισε. — Σ' άρέσω; Πες νιέ!

Πώς! Στύλωσε τὰ γαλάζια μάτια του στο δικά της και της έπες αποφασιστικά: Νά πεις σ' αυτούς που σε κόμανε το μεσημέρι να μην κατεβείς, πώς εγώ τη δάρκα μου γρήγορα θα τη βγάλω Καλυψώ. Τ' άκουσες;

Και της Καλυψώ τὰ μικρά ήμερα μάτια μεγαλώσανε εσφονικά και χώσαν καθρεπτισμένες μέσα τους, όλες του κόσμου τις άλόφωτες όμορφιές.

ΚΑΛΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ - ΜΑΛΑΜΟΥ

είναι άπαραίτητο ν' άνήκη στον ίδιο κύκλο με το δικό σας. Δεν είναι άνάγκη να είναι διαδύονοι, έπιστήμονες, άνώτερος υπάλληλος. Έκείνο που έχει βασική σημασία, είναι ο χαρακτήρας του, που πρέπει να ταιριάζη με το δικό σας. Όλα τ' άλλα είναι δευτερεύοντα. Μάς έπες ότι μία ώραίοτατη κοπέλλα παντρεύτηκε με το μπακάλη της γειτονιάς της και ότι μία άριστοκράτισσα πήρε τον κομμωτή της. Και τὰ δυο αυτά ζευγάρια είναι ευτυχισμένα. Όπως βλέπετε, η γνώια της συγκυρικής εύτυχίας είναι... προσωποπαγής!

*
Βέβαι: μ' αυτά δε θέλουμε να πούμε ότι και η κοινωνική τάξη δεν παίζει το ρόλο της. Δυο άνθρωποι θα κτυπατούν έξωτερικά πρώτα. Μετά θα γινωριστούν. Πρέπει λοιπόν να δίνουμε την πρέπουσα σημασία και στα χαρακτηριστικά έξωτερικά γνωρίσματα, στους τρόπους, στην εμφάνισι. Τα προτερήματα της ψυχής άποκαλύπτονται μετά.

Περιποιήστε τον εαυτό σας όσο καλύτερα μπορείτε. Όχι όμως έξεζητημένα, όχι υπερβολικά. Μη περιφρονήτε τη μόδα και προπαντός μη κατηγορήτε τους άνδρες που δίνουν σημασία στην έξωτερική εμφάνισι. Είναι πολιτισμός και... μεγάλος συντελεστής. Θα σάς κινούσε, εκ πρώτης όψεως, την προσοχή ένας άντρας άπεριποίητος και άξυριστος; Και έπαινος: Νά ντύσθε άνάλογα με τον τρόπο της ζωής που κάνετε, με την ηλικία σας και με τὰ οικονομικά σας. Μία πανάκριβη τουαλέτα μπορεί να δώση λαθή σε παρεξηγήσεις...

*
Αποκτήσετε γνώσεις νοικοκυριού. Αυτό έχει άπήχησι στον ένδεχόμενο σύζυγο. Μη ξεχνάτε την περίφημη φράσι: «Πολλοί άντρες κερδίζονται από το στομάχι». Η καλή κουζίνα, όταν μάλιστα ο άντρας έχη... καθαρίζεται τὰ τριανταπέντε, παίζει βασικό ρόλο.

Η στάσι σας πρέπει να είναι φυσική, αυθόρμητη. Τους άντρες τους τρυμάζουν οι πολλοί φιλάρεσκες γυναίκες. Την εκζήτησι και την υπερβολική φιλαρέσκεια τις βλέπουν σαν... δολώματα και οι περισσότεροι δεν ταιμπούν!...

Οι οικογενειακές συγκεντρώσεις, όσο πληκτικές κι' αν είναι, δεν είναι εύκαταφρόνητες. Καιμιά φορά μπορεί να φέρουν ευχάριστα αποτελέσματα. Έκεί βρίσκονται και οι άγαπητές ηλικιωμένες κυρίες που φροντίζουν για το μέλλον σας.

*
Νά είσθε πάντα εύθυμες και χοροδύμενες. Αυτό είναι ένα σπουδαίο προσόν. Ίσως σπουδαιότερο για μία κοπέλλα. Σημαντικότερο κι' άπ' την όμορφιά, τὰ πλούτη, πολλές φορές και τη νοικοκυρωσύνη. Μία πρόσχαρη κοπέλλα παντρεύεται πιο εύκολα από μία κατσούφα, μία γκρινιάρα. Οι άντρες αναλογίζονται την κρεβατομουρούρα και τους πιάνει βέος. Ένώ το γέλιο, η χαρά, η αισιοδοξία, δημιουργούν κέφι και διάθεση για χορό. Και πολλές φορές ο χορός είναι του Ήσαϊα.

ΕΥΤΕΝΙΚΑ, ΑΛΛΑ ΣΤΑΘΕΡΑ...

Ε ΠΙΑΣΑ το χέρι της κορούλας μου, που είναι τεσσάρων χρόνων, καθώς τ' άπλωσε για ν' άρπάξη μία φέτα κέικ.

Μιά στιγμή, της έπες. «Έφαγες πολύ. Με κίτταξε με μάτια που έδειχναν έκπληξι.

Σκέφθηκα πώς η στιγμή ήταν κατάλληλη για να της κάνω ένα μάθημα για τη ζωή.

— Θα σου πω μία ιστορία, της έπες.

Έχωσε στο στόμα της τὰ τελευταία ψιχούλα του κέικ και με κίτταξε περιμένοντας.

Μιά φορά κι' έναν καιρό... άρχισα, ήταν ένας σκύλος.

Μεγάλος σκύλος ή μικρός; Δεν έχει σημασία.

Γιατί δεν έχει σημασία; Γιατί... — τέλος πάντων, ήταν ένας μεγάλος σκύλος.

Πολύ μεγάλος σκύλος; — Ναι, ναι! Πολύ μεγάλος.

Έπεχείρησα να συνεχίσω: — Βρήκε λοιπόν ο σκύλος ένα μεγάλο ζουμρό κόκκαλο και...

Γιατί είχε ζουμρί μέσα το κόκκαλο; με ρώτησε με σοβαρό ύφος. — Δεν είχε ζουμρί μέσα στο κόκκαλο, έξηγησα. Το έπες για να καταλάβης πώς ήταν πολύ άραίο κόκκαλο.

Το έφαγε το κόκκαλο; — Τώρα θα ιδής. Άκουσε.

Αποφάσισε λοιπόν να πάρη μαζί του το κόκκαλο να το φάη στο σπίτι του.

Πού καθόταν; Καθόταν σε μεγάλο σπίτι.

Δεν έχει σημασία αυτό; — ναι, καθόταν σε μεγάλο.

Πολύ; —

Ναι, πολύ μεγάλο σπίτι. Λοιπόν, που βρίσκόμαστε;

— Στο σπίτι μας, μπαμπάκα.

— Στάσου να σκεφθώ, χρυσή μου... Ά, ναι, έφανε το κόκκαλο στο σπίτι του και έπρεπε να περάση πάνω από μία γέφυρα, σ' ένα ποταμάκι...

Τα έπες όλα γρήγορα, ώστε να μη προλάβη να πη τίποτα, και συνέχισα διασπαστικά: — Στη μέση της γέφυρας, έσκυψε και κίτταξε μέσα στο νερό...

Γιατί;

Για να ιδή αν υπήρχαν ψάρια.

Μεγάλα ψάρια; — Και μεγάλα και μικρά!

Λοιπόν, όταν κίτταξε μέσα στο νερό, είδε άλλον ένα σκύλο που τον κίτταζε, κρατώντας κι' αυτός ένα κόκκαλο στο στόμα.

Ήταν βρεγμένος ο άλλος; — Όχι, της έπες, έλαφρά άπελπισμένος. Δεν ήταν βρεγμένος. Γιατί δεν ήταν άληθινός αυτός ο σκύλος. Ήταν μόνον η αντίαντίκλασις του άλλου.

Τί είναι αυτό;

Κατάρυα στις τελευταίες έφεδρες ήρπιας που είχα.

Έξερεις, νά, όταν κίτταζεσαι μέσα στον καθρέφτη, βλέπεις τον εαυτό σου, έτσι;

Ναι, συμφώνησε.

Άλλα, έξακολούθησα, άληθινά δεν είσαι έσύ μέσα στον καθρέφτη έτσι δεν είναι;

Μπά, και ποιος είναι;

Χωρίς να άπαντήσω, της πέρασα μπροστά της το πιάτο με το κέικ...

ΣΙΝΤΝΕΥ ΣΑΝΤΓΚΡΟΒ

ΜΑΛΛΙΝΟ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ

Φόρεμα τύπου ρόμπ μαντό. Είναι από τουήντ, γίνεται όμως και από ρατίν ή άλλο μάλινο. Η μέση δεν είναι κομμένη, τὰ φάρδη της μαζεύονται με την πέτσινη ζώνη. Ο μπουστός έχει κόψιμο κιμονό και

μανίκι τρουά - κόρ. Το φάρδος του μανικιού μαζεύεται σε άτσάκιστη κουφότητα στην έξωτερική του πλευρά. Το μανίκι τελειώνει με ρεβέρ. Η πιά του λαιμού άφίνει δυο σχισμές για να περνάη το γραβάτακι.

ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΥΛΑ

Δέν ταιριάζομε, το βλέπω, είσαι σ' μικρή πολύ κι' είμαι γ' πολύ μεγάλος. και γι' αυτό παρακαλώ το Θεό, στην προσευχή μου, να μάς κάμη το καλό ή έσένα να τρανέψη για να νοιώθης το φιλί. ή έμένα να μικράνη για να παίζουμε μαζί.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΤΙΒΟΥΣ

Να οργανωθούν διεθνείς αγώνες μπάσκετ γυναικών στην Αθήνα

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ πρωταθλήματος μπάσκετ γυναικών σημειώνουν έφετος μεγαλύτερη έπιτυχία, από κάθε άλλο χρόνο. Το ενδιαφέρον του κόσμου για το μπάσκετ γυναικών όλοένα αυξάνει. Το γήπεδο του «Τρίτωνος» όπου διεξάγονται τὰ ματς, παρουσιάζεται τὰ ματς, γεμάτο για να χωρέση όλο τον κόσμο των φιλάθλων που έπιθουμουν να παρακολουθήσουν τὰ αθλούμενα κορίτσια μας.

Στον άγώνα Παναθηναϊκού — Σπάρτιγκ, είχε περισσότερους από 1500 θεατές, δηλαδή οι άγώνες μεταξύ ομάδων γυναικών κόντευουν να ξεπεράσουν το ενδιαφέρον των άγώνων ομάδων ανδρών, και αυτό άποτελεί μία μεγάλη νίκη για τὰ σπόρ γυναικών στην Ελλάδα.

Η αύξηση αυτή του ενδιαφέροντος των φιλάθλων για τις συναντήσεις γυναικών όφειλεται στο γεγονός, ότι συνεχώς καλύτερευουν σε τεχνική οι παίκτριές μας και όλοένα διεικνύονται: με μεγαλύτερο πείσμα για τη νίκη. Η καλύτερευσι της τεχνικής είναι φανερή από τὰ σκόρ που σημειώνουν τὰ σπουδαιότερα όμάδες. Συχνά πάνω από 50 βαθμούς σημειώνουν οι νικήτριες ομάδες. Άλλοτε κερδίζουν ομάδες με μικρά σκόρ 15—20 βαθμών. Από το άλλο μέρος οι άλλήτριες διεκδικούν τη νίκη ως το τελευταίο λεπτό, με μεγάλη θέλησι. Τὰ ματς έτσι γίνονται συναρπαστικά, πρὸς μεγάλη χαρά των θεατών.

Μερικές από τις άθλήτριες μπάσκετ, παίζουν σήμερα τόσο καλά, με τέτοια τέχνη, που θ' μπορούσαν να έχουν τη θέση τους ακόμα και σε ομάδες ανδρών.

Οι έρετρίες μας στους φετινούς άγώνες.

Οι κωπηλατικοί άγώνες του 1954 τελείωσαν, με μία τελευταία συγκέντρωσι που έγινε στο Τουρκολίμανο και άργαώθηκε από τον ΝΑΣ.

Οι έρετρίες μας έδειξαν έφετος νέα πρόοδο. Χαρακτηριστικό των άγώνων ήταν η συμμετοχή πολλών νέων κωπηλατριών, στα πληρώματα των ναυτικών Όμιλων τόσο του Κέντρου, όσο και των έπασιών.

Στους διάφορους έφετεινούς άγώνες, πήραν μέρος έρετρίες των έξης Όμιλων: Ναυτικού Όμιλου Παλαιού Φαλήρου, Ναυτικού Όμιλου Σινδέσιου, Όμιλου Έρετών, Όλυμπιακού Πειραιώς, Ν. Ο. Ρόδου, Ν. Ο. Βόλου.

Από όλους τους συλλόγους την καλύτερη εμφάνισι και τις περισσότερες νίκες σημείωσε ο Όμιλος Έρετών. Η τετράκοπος βραδευμένη του Ο.Ε., που κέρδισε και στους Πανελλήνιους άγώνες, άποτελείται από τις: Στελλίου, Άχλαμίστη, Νεράντη, Τσιμπιανή με ηηδαλιούχο την Ζουμπερη.

Στο κόντε διακρίθηκαν έφετος η Άθηναις του ΝΑΣ και η Τσιμπιανή του Ο.Ε.

Η μεγάλη έκπληξι των άγώνων του 1954, ήταν η θαυ-

Ομως, παρά την πρόοδο αυτή του μπάσκετ γυναικών, οι ίθύνοντες το άθλημα δεν πήραν ως τὰρα την άπόφασι να οργανώσουν διεθνείς άγώνες μπάσκετ γυναικών στην Ελλάδα. Οι άγώνες θα σημειώναν μεγάλη έπιτυχία. Πρέπει λοιπόν να σχηματισθ ή έθνική μας όμάς μπάσκετ γυναικών, να προσπαθηθ καλά και να δώση άγώνες με έθνικές ομάδες άλλων κρατών.

Πριν από μερικούς μήνες έγινε στο Βελιγράδι, το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα μπάσκετ γυναικών. Η άποστολή της έθνικής μας όμάδας δεν θα έστοιχίσε πολύ. Η Ελλάδα έπρεπε να μετάσχη — όπως το υπέδειξε η έλυναικός. Δυστυχώς η άποτασι αυτής της στήλης, δεν πραγματοποιήθηκε από τον ΣΕΓΑΣ, που διοικεί το άθλημα.

Άλλα τὰρα οι ίθύνοντες δεν πρέπει ν' άρνηθούν στις άθλητριές μας να μετάσχουν διεθνών άγώνων. Στο έπόμενο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα γυναικών ή έθνική μας όμάς μπάσκετ δεν δικαιολογείται ν' άπουσιάζει.

Στο μεταξύ είναι υποχρέωσι των ίθύνοντων να μετακαλέσουν στην πρωτεύουσα έθνικές ομάδες άλλων κρατών, για να συναγωνισθούν με τη δική μας έθνική ομάδα. Ο μεγάλος αριθμός θεατών που συγκεντρώνεται στα γήπεδα για να παρακολουθήσι τις άθλητριές μας, έξασφαλίζει την έπιτυχία διεθνών συναντήσεων.

Ελπίζομε ότι σύντομα ο ΣΕΓΑΣ θα πάρη την άπόφασι να οργανώση την πρώτη διεθνή άθλητική συνάντησι μπάσκετ γυναικών, στην Αθήνα.

Δ. ΚΑΠΑΛΑΝΟΓΛΟΥ

μάσια εμφάνισι των έρετριών του Βόλου κατά τους Πανελλήνιους άγώνες. Στο άγώνισμα της τετρακόπου άρχαίων, οι κοπέλλες του Βόλου — η Μαλλιούπουλου, η Καταποπούλου, η Ιωαννίδου, η Μελισσόδα και η ηηδαλιούχος Τσιτσιγιάννη — κέρδισαν την πρώτη νίκη.

Δυστυχώς έφετος οι έρετρίες της Θεσσαλονίκης άπουσιάζαν. Άλλοτε η Θεσσαλονίκη κατείχε τὰ πρωτιά στην κωπηλασία γυναικών, με τις λαμπρές έρετρίες του Ν. Ο. Θεσσαλονίκης, του Ιστιοπλοϊκού Θεσσαλονίκης και του Όμιλου Φίλων Θαλάσσης. Άς εύχηθούμε ότι το έπόμενο έτος, η Θεσσαλονίκη θα καταλάβη έανά μία από τις πρώτες θέσεις στην Ιστιοπλοία γυναικών.

Χειμερινή προπόνησι για τις κολυμβήτριες.

Για να μη διακοπή η προπόνησι των κολυμβητριών μας, άπεφασίσθη, από την Κολυμβητική Όμοσπονδία, όπως γίνονται προπονήσεις, κατά τους χειμερινούς μήνες, στη λίμνη Βουλιαγμένης. Θα ληφθούν όλα τὰ άναγκαία μέτρα για να μπορούν να προπονούνται δυο φορές την εβδομάδα στα θεομα νερά της λίμνης. οι καλύτερες κολυμβήτριες μας.

ΑΘΗΝΑΙ: ΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

Η ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ

— Μὲ ταιμπᾶς μὲ τὰ γ

Η ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ ΤΗΣ Κ. ΦΑΚΙΡΗ!...

— Μὲ ταιμπάς μὲ τὰ γένεϊα σου σήμερα!...

Κάτω στο δρόμο ο κόσμος είχε σκορπίσει και κυλιότανε γυλήθρα κατά πάντα και κάτω σα νερό που ξετρέχει σ' ένα δίχτυ από αλυσία, τόνα μέρα στάλλο... Φώναζαν οι πουλητάδες: «Πασσάτεμπο! Φυστίκια αμυρά!...» «Αρωματικό Σέν - Σέν, πάρτε να μωσχοβολάτε — μιὰ πεντήρα !...» «Μπαγανούτσες! μπαγανούτσες απ' την Αμερική!...» «Μαστίγια! καλή μαστίγια για τα παιδιά! — και περνούσε αψηλό το κονταρί με το στριφουργιστό μοντζούνι τσάππο και τοιναταφυλί... Μασσουλούσαν οι γυναίκες τα παιδιά καθώς περπατούσαν στο δρόμο και τα τσέφλια απ' τα φυστίκια που πατιόντουσαν κάνανε σα στράκες κι σαν πιποτάκια...» «Αγόρασε κι ο Περίκλης μια δε-

κάρα Σέν - Σέν και μοίρασε
σ' όλους...

Στο ζαχαροπλαστείο στην
"Ομόνοια" που πήγανε, ως που
να τους σερίβουρε, με τόνον
κόσμο πουχε μαζευτή, νύχτω-
σε.

...Όσων ώρα μείνανε, δεν
έπαψε ο άλλος φίλος, ο χλω-
μός και συμπασθητικός, που τον
τυπογράφος και λεγότανε Μί-
μης — κι όλο κύτταζε μ' ένα
βλέμμα βαθύ κι αλλοιώτικο τη
Λιόλια — να του πιπιλίσει του
Νίκου το μυαλό για έναν κοι-
κογενειακό χορό που θα γινό-
ταν απόψε στις εννιά στο χο-
ροδιδασκαλείο τους στην Κα-
πνικαρέα, που πήγαιναν τακτι-
κά από παιδιά με το Νίκο. Εί-
χανε, λέει, μοιρασμένα πάνω
από εκατό εισιτήρια και κατέ-
να σχεδόν δεν τους έπιτράφη-
κε... και να της και τάλλο, προ-
σέθεσε, που δεν έχει ματα-
γίνει: έξω απ' τ'όργανό του φέ-
ραμε και βιολιά, ένα πρώτο,
δύο δεύτερα, μια βιολά, ένα
κοντραμπάσο και δυο μαντο-
λίνα για να παίξουν τα βάλα.
(«Χοντράει το κόβει!» είπε με-
σα του ο χοντρήλης.) Ξέρεις,
αλλο πράμα να σου το λέω κι
αλλο να χορεύεις με βιολιά:
πετάει η ψυχή τ'άνθρώπου! Θέ-
ναι τοέλλα!... Ο δάσκαλος
λέει πως αυτός ο χορός θα
μείνει στα χρονικά της πρω-
τεύουσας! — Όχι γι' άλλο τι-
ποτα, μόνο για να εύχαριστη-

θή κι ο δάσκαλος, που σ' ά-
γαπάει τόσο και σ' είχε πάν-
τα τον καλύτερο, πρέβαι νάρ-
θης άπόψε με τη Δεσπούνη
απ' εδώ, καθόσαστε λιγάκι
και φεύγετε...
Κι ο χοντρήλης ο Περικλής
απ' την άλλη τη μεριά δοήθα-
νε κι αυτός, λέγοντας πως
μια και βρέθηκαν όλοι μαζί,
έπρεπε ο Νίκος να μην τους
χάλαγε το χατήρι, άφου μάλι-
στα κ' η Δεσπούνη ήθελ' εύ-
χαριστηθεί πολύ — όσο δεν τό
φανταζότανε...

Η Λιόλια έτρωγε την πά-
στα της, κόβοντας με το κου-
ταλάκι μικρές - μικρές μπου-
κίτσες, μα ταυτό της τόχε
στην όμυλία του χορού. Σάν
άκουσε να την ονοματίζουν για
να πήγαινε στο χορό, έσκυψε
το κεφάλι της ίσα με το πια-
τάκι κι άλλαξ' εκατό χρώμα-
τα.

Ο Μίμης, που όσο μιλούσε
της έβριχνε κι από μια ματιά
κατάμαυρη και γυαλιστερή και
την κύτταζε ακόμα με τα πρη-
σμένα χείλια του τα ήδονικά,
είπε τότε:

— Σας άρρείει ο χορός,
Ματμαζέλ; Βάω στοιχήμα, θα
χορεύετε νεράϊδα! Σας άγκα-
ζάρω άπ' τα τώρα για ένα
βαλσαδάκι... Έλάτε, πέστε δά
κ' έσεις του Νίκου να σας κά-
μη τη χάρη!... για ένα γυράκι
μοναχά... Φεύγετ' άμέσως!...

Η Λιόλια όλο και έεροκοκ-
κίνιζε κ' έμενε σκυμμένη... Με
μιάς σήκωσε τάβωα και γλυκά
της μάτια, που οι κόρες τους
ήταν χρυσάφινες σαν τα τέλ-
τζίφα και κολυμπάγανε μες τό
ασηπράδι, τό ύγρο και μπλούι,
σά μέσα σ' ένα πέλαγος ού-
γινό, σε κάποιον ούρανό χλω-
μό... κι άνεβασμένες στα με-
σούρανα άπόμεναν κρυμμένες
ως τη μέση κάτω άπ' τα μα-
τόφυλλα, σά να δειλιάζανε να
χύσουν όλο τους τό φώς.

...Σήκωσε τα χρυσά της μά-
τια η Λιόλια κατά το Νίκο,
μά δεν είδε τίποτα, παρά, λες
και τρώαζε άπ' την αντίφε-
γιά που είδε να πέσει στου Νί-
κου τό πρόσωπο, ξανάσκυψε
άπάνω στο πιατάκι της... και
ψάρευε κάτι ψυχουλάρια με την
άκρη του κουταλιού της...

— Θέλεις, Λιόλια, να χορέ-
ψης λιγάκι; την άρώτησε ο Νί-
κος.
Αυτή ξανακοκκίνισε ώ-
μέσα στα μάτια κ' έκανε με τό
κεφάλι «όχι».

— Δε θάρήσωμε — ξανα-
είπε ο Νίκος, που με τις ματι-
ές του άγκάλιαζε την πορφύ-
ρης επιθυμία, την άλλα, κ' έ-
παιρνε κι ο ίδιος φωτιά, σά να
του φαίνόταν τώρα ο χορός αυ-
τός ο μόνος σκοπός της ζωής
του... Είναι η κυρία Εύρυδι-
κη κοντά στη Βεργινία και της
είπα να μη φύγει πριν να γυ-
ρίσωμε...

Ξανασήκωσε η Λιόλια τό κε-
φάλι της και κύτταζε τό Νίκο
κατάματα... Τί να τους έλεγαν
των ματιών του έκείνη της τα
μάτια! — Τους έλεγαν «Αχ!
βέλω, βέλω! κι άς είναι για έ-
να γύρο μοναχά — τόσο πολύ
τάποθυμώ που μετά θέλω να
πέθαινα!... Κύριε Νίκο! Κύ-
ριε Νίκο! σκότωσέ με, αν θέ-
λεις, μα πάρε με μαζί σου!...
Δε χορεύω ποτέ μου σε χορό
άληθινό, παρά μόνο μια φορά,
τόσο δά λιγάκι, στο σπίτι
μιάς φιλενάδας μου που ήμου-
να πολύ μικρή — μα δεν μπο-
ρώ να τό ξεχάσω!...»
Αυτά τούλεγε του Νίκου τα
μάτια της. Μα ο Νίκος άκούγε
κι άλλα δικά του μαζί μ' έκεί-

Μια πρακτική
τραγουδίστρια!...

να που τούλεγε η Λιόλια... κ'
ήταν τόσο τρομερά άπ' την
πολλή τους γλυκύα αυτά που ά-
κουγε, τόσο άδάσταχτα, που
πεταχτηκε άπάνω όρθος.
— Πάμε, πάμε! είπε τινά-
ζοντας τα ψιχουλά άπ' τό πα-
νφόρι του. Δε χάνεται ο «ό-
σμος για ένα γύρο...» Άς είναι
καλά οι κύριοι που μας βάλα-
νε στα αίματα...

Φώναξαν οι δυο φίλοι, κα-
ταχαρούμενοι, τό γκαρόνι και
πλήρωσε ο Μίμης και βήκανε
έξω όλοι μαζί διαστικοί, άφί-
νοντας να προσπεράσει η Λιό-
λια, που βαστούσε ένα οδό-
σαλάκι στο χέρι και πήγαινε
με την τραγιάσκα της την
μπλε - μαρέν σαν όνειρεμέ-
νη...

Μόλις κάμανε λίγα βήματα,
θυμήθηκαν πως έπρεπε να μασ-
σήσουν και μια στάλα, πριν
άπ' τό χορό.

— Τί, με μια πάστα θα με
περάσετε! έίπε ο χοντρήλης,
γελώντας.

— Θές να φας τίποτα, Λιό-
λια, ρώτησε ο Νίκος.

Μα δεν ήξελε η Λιόλια: εί-
πε πού δεν πεινούσε.

— Πάμε, πάμε! — φώναζαν
οι φίλοι κ' έπιασαν τό Νίκο
άπ' τό μπράτσο, ο καθένας
άπό μια μεριά, και τον τρα-
βούσαν...

— Ένα μεζεδάκι κ' ένα κρα-
σάκι! έίπε ο χοντρήλης. Άς
μη φάη η Δεσπούνη Λιόλια,
τρώμε έμεις τό μερδικό της,
ας τιμητήση μοναχά λιγάκι...

— Όλο και τσιμπήματα,
βλέπω, έχεις στο νου σου, έ-
καμε ο άλλος, με τ'αυστηκώ-
να χείλια — ο συμπασθητικό-
ς Μίμης, ο κιτρινωμαυρος, που
ύπόφερεν ο άνθρωπος πολύ
άπ' την όμορφιά των κοριτσι-
ών...

Γέλασαν κ' οι τρείς νέοι,
κυττάζοντας κρυφά — ο καθέ-
νας χωρία κι αλλοίως και για
λογαρισμό του — τη Λιόλια
που πήγαινε δυο βήματα μπρο-
στά ντροπισσμένη, τη Λιόλια
που πήγαινε στο χορό, σκυ-
φτή άπ' τη χαρά της πούτανε
μεγάλη σά λύπη...

...
— Άργησαν πολύ στο «Ξενο-
δοχείον και Οίνοπωλείον Παν-
τός «Εθνους» μέσα στου Κα-
λαιμώτη που ξεπέσανε, μόλις
βήκανε άπ' την όδον Άγίου
Μάρκου.

Κάτι σκαλιά κατέβαιναν κά-
τω.
— Ήταν άρκετοί έκεί μέσα και
κύτταζαν κατά τό μέρος των
νένων με τό ντροπαλό κορίτσι...
Δεν ήξελε να φάη η Λιόλια
— μόνον έκανε σβόλους με τό
ψωμί που τότριβε άνάμεσα σε
δυο της δάχτυλα και με την
παλάμη άπάνω στο χοντρό
τραπεζομάντηλο, τό λεκιασμέ-
νο, που θάτανε μιά φορά, ά-
σπρο... Μετά πολλά πήρε κ' έ-
φαγε έν' αυγό σκληρό μ' άλά-
τι και χοντροκομμένο πιπέρι
και τσίμπησε μιά ψηροινιά
φρικασσάδα άπ' τό πιάτο του
Νίκου... Με χίλια στανιά να
κουμπήση τα χείλια της σ' ένα
δάχτυλο ρετσίνα που της έβα-
λε στο ποτήρι ο Μίμης και
τούλεγε ο Νίκος, σά μερακλής
που ήτον, πως ήτονε φίνα για-
τί «έκανε άμμο».

Τη διαλαλούσε τη ρετσίνα
του τραγουδιστά ο κάπελας
κοντά στην πόρτα, καθώς έπι-
ανε στόνα χέρι πέντε - πέντε
μαζί τα ποτήρια (που γράφα-
νε στόν πάτο: ΠΙΕ ΤΟ ΟΛΟ)
και τα έζέπλενε με κρότο άπά-
να στον τζίγκο του πάγκου

και τα γέμιζε πεντάρικα και
δεκάρικα άπ' τα έκαστοάρια
και τις μισές π' άνέβαζαν ά-
κατάπαυστα οι μπακαλόγατοι
άπ' τό ύπόγειο, γκρεμοτσακι-
στά με ποδοδρόντι στην ά-
σκόλλα:
«Πά-πά-πώ! μωρ' τ' είν'
έτούτη!».

— Μέλι - γάλα και μπάρου-
τη!...
Τό «γκαρόνι» σά να πούμε
— ένα παιδί γιομάτο και κοκ-
κινομάγουλο, με τα μανίκια
του ποκαμίσου του άνασκου-
μπωμένα με τα λάστιχα και
μπροστά του μιά σκούρη πο-
διά διμήτη που έσταζε άπ' τη
βρώμα — μόλις έκανε άπό
να θέλημα στα διάφορα τρα-
πέζια και πάλι έρχόταν κοντά
κι άκούμπουσε τό χέρι του με
τα χοντρά κόκκινα δάχτυλα,
τα πρησμένα άπ' τις χιονί-
στρες και μαυρονυχάτα, στην
άκρη του τραπέζιού τους και
τους κύτταζε πούτρωγαν και
τη Λιόλια που δεν έτρωγε...

...κι άκούγε τις κουβέντες τους
και τη Λιόλια που δεν μιλού-
σε... και γελούσε μ' όλο του
τό πρόσωπο...

Πέρα σ' ένα τραπέζι άστρω-
το τραγουδούσαν κάτι παιδιά
έργατικά: «Τρυγούν μου πε-
ρήφανη!...»

— Άπ' την άλλη μεριά, έκεί
που θάβαινε τό μαγαζί, πίσω
άπ' την καμάρια, τρεμοστάναζε
σιγαλά μιά κιθάρα που τη βα-
στούσε στα γονάτα του ένας
ναύτης σκυμμένος τρυφερά ά-
πάνω της... Ένας σκαπανέας
με τα μαλλιά του «σεΰμούρ»
και έν' άλλο «παιδί», πολίτης,
με τό παλτό ριχμένο στην
πλάτη και τη σταχτιά ρεμ-
πομπιλικά με τα δυο δάχτυλα
έλπιση στο κεφάλι πίσω, να
παίρνη άέρα η άφέλεια, καθόν-
τουσαν κοντά του, στα μακρύ
τό μπγάκο μπρός στο τραπέ-
ζι, με τόνα χέρι στο ποτήρι,
και λέγανε με σεκλέτι και με-
ράκι, κυττάζοντας ο ένας τον
άλλονε στο στόμα: «...που εί-
ναι άσπρη και-αι παχελάα!...»
— «Άντε ρε και τό σκότω-
σε!» έίπε, καμιά φορά, κό-
βοντας τό δλαμάκη του, ο πιο
τεχνίτης...

Και μέσ' άπό τό δόμβο που
έκαναν τα τραγουδία κ' οι κου-
βέντες, με τις γροθιές χτυπη-
τες στα τραπέζια, και τα κα-
πάκια των τεντζερεδών και τα
μαχαίροπήρουνα, που τα ρί-
χνανε σωρό μες τό θερμό και
τό ψυμομάχαρο πουκοβε τα
πεντάρικα και τα δεκάρικα
ψωμιά και τα μισοκάρβελα ά-
πάνω στη σανίδα, και των
μουστερηδών οι παραγγελίες
κ' οι φωνές των σερίδιδών
που ξεφώνιζαν άπ' την άλλη
άκρη τη «μιά στιφάδο!» και
τη «μιά πατάτες γιοανί!» και
τό «ένα κουνουπίδι!» και «οι
μαρίδες να γίνη ζωμόν!» και
«πιάσε μιά κούπα άποστάμε-
νο!» καθώς τόβελαν οι παλα-
οι οι μερακλήδες, και τις «ει-
σές» και τις «οκάδες», για
τους κρασποπατέρες, ξεχώριζε
κάθε λίγο, σαν του κόκκορα ο
ψαλμός μέσ' άπ' τη χλαοή
του κοτετσιού, τό διάτορο και
καμπανιστό λιανοτράγουδο τοί
κάπελα:

«Πά-πά-πώ! μωρ' τ' είν' έτούτη!
Βάζει δόντια του φαφούτ!...»
Τί άπλή που φαίνόταν η
ζωή, τί ζεστή και τί γλυκειά
ανάμεσα σ' αυτούς τους άφε-
λείς ανθρώπους!
Δεν ήπιατε ποτέ σας γάλα
άπ' τό βούζι της άγελάδας;
ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

● Πρέπει να όμολογηθώ, ότι όλοι,
οι άντρες και, ακόμα, αυτές οι έ-
δρες οι γυναίκες, δεν ύποπτεύονται
τόν μόχθο που καταβάλλει μιά νοι-
κοκυρά, για να συυρήση τό σπίτι
της, να έτοιμάση τό φαγητό της οι-
κογενείας και ν' άνταποκριθώ στα
καθήκοντά της. Άγγλοι έπιστήμο-
νες που καταπίστηκαν μ' αυτό τό
θέμα, κατέληξαν σε καταπληκτικές
διαπιστώσεις. Διαβάσετε τα συμπε-
ράσματά τους σ' αυτή τη σελίδα.

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΕΝΑΣ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΗΣ

Ο «ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΒΑΔΗΝ» ΚΑΙ Η «ΑΡΣΙΣ ΒΑ-
ΡΩΝ» ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

ΕΝΑΣ δικαστικός του Άνω-
τάτου Δικαστηρίου του
Λονδίνου άπέφάνθη τελευταία
ότι μιά γυναίκα που άπάσχο-
λείται στο νοικοκυριό της δεν
θεωρείται «έργαζόμενη». Εύτυ-
χώς, ο άνώτατος αυτός δικα-
στικός διεκρίνισε την άπόφα-
σί του αυτή με την προσθήκη
ότι άφορά μόνον τα φρολογι-
κά ζητήματα — ότι δηλαδή η
γυναίκα που εργάζεται στο
νοικοκυριό της δεν πρέπει να
πληρώνη φόρο επί των ύποθε-
τικών εισοδημάτων της έργα-
σίας της ως νοικοκυράς.

Στην πραγματικότητα, ο
Σόφης δικαστής
θα είχε σχηματί-
σει πολύ διαφορε-
τική γνώμη για
τό αν η νοικοκυρά
«εργάζεται» ή ο-
χι, αν άνελάμβανε
για μιά μόνο μέρα ν'
άντικαταστήση μιά
συνθησμένη νοικοκυ-
ρά στις δουλειές του
σπιτιού της. (Εύτυ-
χώς για τους φορο-
λογουμένους, αυτό ο-
μως δεν συνέβη.) Άλ-
λολώς θα ύπόρχε ά-
σφαλώς ο κίνδυνος
να πληρώνουν οι νοι-
κοκυρές περισσότερο
φόρο άπό τους έρ-
γαζόμενους άντρες
των).

— Ένας Άγγλος
παίκτης και δάσκα-
λος του γκολφ άνε-
κάλυψε κάποια μέρα
ότι είχε διανύσει κά-
τι περισσότερο άπό
170 χιλιόμετρα κατά
τη διάρκεια 48 μα-
θημάτων γκολφ που
είχε δώσει σε αρχα-
ρίους — ενώ η γυναίκα του
«καθόταν στο σπίτι». Η δια-
δρομή αυτή είχε γίνει μέσα σε
μία βδομάδα. Όταν τό είπε
στη γυναίκα του, έκείνη, προσ-
δεδωμένη, δανείστηκε τό «θη-
ματόμετρό» του (Σ.Μ. ειδικό
μικρό μηχανήμα που βέβαια
πάνω στο πόδι και μετρά τα
βήματα που κάνουμε) και...

φαντάζεται κανείς την έκπλη-
ξη του συζύγου όταν διεπίστω-
σε ότι, κατά τη διάρκεια των
τριών ήμερών της φθινοπωρι-
νης καθαριότητας του σπιτιού,
η γυναίκα του είχε περπατή-
σει άπό 16 χιλιόμετρα την ή-
μέρα — μέσα στο σπίτι μόνο!
— Όποιοσδήποτε σύζυγος που
άνέλαβε ποτέ, έστω και για
πολύ μικρό διάστημα, τη δου-

● Η κατασκευή
ένος κέικ απαι-
τεί περίπου τρι-
ακόσια βήματα
στην κουζίνα.

λειά της γυναίκας του, ξέρει
καλά πόσο εξαντλητική είναι
στην πραγματικότητα.
Ξέρω ένα γιαιουρά που, ύ-
ποχρεωμένος να μείνη μερικές
μέρες στο σπίτι κατά συμβου-
λή του γιατρού, βρέθηκε ύπο-
χρεωμένος να άσχοληθώ με τό
νοικοκυριό, ενώ η γυναίκα του
έβγαине έξω για να μοιράση
τό γιαιουρά από πόρτα σε
πόρτα. Είναι γνωστό πως οι
γιαιουράδες κάνουν καθημερι-
νά μεγάλες άποστάσεις πεζή
για να πουλήσουν στα σπίτια
τό γιαιουρά τους. Άλλα άσφα-
λώς ο φίλος μου αυτός θα ά-

νεκάλυψε τώρα
ποιά δουλειά
είναι πιο κου-
ραστική άπό
τις δυο — ή
δική του ή της
γυναίκας του.

Όποιοσδήποτε σύ-
ζυγος άρνείται ότι η
γυναίκα διανύει έκ-
πληκτικές άποστά-
σεις κάθε μέρα, κα-
λά θα κάνει να μη έ-
παναλάβη την άποψή
του αυτή, γιατί οι έ-
πιστήμονες τον δια-
ψεύδουν με θετικώ-
τα στοιχεία — στοι-
χεία που τους παρέ-
χει τό τόσο χρήσιμο
θηματόμετρο.

Πράγματι, οι έπι-
στήμονες άσχοληθή-
καν τον τελευταίο
καιρό συστηματικά
με τό θέμα αυτό:
Παρακολούθησαν κα-
τά πόδας πολλές κοι-
νές νοικοκυρές, σε ό-
λα τους τα «συρε κι
έλα» μέσα στο σπι-
τι, μετρήσαν τις ά-
ποστάσεις που διανύουν, ύπο-
λόγισαν την ενέργεια που χά-
νουν με τις άσκοπες κινήσεις,
και έτσι μπόρεσαν να κατα-
στρώσουν τα σχέδια για την
ιδεώδη σύγχρονη κουζίνα.

Κατά τη διάρκεια, λοιπόν,
των παρατηρήσεών τους αυ-
τών, οι έπιστήμονες άνεκάλυ-
ψαν ώρισμένα έκπληκτικά πρ-
άγματα σχετικά με την καθημε-
ρινή εργασία μιάς νοικοκυράς.
Λοιπόν, η συνθησμένη νοικο-
κυρά διανύει περίπου 8 χιλιο-
μέτρα, σε μιά τυχαία μέρα,
μέσα στην κουζίνα της — και
πολύ περισσότερο σε εξαιρετι-
κές περιστάσεις.
Κάθε χρόνο, μέσα στο ίδιο
της τό σπίτι, διανύει περίπου
3,500,000 βήματα, και σε δέ-

κα χρόνια περπατά περίπου
13.000 χιλιόμετρα — χωρίς
να δγή έξω άπό την πόρτα
της!

Μερικές νοικοκυρές μάλιστα
καλύπτουν πολύ μεγαλύτερο
μέσον όρο άποστάσεως άπ' αυ-
τόν, κατά τη διάρκεια της κα-
θημερινής δουλειάς τους. Οι
μετρήσεις των θηματομέτρων
δείχνουν ότι μιά γυναίκα με
σύζυγο και δυο παιδιά, που
κατοικεί σ' ένα διόροφο σπίτι
με κήπο, και κάνει τη συνθη-
σμένη δουλειά του νοικοκυριού,
διανύει μέσα σε μιά βδομάδα,
80 περίπου χιλιόμετρα.

Και όμως, είναι μιά άπό τις
γυναίκες έκείνες για τις όποιες
συνηθίζουμε να λέμε: «Η κυ-
ρία Χ, σχεδόν δεν βγαίνει άπό
τό σπίτι της!»

ΧΑΜΕΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ των κα-
θημερινών γευμάτων είναι
ο σταυοδαιότερος παράγον στην
καθημερινή ζωή, ή μάλλον...
στις καθημερινές διαδρομές
της νοικοκυράς: ή συνολική ά-
πόσταση που διανύει μέσα σ'
ένα χρόνο, ειδικά για τό σκο-
πό αυτόν, ύπολογίζεται πως
φθάνει τα 300 χιλιόμετρα. Η
κατασκευή ένός κέικ χρειάζε-
ται σήμερα 300 βήματα μέσα
στην κουζίνα, έλπίζεται όμως
στις νέες κουζίνες που σχεδι-
άζονται τώρα ότι δεν θα χρει-
άζονται περισσότερα άπό 50.

Τό πλύσιμο των πιάτων έρ-
χεται δεύτερο μετά τό μαγει-
ρέμα, με 225 χιλιόμετρα τό
χρόνο. Τό σκούπισμα και τό
ξεσκόνισμα χρειάζονται, για
να γίνουν, 105 χιλιόμετρα τό
χρόνο. Άλλες 100.000 βήματα
περίπου γίνονται για τό στρώ-
σιμο των κρεβατιών, άλλα
πράγματα για τό άνοιγμα της πό-
ρτας και, φυσικά, τα παιδιά
προσθέτουν έκπληκτικούς άρι-
θμούς βημάτων για τη φροντί-
δα τους.

(ΓΚΟΝΚΟΥΡ)
— Άληθινά, έλευθερώς άνθρω-
πος είναι έκείνος που μπορεί
να άνοιξη μιά πρόσκληση σε
γεύμα, χωρίς να άναζητήση
μιά πρόσφασι γι' αυτό.

(ΖΥΛ ΡΕΝΑΡ)
— Πάντοτε ύποστήριζα ότι ό-
λες οι γυναίκες πρέπει να παν-
τρεύονται, όχι όμως και οι άν-
δρες.

(ΝΤΙΣ ΠΡΑΕΛΙ)
— Παντρεύσου: Άν κατά τύχην
έχης καλή γυναίκα, θα είσαι
εύτυχισμένος. Άλλοιώς, θα γί-
νης φιλόσοφος, πράγμα που,
για έναν άντρα, είναι πάντα
χρήσιμο.

(ΣΩΚΡΑΤΗΣ)
— Παντρεύσου: Άν κατά τύχην
έχης καλή γυναίκα, θα είσαι
εύτυχισμένος. Άλλοιώς, θα γί-
νης φιλόσοφος, πράγμα που,
για έναν άντρα, είναι πάντα
χρήσιμο.

— Παντρεύσου: Άν κατά τύχην
έχης καλή γυναίκα, θα είσαι
εύτυχισμένος. Άλλοιώς, θα γί-
νης φιλόσοφος, πράγμα που,
για έναν άντρα, είναι πάντα
χρήσιμο.

πιδ κουραστική και βαρειά ά-
πό τό είναι πολλές άλλες «έ-
παγγελματικές» δουλειές. Οι
μετρήσεις που έγιναν με τό
θηματομετρο στις διαδρομές
που κάνει μιά χορεύτρια —ένα
πρόσφατο δηλαδή που θεωρείται
ότι βρίσκεται σε άέναη κίνησι
— απέδειξαν ότι ή δουλειά
της χορεύτριας άπαιτεί την
πραγματοποίηση πολύ όλιγοτέ-
ρων βημάτων άπ' αυτά που
κάνει μιά νοικοκυρά — αν και
ή τελευταία αυτή δεν είχε και
παιδιά να φροντίζει.

ΟΙ... ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙ

ΕΝΑ έπάγγελμα που μπορεί
να συγκριθώ με τη δουλειά
της νοικοκυράς, είναι τό έπάγ-
γελμα της άδελφής νοσοκόμου.
Σχετικές μετρήσεις που έγιναν
στο Δημοτικό Νοσοκομείο του
Λονδίνου απέδειξαν ότι ή άδελ-
φή που ήταν της ύπηρεσίας
στό τμήμα έξωτερικών άσθενών
διήνυσε 37 χιλιόμετρα σε μιά
μέρα.

Οι εισπράκτορες των λεωφο-
ρείων είναι άπό τους έπαγγελ-
ματίες που θεωρείται ότι κα-
νουν ιδιαίτερα... ξεβρωτική ζωή
στη δουλειά τους. Λοιπόν, ύπε-
λαογήθη ότι ο εισπράκτης ένός
λεωφορείου που διανύει περί τα
100 χιλιόμετρα τη μέρα, περ-
πατά μέσα στο όχημα περί τα
7 χιλιόμετρα, μαζεύοντας τα
κόμιστρα.

Τα γκαρόνια των έστιατο-
ρίων ή των ζαχαροπλαστείων
ύπελογισθη ότι περπατούν 16.
000 χιλιόμετρα τό χρόνο. Άλ-
λά και έκείνες άπό μας, που
βγαίνουν μόνο πολύ λίγο άπό
τά σπίτια τους, είναι έκπλη-
κτικοί ταξιδιώτες. Η Γή μας
ταξιδεύει γύρω άπό τον ήλιο,
συμπληρώνοντας κάθε χρόνο
μιά διαδρομή 850.000.000 χιλι-
όμετρων περίπου. Καί, φυσικά,
την διαδρομή αυτή την κά-
νουμε κι έμεις. Έξ άλλου, ή
Γή γυρίζει γύρω άπό τον άξό-
να της με ρυθμό 1600 χιλιόμε-
τρων την ώρα, διανύοντας του-
λάχιστον άλλα 13.000.000 χι-
λιόμετρα τό χρόνο, περίπου.

Φυσικά, αυτές τις διαδρομές
δεν τις καταλαβαίνουν οι κά-
τοικοι της Γής. Αυτό όμως δεν
μεταβάλλει τό γεγονός ότι ό-
λοι μας, άκόμη και όταν κοι-
μόμαστε είμαστε σε διαρκή
κίνησι, με μιά ταχύτητα που
ξεπερνά την ταχύτητα και του
πιδ γρήγορου άεριοβουμένου ά-
εροπλάνου!

Π. ΣΤΟΥΝ

Μεγάλα Λόγια

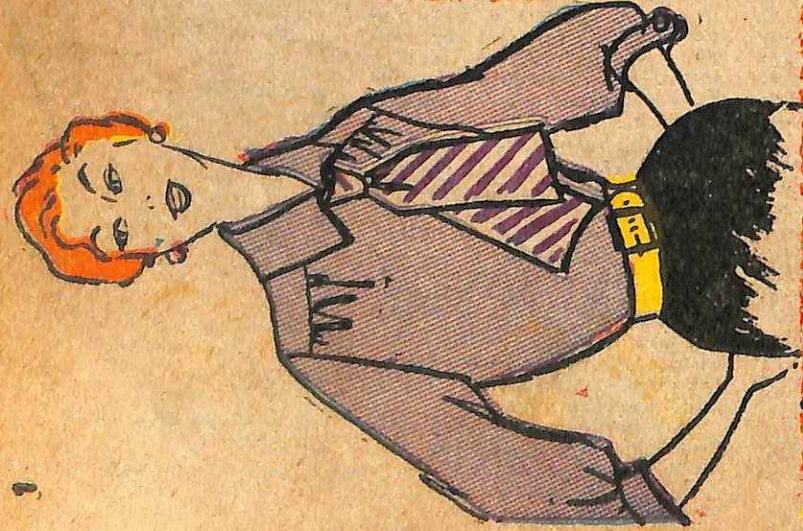
● Είδα τη Μαρία. Άπέφυγα
να της πώ πως έχω αύριο τη
γιορτή μου, γιατί θα μου ζη-
τούσε άσφαλώς να της κάνω
δώρα...

(ΓΚΟΝΚΟΥΡ)
— Άληθινά, έλευθερώς άνθρω-
πος είναι έκείνος που μπορεί
να άνοιξη μιά πρόσκληση σε
γεύμα, χωρίς να άναζητήση
μιά πρόσφασι γι' αυτό.

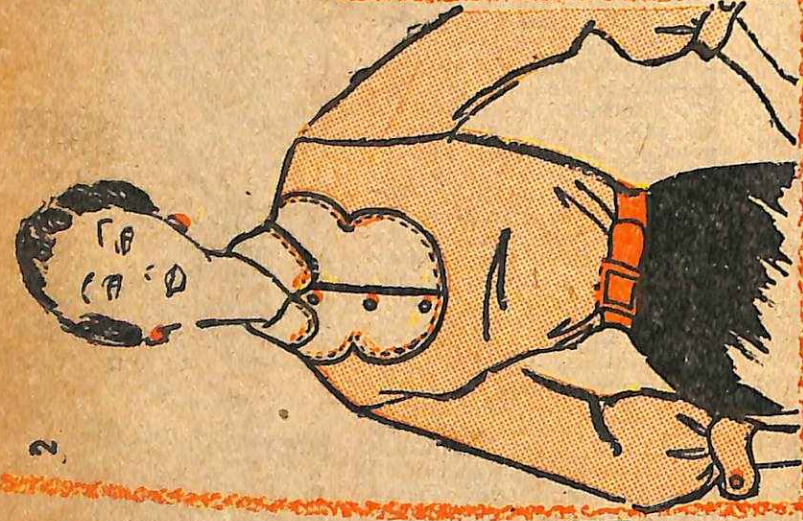
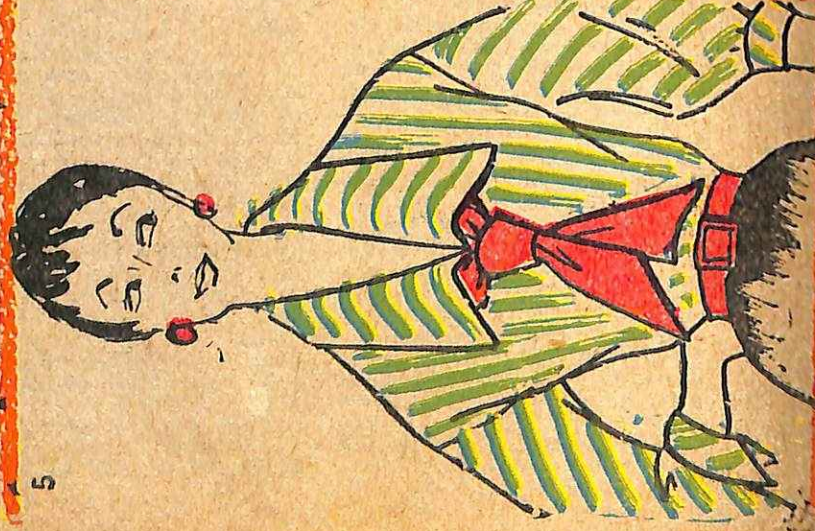
(ΖΥΛ ΡΕΝΑΡ)
— Πάντοτε ύποστήριζα ότι ό-
λες οι γυναίκες πρέπει να παν-
τρεύονται, όχι όμως και οι άν-
δρες.

(ΝΤΙΣ ΠΡΑΕΛΙ)
— Παντρεύσου: Άν κατά τύχην
έχης καλή γυναίκα, θα είσαι
εύτυχισμένος. Άλλοιώς, θα γί-
νης φιλόσοφος, πράγμα που,
για έναν άντρα, είναι πάντα
χρήσιμο.

(ΣΩΚΡΑΤΗΣ)
— Παντρεύσου: Άν κατά τύχην
έχης καλή γυναίκα, θα είσαι
εύτυχισμένος. Άλλοιώς, θα γί-
νης φιλόσοφος, πράγμα που,
για έναν άντρα, είναι πάντα
χρήσιμο.

5

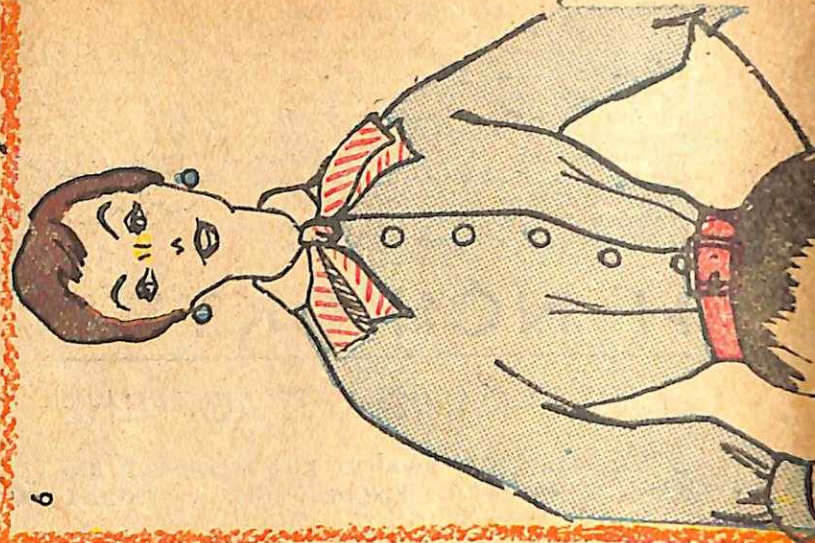
2

3

6

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΜΑΛΙΝΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΙΤΕΣ

1 Μπλούζα - πουκάμισο, έντελως μοντέρνας γραμμής. Έχει μονοκόλλησι και μανίκι που κλείνει με κουμπωτό λουριδάκι και σταματάει κάτω ακριβώς απ' τον αγκώνα. Η μπλούζα σχηματίζει σουρτίτσα κάτω απ' το ωμότη, και γαρνίρεται με το δεξιμό «γραβάδα» που θα φορεθεί και φέτος το χειμώνα πάρα πολύ (στον τύπον αυτόν).

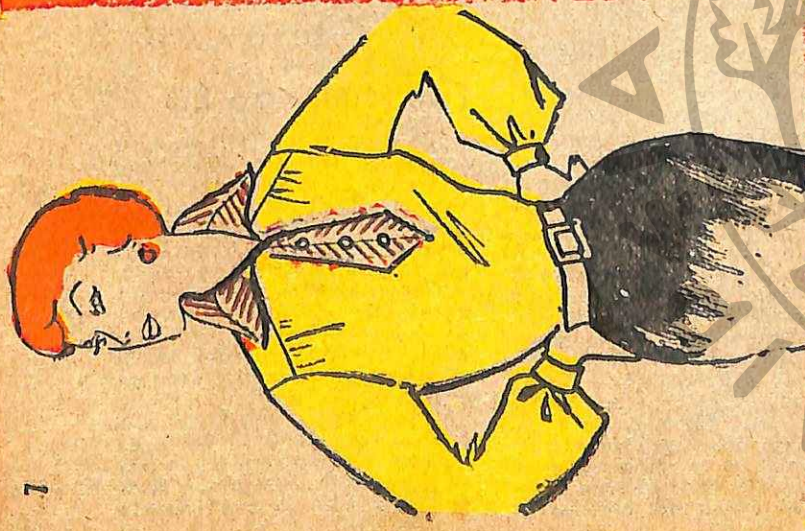
2 Λεπτή μάλλινη μπλούζα (ή και μεταξωτή). Το μανίκι είναι λίγο μακρύτερο απ' της προηγούμενης. Η μπλούζα έχει μικρό κουμπωτό πλαστρον με στρουγγυλάδες και γιακαδάκι. Το πλαστρον και ο γιακάς γαρνίρονται με δελονιά.

3 Μπλούζα ζεσεύ έντελως κλειστή με μανίκι ως κάτω απ' τον αγκώνα. Ο λαιμός κλείνει με λουριδάκι που κουμπώνει στο πλάι. Το

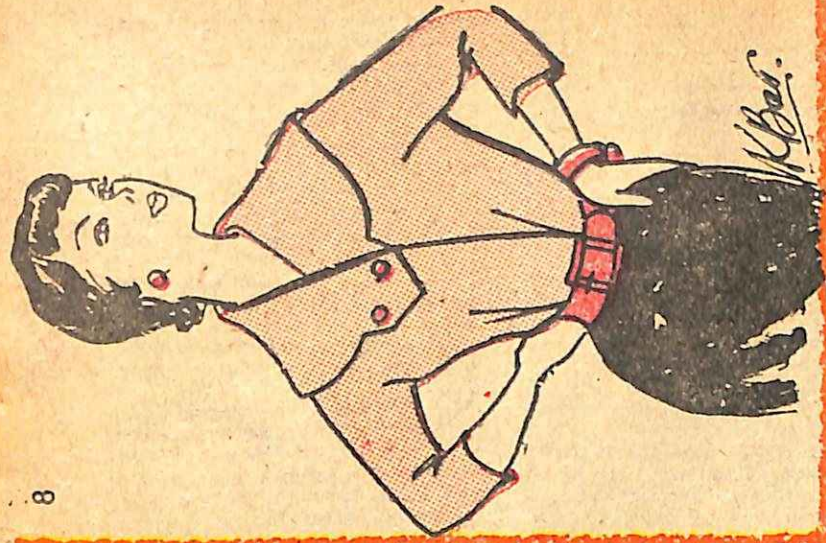
λουριδάκι κουμπωτό. Ίδιόρυθμος γιακάς με ραφή προς τις μύτες, ώστε να σχηματίζεται ώραία γαρνιτούρα. Η κουμπωτή πιάτ φαρδύνει αισθητά προς τα κάτω, έτσι που μοιάζει σχέδον με στενό πλαστρον.

8 Πολύ μοντέρνος γιακάς - πελέρινα που σχηματίζει, εμπρός πιάτ γαζωμένη. Η μπλούζα είναι σταυρωτή και κουμπώνει με δύο κουμπιά στο σταυρωμα της πιάτ. Το κόψιμο του μανικιού κιμονό.

9 Η μπλούζα αυτή έχει μεγάλο νομίτη και χαμηλή μανικοκόλλησι. Έλαφρή σουρα κάτω απ' το νομίτη και στο μανίκι. Γαρνιτούρα μικρό πλαστρον ίσιο, με μύτη προς τα κάτω και δύο σειρές κουμπιά. Το γιακαδάκι της είναι μικρό και με στρουγγυλεμένες μύτες.

7

8

10 Μπλούζα ζεσεύ, μπροσέ ή αλλιώς κατάλληλο ύφασμα σχηματίζει μπάσκα και φοριέται με ντραπέ ζώνη (ή σκέτη λουστρινένια). Νομίτης μεγάλος, μυτερός, με γυριστά ρεβέρ - γιακά. Γαρνιρέται με κουμπάκια. Η μπλούζα αυτή είναι ώραία να γίνει ίδιο χρώμα με τη φούστα, ώστε να δίνω την εντύπωση ντέ - πίες. Αν την κάνετε σε μαύρο χρώμα, μπορείτε επίσης να δώσετε και στράς κουμπιά.

11 Μπλούζα σε σκέτη, απλή γραμμή. Μάλλινη, ζεσεύ, μεταξωτή, μπροσέ κ.λ.π. Ανεβαίνει ψηλά στο λαιμό και φορμάρεται ώραία με δύο πένες. Το κόψιμο της κιμονό τα δε κουμπιά ανά τρία.

12 Μπλούζα με μακρύ μανίκι (καταλήγει σε δύο άκρορες που δένουν κόμπο). Στο επάνω μέρος έχει πολύ μεγάλο οβάλ κόψιμο που κλείνει όλο με ένα πλαστρον πολύ ντραπέ. Η μπλούζα μπορεί να γίνει μεταξωτή, καθώς και ζεσεύ ή και από άλλο μαλλινακι.

κούμπωμα εξακολουθεί στον ώμο. Τα μανίκια με κουμπι στην άκρη.

4 Η μπλούζα αυτή έχει κανονική μανικοκόλλησι και μανίκι που κουμπώνει μέσα σε μακρύ γυριστό μανσέτα. Ο λαιμός πλαισιώνεται με κόψιμο αν-φορμ που καταλήγει σε κουμπωτή πιάτ. Μέσα από την πιάτ περνάει ένα γραδάκι σχηματίζοντας πρωτοτυπη γαρνιτούρα.

5 Μπλούζα που θυμίζει το μοντέλο αρ. 1. Διαφέρει παρ' όλ' αυτά στις λεπτομέρειες. Έχει χαμηλή μανικοκόλλησι, φαρδύτερο μανίκι που τελειώνει με γυριστό ρεβέρ. Γιακάς μακρύς, μεγάλος, και γραβάτα δερμένη με φαρδύ κόμπο και με άκρες κοντές και μυτερές.

6 Σκέτη μπλουζίτσα σε κλασσική απλή γραμμή. Έχει όμως κόψιμο κιμονό, ένα μοντέρνο γραδάκι ριγέ και τρουά - κάρ μανίκι.

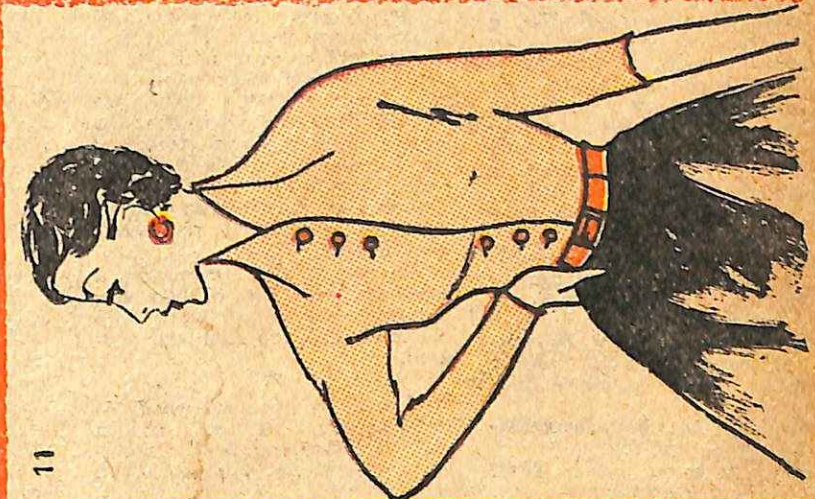
7 Μπλούζα - πουκάμισο με κανονική μανικοκόλλησι. Μανίκι μακρύ που σουρώνει μέσα σε σφιχτό

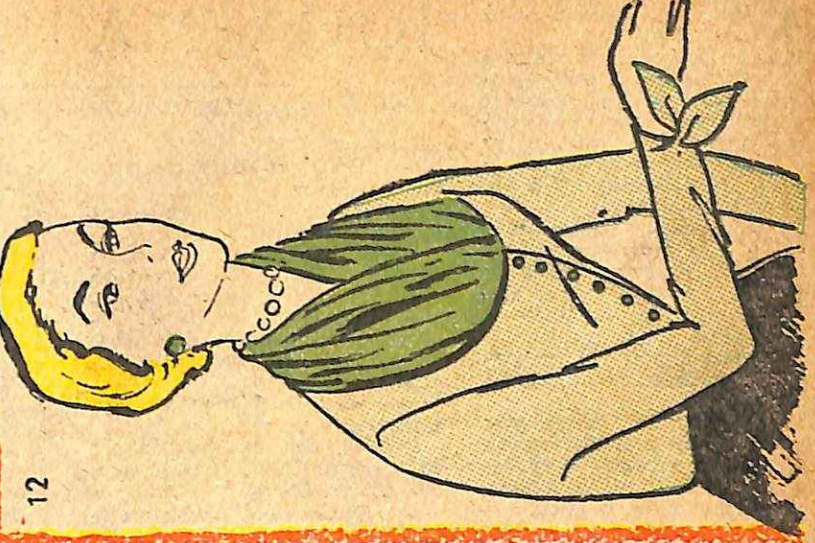
9

10

11

12

ΕΝΑ τηλεφώνημα για σ'άς, δεσποινίς. Ο Μάριο Μότι έδωσε το ακουστικό στην Κλάρα, ενώ μια ζωοή έκπληξη ζωγραφιζόταν στο πρόσωπό του. Ποτέ, στα τρία χρόνια που εργαζόταν στην εταιρία ή Κλάρα, δεν είχε πάρει ένα τηλεφώνημα από άντρα.

Μάλλον κοντή, μάλλον αδύνατη, μ' ένα πρόσωπο πάντα χλωμό και χαρακτηριστικά ά-τονα, δεν ήταν ο τύπος της γυναίκας που την ένοχλούν οι άντρες στη δουλειά της με τηλεφωνήματα ή που την περιμένουν τα δρόμα στην έξοδο του γραφείου.

Ο Μάριο Μότι ήξερε πως σ' αυτά τα τρία χρόνια μόνον ένας άντρας πέρασε από τη ζωή της Κλάρας κι' ο άντρας εκείνος ήταν αυτός ο ίδιος.

*

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Θα ήταν διασκεδαστικό κι' τη ρώτησε.

— Όχι και τόσο, απάντησε εκείνη γελάοντας.

Τότε πρόσθεσε πόσο ελαφρά ήταν ντυμένη. Φορούσε μια πλεκτή ζακέττα, πάνω από ένα ψιλό δαιμιακό φουστάνι. Ασφαλώς θα κούωνε. Αισθάνθη-κα μέσα του μια παράξενη του-φερότητα.

— Νά σου δώσω την κα-παριότητα μου, της είπε.

— Ό, όχι, διαμαρτυρήθηκε το κορίτσι. «Όχι, αποκλείεται, δεν θα τη δεχτώ».

— Θα κρούσης, ψιθύρισε ε-κείνος στενοχωρημένα και πέ-ρασε το χέρι του γύρω απ' τους ώμους της. «Ήτανε μια κίνησι αυθόρμητη, που δεν έ-κρυβε αυτεροδόουλες σκέψεις».

— μα όταν την αισθάνθηκε να τρέμει στην αγκαλιά του, ενώ το βλέμμα της, μέσα στο σκο-τάδι, αναζητούσε το δικό του, την έσφιξε δυνατώτερα πάνω του, και σκύβοντας τη φίλησε στο στόμα.

Η βροχή είχε σταματήσει πρό πολλού, μα οι δύο νέοι φιλιούντουσαν ακόμη κάτω από το υπόστεγο του ερμηικού δρό-μου.

*

Την άλλη μέρα το πρωί, ά-νεβαίνοντας τα σκαλοπάτια του γραφείου του, ο Μάριο Μό-τι φταρνίστηκε για εκατοστή φορά.

«Φαίνεται πως χθες το βρά-δυ άρπαξα ένα γερό κρυολόγη-μα, σκέφθηκε. Τί κοινή ιστο-ρία. Κι' έχει γούστο εκείνη ή ανόητη να πάη να πη στους ύ-πολληλους πως τη φλεοτόρων».

Μπήκε στο γραφείο, χτυπή-τας πίσω του την πόρτα, μουρ-μούρισε μια καλημέρα κι' είπε με ύφος νευρικό:

— Κάνετέ μου μια χάρι, δε-σποινίς, να τηλεφωνήσετε του Φορτσέτι, ότι δεν θα λάβω μέ-ρος στο άποψινό συμβούλιο.

Η Κλάρα τον κήταξε κα-τάπληκτη για κείνο το «δε-σποινίς», τόσο απροσδόκητο, ύστερα από τα γεγονότα της προηγούμενης νύχτας.

— Μάλιστα, κύριε διεθυ-τά. Ψιθύρισε σαστισμένα, ενώ με χέρι που έτρεμε, σημάτιζε στο τηλέφωνο τον αριθμό του Φορτσέτι.

Δεν ήταν ανόητη ή Κλάρα. Κατάλαβε από την πρώτη σι-γμή, ότι ή μικρή της προσιπέ-τεια δεν έπρόκειτο να έχη καμ-μία συνέχεια. Τό δνερλο. που μόλις πριν από λίγες ώρες εί-χε άρχισει, έσβυσε άδοξα, γε-μίζοντας την πίκρα και άπραγο-ήτευσί.

Τό μόνο που της έμενε, ή-ταν να ξεχάσει ότι είχε συμ-βεί. Μα για ένα άσχημο κορί-τσι, δεν είναι εύκολο να ξεχα-σπ. Ο Μάριο Μότι ήταν ο πρώ-τος άντρας που την είχε προ-σέξει— έστω και για τόσο λί-γο — και ο τελευταίος.

«Έτσι, ή Κλάρα έμενε προσ-καλλημένη σ' αυτή τη μονό-πλευρη αγάπη, που άναψε σάν πυροτέχνημα στην καρδιά της εκείνο τό μοιραίο βράδυ, και δεν έλεγε πιά να σβύσι. Ο Μότι έκανε πως δεν καταλά-βαινε τίποτα. Η συμπεριφορά

του άπέναντί της ήταν έντελώς τυπική κι' ο έρωτάς της, που τις πρώτες μέρες τόν ένωχλού-σε, άργότερα του έγινε αδιά-φορος, κάτι σαν συνήθεια, κι' ούτε έδινε σημασία στις ιδιαι-τερες φροντίδες της και στη βουβή της λατρεία, που όσο κι' άν ήταν βουβή, προδινόταν από χίλια δυό μικροπράγματα.

Και νά, τώρα, που ή Κλά-ρα δεχόταν τηλεφωνήματα από έναν άντρα.

«Θα είναι κόλπο», σκέφθηκε ο Μάριο, «για να μου δείξη πως βρέθηκε κάποιος να έ-νδιαφερθή και γι' αυτήν».

Μα τό τηλεφώνημα έπανα-λήφθηκε και την επομένη. «Εί-ναι κόλπο, άποωσδήποτε», έανα-σκέφθηκε ο Μάριο.

Όταν, όμως, τό τρίτο βρα-δυ είδε την Κλάρα να άπουμα-ριγμένη στο μπράσο ενός άν-τρα, πείστηκε ότι δεν ήταν κόλ-πο. Τους παρακολούθησε με τό θλέμμα. Έκείνος ήταν ένας τύ-πος μάλλον κοντός, μάλλον ά-δύνατος, ένας τύπος έντελώς συνθησιμένος. Οπωςσδήποτε, όμως, ήταν ένας άντρας. Ένας «άλλος» άντρας.

Όταν την επομένη ή Κλά-ρα μπήκε στο γραφείο, ο Μά-ριο της έκανε παρατήρησι, για-τί είχε άργήσει ένα τέταρτο.

Έκείνη τόν κύτταξε σαστι-σμένη.

— Μα ποτέ δεν έρχόσαστε τόσο πρωί, ψιθύρισε, είναι ω-λις όκτώ και τέταρτο.

Είχε κοκκινίσει, και ή κόκ-κινη μπλούζα της την τόνιζε ακόμη περισσότερο.

— Άδιάφορο, της φώναξε θυμωμένα, έσεις πρέπει να εί-σαστε έδώ από τις όκτώ, αλλά δέβαια, μάς άφίνουν τά ξευ-χτισά!

Μέσα του, όμως, σκεπτόταν πως μ' αυτή την καινούργια κόκκινη μπλούζα, φαίνόταν σχε-δόν νόστιμη.

Και τά τηλεφωνήματα έξα-κολουθούσαν, όπως εξακολου-θούσε και ή μεταφύρωςί της Κλάρας. Τό μακιγιάζ της εί-χε γίνει πιο έντονο, τό ντυσίμό-της είχε αλλάξει κι' όταν μπή-κε μία μέρα στο γραφείο μ' έ-να μοντέρνο ώραιο χτένισμα, ο Μάριο δεν ύπόρεσε να κούνη ένα επιφώνημα θαυμασμού. Τό ίδιο βράδυ, ο Μάριο την πα-ρακάλεσε να μείνη να της ύ-παγορεύσει μερικά γράμματα.

— Ό, λυπούμαι, έκανε ε-κείνη ταραγμένη, μα άπόψε δεν μπορώ, άν θέλετε αύριο.

Την κύτταξε σά να μή πί-στευε στ' αυτά του. Ήταν ή πρώτη φορά που ή Κλάρα τό άρνιόταν κάτι.

— Δεν πειράζει, δεσποινίς, είπτε ψυχρά, θα φανάξω μία άλ-λη δακτυλογράφο.

Από την ημέρα εκείνη, ή Κλάρα άρχισε να άπασχολή τόν Μάριο Μότι, τόσο, όσο καιμιά άλλη γυναίκα δεν τόν είχε άπασχολήσει, ως τότε. Είχε χάσει την δρεζί του, τό κέφι του για δουλειά.

Η Κλάρα είχε γίνει ο έφι-άλτης που βασάνιζε τις νύ-χτες του, όταν έαχόταν στα δ-νείρα του με τά ψηλά τακούνια της και τού χαμογελούσε έρω-νικά μ' έκείνα τά δλοκόκκινα

χέλη, που τόσο ποθούσε τώρα να ξαναφιλήσει.

Είναι ο έρωτας, σκέφθηκε. Ο άληθινός έρωτας.

Και έσφινικά πήρε την από-φασί του..

— Δεσποινίς Κλάρα, είπτε ο Μάριο με φωνή που δεν ήταν και πολύ σταθερή, μείνετε λί-γη ώρα, θέλω να σάς μιλήσω.

Έκείνη πήγε κάτι να πη, μα ο Μάριο την πρόφθασε.

— Πρόκειται για κάτι σο-βαρό. Καθίστε, σάς παρακα-λώ.

Η κοπέλλα ύπάκουσε μηχαν-νικά, κυττάζοντας τον με άπο-ρία.

— Κλάρα, σάς αγαπώ.

Έκείνη γύρισε και τόν κύτ-ταξε στα μάτια. Μα στο βλέμ-μα της δεν φάνηκε ούτε εύτυ-χία, ούτε ικανοποίησι για την άπρόσπτη έξομολόγησι.

— Καταλαβαίνετε, Κλάρα; Γιατί δεν άπαντάτε; Σάς αγα-πώ. Σάς αγαπώ, στά σοβαρά, θέλω να σάς κάνω γυναίκα μου, είπτε με θέρη ο Μάριο, κι' έσεις μ' αγαπάτε άλλωστε, τό έρω από κείνη την ημέρα, από κείνο τό βράδυ, πού άπό τρία χρόνια. Είναι αδύνατο να σάς έκλεψε από μένα εκείνο τό άσήμαντο άνθρωπάκι, που σάς περιμένει έξω τά βράδυα.

Θά ήταν άστειο, άν μου λέγα-τε πως τόν αγαπάτε κι' έσεις, μία κοπέλλα τόσο χαριτωμένη.

Έκείνη χαμογέλασε μ' ένα τρόπο που φανέρωνε μάλλον όίκο παρά ειρωνεία.

— Λυπούμαι, είπτε χαμηλό-φωνα. Ξέρω τί θα πη ν' αγα-πάη κανείς χωρίς άνταπόκρισι. Τό έζησα κι' έγω πριν από τρία χρόνια. Τώρα όμως για-τρέυτηκα. Με γιάτρεψε αυτός ο άλλος, αυτός ο άσημαντος που λέτε. Και τόν αγαπώ κι' έγω, γιατί είναι αυτός που με πρόσέξε, όταν ήμουν κι' έγω τόσο άσημαντο, ώστε να μην αξίζω ούτε ένα βλέμμα σας.

Αυτός, με την αγάπη του, με μεταμόρφωσε. Αυτός μου ένε-πνευσε την πεποίθησι ότι μπο-ρώ κι' έγω ν' αγαπηθώ, ν' ά-ρέσω, να είμαι για κάποιον τό πάν. Κι' ένας άντρας που υπο-ρεί να κάνει αυτό τό θαύμα ά-ξίζει πραγματικά την αγάπη μιας γυναίκας.

Σταμάτησε για μία στιγμή και συνέχισε με θάρρος:

— Άντίο, κύριε διευθυντά. Κάνετέ μου τη χάρι να υποβά-λετε στην εταιρία την παραί-τησί μου. Σ' ένα μήνα παν-τρέυομαι.

Η Κλάρα άνοιξε χαμογελα-στή την πόρτα του γραφείου, και με δήμα σταθερό βγήκε για πάντα από τη ζωή τού Μάριο Μότι.

ΕΙΡΝΕΣΤΟ ΑΛΜΠΑ

Του Μπέρναρ Σω

Τό γνωστότερο ίσως από τά τσουχτερά εύφυολογήματα τού Σω, είναι αυτό που είπτε κάπο-τε στην Ίσιδώρα Δούγκαν. Η μεγάλη χορεύτρια είχε, έκτός από την περίφημη τέχνη της, μία φοβερή μανία διαφημισέως.

Έτσι, κάποια μέρα έγραψε στον Σω: «Εύχαστε φτιαγμέ-νοι ο ένας για τόν άλλον. Σκε-φθήτε τί θα ήταν ένα παιδί που θα είχε τό σώμα μου και την έξυπνάδα σας!»

«Ίσως, απήντησε ο Σω, άλ-λά για σκέψη τί θα ήταν άν είχε τό δικό μου σώμα και τη δική σας έξυπνάδα! Άνα-τριχιάζω που τό σκέπτομαι!»

ΤΑ ΖΕΡΣΕ'Υ' ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

Τό άμπιγέ αυτό μοντέλο τού Γκρέ. εί-ναι από ζέρσευ μεταξωτό σε χρώμα μόδ «πάρμας». Είναι, όπως λέει ο σχεδια-στής του, έμπνευσμένο από αρχαία έλλη-νικά πρότυπα. Τά ντραπέ άρχίζουν από τό λαιμό και διευθετούνται με μαεστρία καθώς προχωρούν προς τά κάτω. Τό φό-ρεμα έχει μικρό γιακαδάκι και κλείνει κρυφά έμπρος έως κάτω από τη μέση. Τό μανίκι σταματάει κάτω απ' τόν άγκώνα

και έχει λίγο ντραπέ στο μέσα μέρος. Τό μοντέλο επιδέχεται και ελαφρές μετατρο-πές, ανάλογα με τό τί σας δολεύει κα-λύτερα. Η μέση π.χ. μπορεί να είναι κομ-μένη ή μονοκόμματη, τό άνοιγμα να μη φτάνη έως κάτω από τη ζώνη κ.λ.π. Γε-νικά μ'η διατάζεται να τροποποιητέ τά μοντέλα που βλέπετε, άν νομίζετε ότι κά-ποια λεπτομέρεια είναι καλή για σας.

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Τὰ Θαργήλια

ΜΙΑ ΒΑΡΒΑΡΗ ΓΙΟΡΤΗ ΜΕ ΑΝΘΡΩ-ΠΟΘΥΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

ΤΗΝ ΕΚΤΗ και έβδόμη μέρα τού μηνός Θαργηλιών (ο μήνας αυτός ήταν ο μι-σός Μάιος και ο μισός Ιούνιος κατά τό δι-κό μας ημερολόγιο), γινόταν στην Άθήνα μία δάρβαρα γιορτή προς τιμήν τού Άπολ-λωνά: τά Θαργήλια. Στη γιορτή αυτή θυ-σιάζονταν δυό άνθρωποι: ένας άντρας και μία γυναίκα.

Τό τυπικό της δάρβαρας αυτής γιορτής — που παλαιότερα γινόταν κάθε χρόνο και άργότερα κάθε πέντε χρόνια — άρχιζε όπως όλες οι άλλες:

*

Τό πρωί της πρώτης ημέρας όλοι οι Ά-θηναίοι ντυμένοι γιορτινά, συγκεντρώνονταν στο Ίερό τού Άπόλλωνα και άφού γινόταν ή σχετική ιεροτελεστία, έπειτα μία συνο-δεία από αψητές, που με τις φλογέρες των έπαίζαν μία ώρισμένη μελωδία που λεγου-ταν «κραδής νόμος» έφερνε, στο ιερό τά δυό θύματα. Στο λαιμό τού άντρα τούλιαν μαύρα σύκα και στής γυναίκας άσπρα. Οι Άθηναίοι που ακολουθούσαν τη συνοδεία ράβδιζαν τά θύματα και τούς πετούσαν σύ-κα και άλλα άντικείμενα.

*

Όταν έφταναν στο προσδωρισμένο μέ-ρος, όπου θα γινόταν ο καθαρός (θυσία), άναβαν φωτιά με ξύλα συκίας και δέματα έρριχναν τά θύματα στην πυρά. Ύστερα μάζευαν τη στάχτη τους και τη σκόρπι-ζαν στους άνέμους.

Τη δεύτερη μέρα τών Θαργηλιών γίνον-ταν παρεάσεις, αγωνίσματα και χοροί. Ο νικητής τού αγώνος έπαίρνε ως βραβείο ένα τρίποδα που τόν άφιέρωναν στον Πύθιο Ά-πόλλωνα.

Παρόμοιες γιορτές, άφιερωμένες στα γε-νέθλια τού Άπόλλωνα, γίνονταν και στη Μίλητο, Μασσαλία, Κολοφώνα και άλλες ελληνικές πολιτείες.

*

Έντύπως κάνει τό δάρβαρο έθιμο της άνθρωποκτονίας δυό άνθρωπων που τούς θεωρούσαν ως εξιλαστήρια θύματα και τούς έλεγαν «φαρμακούς».

Η λέξις «φαρμακός» σημαίνει γόης, μά-γος. Στην Άθήνα όμως της εποχής εκείνης σήμαινε μεγάλο καθαρμα. Λέγοντας λοιπόν οι Άθηναίοι ότι θυσιάζαν δυό «φαρμακούς», είχε τη σημασία ότι θυσιάζαν δυό κοινωνι-κά αποδράσματα. Καί πραγματικά, στα ί-στορικά χρόνια εκείνοι που θυσιάζονταν ή-ταν θανατοποινίτες στα πολύ παλαιά όμως χρόνια, στην τύχη, δυό θύματα.

*

Υπάρχουν πολλές έκδοχές σχετικές με την αρχική καταγωγή τών Θαργηλιών. Λένε, ότι ή θυσία καθιερώθηκε από τότε που οι Άθηναίοι έπιασαν έπ' αυτοφώρω ένα «φαρ-μακός» να κλέβη τις ιερές φιάλες τού Άπόλ-λωνά και τόν λιθοβόλησαν και ότι ή θυσία, γινόταν εις ανάμνησιν αυτού τού γεγονότος. Άλλοι πάλι ύποστηρίζουν ότι οι θυσίες αυ-τές είχαν σκοπό να εξευμενίσουν τούς θε-ούς, γιατί γίνονταν κυρίως σε έποχές ξη-ρασίας, πλημμυρών κ.λ.π. Και τέλος, άλ-λοι συσχετίζουν την άνθρωποθυσία με τόν Μίνωα, ότι τάχατες γίνονταν για να έκδι-κηθούν οι Άθηναίοι τό μυθικό βασίληά της Κρήτης έπειδή τούς είχε επιβάλει άτιμω-τικό φόρο, να στέλνουν κάθε χρόνο έπτά νέους και έπτά νέες στην Κρήτη να τούς φάη ο Μινώταυρος.

Πάντως, ανεξάρτητα από κάθε εξήγησι τού μοναδικού αυτού φαινομένου ένα είναι δέβαιον, ότι τό δάρβαρο αυτό έθιμο θυμί-ζει τις θυσίες τών άγρίων και πρωτογό-νων λαών και όχι τούς Έλληνες που δια-κρίθηκαν για τόν πολιτισμό και τόν άνθρω-πισμό τους.

Χ.

21

ANNE · MARIE SELINKO ΣΗΜΕΡΑ
Ο ΑΝΤΡΑΣ ΜΟΥ
ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ!

Σύγχρονο αισθηματικό μυθιστόρημα

3ον | Η προκλητικότητα προ-
στατεύεται από λευκά
καλύμματα και σκονη-
γιά το σκόρο. Της Τέ-
ζι της φαίνεται πολύ κωμικό
το ότι η κόρη αυτών των αξιο-
σεβάστων ανθρώπων της φω-
τογραφίας θα της δανείση, το
πιο προκλητικό φόρεμα που έχει
δη ποτέ της.

—Λοιπόν, γδυθήτε και φο-
ρέστε το φόρεμα, διατάζει η
Ούλα.
Η Τέζι είναι με τη μικρή
μεταξωτή κομπινάζον της.
—Βγάλτε και τη κομπινά-
ζον, λέει η Ούλα.

Η Τέζι γδύνεται, υπάκουη.
—Μπορείτε να κρατήσετε
την κυλότα σας, λέει η Ούλα
γελώντας. Το φόρεμα δεν είναι
ντεκολτέ ως εκεί!...

Η Τέζι παίρνει το φόρεμα.
Μαύρο μετάξι, ανθρωποσάμπλ.
Ένα μακρύ ανοίγμα. Θα είναι
το πίσω μέρος, σκέπτεται η
Τέζι, πιθανόν ένα μεγάλο ντε-
κολτέ της πλάτης.

—Ανοποδα το φορέσατε!
φωνάζει η Ούλα.

Η Τέζι βγάζει το φόρεμα
και το ξαναφοράει από την άλ-
λη μεριά. Το μεγάλο ανοίγμα
είναι μπροστά. Κυττάζεται
προσεχτικά στον καθρέφτη...
Είναι σατανικό φόρεμα. Από
μαύρο λαμπρό μετάξι, κλει-
στό ως απάνω πίσω και ένα
μακρύ ανοίγμα μπροστά, τρο-
μαχτικά μακρύ, Μακρυνά μανί-
κια.

—Είναι πολύ φορτώ για
σας. Είσατε τόσο λεπτή! Θα
το μαζέψω, λέει η Ούλα.
Και με μια επίδεση κίνη-
σι τραβάει το φόρεμα στα
πλάγια.

—Το ιδιαίτερο σ' αυτό το
φόρεμα είναι ότι είναι έντε-
λως κλειστό πίσω, δεν βλέπεις
ούτε τόσο δα πλάτη! μά μπρο-
στά... λέει η Τέζι κάνοντας
την... ψυχανάλυσή του φορέμα-
τος.

—Είναι παριζιάνικο μοντέ-
λο· το μακρύ στενό ανοίγμα
μπροστά αποκαλύπτει... λέει η
Ούλα παρόντας άσυνείδητα
εμπροσικό ύφος.

—Ετσι πείθει τις πελάτισσές
της ν' αγοράσουν ένα φόρεμα.
—Και τί δεν αποκαλύπτει
λέει η Τέζι.

Και με μια ελαφρική από-
φασι:
—Με συγχωρή, Ούλα, μα
δεν θα μπορέσω να πάω έτσι,
δεν θα τολμώ!

—Δεν ξέρω που θέλετε να
πάτε μ' αυτό το φόρεμα, δεν
μπορείτε ασφαλώς να παρου-
σιαστήτε στην Αύλη, μουμου-
ρίζει η Ούλα, μαζεύοντας ά-
κόμα το φόρεμα στα πλάγια
για να το κάνει πιο εφαρμο-
στό.

—Καλά, Βγάλτε το φόρε-
μα· θα το βελονίσω για να
κρατήσει.

Η Τέζι βγάζει το φόρεμα
και κυττάζει την Ούλα που

με τελετουργικές κινήσεις·
πρώτα το άσπρο κάλυμμα, κα-
τόπι μεταξωτό χαρτί.
—Άκουσε, Ούλα, μην κά-
νεις κοubέντα γι' αυτό σ'ε κα-
νένα, λέει η Τέζι με ικετευτι-
κή φωνή, αλλιώς όλο μου τ'
αστείο θα πάει «φούτες».

Τί θα πάλι;
—«Φούτες». Είναι μια διεν-
νείκη έκφραση που σημαίνει
«χαμένο». Δε βάζει πια αξία
το αστείο μου.

—Ν' αγοράσετε ένα ρούζ
πολύ σκούρο, θα σας πηγαί-
νη. Και μην άφινετε τα μαλλιά
σας να κρέμονται έτσι! Να
τα ανασήκωνετε από πίσω, ό-
πως είναι τώρα της μόδας, έ-
τσι!

—Ναί, ευχαριστώ πολύ. Ού-
λα. Κρίμα που δε θέσαι εκεί
της λέει η Τέζι στο χάλι.

—Θα μάθω όλες τις λεπτο-
μέρειες, μην ανησυχήτε. Τώρα
πρέπει να διαστώ, ο προσκε-
κλημένος μου όπου και νάναι
θάβω. Άντιο.

—Ούλα, είσαι ένας άγγε-
λος. Πραγματικά δε σου χρει-
άζεται αυτοκίνητο. Μια μέρα
θα αποκτήσης φτερά, και το
πρωί θα πηγαίνεις στο μαγα-
ζί σου από τον αέρα. Άντιο!

Η Τέζι διασχίζει το μικρο-
σκοπικό κήπο μπροστά στο
σπίτι. Ωραιότατα γιασέντα
φυτρώων μπροστά στο σπι-
τι, ροζ και μπλε λιλιά γιασέν-
τα. Η Τέζι κυττάζει τα για-
σέντα και δεν κυττάζει το
δρόμο της. Μπροστά στην
πόρτα του κήπου συγκρούεται
με την κοιλιά ενός ηλικιωμέ-
νου κυρίου.

—Ω! συγγνώμη! λέει η
Τέζι· και σπκνέει τα μάτια
της, τρομαγμένη.

—Συγγνώμη, λέει και ο ή-
λικιωμένος κύριος.

Κι' η Τέζι διαπιστώνει ότι
είναι ένας διευθυντής τσίρκου.
Μπορεί και να μην είναι, αλλά
έτσι μοιάζει. Φοράει γκρι ά-
νοιχτά ρούχα, ένα μελόν γκρι
άνοιχτο και δόλοσπρες γκέ-
τες. Ο διευθυντής τσίρκου τά-
χει λίγο χαμένο· βγάζει γρή-
γορα το καπέλο του, ύστερα
χαιρετάει με ύφος κατακτητή.

Κατόπιν ο προσκεκλημένος της
Ούλα προχωρεί με βήμα έλα-
στικό προς την πόρτα του σπι-
τιού.

Η Τέζι στρέφεται άλλη μια
φορά για να κυττάξει το μικρό
σπιτάκι της Ούλα. Και τώρα
η Τέζι σφυρίζει ανάμεσα στα
δόντια της, όχι διακριτικά, ό-
πως η Ούλα, μα θορυβώδεια,
σαν κακομαθημένη κοπέλλα.

Βρέ, για δες! Για δες! Η Ού-
λα κάθεται σ' ένα γυάλινο σπι-
τι! Η πρόσφσή του είναι όλη
από γυαλί και η στέγη του τσι-
σια για να μπορεί να κάνει ή-
λιοθεραπεία. Ούλα, ποιος φτιά-
χνει τέτοια τρελλόσπιτα;

Η Τέζι, με το πακέτο στο
χέρι κατεβαίνει το δρόμο της
Τέζι. Είναι στα κέφια της.
Η ζωή είναι πραγματικά πο-
λύ άσπεια. Γι' αυτό λοιπόν η
Ούλα είχε σκέτα «Σβέν».

—Είσατε πραγματικά
παντρεμένη με τον Σβέν;» είπε
η Ούλα.

Θάπρεπε νάχης κάποιον με
τον οποίο να μπορείς να κου-
βεντιάσεις έλευθερα, σκέπτεται
η Τέζι. Κάποιον στον οποίο να
διηγήσει τα πάντα και να σκάς
στα γέλια μ' αυτά που διηγεί-
σαι. Όι άνθρωποι σε παίρνουν
για τρελή όταν κάνεις μορφα-
γμούς περπατώντας μόνη σου.

Η Τέζι περιμένει το 15 στη
στάση κι' αποφασίζει να μη
γυρίσει ακόμα στα σπiti. Αλ-

τη την ανοιξιάτικη βραδυά δεν
μπορείς να μείνεις μόνη σου
στο σπίτι. Την ανοίγει ιδιαίτε-
ρα, είναι αδύνατο· αλλοιώς θα
είσαι αναγκασμένη να σκέπτε-
σαι τη Βιέννη, να σκέπτεσαι
ότι στην πλατεία των 'Ηρώων,
οι πασχαλιές τώρα είναι ανθη-
σμένες, ότι θέλεις να επιστρέ-
ψεις στην πατρίδα σου ότι δεν
έχεις πια τώρα πατρίδα. Μέ-
σα στο τρώμ η Τέζι σπέντεται
ότι θα πάει ως την πλατεία
της Δημοκρατίας. Κατόπιν θα-
νέβη τη Στρόνγκ, την Κρόντ-
νερστράσε της Κοπεγχάγης,
την Όλντ Μπόντ Στρίτ της
Κοπεγχάγης. Θα χαλέψει στις
διτρινές και θα σκεφθεί τί θ'
αγόραζε αν είχε λεφτά. Μετά
θα κατέβη τη Στρόνγκ ως το
Ξενοδοχείο της 'Αγγλίας. Α.

Μπροστά στο Ξενοδοχείο της
'Αγγλίας υπάρχει μια ταρά-
τσα με πολλά τραπέζια. Η
Τέζι θα πη έναν καφέ και θα
κυττάζει τους ανθρώπους. Κρί-
μα που δεν έχει κανένα να
γελάσει μαζί του.

Η Τέζι κατεβαίνει τη
Στρόνγκ και κοιτάζει στο
μπρόστο της το άσπρο πακέ-
το. Κρατάει το φόρεμά της με
προσοχή όπως κρατάει κανείς
τά μωρά· είναι το πρώτο προ-
κλητικό της φόρεμα.

Μια ώρα αργότερα υπάρχει
έναν καινούργιο άντρας στη
ζωή της Τέζι.

Ο άντρας αυτός κάθεται
με μια μεγάλη συντροφιά
μπροστά στο Ξενοδοχείο της
'Αγγλίας· έχουν κολλήσει δυο
τραπέζια μαζί· οι άνθρωποι
που κάθονται σ' αυτά τα τρα-
πέζια γελούν πολύ δυνατά. Η
Τέζι περνάει χαζεύοντας και
γυρεύει μια θεσούλα για να
πιη τον καφέ της. «Αθελά της,
κυττάζει προς τη διευθυνσι-
αύτης της χαρούμενης παρέας,
κυττάζει... και βλέπει έναν άν-
τρα με ήλιοκαμένο πρόσωπο
και ροζ πουκάμισο. Είναι ξαν-
θός. Ο άντρας αυτός γελάει
όπως οι άλλοι, γελάει...

Βλέπει την Τέζι, παύει να
γελάει, κλίνει το στήμα του
και σπλύνει το βλέμμα του
πάνω στην Τέζι. Η Τέζι στα-
ματάει πάνω του τα μάτια
της... ένα μονάχα δευτερόλε-
πτο. Δεν είναι σωστό αυτό, μα
δεν έχει τον καιρό να σκεφθεί
αν είναι σωστό ή όχι· δρίσκει
πώς αυτός ο άντρας, που της
είναι λόγεται άγνωστος, είναι
χαριτωμένος, και τον κυττά-
ζει.

Κατάστασι δύσκολη...
Η Τέζι, αθελά της, νοιώθει
το στόμα της να χαμογελάει.

Κατάστασι ακόμα πιο δύ-
σκολη.

Στις δύσκολες καταστάσεις,
η Τέζι βρίσκει συνήθως έναν
από μηχανής θεό. Σήμερα ο
από μηχανής θεός εκδηλώνε-
ται με τη διαπεραστική φωνή
μιάς 'Αμερικανής και κάνει
ότι θα έκανε ένας 'Αμερικανός
από μηχανής θεός.

Οι 'Αμερικανοί από μηχανής
θεοί αρχίζουν με το να φωνά-
ζουν: «Χέλλο!» Όλοι οι αν-
θρωποι στην ταράτσα του Ξε-
νοδοχείου της 'Αγγλίας ακού-
νε αυτό το κάλεσμα, και τώρα
έρχεται ένα δεύτερο κάλεσμα:

—Χέλλο, Τέζι, ντάρλινγκ!

Όλος ο κόσμος κυττάζει την
Τέζι, κι' η Τέζι το δρίσκει αυ-
τό πολύ δυσάρεστο. Δεν είναι
ευχάριστο να τραβάς την προ-
σοχή του κόσμου όταν φοράς
το παλιό γκρι ταγιέρ σου, το
άνασχηκμένο καπέλο σου· δ-

ταν έχες πολλές ώρες να πουν-
τράφης τη μύτη σου και κρα-
τάς στα χέρια αυτό το γελοίο
πακέτο το τυλιγμένο με μετα-
ξωτό χαρτί. Η Τέζι κοκκινί-
ζει και διευθύνεται γρήγορα
προς τον από μηχανής θεό της.
Ο από μηχανής θεός λέγεται
Μπέτσου και είναι κόρη ενός ύ-
παλλήλου της αμερικανικής
πρεσβείας. Η Τέζι τη συνάν-
τησε πολλές φορές σε φιλική
σπίτια. Αυτό όμως δεν έχει
καμμία σημασία. Το μόνο που
έχει σημασία, είναι ότι η Μπέ-
τσου καθεται πλάι στον άντρα
με τη συμπαθητική φυσιογνω-
μία.

Ζωηρές χειραψίες.
—Δάτ' ιζ Τέζι, αναγγέλλει
η Μπέτσου. Έξκιοιού μι, Τέζι
ντάρλινγκ, δεν ξέρω το άλλο
σας όνομα!

Η Μπέτσου μιλάει εγγλέζι-
κα, δανικά και γερμανικά ανά-
κατα: Όλες οι γλώσσες έχουν
την ίδια τονικότητα όταν τις
μιλάει η Μπέτσου.

—Τέζι, ντάρλινγκ, καθήστε
ανάμεσα σ' αυτούς τους δυο
έξονους κυρίους και να είσατε
καλή μαζί τους· επιστρέφουν
απ' τον πόλεμο. Καλά!... Και
τώρα, ο μίστερ Γιένσεν θα
συνεχίσει την ιστορία του. Τέ-
ζι, ο κύριος Γιένσεν διηγείται
πώς το αυτοκίνητό του τρα-
κάωσε με το αυτοκίνητο του
βασιλιά...

Ο μίστερ Γιένσεν διηγείται
μια μακρά ιστορία σχετικά
με το αυτοκίνητό του και το
αυτοκίνητο του βασιλιά και
λέει ότι ο βασιλιάς τον πήρε
στο αυτοκίνητό του. Η Τέζι
κάθεται σ'α λαμπάδα ανάμεσα
στον καινούργιο άντρα της ζω-
ής της κι' έναν άλλον κύριο
που ούτε τον κυττάει. Κρατά-
ει το πακέτο της πάνω στα γό-
νατά της γιατί δεν έχει θέσι
να το βάλει αλλού. Κι' είναι
όλο φούρκια γιατί δρίσκει ότι
σ' αυτή την κατάσταση. Μα
είναι άσπεια κατάσταση: χα-
μογελάς σ' έναν κύριο λόστε-
λα έξον, κι' έπειτ' από ένα δευ-
τερόλεπτο όλα είναι τακτοποι-
ημένα σύμφωνα με τους κανό-
νες της καλής συμπεριφοράς·
κάθεται πλάι του και δεν ύ-
πάρχει τίποτα το περίεργο σ'
αυτό. Η Τέζι νοιώθει πως ο
άντρας την κυττάει πλάγια,
και το νοιώθει αυτό με όλο της
το σώμα. Πρέπει κάτι να πη,
πρέπει...

—Δώστε μου το πακέτο
σας, θα το βάλουμε κάπου, λέ-
ει ο άντρας γερμανικά· και
παίρνει το πακέτο.

—Ω! δε μ' ενοχλεί, λέει η
Τέζι.

Ο άντρας όμως χωρίς άλ-

λες διαδικασίες παίρνει το πα-
κέτο από τα γόνατα της Τέζι
και κάνει νόημα σ' ένα γκαρ-
σόνι.
—Βάλτο στο δεστιάριο!
—Όχι, σας παρακαλώ, δε
θέλω να χαθώ, έπαιθνεί η
Τέζι, ανήσυχη.
Μα το γκαρσόνι έχει έξαφα-
νιστή κιόλας με το πακέτο.
—Τί θησαυρό έχει μέσα το
πακέτο σας; ρωτάει ο άντρας.
—Ένα φόρεμα.
Ο άντρας χαμογελάει κι' η
Τέζι δρίσκει το χαμόγελό του
έξαιρετικά συμπαθητικό.
—Ωραίο φόρεμα; ρωτάει ά-
κόμα.

Η Τέζι δεν μπορεί να σκε-
φθί μια λογική απάντησι. Λέει
μηχανικά την αλήθεια:
—Ένα φόρεμα προκλητικό.

Ο κύριος Γιένσεν έξακολου-
θεί να διηγείται την ιστορία
του. Η Τέζι σκέπτεται ότι εί-
ναι περίεργο που ο συμπαθη-
τικός άντρας μιλάει μαζί της
γερμανικά. Είναι ώστόσο 'Α-
μερικανός, το καταλαβαίνει
κανείς από την προφορά του.

—Γιατί μιλάτε μαζί μου
γερμανικά;

—Η Μπέτσου μου είπε πως
είσατε Βιεννέζα.

—Πότε σας τόπε αυτό η
Μπέτσου;

Το πρόσωπό του είναι πολύ
κοντά, μιλάει σιγά για να μην
ενοχλήση το Γιένσεν.

—Την, που περάσατε και
σταθήκατε, γιατί...

Η Τέζι γίνεται παπαρούνα.
—Γιατί είδατε την Μπέτσου·
κι' η Μπέτσου σας γνώρισε ά-
μέσως. Είπε: «Είναι η Βιεν-
νεζούλα» και φώναξε «Χέλλο!»

Η Τέζι κάνει ναι με το κε-
φάλι της. Σιωπούν για λίγο μα
η Τέζι νοιώθει, στην περιοχή
της καρδιάς αυτή την άλλοκο-
τα γλυκερά αίσθησι που σου
δημιουργείται πάντα όταν έ-
νας άντρας σ' αρέσει πολύ,
και κάτι καινούργιο πρόκειται
ν' αρχίσει. Είναι καίριος τώρα
που η Τέζι δε δοκίμασε αυτή
την αίσθησι.

—Ω, Θεέ μου! η μύτη της!
Σίγουρα η μύτη της γυαλίζει,
έχει ώρες να την πουντράση.

Μα να που η Μπέτσου σηκώ-
νεται και λέει:

—Με συγχωρήτε μια στι-
γμή.

Η Τέζι τρέχει εοπίσω της.
Μπαίνουν στο Ξενοδοχείο
και σταματούν και οι δυο
μπροστά στο μεγάλο καθρέ-
φτη της «τουαλέτας για κυρί-
ες». Η Τέζι βγάζει το καπέλο
της και χτενίζει τα μαλλιά
της, κι' ύστερα βάζει πούντρα
στο πρόσωπό της.

—Μπάτσου, ήταν πολύ ευγε-
νικό από μέρους σας να με φω-
νάτε στο τραπέζι σας, λέει.
Η Μπέτσου δεν απαντάει
και βάφει με προσοχή τα χείλη
της.

—Ποιός είναι αυτός ο δημο-
φους 'Αμερικανός, θέλω να πώ
αυτός με το ροζ πουκάμισο.

—Ο Τζών Κράβεν, απαν-
τάει η Μπέτσου και άκουμπάει
τα άπανά χειλός που είναι κι-
όλας βαμμένο στο κάτω χείλος
που δεν είναι ακόμα βαμμένο
για να πάρη το κάτω το χεί-
λος κοκκινάδι από τ' άπανά
χείλος. Αυτό είναι άπασοιτη-
το αν θέλεις να βάλεις τα χεί-
λη σου σύμφωνα με όλους τους
κανόνες της τέχνης.

—Ευχαριστώ, ήταν πολύ
ευγενικό από μέρους σου, —
επαναλαμβάνει η Τέζι και βγά-
ζει κι' αυτή το ρούζ της.

—Μη λένε διαρκώς ευχαρι-

στώ, δεν υπάρχει λόγος να λέ-
τε ευχαριστώ, λέει η Μπέτσου.
Η Τέζι την κυττάει έκπλη-
κτη. Θυμωμένη; Γιατί είναι θυ-
μωμένη η Μπέτσου;
—Τα κανόνισαε ώστόσο ό-
λα αυτά τόσο ωραία, λέει η
Τέζι. Με φωνάξατε και με βά-
λατε να κάτσω κοντά του.

—Άκουστε, Μπέτσου, ξε-
σπάει η Μπέτσου· έγω δεν κα-
νόνισα απολύτως τίποτα· ο
Τζών τα κανόνισε όλα. Ο
Τζών σας είδε, κι' έγω είδα
που ο Τζών σας κυττάει. Τότε
είπα: «Τζών, είναι μια μικρή
Βιεννέζα, την έβρα» πολύ κου-
ραστική.» Ναι, το είπα αυτό
και δεν πρέπει να μου λένε δι-
αρκώς ευχαριστώ. «Φώναξε
την», μου είπε ο Τζών. Έγω
δεν κουνήθηκα. «Φώναξε την
λοιπόν» μου είπε ο Τζών. Τό-
τε φώναξα: «Χέλλο!».

—Έχετε μια ελκίρνεια α-
ληθινή δυσάρεστη, λέει με τό-
νο φιλικό η Τέζι.

Κάθονται σ' ένα μικρό κανα-
πέ κι' η Τέζι αρχίζει να γε-
λάει.

—Εδώ, αισθάνεσαι πολύ
καλά, αυτό σου θυμίζει σχο-
λείο.

—Τί πρώτα; λέει η Μπέ-
τσου.

—Κουβεντιάσαμε στην του-
αλέτα, λέει η Τέζι.

—Κι' έμεις, λέει η Μπέτσου,
μα εδώ είναι πολυτελέστερα.
Αρχίζω να σας συμπαθώ. Ψε-
στε έχετε κι' έσεις αναμνήσεις
από τουαλέτα; Τότε, άκούστε,
ντάρλινγκ! Ο Τζών Κράβεν
είναι ένας διάσημος 'Αμερικαν-
ός δημοσιογράφος. Τον συν-
άντησα για πρώτη φορά στο
Παρίσι, πριν από πέντε χρό-
νια. Μα όπως σας είπα πάντα
κάτι μπαίνει στη μέση· τώρα
έσεις εί...

—Μπέτσου, δεν ήθελα νά...
λέει η Τέζι, πασχίζοντας να δι-
καιολογηθί για ένα άγνωστο
παράπτωμα.

—Θα το κάνετε, Τέζι, ντάρ-
λινγκ, θα το κάνετε... Κι' ο άλ-
λος πλάι σας. Τέζι, μου φαί-
νεται πως δεν τον προσέξατε
ακόμα· ο άλλος είναι ένας σύ-
θετικός λόρδος. Ο Τζών τον
βρήκε στην 'Ισπανία και τον
έφερε εδώ. Κατατοπιστήκατε
τώρα;

—Όχι! Έρχονται κι' οι δύο
από την 'Ισπανία, πως γίνε-
ται αυτό; Δεν είναι πόλεμος
έκει;

—Ντάρλινγκ, είχε πάει έ-
κει ως πολεμικός ανταποκρι-
τής. Ο 'Ισπανικός πόλεμος τέ-
λειωσε κι' ο Τζών έχει άδεια.
Ός τον επόμενο πόλεμο, ό-
πως λέει· θέλει να δεκουραστή.
Πήγε μ' αεροπλάνο κατ' ευθεί-
αν από τον πόλεμο της Αιθι-
οπίας, στην Κίνα, στο σινοί-
απωνικό πόλεμο, και κατευθεί-
αν από την Κίνα στην 'Ισπα-
νία. Δεν άντεχει άλλο, ξεκου-
ράζεται.

—Και πως βρήκε ένα λόρ-
δο στην 'Ισπανία; Στην 'Ι-
σπανία, τους ανθρώπους αυ-
τούς τους λένε Τρανούς, Τρα-
νούς της 'Ισπανίας, ή όχι;

—Τέζι, πρέπει να γίνετε
λίγο ρομαντική! Ο λόρδος
είναι ένας 'Αγγλος λόρδος
και πήγε στην 'Ισπανία για
να πολεμήση. Είναι είκοσι ό-
χτώ χρονών, και είναι κιόλας
δετεράνος. Ο λόρδος ανήκει
στη Διεθνή Ταξιαρχία κι' ο
Τζών λέει ότι είναι ένας ήσας
κι' ότι πρέπει όλοι να είσα-
στε πολύ καλοί μαζί του· εννι
άσπαστα δυστυχισμένος· έ-
χασε τον πόλεμο.

—Και πως βρήκε ένα λόρ-
δο στην 'Ισπανία; Στην 'Ι-
σπανία, τους ανθρώπους αυ-
τούς τους λένε Τρανούς, Τρα-
νούς της 'Ισπανίας, ή όχι;

—Τέζι, πρέπει να γίνετε
λίγο ρομαντική! Ο λόρδος
είναι ένας 'Αγγλος λόρδος
και πήγε στην 'Ισπανία για
να πολεμήση. Είναι είκοσι ό-
χτώ χρονών, και είναι κιόλας
δετεράνος. Ο λόρδος ανήκει
στη Διεθνή Ταξιαρχία κι' ο
Τζών λέει ότι είναι ένας ήσας
κι' ότι πρέπει όλοι να είσα-
στε πολύ καλοί μαζί του· εννι
άσπαστα δυστυχισμένος· έ-
χασε τον πόλεμο.

—Και πως βρήκε ένα λόρ-
δο στην 'Ισπανία; Στην 'Ι-
σπανία, τους ανθρώπους αυ-
τούς τους λένε Τρανούς, Τρα-
νούς της 'Ισπανίας, ή όχι;

—Τέζι, πρέπει να γίνετε
λίγο ρομαντική! Ο λόρδος
είναι ένας 'Αγγλος λόρδος
και πήγε στην 'Ισπανία για
να πολεμήση. Είναι είκοσι ό-
χτώ χρονών, και είναι κιόλας
δετεράνος. Ο λόρδος ανήκει
στη Διεθνή Ταξιαρχία κι' ο
Τζών λέει ότι είναι ένας ήσας
κι' ότι πρέπει όλοι να είσα-
στε πολύ καλοί μαζί του· εννι
άσπαστα δυστυχισμένος· έ-
χασε τον πόλεμο.

—Και πως βρήκε ένα λόρ-
δο στην 'Ισπανία; Στην 'Ι-
σπανία, τους ανθρώπους αυ-
τούς τους λένε Τρανούς, Τρα-
νούς της 'Ισπανίας, ή όχι;

—Τέζι, πρέπει να γίνετε
λίγο ρομαντική! Ο λόρδος
είναι ένας 'Αγγλος λόρδος
και πήγε στην 'Ισπανία για
να πολεμήση. Είναι είκοσι ό-
χτώ χρονών, και είναι κιόλας
δετεράνος. Ο λόρδος ανήκει
στη Διεθνή Ταξιαρχία κι' ο
Τζών λέει ότι είναι ένας ήσας
κι' ότι πρέπει όλοι να είσα-
στε πολύ καλοί μαζί του· εννι
άσπαστα δυστυχισμένος· έ-
χασε τον πόλεμο.

—Και πως βρήκε ένα λόρ-
δο στην 'Ισπανία; Στην 'Ι-
σπανία, τους ανθρώπους αυ-
τούς τους λένε Τρανούς, Τρα-
νούς της 'Ισπανίας, ή όχι;

—Τέζι, πρέπει να γίνετε
λίγο ρομαντική! Ο λόρδος
είναι ένας 'Αγγλος λόρδος
και πήγε στην 'Ισπανία για
να πολεμήση. Είναι είκοσι ό-
χτώ χρονών, και είναι κιόλας
δετεράνος. Ο λόρδος ανήκει
στη Διεθνή Ταξιαρχία κι' ο
Τζών λέει ότι είναι ένας ήσας
κι' ότι πρέπει όλοι να είσα-
στε πολύ καλοί μαζί του· εννι
άσπαστα δυστυχισμένος· έ-
χασε τον πόλεμο.

—Και πως βρήκε ένα λόρ-
δο στην 'Ισπανία; Στην 'Ι-
σπανία, τους ανθρώπους αυ-
τούς τους λένε Τρανούς, Τρα-
νούς της 'Ισπανίας, ή όχι;

—Τέζι, πρέπει να γίνετε
λίγο ρομαντική! Ο λόρδος
είναι ένας 'Αγγλος λόρδος
και πήγε στην 'Ισπανία για
να πολεμήση. Είναι είκοσι ό-
χτώ χρονών, και είναι κιόλας
δετεράνος. Ο λόρδος ανήκει
στη Διεθνή Ταξιαρχία κι' ο
Τζών λέει ότι είναι ένας ήσας
κι' ότι πρέπει όλοι να είσα-
στε πολύ καλοί μαζί του· εννι
άσπαστα δυστυχισμένος· έ-
χασε τον πόλεμο.

—Και πως βρήκε ένα λόρ-
δο στην 'Ισπανία; Στην 'Ι-
σπανία, τους ανθρώπους αυ-
τούς τους λένε Τρανούς, Τρα-
νούς της 'Ισπανίας, ή όχι;

—Τέζι, πρέπει να γίνετε
λίγο ρομαντική! Ο λόρδος
είναι ένας 'Αγγλος λόρδος
και πήγε στην 'Ισπανία για
να πολεμήση. Είναι είκοσι ό-
χτώ χρονών, και είναι κιόλας
δετεράνος. Ο λόρδος ανήκει
στη Διεθνή Ταξιαρχία κι' ο
Τζών λέει ότι είναι ένας ήσας
κι' ότι πρέπει όλοι να είσα-
στε πολύ καλοί μαζί του· εννι
άσπαστα δυστυχισμένος· έ-
χασε τον πόλεμο.

—Ναί, λέει η Τέζι, απλά,
καταλαβαίνω.
—Δεν καταλαβαίνετε τίπο-
τα απολύτως, λέει η Μπέτσου
και ξαναφουρκίζεται. Δεν ά-
σχολεύεστε με την πολιτική, κι'
έκτος από αυτό, είσατε και
Γερμανίδα. Έλατε, πάμε.
Η Τέζι σηκώνεται, υπά-
κουη. Πετάει το ταγιέρ της
άνοιγει τη θύσι για να το
σβύσει και μιλάει χωρίς να
κυττάει την Μπέτσου:
—Έχασα από λάθος μου
έναν εξαιρετικό σύζυγο. Έχα-
σα την πατρίδα μου. Δεν εί-
μαι Γερμανίδα, αλλά Αυστροί-
ακή. Και ξέρω τί είναι να χά-
σες έναν πόλεμο. Ναί, πάμε!

Πριν να φτάσουν στο τρα-
πέζι τους η Μπέτσου μωρ-
μουρίζει:

—Σόρου, Τέζι!

Η Τέζι της κάνει νόημα με
το κεφάλι:

—Θέκν γιού, πάρτερο!

—Για μένα ίσως βάλате τό-
σο κοκκινάδι στα χείλη; ζητάει
να μάθι ο Τζών Κράβεν, όταν
η Τέζι ξανακάθεται δίπλα του.

—Γιατί υπάρχει εδώ ένα
ποτήρι με βερμούτ; Κύριε Κρά-
βεν, είσατε πολύ καλός. Ναί,
έβουλα κοκκινάδι για σας.

Η Τέζι στρέφεται προς το
γειτόν της δεξιά και του χα-

Τέζι. "Η είναι πολύ δυστυχισμένης."

—Πήτε γρήγορα το θερμόμετρό σας, φεύγουμε, της λέει ο Τζών.

"Η Τέζι τελειώνει το θερμόμετρο της και ρωτάει:

—Πού θα πάμε;

—Δεν ξέρω ακόμα, όπουδήποτε, όπου δε θάναι τόσος κόσμος κι' όπου θα μπορούμε να κυττάσουμε τον ούρανό. Γκάρου, πού θα πάμε μ' αυτή τη νεαρή κυρία;

Ο βετεράνος λέει πως δεν τον νοιάζει όπου και να πάνε.

—Θα πάμε σπίτι μου, θα φτιάξω καφέ, προτείνει η Τέζι.

—Μα θα μπορούμε να κυττάμε τον ούρανό; "Ας πάμε καλύτερα στο σπίτι μας, στο Κλάμπενμποργκ, λέει ο Τζών.

—Στο Ξενοδοχείο της "Ακτής; Κι' εκεί έχει πολύ κόσμο, λέει η Τέζι.

—Όχι, δε μένουμε στο Ξενοδοχείο, μένουμε στους... Πώς τότε λένε αυτούς που μένουμε, Γκάρου;

—Δεν ξέρω, λέει ο βετεράνος, δικό σου φίλοι είναι.

Ο Τζών βγάζει ένα καρτέ από την τσέπη του, το ξεφυλλίζει πολλή ώρα.

—Οι φίλοι μου λέγονται Λίντμπεργκ. Έχουν ένα διανομο σπιτί, κι' ένα διανομο περιβάλλον. Έλατε, θα πάμε στους Λίντμπεργκ...

Έχουν πάει στη Σουηδία για λίγες μέρες, θα περάσουμε οι τρεις μας μία υπέροχη βραδιά.

—Όχι, λέει η Τέζι. Θάβρω αύριο σπιτί σας. Αύριο βράδυ. Έχει πολλή σημασία να έρθω αύριο το βράδυ σπιτί σας, στο Κλάμπενμποργκ. Τώρα, πάμε σπιτί μου, θα καθήσετε στο παράθυρο κι' ο βετεράνος θα μας κάνει καφέ.

Αποχαιρετούν και οι τρεις την παρέα τους και μ' ένα υπόλοιπο ευπρέπειας, η Τέζι ρωτάει:

—Δεν θέλετε να έρθετε μαζί μας, Μπέτσου; Πάμε για καφέ.

Η Μπέτσου είναι μία γυναίκα που ξέρει να ζήσει και δε θέλει να πάει μαζί τους. Βοήσκονται κιόλας στη στάση των τρένων, όταν η Τέζι θυμάται:

—Το πακέτο μου!

Ο Τζών ξαναγυρίζει στο Ξενοδοχείο και επιστρέφει μ' ένα μπουκάλι. Ο μπουκάλι του πούλησε το μπουκάλι. Τώρα κάθονται κι' οι τρεις σ' ένα ταξί. Η Τέζι και ο Τζών πίσω, ο βετεράνος με το ψυχρό πρόσωπο μπροστά. Η Τέζι έχει πάλι το πακέτο της στα γόνατά της, κυττάζει τον Τζών από τα πλάγια: μάτια φωτεινά, μαλλιά ξανθά ανοιχτά, τα φρύδια του φαντάζουν σχεδόν άσπρα πάνω στο λιακάμενο του δέρματος. Στην Ισπανία, κάποτε μέρα ήταν πόλεμος και κάποτε είχε ήλιο.

Είναι ντροπή, μαλώνει η Τέζι τον εαυτό της, παραλίγο να ξεχάσω το πακέτο. Μόνο και μόνο απειδή εμφανίστηκε ένας καινούργιος άντρας. Παραλίγο να ξεχάσω κι' όλα τα άλλα, κρίμα που δεν το ξεχάσω εντελώς!

Στο σπιτί της, η Τέζι θυμάται που δεν έφαγε. Το θυμάται και, φυσικά, νοιώθει άμεσως πείνα.

—Φάγατε; τη ρωτάνε οι δυο προσκεκλημένοι της.

Ο Τζών κι' ο βετεράνος έχουν κιάλας.

Η Τέζι ανάβει το ηλεκτρικό στο μεγάλο δωμάτιο κι' ο Τζών το σβίχνει άμεσως, κά-

24

θεται στο περβάζι του παραθύρου και θέλει να κυττάει τον ούρανό. Ο ούρανος απλώνεται σαν ανοιχτοπράσινο μετάνει πάνω απ' τη μεγάλη αυλή και τη σκοτεινή, πελούζα. Δεν βλέπεις παρά ένα κομμάτι μονάχα ούρανό, μα έχεις το συναίσθημα του απείρου.

—Μην ασχολείσθε με μένα, να φάτε κάτι. Η έξοχότης του, θα σας κάνει αλύγα μάτια, φωνάζει ο Τζών μέσα στο σκοτεινό δωμάτιο.

Ο βετεράνος εξακολουθεί να μην λήη λέει, μα κάνει θαύματα αλύγα μάτια. Η Τέζι είναι μαζί του στη μικρή κουζίνα και τον κυττάει που σπάει τρία αυγά, τσινιάζει στο τηγάνι και με μία θαρραλέα κίνηση πετάει τα σφύρια στον κουβά με τα σκουπίδια.

—Εσείς να φάτε δυο αυγά κι' εγώ ένα, διατάζει η Τέζι.

—Ένα εγώ, δυο εσείς, απαντάει ο βετεράνος, δαγκώνει τ' αυγά από το τηγάνι μ' ένα πλατύ μαχαίρι, τα βάζει πάνω σ' ένα πιάτο, παίρνει το πιάτο και το άκουμπάει πάνω στο μικρό τραπέζι της κουζίνας.

Η Τέζι φέρνει δυο πιάτα, πιρουνία, ψωμί. Η Τέζι θα ήθελε να κουβεντιάσει με την έξοχότητά του, μα η έξοχότητά του, κάθεται πάνω στο τραπέζι της κουζίνας, δεν υπάρχει στην κουζίνα, παρά ένα σκαμνί στο οποίο κάθεται κιόλας η Τέζι, — παίρνει το πιάτο του, αρχίζει να τρώει και δεν ασχολείται άλλο μαζί της...

—Υστερα, ξαναγυρίζουν στο μεγάλο δωμάτιο. Ο Τζών κάθεται πάντα ακίνητος στο περβάζι του παραθύρου κι' έχει στηλωμένα τα μάτια του πάνω στο μεταξένιο ούρανό.

—Μπορώ ν' ανάψω τώρα; ρωτάει η Τέζι.

—Όσο χρειάζεται για να φτιάψετε τον καφέ, διατάζει ο Τζών...

Η Τέζι ανάβει το λαμπαντέρ, το δωμάτιο φωτίζεται κι' από τη φλόγα του καμινέτου.

—Γιατί δε μιλάτε; Ρωτάει το λόρδο που κάθεται, ακίνητος, σε μία πολυθρόνα και κυττάει τη φλόγα του καμινέτου.

—Βγήκαμε από την Ισπανία κοντά στο Περπινιάν, λέει ο λόρδος. Είδαμε το στρατόπεδο των προσφύγων. Ο Τζών ήθελε να γράψει ένα άρθρο γι' αυτό. Μέρα - νύχτα, κεί περά, ο άνεμος φυσάει στα σύννεφα, ή άμμος σηκώνεται, έχεις άμμο στα μάτια, ή άμμος κολλάει στους επιδέσμους. Όλα είναι αηδιαστικά. Όλα είναι συχνά, κυρία μου.

Νοιώθει κανείς μιαν δσυνήρη ανησυχία ακούγοντάς τον να λήη αυτά τα πράματα για τον εαυτό του με άχρωμη φωνή.

—Είδα παιδιά να πεθαίνουν από την πείνα στους δρόμους. Η πείνα τους έφερε έμετο. Συναυτούσαμε διαρκώς παιδιά κι' αυτά σέρονταν για να κάνουν λίγο δρόμο μαζί μας, νομίζαν πως θα τους δίνανε να φάμε. Παιδιά; Σωροί από κουρέλια, αηδιαστικά, γεμάτα ψείρες, χωρίς γονείς, κι' όμως ήταν παιδιά.

—Ο μυλόρδος είναι τρομακτικός σήμερα, λέει ο Τζών.

Αφίνει το περβάζι του παραθύρου και προχωρεί στην κοκκινωτή λάμψη της λάμπας.

—Μην τον ακούτε, ωραία μου κυρία!

—Τζών, για πές μου, μπορείς να τα ξεχάσεις όλα αυτά; του φωνάζει ο Γκάρου με ύψος να τον μαλώνει.

ΚΟΜΨΟ ΜΟΝΤΕΛΑΚ!

● Μοντέλο σε γραμμή σεμιζιέ για μαλακό μάλλινο ύφασμα. Μικρός νωμίτης στην πλάτη, γιακάς, κομπιά και τσεπάκι εμπρός. Η μέση είναι εδώ επίσης μονοκόμματη, και σφίγγει με τη ζώνη. Εάν την προτιμάτε κομμένη φροντίσετε να κάνετε την πλάτη φαρδύλη και μπλουζόν. Τα περισσότερα φάρδη της φούστας βρίσκονται πίσω. Μανίκι τρουά κάρ με ρεβέρ. (Γίνεταί, βέβαια, και μακρύ). Πέτινη τσάντα μτόξ. Ζώνη άσορτί.

Η Τέζι σηκώνει τα μάτια της από το περκατέ της και κυττάει το πρόσωπο του βετεράνου. Θέει μου! Ένα τόσο νεανικό πρόσωπο. Άδύνατο, χλωμό, τα σκουρόχρωμα του ματιού θοάβονται, σε νάβλεπαν και να ξανάβλεπαν αδιάκοπα κάτι

χωρίς να μπορούν να το καταλάβουν και...

—Δεν ξενώ απολύτως τίποτα. Μόνο που δεν γυρεύω αδιάκοπα να το ξαναθυμάμαι, απαντάει ο Τζών.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

Η ΜΟΔΑ ΣΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Του συνεργάτου μας ΤΑΚΗ ΛΑΠΠΑ

Γ' Σπένσερ, ο Ντιόρ της εποχής του

Το θηλυκόκοσμο της Ελλάδας φαίνεται πως όρchiσε πια για καλά να ενδιαφέρει στα χρόνια του βασιλιά Όθωνα το μοντέρνο ντύσιμο. Και το μοναδικό τότε περιοδικό «Ευτέρπη», για να ευχαριστήσει τις συνδρομητρίες του, το Σεπτέμβριο του 1848, δημοσιεύει ένα άρθρο για τη μόδα. Το άρθρο αυτό είναι το πρώτο στην Ελλάδα που ασχολήθηκε με τη γυναικεία μόδα. Το υπογράφει με το ψευδώνυμο Γοργίας, ο γνωστότατος τότε δημοσιογράφος Κωνσταντίνος Πάππ, παππούς του Γεωργίου Πάππ. Στο άρθρο του αυτό κατατοπίζει τις ανακατασκευές του για την ευρωπαϊκή μόδα, μεταφράζοντας ξένο περιοδικό. Κι' αφού σ'ε πρόλογό του ο Γοργίας αναφέρει το πόσο μεγάλα ποσά ξοδεύονται στην Ευρώπη για τη μόδα, συνεχίζει με τη χαρακτηριστική καθαρεύουσα της εποχής:

«Τρία φορέματα αξία περιεργείας διακρίθησαν εσχάτως μεταξύ όλων των ενδυμάτων όσα διεποίκιλαν τα τερπνά λουτρά του Βάδεν - Βάδεν.

»Εν φόρεμα λευκόν, έχον όκτώ σειράς στολίδων (φαρμαπαλίδων) αίτινες κεντημένοι με κοσμηματα διαφανή, έληγον εις σειράν τριχάπτου (δαντέλας) Βαλεντιανού. Το πλάτος των στολίδων ήτον 10 εκατοστά του γαλλικού μέτρου. Αι χειρίδες υπεράνω του άγκωνος λήγουσαι, ήσαν κεκοσμημέναι με ένντε στολίδας από το αυτό τριχάπτου. Έν έτερον φόρεμα με 15 πτυχάς (μπάστας) στενάς. Αι χειρίδες μακράι και πλατείαι, άλλα κλεισμέναι εις τα άκρα. Έπί του φορέματος τούτου κολόβιον (Σπένσερ) από πράσινον μεταξών με υπομήκειας χειρίδας έληγεν πρό της τελευταίας πτυχής. Το κολόβιον Σπένσερ, ανοικτόν εις το εμπροσθεν μέρος του λαιμού, έκλειεν υπό τα στήθη με έξ κομβία χρυσά.

Ο λόρδος Σπένσερ, αυτός που έδωσε το όνομά του στο «κολόβιον» όπως το αναφέρει ο Γοργίας, ήτον τότε, ό,τι για την εποχή μας ο Ντιόρ. Ο Σπένσερ, που για τις υπηρεσίες του στη μόδα έγινε και λόρδος, ρύθμιζε τότε στο Λονδίνο το γυναικείο ντύσιμο, απ' όπου ύστερα ξεκινούσε σ' όλη την Ευρώπη. Και τώρα, ως άφησσε με το Γοργία να συνεχίζει το άρθρο του για τη μόδα:

«Τρίτον φόρεμα από μεταξώνον ροδόχρουν, πλήρες από την μέσην έως κάτω από πτυχάς, αίτινες προχωρούσαι πρός τα κάτω έπληθύνοντο. Η πρώτη πτυχή είχε πλάτος 2 εκατοστών του γαλλικού μέτρου, ή δε τελευταία όκτώ. Αι χειρίδες κονταί, ήσαν επίσης κεκαλυμμέναι από πτυχάς. Το στήθος ανοικτόν. Ο δε γύρος του λαιμού και το εμπροσθεν μέρος του στήθους μέχρι της ζώνης κεκοσμημένον από τριχάπτου. Ζωστήρη από λευκόν μεταξώνον.

»Εν γένει τα έλαφρά μεταξώνια φορέματα, τα διαφανή (γάζες) και τα τολυπανερά, τα διακοσμούσαν μέχρι της άρας τάς κυρίας του συμμοί, ήρχισαν να υποχωρώσαι, περιοριζόμενα εις μόνας τάς μεγάλας έσπερινάς σιμυαναστροφάς. Τα όλίγον βαρύτερα φορέματα αναφαίνονταί ήδη. Μεταξύ δε τούτων διακρίνονται διά την ζωρότητα και την διακρίσιμότητα των χρωματισμού των τα μεταξά της Κίνας «φουλάρ» όνομαζόμενα.

Κι' αφού ο Γοργίας τελειώνει με την ευρωπαϊκή μόδα, ασχολείται γενικότερα και με την Ελλάδα. Είναι περιέργη η θεωρία που υποστηρίζει κι' άείζει να την διαβάσετε:

«Περι συμμοί έν Ελλάδα προτιτόν είναι να αναφερόμεν. Ο συμμοί έπαιτεί περισσεύονταί χρόματα, και ήμετε σπερομύμεθα και αυτόν των άναγκαιών.

»Αχρηματία, άνέχεια και συμμοί δεν συμβιβάζονται. Άλλωστε ή γλώσσα μας στερείται και αυτόν των λέξεων όσαι απαιτούνται πρός λεπτομερή περιγραφήν των ενδυμάτων και των κοσμημάτων του συμμοί. Εύτυχεις θέλομεν νομίζει ήμεις αυτούς, όταν περιγράφωμεν τά έν τη Ελλάδα ενδυματα του συμμοί, διότι τούτο θέλει είναι ή πραγματική άπόδειξις ότι εύπορεί ή πατρίς μας. Εύχης έργον έν τοσούτω είναι να γίνωσιν αι κυρίαί μας προσεκτικότεραι εις τον συνδυασμόν των χρωμάτων, καθόσον άφορά την ενδυμασίαν των. Προχθές εις τον περίπατον άπηγήσαμεν κυρίαν νέαν, εύειδή, θελκτικώτατην, άλλα φέρουσαν κίτρινον καπέλον, πράσινον φόρεμα και ροδόχρουν μανδύαν... Ό φρίκη! Μακρόθεν την εξέλαδομεν ψιττακόν...»

»Ας μη σας κάνουν έντύπωσι τά όσα αναφέρει ο Γοργίας για τίς Έλληνίδες. Υστερα από μερικά χρόνια, το Μάη του 1855, ο ίδιος στο περιοδικό «Ευτέρπη», θα γράψη τούτα για τίς Έλληνίδες:

«Ο συμμοί είναι ή τροφή του ώραιου φύλου, άπαν κατά δύναμιν άκολουθεί αυτόν. Είναι των κυρίων καλλωπίονται εύχουσαι πρό όφθαλμών τά σχέδια των Παρισίων, και έκ τούτου ή κοινή παροιμία ένδύεται ως φιγουρίνι. Ο νεωτερισμός έν Αθήναις άπασχολεί το έτος τούτο πλέον την κεφαλήν των κυρίων ή το σώμα. Ούτως αι μέν κοσμούνται «ά λά φελίξ» άλλαί πάλιν «ά λά βαλουά». Εις τον καλλωπισμόν των έν γένει μεταχειρίζονται την κόιν (πούδρα) κοινώς λεγομένην και μόνον αι άνήραι κόραι δεν κάμνουσι χρήση αυτής.

»Όπως βλέπετε λοιπόν ο συμμοί στην Ελλάδα άρχισε πια να παίρνει μεγάλη έκταση και να καθιερώνεται από τότε σαν κάτι αναπόσπαστο απ' τη γυναικεία ζωή. Άν πιστέψουμε μάλιστα και κάποια πληροφορία έφημερίδας του 1857 παρά λίγο, κι' εγκλημάται να γίνωμεν για χάρι της.

Διαβάστε την είδησι, όπως τη δημοσίευσε ή έφημερίδα, χωρίς όμως να μπορώ να έγγυθω και την αλήθεια:

ΕΓυνή τις έπίβουλευθεΐσα τον σύζυγόν της, όστις δεν τη έσυχώρησε να φορέση το πολυθρύλητον σκιδιον της μόδας, όπερ ειχεν αυτή άγοράσει κρυφίως τούτου, διά πωλήσεως ενός καζανίου, και όστις μάθων τούτο έκ της υπηρετριάς επέπληξε την σύζυγόν του, έρριψεν εις το φαγητόν φωσφορικά ανάματα των σπέρτων, μη εύροΐσα δηλητήριον. Τούτο ανακαλύψας ο δυστυχής σύζυγος, έζήτησε λέγουσι το διαζύγιόν του.

Κι' ή Έλληνίδα τότε δε νοιάζεται μόνο το φόρεμά της να είναι σύμφωνο με το συμμοί του καιρού της. Ενδιαφέρεται πια και για τα συμπληρώματα. Τα καπέλα τους, γεμάτα φτερά, φέρουν οι περισσότερες απ' την Ευρώπη. Το ίδιο και τα κοσμημάτα τους. Εξάίρεσι μόνο κανένας κείνης που είχαν μερικά άκριβά διαμαντικά οικγενειακά κειμήλια. Και μη σας φανή παράξενο αν διαβάσετε πως άκριβάς πριν από έκατό χρόνια το 1854, έκανε στην Αθήνα την εμφάνισή του το πρώτο ρολόγι - βραχιολί. Και τά γάντια όμως τα συνήθισαν άκετά. Κι' αν πιστέψουμε τά όσα γράφει κάποια έφημερίδα, το Γενάρη του 1839, για μία δεξιόσιν στο παλάτι, τά πολυπορούσαν τά γάντια. Γράφει λοιπόν ή έφημερίδα αυτά: «Παρετήρηθη ότι κυρία τις κατά την ήμεραν της παραστάσεως εις τά Άνάκτορα, έφόρεσε τρία ζεύγη χειροκτίων εις διάστημα πέντε λεπτών. Νέον είδος πολυτελείας.

»Αλλά και για τά καλλυντικά ενδιαφέρονταν πιο πολύ ίσως από κάθε άλλο. Είναι ένα θέμα που θα μας άπασχολήση την άλλη φορά.

ΤΑΚΗΣ ΛΑΠΠΑΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Καλλυντικά και συμπληρώματα για την άμορφία.

Η ΓΡΑΜΜΗ «V»

στην Ιταλική μόδα

ΜΙΛΑΝΟ, Νοέμβριος.— Πριν να εμφανισθ ή γραμμή «H» του Ντιόρ, παρουσιάσθηκε στη Φλωρεντία ή γραμμή «Y» της Βενετσιάνη. Η Βενετσιάνη είναι μία από τις μεγαλύτερες ράφτες της Ιταλίας. Έδώ άξίζει τον κόπο να κάνωμε μία παρατήρησι: Ένώ στη Γαλλία οι μεγάλοι Όικοι Μόδας άνήκουν άποκλειστικά σε άνδρες, στην Ιταλία οι Όικοι Μόδας άνήκουν άποκλειστικά σε γυναίκες, με μοναδική εξαίρεσι τον Σούμπερτ της Ρώμης.

»Αλλά, ως επανέλθωμε στη γραμμή «Y». Η Βενετσιάνη, την όποια είδαμε, μάς έλεγε, ότι ήσθάνετο στην ατμόσφαιρα την ανάγκη άλλωγής της γραμμής. Δεν ήταν δυνατόν να εξακολουθήση ή επίδειξις των καμπυλοτήτων που προσπαθούσε να κάνει κάθε γυναίκα, επιδιόκοντας να εμφανίζεται σαν κακέκτυπο της Μέρλου Μονρόε ή της Τζίννας Λολομπριντζίνα. Ήταν ανάγκη να έλθωμε σε γραμμές πιο άρμονικές, πιο σοβαρές, πιο εύγενείς, που να κάνουν τις γυναίκες «κυρίες» και όχι πιν-άπ-γκέρλς. Έτσι είχε την έμπνευσι να δημιουργήση τη γραμμή «Y», την ίδια εποχή, που ο Ντιόρ δημιουργούσε τη γραμμή «H». Η ίδια ή κυρία Βενετσιάνη διόλογε, ότι μόνο ή προσωπικότης του Ντιόρ μπορούσε να κάνει την επανάστασι αυτή.

Τα παλτά της κυρίας Βενετσιάνη είναι γαλινωτά, με μεγάλους γούνινους γιακάδες από ρανβρ σε όλες τις άποχωρήσεις, αλλά και με μικρούς γιακάδες από βίδον. Και ο μεγάλος νεωτερισμός της Ιταλίας είναι τά ύφασματα για τά παλτά αυτά: είναι σε στυλ χαλιών γκαμπτελν, καμωμένα στο χέρι στη Φλωρεντία, πάνω σε σχέδια γκαμπτελν των Φλωρεντινών Μουσείων του 17ου αιώνος. Τα χρώματα είναι πιστή άπομίμησης των παλαιών χρωμάτων. Το Παρίσι λοιπάρεϊ το παλτά από λαίμη ντυμιπλαρισμένο με γούνα, το Μιλάνο λανσάρεϊ το παλτά-γκαμπτελν.

Τα ταγίερ έχουν την ζακέτα λίγο πιο μακρούα και πολύ αυστηρά κομωμένη. Καμία κομωμένη στήθος, ντεκολτέ πολύ περιορισμένο.

»Ενας άλλος νεωτερισμός είναι και φέτος από κομψιά: τά κομψιά της μόδας είναι άσπμμένα με ένα άσπρο σχέδιο.

ΑΙΑΙ ΒΕΡΑ

★★

★★★★★★★★★★★★★★★★

43

ΟΤΑΝ ΔΙΑΤΑΖΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ

Ένα ιστορικό διήγημα του ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

ΗΤΑΝ μιά γκρίζα παγερή νύχτα. Ο συνταγματάρχης Μάϊφορτ, ένας άριστος άσπρος τριάντα μόλις χρονών, κι η γυναίκα του καθύπνουσαν μόνοι, αμίλητοι, με τη θλίψη ζωγραφισμένη στο πρόσωπο και με τα μάτια πλημμυρισμένα από δάκρυα. Έμοιαζαν ότι από στιγμή σε στιγμή περίμεναν κάποιον.

Έξαφνα, άνοιξε η πόρτα και φάνηκε ένα μικρό χαριτωμένο κοριτσάκι ως όκτω χρόνων. Ήταν η λατρευτή μοναχοκόρη τους, η Άμπυ, που έρχοταν, όπως κάθε βράδυ, να τους φιλήσει και να τους πη την καληνύχτα.

Ο συνταγματάρχης είπε στη γυναίκα του: — Άς πάσουμε να κλάψουμε, για την αγάπη της μικρούλας μας... Δεν πρέπει να ύπνισα-σθώ τίποτα.

Η μικρούλα με τα ξυπνά μάτια και τις ελπίδες μπουλές της, έπρεπε και χόθηκε στα γόνατα του πατέρα της.

Εκείνος την αγκάλιασε, την έβρισε στο στήθος του και τη φίλησε με λαχτάρα.

Τότε η Άμπυ, άκουμπώντας το δμορφο κεφάλι της στον ώμο του, τον πορεύαζε να της πη μιά ιστορία.

Ο συνταγματάρχης Μάϊφορτ άρχισε...

Μιά φορά, ήταν τρεις συνταγματάρχες. Τρεις συνταγματάρχες, που αν και πολέμησαν για την πατρίδα, καταδικάστηκαν σε θάνατο απ' τον Γενικό Άρχηγό τους, γιατί νόμισαν πως συνωμοτούσαν εναντίον του.

Ο Γενικός Άρχηγός εί- ναι κάτι σαν τον Κρόμβελ, μπαμπά;

Ναι!.. Έτσι... Αισθη- ρός, εγωίστης, αμελίκτος σαν τον Κρόμβελ... Ίδιος ο Κρόμ- βελ.

Τον έβρω καλά εγώ τον Κρόμβελ. Τον έβω ίδη... είπε η μικρή.

Λοιπόν, οι συνταγματάρ- χες μας τώρα βρίσκονται στο Λονδίνο φυλακισμένοι. Σήμερα μονάχα τους επιτρέπανε να πά- νουν στα σπίτια τους να ίδούν τις οικογένειές τους για τελευταία φορά. Έχουν δώσει όμως το λόγο της τιμής τους κι' έτσι είναι αναγκασμένοι να έλυσαν- ρίσουν στη φυλακή τους...

Μπαμπά, είναι αληθινή η ιστορία σου;

Ναι, αγάπη μου...

Ω! Πόσο σ' αγαπώ, μπαμπά! Πες μου παρακάτω... Κι' εσύ, μαμά, κλαίς... Γιατί, λοιπόν; Και που τους φυλάκι- σαν τους τρεις συνταγματάρ- χες, μπαμπά; Πες μου...

Στον Πύργο... Ο ένας απ' αυτούς, παιδί μου, θα ή- θελε πολύ να σε φιλήσει και να τον φιλήσεις!... Φίλησέ με για λογαριασμό του!...

Νά!... Και τώρα να σε φιλήσω και για τους άλλους δύο. Κι' όταν τους δώ, θα τους πώ: «Ο μπαμπάς είναι γε- νναίος, όπως κι' εσείς».

Έν όνόματι του Γενικού Άρχηγού, ανόητε!», άκούστη- κε έξαφνα μιά φωνή κι' ένας χτύπος στην πόρτα.

Μπαμπά, είναι στρατιώ- τες!... Άφασέ με, έφασέ με

Δώστε δύναμη στα παιδιά σας

ΜΕ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΩΤΗ

Ο στρατιώτης γύρισε σε λίγο, κρατώντας την Άμπυ απ' το χέρι.

Σας γυαλίζω, κύριε! Εί- σθε ο Γενικός Άρχηγός, είπε η μικρή, αντικρύζοντας το δι- κτάτορα. Σας είδα πολλές φο- ρές.

Ένα χαμόγελο διαγράφηκε στην αυστηρή μορφή του Κρόμ- βελ. Η αγγελική Άμπυ τον είχε συγκινήσει.

Φιλήστε με, λοιπόν, σαν τον μπαμπά μου.

Αμέσως, μικρή μου. Εί- χα κι' εγώ μιά κόρη άλλοτε.

Εκείνη τη στιγμή μπήκε έ- νας αξιωματικός. Χαιρέτησε και είπε:

Είναι εκεί!

Ο Κρόμβελ έδωσε στην Ά- μπυ τρεις δίσκους από κερί. Δυο άσπρους κι' έναν κόκκινο. Ο κόκκινος δίσκος θα ήταν ο μοιραίος εκείνος δίσκος, που θα έφερνε το θάνατο στον έναν απ' τους τρεις συνταγματάρ- χες. Μετά της εξήγησε, ότι πι- σω απ' το παραπέτασμα ήταν τρεις άνθρωποι με το πρόσωπο γυρισμένο προς τον τοίχο και ότι σε καθέναν απ' αυτούς έ- πρεπε να δώση κι' από ένα δι- σκό.

Η Άμπυ, μόλις μπήκε στο πλαίσιο δωματίου, είδε πως ο έ- νας από τους τρεις εκείνους ά- ξιωματικούς ήταν ο πατέρας της. Γύρισε και κύτταξε πίσω χαμογελώντας. Κι' άκουπαίνω- τας προχώρησε κι' έβγαλε στα χέρια του πατέρα της τον κόκ- κينو δίσκο. Κι' αφού έδωσε τους δυο άσπρους δίσκους, δ- πως της είπαν, πλησίασε τον πατέρα της και τραβώντας τον απ' το σαικάκι, του είπε:

Μπαμπά! Κύτταξε τί έ- χεις στο χέρι σου! Σου έδωσα τον πιο όμορφο!...

Εκείνος, ρίχνοντας ένα βλέμ- μα τo μοιραίο δάρο, γονάτισε κι' αγκαλιάζοντας την κόρη του, έξωπασε σε λυγμούς.

Ο αξιωματικός της φρου- ράς πλησίασε τον Μάϊφορτ:

Κύριε συνταγματάρχα, Άκολουθήστε με.

Τί; Δεν θα τον αφήσετε τον μπαμπά μου να ρθη μαζί μου στο σπίτι; Η μαμά είναι άρρωστη.

Και ρίχτηκε πάνω στον πα- τέρα της και τον αγκάλιασε απ' το λαιμό, φωνάζοντας:

Έλα, μπαμπά!... Πάμε!

Μαρό μου... Δεν μπορώ.

Η Άμπυ χτύπησε το ποδα- ράκι της και φώναξε:

Σας είπα, ότι η μαμά μου είναι άρρωστη... Άφήστε το μπαμπά να ρθη στο σπίτι.

Κι' αμέσως έτρεξε στο πλα- νίδ δωματίου. Εκεί, πιάνοντας τον Κρόμβελ από το χέρι, τον τραβήξε στην αίθουσα που ή- ταν ο πατέρας της.

Η μαμά είναι άρρωστη, του είπε, και ήρθα να βρω τον μπαμπά. Αυτοί όμως δεν τον αφήνουν να ρθη μαζί μου.

Ο Κρόμβελ έβγαλε άφρονος. Και σε λίγο, με τραβουλιαστή φωνή, μωβούρισε:

Είναι, λοιπόν, μπαμπάς σου, παιδί μου;

Μάλιστα! Δεν βλέπετε που του έδωσα τον πιο όμορφο δίσκο; Τον κόκκινο;

Ο Κρόμβελ, άρχισε και συλ- λογισμένος, χάρθηκε τα ξανά μάλλια της Άμπυ. Σκέφθηκε μιά στιγμή και είπε:

Αξιωματικό! Υπακού- στε στη διαταγή αυτής της μι- κρής. Μιλεί έξ ονόματός μου. Ο καταδικασμένος πηγαί χάρη. Έλευθερώστε τον.

Μιά θαυμάσια άποψη των καταρρακτών.

Ο ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΕΣ ΤΟΥ ΝΙΑΓΑΡΑ

ΟΙ ΝΕΑΡΕΣ Άμερικανίδες, στο ταξίδι του γάμου τους όνειρεύονται να έπισκεφθούν, με τον έκλεκτο της καρδιάς τους, τους καταρράκτες του Νιαγά- ρα. Και πράγματι, τα περισ- σότερα νύπαντρα ζευγάρια, κάνουν εκεί το ταξίδι του γά- μου τους, όπως το έκαναν έ- κει και οι γονείς η οι παππο- δες τους. Με τράινο ή με αυ- τοκίνητο φθάνουν ως την πό- λι του «Λαϊάγκορα Φάλλες», (των καταρρακτών του Νιαγά- ρα) ή οποία εδώ και αρκετές δεκάδες χρόνια, έχει ειδικευ- θή και ειδικά οργανωθεί για την υποδοχή των νεονύμφων.

Η όμη της πώλεως αυτής είναι αρκετά διαφορετική: στις λεωφόρους της, που πλαι- σιώνονται από πάρκα και με- γάλα ξενοδοχεία, σταβιεύουν αμέτρητα αυτοκίνητα, των οποί- ων οι σιλουέτες χάνονται μέ- σα σε μιά διαρκή ομίχλη. Γύ- ρω, άκούγεται ένα υπόκωφο βουητό, που δε σταματά μέρα- νύχτα.

Η ομίχλη και το βουητό αυτό είναι τα σημάδια πως οι περίφημοι καταρράκτες βρά- σκονται κοντά.

Πριν έπισκεφθώ κανείς τους καταρράκτες, θα σταθή άσφα- λώς για λίγα λεπτά στο κιγ- κλίδωμα που δεσπόζει του πο- ταμού, και θα κυττάξη, έκθαμ- βος, την τεράστια μάζα του νερού που όρμα προς το δά- ραθρο. Ύστερα, το μάτι θα γλυστορήσει προς τις φοβερές αφορισμένες δίνες, που σχημα- τίζονται στη βάση της από- κρημνης άκτής. Κατόπιν, θα προχωρήσει πάνω στη γέφυρα που χωρίζει την άμερικανική πόλη από την καναδική πόλη, (ο ποταμός Νιαγάρας άποτε- λεί το σύνορο των δυο χω- ρών), και α' όπου θα υπε- ρέση να θαυμάσει τον καταρ- ράκτη από διάφορες γωνίες.

Άλλα ή έπίσκεψι δεν τελει- ώνει εκεί. Υπάρχουν τολμηροί ναυτικοί, που σ'ας προτείνουν να σας οδηγήσουν με το σκά- φος τους κάτω από τον κα- ταρράκτη. Σχετικά, πρέπει να έχετε υπ' όψιν, ότι ο καταραά- κτης διαιρείται σε δυο τμή- ματα, που χωρίζονται μεταξύ τους μ' έναν τεράστιο βράχο: το «Νησί της κατάρκας». Έ- κει προσεγγίζουν οι βενζιναά- τοι, μέσα σ' έναν έκκωφαντικό

Συμβουλές όμορφιάς της ZINNIA

Η υγιεινή του δέρματος ως και όλες γενικά οι άνω- μαλίες του οργανισμού που έπηρεάζουν δυσάρεστα την όμορφη, είναι προβλήματα που ζητούν τη λύση τους.

Η Αισθητική Έπιστήμη, εράζεται έντατικά πάντοτε στον τομέα αυτόν και πρέ- πει να δηλογησησμε πως επιτυγχάνει εκπληκτικά ά- ποτελέσματα.

Η ZINNIA πάλι, δάζει σ' εφαρμογή, τις τελειο- ποιήσεις αυτές της Αισθη- τικής και βίτει στην υπη- ρεσία της γυναίκας, όλα τα μέσα για την αξιοποι- ησι του θείου δώρου, που λέγεται όμορφη!

Από καμιά γυναίκα, δ- μως, δεν πρέπει να διαφεύ- γη πως όμορφη χωρίς κα- λή υγεία, δεν μπορεί να ύ- παρξη.

Όσο για την υγιεινή πε- ριποίηση του δέρματος, που είναι απαραίτητη για την διατήρησι της όμορφιάς, τα αποτελέσματα που δί- νουν τα καλλυντικά, με βά- σι το ζωικό μετάξι, είναι πραγματικά θαυματούργα.

Κι' αυτό και η ZINNIA έχει καθιερώσει πιά ως ή μάγκα της έμπιστοσύνης δ- λων των γυναικών. Για κά- θε ζήτημα της όμορφιάς σας η ZINNIA είναι πάν- τοτε στη διάθεσί σας. Τα γράμματά σας: Μεγάνδρου 46α, Αθήνας.

ZINNIA

ΠΑΙΔΙΑ ΓΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑ

ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ ΟΜΟΙΟ ΜΕΤΟ ΜΗΤΡΙΚΟ ΓΑΛΑ

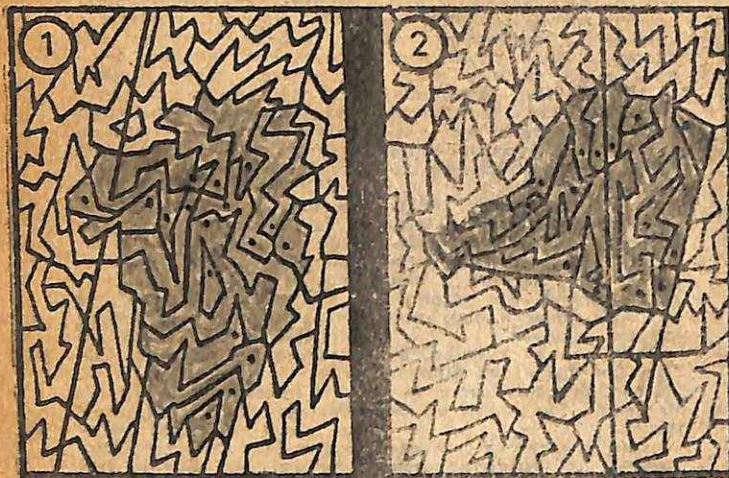
Πωλείται εις όλα τα Φαρμακεία

SIMILAC

PROION THE M&R DIETETIC LAB. INC., AMERIKHS

41, ΠΟΙ Α' ΟΙ ΚΟΛΟΚΥΘΑ ΕΣΟΧΑΕΣΤΕ 41 - ΤΗΛ 33.328

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΔΥΟ ΚΕΦΑΛΙΑ ΖΩΩΝ

Αν αφαιρέσετε τα μέρη που έχουν μια τελεία, θα δήτε να προβάλλουν δυο κεφάλια ζώων, που ασφαλώς γνωρίζετε.

ΠΟΙΟΣ ΤΟ ΕΙΠΕ;

Ακούμε πολλές φορές και χρησιμοποιούμε κι' οι ίδιοι ωρισμένες φράσεις χωρίς να ξέρουμε την προέλευσή τους. Ξέρете λόγου χάριν ποιός είπε το «Φοβού τους Δαναούς και δωρά φέροντας»; Το είπε ο Λαοκόων, ο μάντικ, στους συμπατριώτες του, τους κατοίκους της Τροίας, όταν τον ρώτησαν να μπάρουν μέσα στην πόλι τους το Δούρειο Ίππο. Οι Τρώες όμως δεν τον άκουσαν κι' έπαθαν αυτό που έπαθαν. Οι θεοί όμως, που συμπαθούσαν τους Έλληνες και ιδίως ο Απόλλωνας, για να τιμωρήσουν τον Λαοκόοντα, έστειλαν ένα τεράστιο φίδι, που τον έπνιξε μαζί με τα δυο του παιδιά. Με την ευκαιρία αυτή σας

λέμε πως «δούρειος» σημαίνει Έλληνας.

ΤΑΙΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑΙΝΙΑ

Ταινία είναι το κινηματογραφικό φιλμ. Ταινία όμως είναι και ένα σκουλήκι που του άρσει τρουερά να στήνη τσαντήρι μέσα στην κοιλιά μας! Και τότε σαν το πρωτοξαδέλφι της το σαράκι, τρώει τον οργανισμό μας, όπως εκείνο το ξύλο. Όταν έχουμε αυτό το σκουλήκι μέσα μας πεινάμε όλη την ώρα, ενώ όμως τρώμε το καταπέτασμα, αδυνατίζουμε συνεχώς. Η ταινία μπορεί να φθάσει και ως δέκα μέτρα μήκους. Θεραπεύεται όμως εύκολα. Για έναν που τρώει πολύ λέμε: «Έχει ταινία».

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(ΟΙ λύσεις στη σελ. 66)

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Το πρώτο μου χρώμα ζηλευτό. Το δεύτερό μου κάστρο τρανό. Και τ' άλλο μου της Άττικής χωρίο.

Τ' άρνάκι μου το κόκκινο θεός να το φυλάει. Αν φάει έυλο τρέφεται. Αν πih νερό, ψοφάει.

ΜΙΚΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η Μαρία είναι είκοσι ενός χρονών. Όταν είχε τη μισή από τη σημερινή ηλικία ήταν δυο φορές μεγαλύτερη από την Έλενη. Τί ηλικία έχει σήμερα η Έλενη.

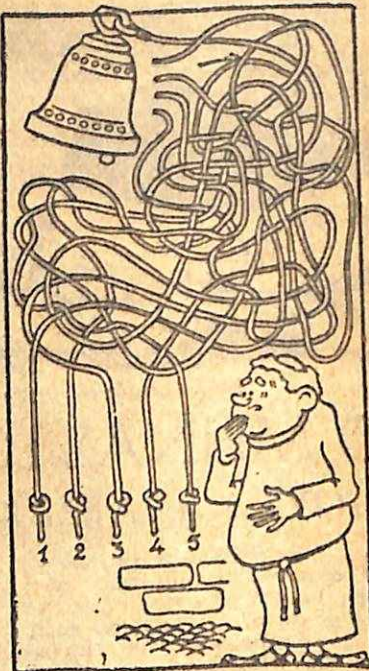
ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΛΙΘΟΙ

Έπτά πολύτιμα πετράδια κούβονται σ' αυτές τις τοιές σειρές των συλλαβών. Για να τ' ανακαλύψετε πρέπει να προσθέσετε σε κάθε συλλαβή της πρώτης σειράς την κατάλληλη συλλαβή από τις δυο άλλες σειρές.

1. Ο, γα, ζα, σμα, το, δια, ρου.
2. Πά, φεί, μπί, πά, μά, ρά, λά.
3. Της, ζι, ντι, γδι, οι, λι, vi.

ΦΩΝΗΝΤΟΛΙΠΟ

Βάλετε τα φωνήεντα που λέγονται σ' αυτή τη φράση και θα δρπτε μια παροιμία: θρps γρμπς ελ πλκτ

Η ΚΑΜΠ ΝΑ

Αυτός ο καπουτσίνος (καλόγερος) πήγε να χτυπήσει την καμπάνα για τον έσπερινο, μα αντί για ένα σκoiνί δρθηκε να κρέμονται πολλά. Κάποιος, για να τον πειράξει, του έκανε αυτή τη δουλειά. Η ώρα όμως αυτή τη δουλειά πρέπει να χτυπήσει την καμπάνα. Βοηθήστε τον να δρhi το πραγματικό σκoiνί.

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΙΑ ΜΕ ΜΟΥΣΤΑΚΙ

Οι ψαράδες, στην άγορά, για να διαφημίσουν τα μπαρμπούνια τους λένε, πως έχουν μουστάκια. «Πάρτε μπαρμπούνια με μουστάκια!» φωνάζουν. Το σωστό όμως θα ήταν να φωνάζαν: «Πάρτε μπαρμπούνια με γένεια!» γιατί τα νοστιμώτατα, αλλά και ακριβώτατα αυτά ψάρια, δεν έχουν μουστάκια, αλλά γένεια. Έξ άλλου η επίσημημονική τους ονομασία είναι «μούλλος ο παγωνοφόρος».

Η ΒΕΛΟΝΑ ΠΟΥ ΕΠΙΠΛΕΕΙ

Πήτε στους φίλους σας αν μπορούν να κάνουν μια βελόνα να επιπλέει στο νερό. Θα προσπαθήσουν, αλλά δεν θα τα καταφέρουν. Τότε εσεις να πάρετε ένα κομμάτι τσιγαρόχαρτο, να το ακουμπήσετε στο νερό και να βάλετε επάνω τη βελόνα. Όταν το νερό μουσκεψει, το τσιγαρόχαρτο αυτό θα βουλιάξει, η βελόνα όμως θα μείνη στην επιφάνεια.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ

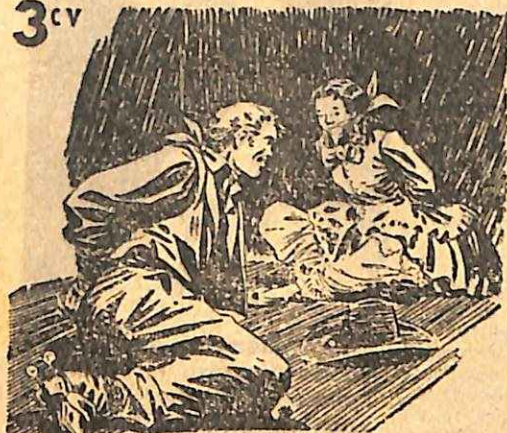
αρχίζει στο μεθεπόμενο Χριστουγεννιάτικο τεύχος μας ένα εξωτικό άναγνωσμα, με πολύ ωραίες εικόνες:

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΤΖΟΥ - ΤΖΟΥ

Ένα φιλμ σε 3 συνέχειες για τα παιδιά

Η ΒΑΦΤΙΣΙΜΙΑ ΤΟΥ ΣΕΡΙΦΗ

3^η

—Πλησίασε το πρόσωπο στα χέρια μου.

— «Ακουσε, νουνέ, μου ήρθε μια ιδέα...» — «Πρέπει να σου όμολογήσω ότι, στην άρχη αυτής της περιπέτειας, σκέφτηκα πως μόλις θα λευτερωνόμουν, θα σου ζητούσα να ξαναγυρίσεις στη Γαλλία. Τώρα...»

Δεν τελείωσε τη φράση της. Ο Τζαίμς δεν είδε το πονηρό της χαμόγελο, γιατί το δωμάτιο δε φωτιζόταν παρά από ένα μικρό φεγγίτη ψηλά στον τοίχο.

— «Αχ, πονάω!» είπε έπειτα από λίγο. Αυτό το σκoiνί μου έχει πληγώσει τα χέρια. Δεν μπορείς να μου το δγάλης, όπως έκανες και για το μαντήλι;

— Δεν είναι τόσο εύκολο, απάντησε ο Τζαίμς Χάλλ. Πλησίασε πίσω μου, θα προσπαθήσω.

Με τα δεμένα του χέρια, ο σερίφης αγωνίστηκε μισή ώρα για να λύση τον κόμπο του σκoiνιού που ήταν δεμένη η βαφτισιμιά του. Στο τέλος όμως τα κατάφερε.

— Η σειρά σου, τώρα!

Η Σούβια έλυσε τα δεμά του νουνού της και πήδηξε στο λαϊμό του γεμάτη χαρά.

— Τώρα, πές μου, νουνέ, ποιόν πρέπει να είδοποιήσω για να έρθουν να σε έλευθερώσουν;

Ο Τζαίμς Χάλλ νόμισε πως η Σούβια είχε τρελαθεί.

— Μα ξεχνάς ότι είσαι φυλακισμένη κι' εσύ; είπε έκπληκτος.

— Όχι για πολλή ώρα! Βλέπεις το φεγγίτη; Εσύ δεν μπορείς να περάσης από κεί. Έγω όμως ναί! Κάνε μου σκάλα να ανέβω στους ώμους σου. Θα δω από το παραθυράκι και θα τρέξω να είδοποιήσω τον Σάμ Κάνινγκ ή όποιον άλλον μου πής.

Ο σερίφης του Χιλμαρίλλο αναπήδησε.

— Πήδηξε στο λαϊμό του γεμάτη χαρά.

— Και αν σε πάρη χαμπάρι ο Ρέντ Μώσμαν; Θα σε σκοτώση χωρίς άλλο. Όχι, είσαι γενναίο κορίτσι, μα δε μπορώ να δεχτώ.

— Ο Ρέντ Μώσμαν; ρώτησε η Σούβια. Ακου το θόρυβο έξω: αυτός και οι άντρες του πηδούν πάνω στ' αλογά τους και πηγαίνουν να γιορτάσουν τη νίκη τους στην ταβέρνα. Μη φοβάσαι τίποτα, νουνέ! Έξ άλλου, είμαι τόσο μικρή, που θα περάσω απαρατήρητη!

Ο Τζαίμς Χάλλ προσπάθησε να την κάνη ν' αλλάξει ιδέα, αλλά στο τέλος αναγκάστηκε να υποχωρήσει. Δέκα λεπτά αργότερα η μικρή περνούσε μέσα από το φεγγίτη. Το παραθυράκι έδειχνε σε μια μεγάλη αλλη, που στην άκρη της όρθωνταν μερικά ύπoστεγα. Κανένας θόρυβος. Καμμία ύποπτη σκιά. Η Σούβια γλυστρησε από το ανοίγμα, κρεμάστηκε από την άκρη και άφησε τον εαυτό της να πέσει κάτω. Πηγαίνοντας τοίχο — τοίχο, δγñκε από το κτήμα χωρίς να συναντήσει ψυχή ζωντανή. Αρχισε τότε να τρέχει προς το σπίτι του Σάμ Κάνινγκ. Ο νουνός της της είχε πη που ακριβώς δρισκόταν.

Όπως το είχε προαισθανθή η κοπέλλα, ο Ρέντ Μώσμαν και οι σύντροφοί του είχαν πάει στην ταβέρνα. Ο Ρέντ ήθελε όχι μονάχα να γιορτάσει την δέδαιη, κατά τη γάμη του, νίκη του, μα και να μη μπορούσε κανείς να τον κατηγορήσει για την αιχμαλωσία του Τζαίμς Χάλλ: αφού ήταν στην ταβέρνα με όλους τους άντρες του πως μπορούσε να έχη φυλακισ-

— Αρχισε τότε να τρέχει.

σμένο το σερίφη; Κάποιος θα έπρεπε να τον φυλάει! Έξ άλλου, ο Ρέντ Μώσμαν λογάριάζε ν' απαλλαγ από τον Τζαίμς Χάλλ και την βαφτισιμιά του, να τους στείλη σ' ένα κόσμο απ' όπου δεν γυρίζει κανείς. Αυτό όμως έπρεπε να το κάνει κρυφά, γιατί ίσως μερικοί από τους άντρες του να μη τον ακολουθούσαν ως αυτό το σημείο.

Κάθονταν λοιπόν όλοι σε τραπέζια, παίζοντας χαρτιά και πίνοντας. Ο Ρέντ Μώσμαν δεν διαζόταν: όσο περισσότερο έμενε, τόσο λιγώτερο θα τον υποψιάζονταν. Ο ιδιοκτήτης της ταβέρνας προσπάθησε μια - δυο φορές να διώξη αυτούς τους πελάτες, που όσο πίνανε τόσο έκαναν και περισσότερη φασαρία.

— Είναι δύο η ώρα, Ρέντ. Πρέπει να κλείσω. Αν έρθη κατά δω ο σερίφης, θα μου βάλη πρόστιμο!

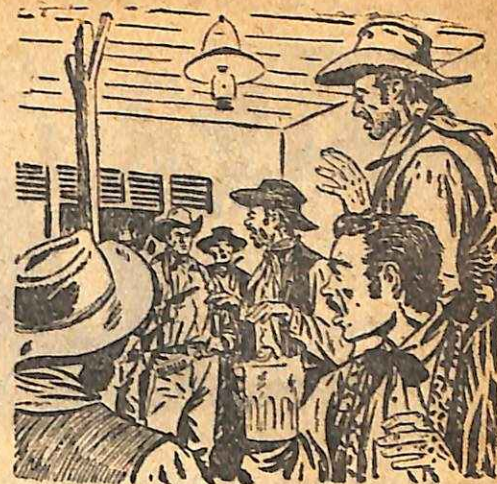
— Μη φοβάσαι για τον Τζαίμς Χάλλ! είπε ο Ρέντ. Ακουσα πως παραιτείται κι' εγκαταλείπει το Χιλμαρίλλο για λόγους οικογενειακούς: μια βαφτισιμιά που ήρθε από την Εύρωπη, μου φαίνεται. Κι' αύριο, σερίφης, θα είμαι εγώ!

— Για την ώρα εγώ είμαι ακόμα!

Ο Ρέντ Μώσμαν άφησε να του πέση από τα χέρια το ποτήρι που κρατούσε και στράφηκε χαλισμένος. Στο ανοίγμα της πόρτας, είχε εμφανιστή ο Τζαίμς Χάλλ, με καμμία δεκαριά κατοίκους του Χιλμαρίλλο. Όλοι κρατούσαν τα πιστόλια τους προτεταμένα.

— Ψηλά τα χέρια και γρήγορα! διέταξε ο σερίφης σε τόσο ξερό. Μαζεψήτε στο βάθος της αίθουσας.

Τάχοντας χαμένα, σκοντάφτοντας, αναποδογυρίζοντας τραπέζια και καρέκλες οι

— Μαζεψήτε στο βάθος της αίθουσας...

κάου - μπούδες του Ρέντ Μώσμαν διάστηκαν να υπακούσουν. Πρώτος συνήλθε ο Ρέντ Μώσμαν. Έκανε πως υπακούει, πήγε μερικά δμήματα προς το βάθος, κατόπιν, απότομα, στράφηκε με το πιστόλι στο χέρι. Μία λάμψη φάνηκε κατά τη μεριά του Τζαίμς Χάλλ. Ο Ρέντ Μώσμαν δλαστήθηκε κι' άφησε το πιστόλι του να πέσει. Η σφαίρα του σερίφη του είχε τρυπήσει το δεξί του χέρι.

— Είμαι λιγώτερο κακός από σένα, Ρέντ, είπε ήσυχα ο Τζαίμς Χάλλ. Θα μπορούσα να σε είχα σκοτώσει. Βρισκόμουν σε κατάσταση άμυνας. Μπρός! Σήκωσε τα χέρια σου και τράβα κι' εσύ στο βάθος.

Και γυρίζοντας προς τους συντρόφους του:

— Σας παρακαλώ να τους άφοπλίσετε. Κατόπι θα τους κλείσουμε στη φυλακή. Θα είναι λίγο στενόχωρα εκεί, μα η φυλακή δε χτίστηκε για ένα τόσο μεγάλο αριθμό κακοποιών.

Όταν ο Τζαίμς Χάλλ γύρισε σπίτι του, δρθηκε τη Σούβια να τον περιμένη. Ο Τζαίμς Χάλλ της διηγήθηκε το τέλος αυτής της περιπέτειας.

— Βλέπεις, της είπε στο τέλος, αυτή η ζωή δεν είναι φτιαγμένη για σένα, Σούβια. Σκέπτομαι να σε στείλω στο Ώστιν, στην πρωτεύουσα του Τέξας, όπου θα μπόρσης να συνεχίσεις τις σπουδές σου. Εκτός και αν προτιμάς να επιστρέψης στη Γαλλία, όπου άφησες τις φίλες σου.

— Ούτε στο Ώστιν, ούτε στη Γαλλία.

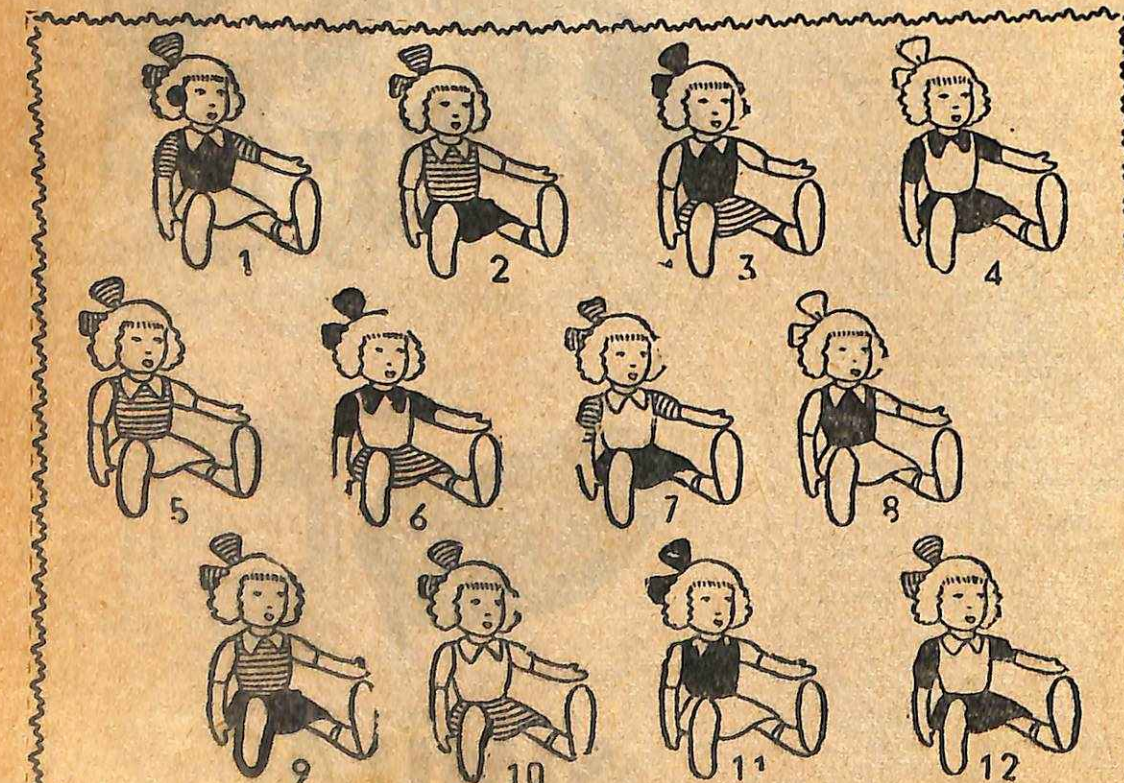

— Θα μείνω εδώ μαζί σου...

θα έχω το νουνό μου, απάντησε με σοβαρότητα η Σούβια. Δε θα πάω πουθενά θα μείνω εδώ μαζί σου. Τα κορίτσια της Προβηγκίας είναι το ίδιο γενναία όπως και τα κορίτσια του Τέξας. Ξέρω ίππασία και τα δουβάλια δε με τρομάζουν.

Ο Τζαίμς Χάλλ άρκέστηκε να σφίξει πάνω στο στήθος του τη βαφτισιμιά του. Η συγκίνηση που έναιωθε τον έμπόδιζε να μιλήσει. Η Σούβια ήταν μια άχτιδα χαράς στη σκληρή και άχαρη ζωή του.

ΤΕΛΟΣ

ΟΙ ΚΟΥΚΛΕΣ

Έχετε μισό λεπτό καιρό για να δρπτε τις δυο όμοιες κουκλες αυτής της διτρίνας.

ΓΙΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

1 Φόρεμα από σατέν, ταφτά ή άλλο άμπιγιέ ύφασμα. Φούστα λοξή. Στο κόψιμο του μπούστου έχει θηλιά για ντραπέ λουρίδα.

2 Μυτερό ντεκολτέ μπρός πίσω. Το ένα μέρος έχει γιακά που συνεχίζεται εμπρός σε πιάτ. Το άλλο προεκτείνεται σε λουρίδα που λοξοπρόκειται καθώς περνάει από άνοιγμα της πιάτ. Η λουρίδα αγκαλιάζει και δεύτερη φορά την πιάτ. Σταματάει στη ζώνη ή προεκτείνεται και κάτω απ' τη ζώνη.

3 Κομψό φόρεμα σε στενή γραμμή, μάλλινο ή από χοντρό μεταξωτό. Το κόψιμο σχηματίζει πιέτες εμπρός, για το βάδισμα.

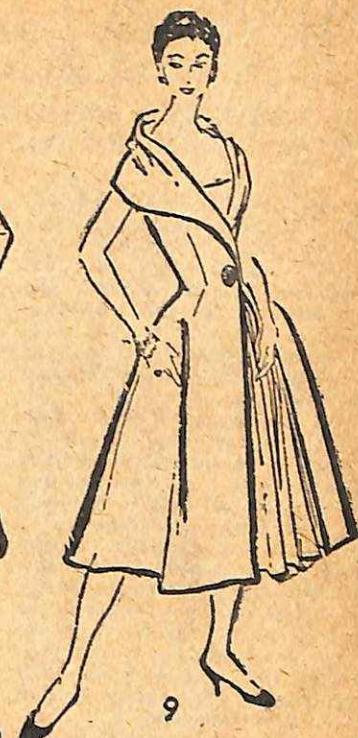
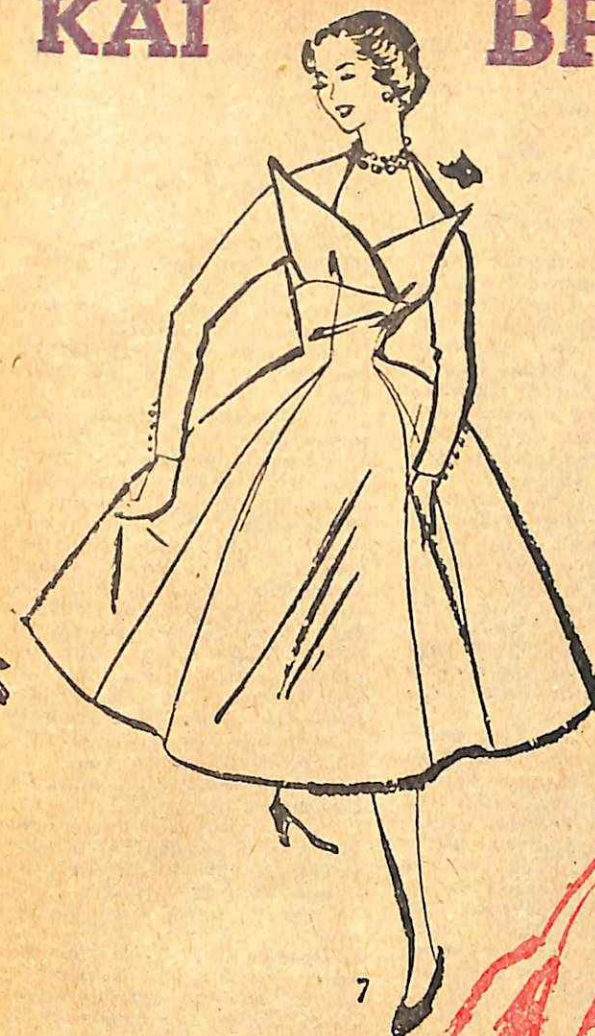
4 Βαθειές άτσάκιστες πένες στη φούστα και μεγάλο πλαστρόν ίσιο επάνω, ντραπέ κάτω.

5 Γύρω από το μπροστινό κομμάτι που προχωρεί ως το στήθος, μαζεύονται τα φάρδη του μπούστου. Ο λαιμός προχωρεί αρκετά ψηλά, χωρίς νάχη γιακά.

6 Μοντέλο για σατέν-ντυσές. Γίνεται και από ταφτά ή άλλο κατάλληλο ύφασμα. Φούστα λοξή με πολλά φάρδη μαζεμένα στο πλάι. Ο μπούστος ντραπάρει επίσης στο πλάι. Μεγάλος γιακάς.

ΚΑΙ

ΒΡΑΔΥ

7 Φόρεμα άμπιγιέ γκρό ή σατέν-ντυσές. Φύλλα μονοκόμματα πολύ φαρδιά κάτω, που φτάνουν ως το ύψος του στήθους. Το ντεκολτέ συμπληρώνεται εμπρός με ωραία «πέταλα» μυτερά ντραπέ.

8 Φούστα με σούρα και μεγάλες άτσάκιστες πιέτες. Μπούστος μακρύς χωρίς γιακά. Στο ντεκολτέ τοποθετείται ένα κόσμημα.

9 Άμπιγιέ «ρόμπ - μαντό» από μπροκάρ ή και άλλο ύφασμα. Πλαστρόν και πτυχωτό εσωτερικό πανό απ' το ίδιο. Μεγάλοι γιακάς-μπερτά. Κουμπι-κόσμημα.

10 Φόρεμα σε ότομάν, σατέν κ. λ.π. Γίνεται με φύλλα και εφαρμοζεί με πένες. Στη φούστα άνοιγουν ελεύθερες κουφόπιτες.

11 Έντελως σκέτο φόρεμα με μεγάλο ντεκολτέ και κουμπωτή πιάτ εμπρός. Γίνεται σε καλό μάλλινο ή και μεταξωτό ύφασμα.

12 Γίνεται σε μπροσέ, σατέν και άλλα άμπιγιέ ύφασματα. Φούστα λοξή σουρωτή. Γιακάς μεγάλος με σειρήτι πασμαντερί στην άκρη. Μανσέτες με κουμπι.

ANNA PAULOVA

ΤΟ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

3ον —Πρέπει να είναι κάτι εντελώς νέο, είτε η "Αννα. Κάτι που ακόμα δεν είδε κανείς στη Ρωσία. Και το λέω όχι γιατί δεν εκτιμώ την εργασία του Πετίπα. Όχι, ξέρω ότι είναι μεγάλες καλλιτέχνες και πως κάθε χορεύτης πρέπει να τον προσέχει.

Η "Αννα και ο Φοκίν ήσαν καλά την ιστορία του Πετίπα. Ο Μάριος Πετίπα ήταν Γάλλος και είχε γεννηθεί στη Μασσαλία το 1822. Η μητέρα του ήταν ήθοποιος και ο πατέρας του χορευτής. Δεκαοχτώ χρονών ο Μάριος ντεμπούταρε στη Κομεντί Φρανσαίζ, το 1840. Έξη χρόνια αργότερα χώρεσε με την διάσημη Φανί Έσλερ στην Όπερα των Παρισίων, και από το 1847 εργάζονταν στη Σχολή Μπαλέτου, στην Πετρούπολη.

Έχει δημιουργήσει περισσότερους από έξηνα χορούς μπαλέτου, έλεγε ο Μισέλ. Τώρα όμως είναι γέρος. Έλα αύριο στις πρόβες μας.

Φυσικά θάρω, αποκρίθηκε η "Αννα Παύλοβα. Έχει κανένα ιδιαίτερο ταλέντο ανάμεσα στους μαθητές σου; Ναι, ένα νέο Πολωνό. Είναι δεκάξη χρονών και λέγεται Νιζίνσκυ. Η "Αννα χαμογέλασε. Τον ξέρω, είπε. Παρακολουθεί συχνά τις ασκήσεις μου.

Όταν την άλλη μέρα ξανα-συναντήθηκαν οι δυο τους μετά τις πρόβες του σχολικού μπαλέτου, ο Μισέλ ρώτησε, γελώντας, σαν ένα μικρό παιδί. — Λοιπόν, "Αννα, σου άρεσε;

Ήταν θαυμάσιο, απάντησε αυτή με όλη την καρδιά της. Ο Φοκίν έλαμψε ευτυχισμένος.

Προχώρησαν μαζί κάμποσο διάστημα. Κι' άξαφνα η χορεύτρια στάθηκε.

Μισέλ, είπε σιγά, έχω μια μεγάλη παράκληση να σου κάνω. Σκέψου για μένα ένα χορό!

Μου έχεις τόσο εμπιστοσύνη; ρώτησε συγκινημένος ο Φοκίν.

Ναι. "Αννα, δεν ξέρω τί ακριβώς θα μπορούσα να κάνω. Αφ'ημέρι με πρώτα να σκεφθώ. Και πρέπει να είναι κάτι που να ταίριαζει σεμένα. Κάτι άθρο, ελαφρό, αιώρούμενο, αιθέριο.

Η "Αννα Παύλοβα ξαναστάθηκε. Ο όνειροπαρμένος νέος την παρατηρούσε με προσοχή, σαν να μη την ξαναείχε δη ποτέ προηγουμένως. Η "Αννα τον άφησε ήσυχον να την κυττάζει. Τέλος γέλασε και τον ρώτησε.

Λοιπόν;

Το βρήκα! Μου θυμίζεις ένα λεπτό πεντάμορφο άσπρο πουλί.

Η "Αννα γέλασε πάλι.

Άλήθεια, είπε ο Φοκίν σοβαρά. Μου θυμίζεις ένα αιθέριο άσπρο πουλί. Πρέπει λοιπόν αυτός ο χορός... όχι.

πρέπει να είναι κάτι παραπάνω από ένας χορός. Να είναι ένα σύμβολο. Μια μεγάλη μπάλα από φωτιά και έριχνε ένα παραξένο φως στα πρόσωπά τους.

Είχαν φτάσει σε μια μικρή λίμνη. Η "Αννα στάθηκε και κύτταζε τους κύκλους που έκαναν κύκλους μέσα στο νερό με μεγαλόπρεπη ήσυχια.

Είναι τόσο ωραία, είπε σιγά. Θάθελα πολύ να είχα μικρούς σε μια μικρούτσικη λιμνούλα.

Έξαφνα γύρισε στο συνοδό της.

Μισέλ, δέ μ' ακούς καθόλου, του είπε, τί έχεις;

Αννα! φώναξε ο Φοκίν, "Αννα, το βρήκα! Σε βλέπω μπροστά μου ακριβώς όπως είσαι. Φορείς μια άσπρη φορεσιά. Γύρω στα μαύρα μαλλιά σου είναι άσπρα φτερά. Η σκηνή είναι γεμάτη από ένα γκριζοπράσινο σκοτάδι... Και συ μια αϊθέρια άσπρη μορφή... ένας κύκλος. Ο χορός του κύκλου! Πρέπει να εκφράζει τη ζωή, την αγάπη, τον θάνατο, την ομορφιά, το πάθος. Ο χορός του κύκλου που πεθαίνει!

Ορίσμοι

Λίγες ημέρες αργότερα ζήτησαν την "Αννα Παύλοβα για μια τούρνε στη Ρίγα, στο "Ελσιγκφορ, στη Στοκχόλμη, στη Κοπεγχάγη, στην Πράγα και στο Βερολίνο. Φυσικά δεν έγινε κανένας λόγος πως θ' άφινε το θέατρο Μαρίνσκυ. Έπειτα από αυτή την τούρνε, θα ξαναγύριζε στη Ρωσία.

Η "Αννα είχε πάντοτε μεγάλη λαχτάρα να δει τον κόσμο και η πρότασι αυτή τη γέμισε κρυφή χαρά. Ο Νταντρέ και ο Τσεσέτι τη συμβούλευσαν να δεχθή.

*

Η Ρίγα με τα πολλά στριφτά δρομάκια της και τα γοτθικά της σπίτια έκαμε στην "Αννα Παύλοβα μια εντύπωση θαυμαστή. Ήταν ένθουσιασμένη που δρέθηκε εκεί και δεν πρόφτανε να περπατήσει στην πόλη για να τα δει όλα. Τρέμοντας και νιώθοντας σαν πυρετό, έκαμε την πρώτη εμφάνισή της στον έξω κόσμο. Και δεν είχε πέσει καλά - καλά η αλαϊα, όταν καταγίδια από χειροκροτήματα και ένθουσιασμό, γέμισε το πελώριο θέατρο.

Η "Αννα έλαψε στο καμπαρί της από ευτυχία και αγάλασε το γέρο δάσκαλό της.

Κρίμα, που ο Βίκτορ δεν ήρθε μαζί μας, είπε ανάμεσα στα δάκρυα. Θά ήταν ευτυχισμένος τώρα.

Το βράδυ μιλούσαν οι δυο

τους για την εμφάνισή της στη Σουηδία.

Ποτέ η Παύλοβα δεν ήταν τόσο νευρική, όσο πριν να βγει στη σκηνή, στη Στοκχόλμη. Ήξερε ότι ο βασιλιάς καθόταν στο θεωρείο του και αυτό δε βοηθούσε καθόλου την ευαίσθητη χορεύτρια να ήσυχάσει.

Αλλά η "Αννα χόρεψε περίφημα.

Την ίδια στιγμή που έπασε η αλαϊα η Μεγαλειότης του χειροκροτούσε με ένθουσιασμό και οι «ψυχροί» Σουηδοί άρχισαν να φωνάζουν αλλόφρονες: «Παύλοβα! "Αννα Παύλοβα!» Και ολόενα η Παύλοβα έπρεπε να παρουσιάζεται στη σκηνή.

Η "Αννα είχε συνηθίσει να την περιμένουν οι άνθρωποι στην έξοδο του θεάτρου. Οι Ρώσοι την χαιρετούσαν με αλλαγαμους ένθουσιασμού. Έδώ όμως, στη Στοκχόλμη, ήταν κάτι άλλο. Οι άνθρωποι πιέζονταν δεξιά και αριστερά, αφήνοντας ένα στενό διάδρομο από την πόρτα του θεάτρου ως το άμαξι της. Δεν φώναζαν τί όνομά της, δεν έδιναν ένθουσιασμένες κραυγές. Κύτταζαν σιωπηλοί την άθρη χορεύτρια. Η "Αννα φοβήθηκε όταν είδε πως από το άμαξι της έλειπαν τα άλογα.

Εβλεπε το χέρι της δειλά στα μαξιλάρια και κάθησε, κυττάζοντας με φοβισμένα μάτια τα δούδα πρόσωπα. Τότε το άμαξι κίνησε αργά και ήσυχα. Οι άνθρωποι το έσερναν. Έσυραν το βαρύ άμαξι ως το ξενοδοχείο που έμενε η "Αννα.

Όταν έφτασαν, η χορεύτρια άνοιξε την πόρτα του, έτρεξε στο ξενοδοχείο και ανέθηκε στο διαμέρισμά της. Κύτταξε τυχαία από το παράθυρο και τρώμαξε πάλι: κάτω στη μεγάλη πλατεία, στέκονταν εκατοντάδες άνθρωποι και κάθε στιγμή μαζευόνταν και άλλοι. Η "Αννα κατέφυγε σε μια γωνιά της κάμαρας και λίγο αργότερα ρώτησε τον διευθυντή του ξενοδοχείου με δειλιασμένη φωνή.

Γιατί οι άνθρωποι αυτοί δεν πάνε στα σπίτια τους; Τί περιμένουν;

Τη μεγάλη χορεύτρια "Αννα Παύλοβα! αποκρίθηκε ήσυχά ο διευθυντής.

Μά με είδαν μόλις στο θέατρο, περισσότερο από δυο ώρες. — Μάλιστα. Γι' αυτό θέλουν να σας ευχαριστήσουν, με τον τρόπο τους. Θέλουν να σας δείξουν τί σημαίνει γι' αυτούς ο χορός σας. Η "Αννα κύτταζε τον άνθρωπο έκπληκτη. Και ξαφνικά άκουσε έξω το ρωσικό έθνικό ύμνο. Όταν τελείωσε, τον άκούσθηκαν φωνές που ολόενα μεγάλωναν.

Παύλοβα! "Αννα Παύλοβα!

Τα μάτια της "Αννας γέμισαν δάκρυα. Πήγε στην μπαλκονόπορτα, την άνοιξε και βγήκε έξω. Και τότε αλλαγαμοί ένθουσιασμού άκούστηκαν από όλο το πλήθος.

Παύλοβα! Ζήτω η Παύλοβα! Ζήτω! Ζήτω! Ζήτω!

Η καλλιτέχνης μπήκε μέσα στο δωμάτιο, πήρε το μεγαλύτερο μπουκέτο από τριαντάφυλλα που μπορούσε να σηκώσει, έτρεξε στο μπαλκόνι και έριξε τα λουλούδια στο πλήθος που την έπαινε.

Μεγαλειότατε, απάντησε

Την ώρα αυτή πήρε μια μεγάλη απόφασι: ύστερα από αυτή την τούρνε θα ξαναγύριζε στη Ρωσία, αλλά όχι για πολύ. Ήξερε τώρα ποιά είναι η υποχρέωσι της ζωής της... Αν ταξίδευε στον κόσμο μπορούσε να φέρει στους ανθρώπους χιλιάδες χαρές με το χορό της... μυριάδες χαρές... Και θα ταξίδευε σ' όλο τον κόσμο.

Το άλλο πρωί η καμαριέρα της έφερε ένα γράμμα. Καθώς το γύρισε στα χέρια της είδε ένα μικρό χρυσό στέμμα στη θέση του αποστολέως.

Από τη Μεγαλειότητά του, είπε το κορίτσι με σεβασμό.

Η "Αννα κρατούσε μια πρόσκλησι.

Όταν ώδηγήθηκε στο βασιλικό παλάτι και προχωρούσε στους μακρείς διαδρόμους, η "Αννα στάθηκε ξαφνικά και κύτταζε μια από τις πολυτιμες διτρίνες. Τί θαυμαστά πράγματα ήταν μαζεμένα εκεί. Τα κύτταζε σιωπηλή, με κάποιο δέος, όταν ξάφνα γύρισε το κεφάλι της. Ένας γέρος κύκλιος στέκονταν πίσω της και την κύτταζε χαμογελώντας φιλικά. Η "Αννα γνώρισε αμέσως το βασιλιά, γιατί είχε δει πολλές φωτογραφίες του.

Μεγαλειότατε! ψιθύρισε φοβισμένη.

Ο βασιλιάς της άπλωσε το χέρι και τη ρώτησε αν τα πράγματα που έβλεπε της άρεσαν.

Ναι, Μεγαλειότατε, αποκρίθηκε η "Αννα, είναι θαυμάσια!

Προχώρησαν μαζί από διτρίνα σε διτρίνα, κουβεντιάζοντας σαν δυο παλιοί καλοί φίλοι. Σε αρκετή απόστασι α-κολούθουσαν ο αυλάρχης με μερικούς άλλους παλατιανούς.

Έξαφνα ο βασιλιάς "Όσκαρ στάθηκε, κύτταζε την "Αννα Παύλοβα βαθεία στα μάτια και είπε.

Ξέρετε, κυρία, γιατί σας κάλεσα; Μου κάματε μεγάλη εντύπωση. Οι χοροί σας ήταν ένα αλησμόνητο γεγονός.

Δεν ήξερα πως ένας άνθρωπος είναι δυνατό να χορεύει έτσι. Αλλά και στο λαό μου δώσατε μια μεγάλη χαρά με την έπισκεψή σας. Και ήθελα να σας ευχαριστήσω για όλα αυτά.

Με τις λέξεις αυτές ο βασιλιάς της πρόσφερε το παράσημο του Γκούσταφ - Βάζα, το μεγαλύτερο σουηδικό παράσημο.

Όταν η "Αννα, ύστερα από μήνες, ξαναγύρισε στην Πετρούπολη, την προσκάλεσαν τραντού, στα άριστοκρατικά σπίτια. Η χαρά όμως όλων άμαυρώθηκε, όταν άκουσαν αυτά της τα λόγια:

Στη Στοκχόλμη απόφασισα ν' αφήσω την Αυτοκρατορική Σχολή Μπαλέτου. Θα ταξιδεύω και θα χορεύω παντού.

Ένα απόγευμα, ένας άγγελιαφόρος της έφερε ένα μνημό. Έπρεπε να παρουσιασθή στην Αύλη.

Άκουσα, ότι θέλετε να μάς αφήσετε, "Αννα Παύλοβα, της είπε ο Τσάρος. Είναι αλήθεια ότι θα φύγετε για πάντα από δω; Και όμως μπορείτε να ταξιδεύετε από καιρό σε καιρό και να είσαστε σύγχρονα μέλος του Ρωσικού Μπαλέτου.

Μεγαλειότατε, απάντησε

η "Αννα, πρέπει να ακολουθήσω την αποστολή μου.

Τότε θέλω μονάχα να σας πω πόσο θα λυπηθώμε... πόσο θα μάς λείψετε. Και να σας ευχαριστήσω για τη χαρά που μου δώσατε με το χορό σας.

Η Παύλοβα άφησε σιγνημένη το μονάρχην.

Λίγες ημέρες αργότερα πήγε να την έπισκεφθή ο Σεργκέι Ντιαγκίλεφ. Η "Αννα τον είχε γνωρίσει από τότε που ήταν μαθητριά στη Σχολή.

Ο Σεργκέι Ντιαγκίλεφ καταγόταν από μια παλιά, άριστοκρατική οικογένεια. Έρχονταν από το Παρίσι, όπου παρούσισε το Ρώσο τραγουδιστή Σαλιάπιν και έκανε μια έκθεσι Ρώσων ζωγράφων.

Πές μου για τον Σαλιάπιν, τον παρακάλεσε η "Αννα.

Ο Σαλιάπιν τραγούδησε σά θεός. Το Παρίσι δρίσκεται στα πόδια του. Ήταν η μεγαλύτερη έπιτυχία της ζωής μου. Πιστεψέ με, "Αννα, το Παρίσι είναι η μητρόπολις των καλλιτεχνών. Οποιοσ κερδισή το Παρίσι, κέρδισε τον κόσμο. Μίλησε ακόμη πολλή ώρα για το Παρίσι. Έξαφνα η "Αννα έβαλε το χέρι της στο μπράτσο του.

Ντιαγκίλεφ, είπε, παρουσίασε τη ρωσική ζωγραφική στο Παρίσι και ένα μεγάλο Ρώσο τραγουδιστή. Δεν θα ήθελες να δείξης στους Παρισινούς και το ρωσικό μπαλέτο;

Έγινε ήσυχια για μια στιγμή. Ο μόνιτερ την κύτταζε έκπληκτος και τέλος είπε.

Το μπαλέτο; Μα, αγαπητή μου "Αννα, τί λές; Στο Παρίσι κανένας άνθρωπος δεν ενδιαφέρεται για το μπαλέτο.

Έτσι είχαν πη και για τη Στοκχόλμη.

Δεν έχει καμμία σχέση αυτό. Οι Παρισίνοι δεν ενδιαφέρονται για το μπαλέτο. Έμεινα εκεί πολλόν καιρό και το ξέρω. Μπορώ μολταύτα να ρωτήσω, τώρα που θα ξαναπάω.

Όταν ο Ντιαγκίλεφ έφυγε, η "Αννα ήταν μελαγχολική. Σε λίγες όμως εβδομάδες έλαβε από το Παρίσι ένα τηλεγράφημα.

«Είναι σύμφωνα για την παράστασι του Ρωσικού Μπαλέτου — Στόπ — Όρος άπαραιτητος: Πρέπει να έρθη και η "Αννα Παύλοβα».

Το Παρίσι άπο την μια έπιτυχία λαμπρή. Οι άνθρωποι την έπαινεσαν με ένθουσιασμό. Όστόσο, η "Αννα δεν έμεινε ευχαριστημένη. Δεν ήξερε κι' αυτή να πη το γιατί, αλλά δαρεβήκε άμέσως το Παρίσι.

Πάμε στην Αγγλία, Βικτόρ; ρώτησε τον άντρα της.

Ναι! "Αννα, αποκρίθηκε ο Νταντρέ.

Τα τρία χρόνια που η "Αννα θα έπαιρνε μαθήματα από τον Τσεσέτι, είχαν περάσει και τα μικρά τεχνικά λάθη της είχαν εξαφανισθή από καιρό. Η "Αννα ήταν τώρα μια τέλεια χορεύτρια. Μολταύτα της έρχονταν δύσκολο να χωριστή από το γεροίταλό μαέστρο του χορού.

Πρέπει αλήθεια να χωριστούμε; τον ρώτησε μια μέρα μελαγχολική.

Ναι, απάντησε αυτός. Είναι το καλύτερο. "Αννα, "Επειτα έτσι είχαμε συμφωνήσει.

Θά πάτε πάλι στη Μόσχα;

Έτσι λογάριζα, αλλά

ο Ντιαγκίλεφ έκανε μαζί μου ένα ωραίο συμβόλαιο. Και τώρα πρέπει να δώσω μαθήματα στον Νιζίνσκυ.

Ένα συννεφιασμένο απόγευμα η "Αννα έφτασε στο Λονδίνο μαζί με το σύζυγό της. Εκεί υπήρχαν τότε ένα σωρό γραφεία θεατρικών έπιχειρήσεων. Η "Αννα ήταν δέβαιη, ότι όλοι ήξεραν το όνομά της. Δεν ήξερε πως η "Αγγλία ήταν ένα νησί άποκλεισμένο όχι μόνο γεωγραφικά, αλλά και στις ιδέες και στις αντιλήψεις. Έτσι, με μεγάλη αυτοπεποίθησι, πήγε σ' ένα μεγάλο γραφείο θεατρικών έπιχειρήσεων.

Χμ!... πως λέγεστε; τη ρώτησε ο διευθυντής.

"Αννα Παύλοβα.

Ούτε η παραμικρή έκφρασι του προσώπου του "Αγγλου μαρτυρούσε κάποια έκπληξι. Το έναντίον. Η "Αννα διεπίστωσε με τρόπο ότι το όνομά της δεν έκανε απόλύτως καμμία εντύπωσι στον έπιχειρηματία.

Ρωσίδα, ε;

Στο μεταξύ αυτό ο Νταντρέ δέχτηκε μια έπίσκεψι στο ξενοδοχείο του: τη λαίδη Λόνγκμπουρν. Η λαίδη του είπε ότι έλαβε ένθουσιώδη γράμματα από το Παρίσι που έλεγαν ότι η χορεύτρια "Αννα Παύλοβα έπρεπε τώρα να δρίσκεται στο Λονδίνο. Και η βασιλίσα είχε ειδοποιηθή από το Παρίσι. Ρωτούσε αν η με-

Ναι, ψιθύρισε η "Αννα. Χμ! και τί κάνετε ακριβώς, μίς Πιούλντσε;

Πώς πωσάν; ρώτησε η "Αννα κατάπληκτη.

Είσαστε ήθοποιός ή τραγουδίστρια;

Είμαι χορεύτρια, απάντησε τόσο σιγά, σα να ντρέποταν.

Χμ, έλατε πάλι μεθαύριο. Και φέρετε μαζί σας το κοστούμι σας, για να δούμε αν μπορείτε να κάνετε τίποτα.

Η "Αννα σηκώθηκε και προχώρησε τρεκλίζοντας στην πόρτα.

Ήταν διανό το αυτό που της συνέβη; Δεν είχαν λοιπόν άκουσει στην Αγγλία τίποτα γι' αυτή;

Στο μεταξύ αυτό ο Νταντρέ δέχτηκε μια έπίσκεψι στο ξενοδοχείο του: τη λαίδη Λόνγκμπουρν. Η λαίδη του είπε ότι έλαβε ένθουσιώδη γράμματα από το Παρίσι που έλεγαν ότι η χορεύτρια "Αννα Παύλοβα έπρεπε τώρα να δρίσκεται στο Λονδίνο. Και η βασιλίσα είχε ειδοποιηθή από το Παρίσι. Ρωτούσε αν η με-

γάλη καλλιτέχνης ήθελε να χορεύη για τη βασιλίσα, όποτε αυτή, η λαίδη, θα τακτοποιούσε όλα για το χορό στο μπαράτι της του Ρήτζεντ-Πάρκ. Ο Νταντρέ δέχθηκε.

Έτσι η "Αννα παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Λονδίνο μπροστά σε κύκλο βασιλέων, πριγκίπων και ευγενών.

Την κύτταζαν όλοι με κριτικά βλέμματα, ψυχρά, συγκρατημένα. Κανένα χειροκρότημα δεν την υποδέχτηκε, κανένας χαιρετισμός. Απόλυτη ήσυχια.

Κάπως στενοχωρημένη η "Αννα άρχισε να χορεύη. Σε λίγο όμως ξέχασε ολότελα τους θεατές. Έξαφνα και παιχινιόδρα αιώρειτο στη σκηνή. Οι άνθρωποι την κύτταζαν κατάπληκτοι. Αυτό ήταν ένα θαύμα! Στη μέση του χορού, ύστερα από ένα αϊθέριο στριφογύρισμα, η βασιλίσα άρχισε να χειροκροτά και οι άλλοι τη μιμήθηκαν. Καταρράχτες από χειροκροτήματα σκέπασαν, τη μεγάλη αϊθούσα και άμέσως μετά την παράστασι της ανηγγέλαν, ότι οι βασιλείς ήθελαν να τη δούν και να την συγχαρούν.

Η "Αννα φορούσε ένα βαρύ χιτώνα και της ήταν κάπως δύσκολο να κατεβή τα σκαλοπάτια της σκηνής, όπου την περίμεναν ο βασιλιάς και η βασιλίσα. Τότε η βασιλίσα ανέθηκε γρήγορα τα σκαλιά και τη βοήθησε να κατεβή, κάτω από τα χειροκροτήματα του κόσμου.

Το επόμενο πρωί η "Αννα Παύλοβα ήταν το θέμα των συζητήσεων σ' όλη την Αγγλία. Οι θεατρικοί έπιχειρηματίες έτρεφαν στο Χάιντ - Πάρκ - "Οτέλ. Η "Αννα όμως περίμενε να δει εκείνον που την είχε δεχθή τόσο ψυχρά. Και κάποια στιγμή είδε ξαφνικά το πρόσωπό του ανάμεσα στους άλλους. Στέκονταν ακίνητος και την παρατηρούσε.

Η "Αννα πήγε κοντά του χαρούμενη, του άπλωσε το χέρι και είπε στους άλλους μαντζερ.

Κύριοι, λυπάμαι πολύ, αλλά πρέπει πρώτα να χορέψω μπροστά σ' αυτόν τον κύριο με το κοστούμι μου.

Ο άνθρωπος έγινε κατακόκκινος από ντροπή και προσπάθησε να τραβηχτή. Μα η "Αννα του κρατούσε σφιχτά το χέρι.

Όχι, αγαπητέ μου, πρέπει να χορέψω, για να δите αν μπορώ να κάνω τίποτα, είπε ειρωνικά.

Σας είδα χθες το βράδυ, κυρία, απάντησε αυτός.

Λοιπόν;

Λοιπόν, αν πραγματικά δέχεστε να κλείσετε συμφωνία μαζί μου, σας προτείνω ένα καλό συμβόλαιο. Πέστε μου μόνη σας τί ποσό θέλετε. Θά σας πληρώσω όσα ζητήσετε.

Όσα ζητήσω; χαμογέλασε η "Αννα ειρωνικά.

Όστόσο ένοιωσε κάποια έκπληξι, όταν άκουσε το μεγάλο ποσόν που της πρόσφερε. Συγγενώθηκε πρώτα με τον άντρα της και τέλος δέχτηκε.

Οι έπιτυχίες της "Αννας στην Αγγλία ήταν φανταστικές.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

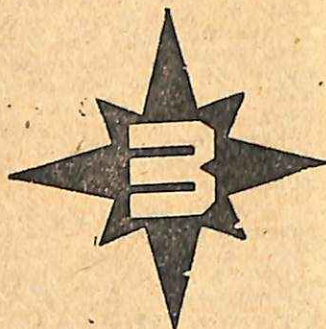
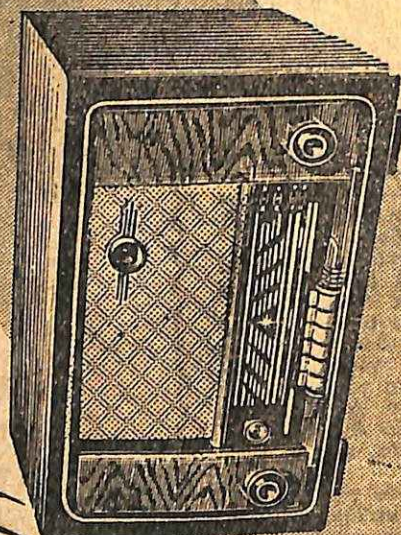
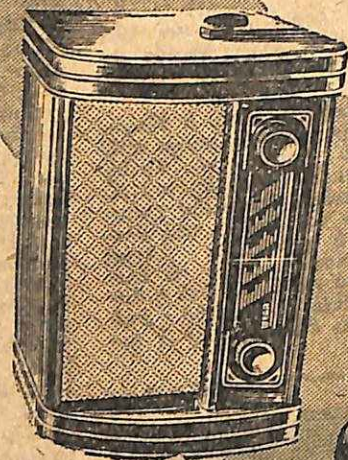

★ Προστατεύσατε το ευαίσθητο και λεπτό δέρμα σας από την άκαταστασία του καιρού χρησιμοποιώντας την μοναδική κρέμα ΛΑΝΟΛΙΝΗ "ΜΕΛΠΑΝ," και το ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΝΤΕΜΑ-ΚΙΓΙΑΝ "ΜΕΛΠΑΝ."

ΜΕΛΠΑΝ
Ο φύλαξ άγγελος της ομορφιάς σας

★ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

Τὸ ραδιόφωνο
πὺ ζητούσατε τόσο καιρὸ
νὰ δρῇτε!

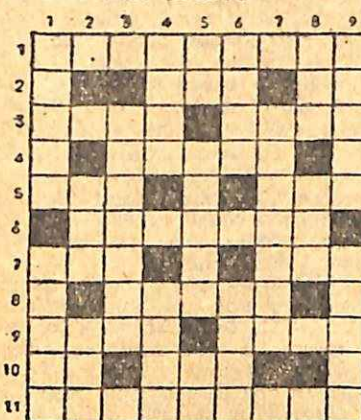

WEGA RADIO

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΦΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ - ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΙΝΙΚΗ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Η μητέρα του Άρταξέρξου Β' του Μήμονος.
 - 2) Δυό φορές. — Δεικτικόν μόριον.
 - 3) Γυναίκα της Γραφής. — Μεγάλος μαθηματικός της αρχαιότητας.
 - 4) Χωρίς αυτό δὲ γίνεται ζευγάρι.
 - 5) Ταλαίπωρος οργανισμός. — Είναι η Αίλαια του Βιργιλίου και οι Λουσιάδες του Καμόενς.
 - 6) Πολύτιμο μέταλλο.
 - 7) Αεροπορική εταιρία. — "Αν τὸ ξαναπῇ ἔχει τὸνομα τῆς διασημῆς στὰς Γκαμπό.
 - 8) Αὐτὸς ὁ λόχος εἶναι ἔργον τοῦ Πελοπίδα.
 - 9) Ἀνήσυχο κράτος τῆς Ἀσίας. — Γυναικίον ὄνομα ἢ νάρκη.
 - 10) Ἀρθρον. — Ἐχει λεπτά μὰ δὲν εἶναι πλούσια.
 - 11) Μυστικιστὰι μοναχοὶ τοῦ 14' αἰῶνος.
- ΚΑΘΕΤΩΣ:
- 1) Σχέδιον. — Γαλλικὴ νῆσος στὸν Εἰρηνικόν, ἡ πηγὴ ἐμπνεύσεως τοῦ μεγάλου ζωγράφου Γκωγκέν.
 - 2) Μὲ «εἰ» δὲν εἶναι κράτος ἀλλ' ἀόριστος ρήματος. — Ὁνομα δυὸ μεγάλων θαλασσοπόρων, θεῖου καὶ ἀνέμοιο.
 - 3) Σὲ γλυτώνει ἀπ' τὴν πληρωμὴ φόρων ἢ δασμῶν.
 - 4) Ἑλληνικὴ νῆσος. — Γυῖος τοῦ Κάιν.
 - 5) Μουσικὴ νότα. — Βαβυλωνιακὴ θεότης. — Αἰγύπτιος θεός.
 - 6) Γυῖος τοῦ Ἰακώβ. — Σύνολον ὁμοειδῶν πραγμάτων.
 - 7) Ὀπερα τοῦ Βάγκνερ.
 - 8) Ἡ μητριά τοῦ Φοῖβου.
 - 9) Ὁ μεγάλος ἔρωτας τοῦ Ἀλφρέντ ντὲ Μυσσέ καὶ τοῦ Σοπέν. — Χωρὶς ρόδες δὲν νοεῖται.

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

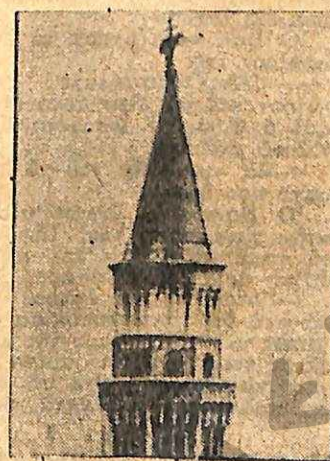
Ένας πλούσιος ἄνθρωπος εἶχε κατορθώσει κάποτε νὰ καλλιέργησῃ, μέσα σὲ μιὰ μικρὴ τεχνητὴ λίμνη, σπάνια εἶδη σφουγγαριῶν καὶ κοράλια. Ἐπειδὴ ἦταν πιά ἡλικιωμένος, σκέφθηκε μιὰ μέρα νὰ κἀν τὴ διαθήκην του. Φώναξε λοιπὸν τὸ συμβολαιογράφον του, τοῦ ὑπαγόρευσε τὶς τελευταῖες του βελλήσεις γιὰ τὴν τύχην τῆς περιουσίας του, καὶ ὕστερα, σταμάτησε διστακτικῶς, ὅταν ἤρθε ἡ στιγμή νὰ κληροδοτήσῃ σὲ κάποιον τὸ ἀκουάριον μὲ τὰ σφουγγάρια καὶ τὰ κοράλια του.

— Πρέπει νὰ τ' ἀφήσω τάχα στὸ Βοτανικὸ κῆπον, ἢ στὸ ἀκουάριον τοῦ Ζωολογικοῦ κῆπου; ρώτησε τὸ συμβολαιογράφον του.

Καθὼς δὲως κι' ἐκεῖνος βρισκόταν σὲ ἀμηχανίαν μπρὸς τὸ ἐρώτημα, ὁ διαθέτης τηλεφώνησε σ' ἕνα φίλον του καθηγητὴ γιὰ νὰ τοῦ καθορίσῃ ἐκεῖνος ἂν τὰ σφουγγάρια καὶ τὰ κοράλια ἦταν φυτὰ ἢ ζῶα.

Ἐσεῖς τί λέτε πᾶρ τοῦ ἀπῆλθῃς ὁ καθηγητής;

ΑΝΑΡΩΤΗΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ...

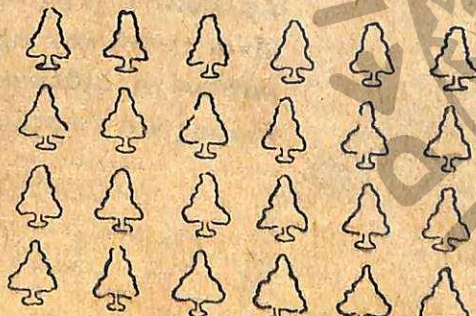

...Γιατί, στὴν κορυφὴ τοῦ καμπαναριοῦ πολλῶν δυτικῶν ἐκκλησιῶν, συνήθιζαν νὰ βάζουν ἕνα κόκορα, ποὺ χρησίμευε γιὰ νὰ δείχνῃ καὶ τὸν ἀνεμὸ;

Ἐμπαινε ἐκεῖ γιὰ νὰ θυμίζει στοὺς ἀνθρώπους τὸ ἀμάρτημα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ποὺ ἀπαρνήθηκε τὸν Ἰησοῦ, «πρὶν ἢ ἀλέκτωρ φωνήσῃ» καὶ νὰ τοὺς κἀν νὰ μὴν ὑποπίπτουν σὲ ἀμαρτήματα.

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ

Ὁ μπάρμπα-Μαθῖος εἶναι ἕνας ἀγαθὸς κερδοφόρος, πρὸς τὴν ἐργασίαν του, καὶ ἕως σήμερον, βρίσκεται μπρὸς σ' ἕνα μεγάλο δῖλημμα: Ὁ ἀφεντικὸς τοῦ ἀγόρασε 24 δέντρα, ποὺ ἤθελε νὰ τὰ φυτέψῃ σὲ 28 σειρές, καθεμιά ἀπὸ τὶς ὁποῖες νὰ ἔχῃ 4 δέντρα. Πᾶς τὰ τοποθέτησε τελικᾶ;

ΕΙΣΘΕ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΡΦΩΜΕΝΗ;

Σᾶς δίνουμε ἐδῶ μιὰ σειρά ἀπὸ ἐγκυκλοπαιδικὰ ἐρωτήματα ποὺ θὰ σᾶς ἐπιτρέψουν νὰ ἐλέγξετε τὸ βαθμὸ τῆς μορφώσεώς σας. Σημειώστε σὲ κάθε ἐρώτησιν τὴν ἀπάντησιν ποὺ νομίζετε πὼς εἶναι σωστὴ, καὶ γυρίστε ὕστερα στὶς λύσεις.

1. Ποιὰ ἔχετε τὴ γνώμην πὼς εἶναι ἡ ἀρχαιότερη ἐπιστήμη ποὺ ἐγνώριζαν οἱ ἄνθρωποι;
 2. Ποιὸς εἶναι ὁ «λευκὸς ἀνδρᾶς»;
 3. Σὲ πόσους βαθμοὺς κλίματος Φαρενάιτ δράζει τὸ νερό;
 4. Πᾶς λέγεται ἡ χημικὴ ἀποσύνθεσις ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος;
 5. Τίνος ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα κοινὰ φάρμακα ἡ ἐπιστημονικὴ ὀνομασίαν εἶναι «ἀκετυλοσαλικυλικὸν ὀξύ»;
 6. Ποιὰ ὑφάσματα ἔχουν τὴν πρώτη κατανάλωσιν στὴν παγκόσμιαν ἀγορά;
 7. Ποιὰς διταμίνης ἡ ἑλλείψις μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σκορβούτου;
 8. Ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, πρὶν γίνη αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦταν:
 9. Ποιὰ εἶναι τὰ μεγαλύτερα διυλιστήρια πετρελαίου τοῦ κόσμου;
- ΛΥΣΕΙΣ:
- α) Ἡ βιολογία. β) Ἡ ἀστρονομία. γ) Ἡ κτηνιατρική.
 - α) Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀνέμου. β) Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἡλίου. γ) Ἡ ἐνέργεια τῶν ὑδατοπτώσεων.
 - α) 154 βαθμοὺς. β) 212 βαθμοὺς. γ) 300 βαθμοὺς.
 - α) Πᾶς λέγεται ἡ χημικὴ ἀποσύνθεσις ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος; β) Ὑδρόλυσις. γ) Ἡλεκτρόλυσις. δ) Ἀγωγιμότης.
 - α) Τὸ κινῖν. β) Τῆς ἀμμωνίας. γ) Τῆς ἀσπιρίνης.
 - α) βαμβάκι. β) Τὰ μεταξωτά. γ) Τὰ λινά.
 - α) Τῆς διταμίνης Β. β) Τῆς διταμίνης Γ. γ) Τῆς διταμίνης Ε.
 - α) Ο Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, πρὶν γίνη αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦταν: β) Δεσπότης τοῦ Μωρέως. γ) Δεσπότης τῆς Ἡπείρου.
 - α) Τῆς Βαλτιμόρης (Η.Π.Α.). β) Τοῦ Ἀμπαντάν (Περσία). γ) Τοῦ Βατούμ (Ε.Σ.Σ.Δ.).

ΟΙ ΔΥΟ ΠΟΔΗΛΑΤΙΣΤΑΙ

Σὲ ἕνα δρόμο, δυὸ ποδηλατιστὰι δρᾶσκονταί σὲ ἀπόστασιν 36 χιλ. ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ἄν ἐπρωχωροῦσαν ὁ ἕνας πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἄλλου, θὰ συναντοῦσαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὕστερα ἀπὸ 40 λεπτά. Ἄν ἐπρωχωροῦσαν πρὸς τὴν ἴδιαν κατεύθυνσιν, θὰ βρισκόταν ὁ ἕνας διπλὰ στὸν ἄλλον ὕστερα ἀπὸ 6 ὥρες. Φυσικᾶ, καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις, ξεκινᾶν συγχρόνως καὶ ὁ καθένας τοὺς κινεῖται διασκέως μὲ τὴν ἴδιαν ταχύτητα. Ποιὰ εἶναι ἡ ταχύτης τοῦ καθενός;

ΚΑΛΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ

Στὸ παίγνιδι αὐτό, ἡ γυναίκα ποὺ τὸ πούλουσε κέρδιζε 30% ἐπάνω στὴν τιμὴ ποὺ ἔγραφε. Ἐπειδὴ εἶναι λίγο ἐξοικονομῶν, εἶπε τὸ παιδί ποὺ τὸ ἀγόραζε, θὰ σοὺ κάνω μιὰ ἐκπτώσιν 20%. Ἐτοί, τὸ παιδί πλήρωσε τὸ παίγνιδι ποὺ ἀγόρασε, 5 δρχ. φθηνότερα. Πόσα κέρδιζε ἡ γυναίκα;

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ

Στὸν κουμπάρ τῆς Μαρτίνης ὑπάρχον 442 δραχμές, σὲ νομίσματα τῶν 10, 5 καὶ 2 δρχ. Ὑπάρχον δυὸ φορές περισσότερα νομίσματα τῶν 5 δρχ. ἀπὸ τὰ τῶν 10 δρχ., καὶ τρεῖς φορές περισσότερα νομίσματα τῶν 2 δρχ. ἀπὸ τὰ τῶν 10 δρχ. Πόσα νομίσματα τῶν 10 δρχ. ὑπάρχον μέσα στὸν κουμπάρ;

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ... ΔΙΕΛΥΘΗ

Ποῖο κεφαλαῖο γράμμα τοῦ Ἀλφαβήτου μπορεῖτε νὰ σχηματίσετε, τοποθετώντας κατάλληλα τὰ ἑξῆς αὐτὰ κομμάτια; Προσέξτε μόνο νὰ τὰ χρησιμοποιοῦτε ἀπ' αὐτὴ τὴν ὁμ. τοῦ χαρτιοῦ — ἢ ὅλα ἀπὸ τὴν ἄλλη — γιὰτὶ ἄλλιως θὰ μπερδεύητε.

ΟΙ ΝΑΥΑΡΧΟΙ

Ἰσοῦ ἕνας κατάλογος ναυῶν ἀρχῶν ποὺ διέπρεψαν καὶ ἐγίναν διεθνῶς γνωστοὶ σὲ διάφορες ἐποχές τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου. Μπορεῖτε νὰ πῆτε ποιὰς χώρας τὸ στόλο κυβερνοῦσε ὁ καθένας τοὺς; Δὲν εἶναι καὶ τόσο δύσκολο. Ἄν δὲν τὰ βρῆτε ὅμως, συμβουλευθεὶτε καὶ τὸν ἀντρά σας, κυρίες μου...

1. Νέλσον. — 2. Ντὲ Ρούιτερ. — 3. Σέρ. — 4. Τζέλικο. — 5. Λακάι. — 6. Χούντ. — 7. Τόγκο. — 8. Νίμιτς. — 9. Χόρτυ. — 10. Νταϊνιτς.

'Η βίλα του μυστηρίου

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ - ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΖΑ ΟΥΛΑΜ

10^{ον}

—'Α! 'Η σκέψη ότι βρισκόταν μόνη μαζί του της έφερε ανατριχίλα.

—Είναι πιά καλά, έδω έπτε, παρά να γυρίση στα λιβάδια ψάχνοντας για μανιτάρια. Θά μου φανή παράξενο, αν άκούσω πως μάζεψαν περισσότερα από μία ντουζίνα. 'Αν και ο πραγματικός σκοπός δεν ήταν τὰ μανιτάρια, δεν έχω δίκιο, Νάτ.

Τὰ μάτια του κύτταξαν είρωνικά τὸ χλωμό πρόσωπό της.

—'Εχετε, άπάντησε σιγά ή Νάτ.

—'Ηταν μία πρόφασις για να περπατήσουν με τὸ φεγγάρι. Παραδεχόμαι, βέβαια πως τὸ σπίτι του 'Αρμπράιτ είναι άπελπιστικό. 'Ωστόσο, όταν είναι καλεσμένοι, πρέπει να κάθονται όλοι μαζί και όχι να σκορπίζονται έδω κι' έκει για να κάνουν ό,τι ο Φρίν και ή Μέγκ.

—'Η Νάτ έκαμε μία κίνηση. 'Ο Βαλεντίν έπιτήδες της θύμισε αυτό τὸ λυπηρό, περιστατικό και μολοντί διάσχυσε άμέσως νά της ζήτηση συγγνώμη, ή Νάτ ήξερε καλά πως δεν τὸ έκαμε με ειλκρίνεια.

Τὰ λόγια που έπτε κατόπιν την έπεισαν πως είχε μαντέψει σωστά.

—Από μίας άπόψεως είμαι εύχαριστημένος που τὸ είδατε, Νάτ. Συμβαίνει πολλές φορές, πράγματα που την πρώτη στιγμή τὰ νομίζουμε δυσάρεστα, ν' αποδειχθούν τὸ έναντίον. Καί έχω την προσιγήσει ότι αυτό συμβαίνει κι' έδω.

—'Ο πόνος της ήταν τόσο μεγάλος που για μία στιγμή έχασε άκόμη και τὸ φόβο της που βρισκόταν κατάμονη μαζί του.

—'Εξαφνα όμως ο φόβος αυτός ξεπήδησε πιά μεγάλος από μέσα της. 'Ο Βαλεντίν είχε φέρει την πολυπόνητα του τόσο κοντά της, που τὸ χέρι του μπορούσε νά φτάση τὸ δικό της.

—'Όταν σās είπα προτίτερα πως λυπήθηκα έπειδή είδατε τον Φρίν, δεν ήμουνα ειλκρινής. Καί ούτε νομίζω πως ή καρδιά σας έσπασε, ίσως νά ράγισε μόνον λιγάκι. Σās κύτταξα προσεχτικά, αγαπητή μου, και πείστηκα ότι ή άγάπη σας στον Φρίν δεν είναι βαθεία. Κατάλαβα καλά πως σας μάγεψε ή νεότης του και ή όμορφιά του. 'Επειτα είναι πλούσιος... ή νομίζουν τουλάχιστον πως είναι πλούσιος.

Στοιμάτησε για μία στιγμή. 'Η Νάτ σήκωσε με μία διαστοική κίνηση τὸ κεφάλι. Θά μάθαίνε τώρα τίποτα περισσότερο σχετικά με την κληρονομία του Φρίν;

—'Η περιέργειά της δέ διέφυγε την προσοχή του Βαλεντίν.

— Φαίνεται πως σας ένδσφέρει αν ο Φρίν θά πάρη την έβδομάδα που μάς έρχεται τὰ λεπτά της μητέρας του ή όχι, της έπτε σοβαρός.

—'Η Νάτ έπρεπε νά παίξη τὸ ρα κάποιο ρόλο, γι' αυτό διάλεξε τὰ λόγια της προσεκτικά.

—Ναί, άπάντησε. Μ' ένδιαφέρει.

—Καί είναι φυσικό. Κάθε κορίτσι θά έδειχνε ένδιαφέρον στο ζήτημα αυτό, όταν πρέπει μάλιστα νά εργάζεται για νά ζή. 'Ω, δεν είναι εύκολο πράγμα για μία γυναίκα αυτή.

—'Όχι, παραδέχτηκε ή Νάτ. Δεν είναι εύκολο πράγμα πάντοτε.

—'Εχω τή γνώμη πως οι γυναίκες δεν είναι πιασμένες για νά ζουν τή μονότονη και πηκτική ζωή του γραφείου. Κάθε κορίτσι όνειροπολεί ένα σπίτι όπου θά είναι ή βασίλισσα. Καί αν τὸ κορίτσι είναι έξυπνο, όπως σείς, ζητά κάτι περισσότερο από ένα μέτριο σπίτι. Ζητά άκόμη μία θέση στην κοινωνία. Ξέρει πως ή άγάπη μπορεί νά είναι ώραια, δέ διαρκεί όμως όπως ήλλα πράγματα. Καί μία εύχαριστη ζωή σέ μία βίλα είναι προτιμότερη από την άγάπη σέ μία καλύβα.

Πού ήθελε νά κατολήσει; 'Η Νάτ δέ μπορούσε νά καταλάβη, ούτε και την ένδιέφερε άλλωστε. Αυτή έπιθυμούσε ν' άκούση για την κληρονομία του Φρίν, νά μπόρσση νά δάλη τίποτα από τὰ λόγια του Βαλεντίν.

— Συμφωνώ πως τὸ χρηματικό ζήτημα είναι σοβαρό για μία γυναίκα, έπτε. 'Εκτός από την κουραστική ζωή του γραφείου, υπάρχει πάντοτε ο φόβος της άρρώστειας.

—Αυτή ή σκέψη πρέπει νά είναι ένας διαρκής εφιάλτης, Νάτ.

—'Ο Φρίν μου έπτε πως κάποια ήμέρα θά κληρονομήση πολλά χρήματα.

—'Εγινε μία μικρή παύση. 'Η Νάτ είχε την έντύπωση ότι ο Βαλεντίν διάλεγε με προσοχή τις λέξεις.

—Φοβάμαι πως ο Φρίν ήταν κάπως υπερβολικός. 'Όχι

δηλαδή πως τὸ έκανε έπιτήδες για νά σας γελάσει, άλλα... μιλάμε μεταξύ μας, δεν είν' έτσι;

—'Επειτα από όσα είδα άπόψε πολύ λίγο, μ' ένδσφέρει αν έχη ή δέν έχει λεπτά, άπάντησε ή Νάτ σηκώνοντας τούς ώμους.

—Σωστά, σωστά, έκαμε ο Βάλ. Καί γι' αυτό κι' εγώ δέ στενοχωρήθηκα που ήρθαν έτσι τὰ πράγματα. 'Ο Φρίν είναι ο τύπος του νέου, που π ρ έ π ε ι νά έχη λεπτά. 'Η Μέγκ έχει λεπτά. 'Όχι μόνάχα θά κληρονομήση τὸν πατέρα της, άλλα έχει και μεγάλη προσωπική περιουσία.

—Καταλαβαίνω. 'Αλλά ο Φρίν έχει κι' αυτός λεπτά.

—'Ο Βάλ έκαμε μία χαρακτηριστική χειρονομία.

—Λίγα, πολύ λίγα φοβάμαι. 'Η μητέρα του—σας έπτε πως τὸν τελευταίο καιρό δεν είχε τὰ λογικά της;

—Ναί, ναί, έξέρω.

—'Ηταν πολύ λυπηρό. 'Η μακαρίτισσα ή γυναίκα μου διαχειριζόταν ή ίδια τὰ χρηματικά της λίγο μάλιστα πριν πεθάνη με τρόπο άπερίσκεπτο. 'Εκείμα ό,τι μπορούσα για νά την έμποδίσω, άλλα στη ψυχική κατάστασι που βρισκόταν, δέ μου έδειχνε πιά έμπιστοσύνη. Μονάχα μετά τὸ θάνατό της κατάρωσσε νά σώσω κάτι για τὸ Φρίν, δυστυχώς πολύ λίγα.

—'Ωστε ο Φρίν δέ θά πάρη πολλά λεπτά την έβδομάδα που μάς έρχεται;

—'Ο Βάλ παρεξήγησε τὸ ένδιαφέρον της.

—'Απογοητευθήκατε; τή ρώτησε και σέ λίγο ξαναέπτε, Καί ο Φρίν θ' άπογοητευθί φοδερά μάλιστα.

—Μά γιατί δεν του τὸ είπατε προτίτερα;

—'Ο Βαλεντίν έγειρε πίσω στην πολυθρόνα του, έβγαλε τή ταμπакιέρα του και πήρε άργά-άργά ένα τσιγάρο.

—'Ισως νά μην έκαμα καλά που δεν τὸν κατατόπισα άμέσως μετά τὸ θάνατο της μητέρας του. 'Η δυστυχισμένη όμως γυναίκα του είχε πη τόσα πολλά για τὰ λεπτά, που

θά κληρονομούσε! Καί αυτός αγαπά τόσο τὰ λεπτά, που τον λυπήθηκα. 'Ελπίζα πως ώσπου νά γίνη εικαστιέντε χρονών, θά ήταν άποσχεληγμένος πιά με την εργασία του και θά δεχόταν τὸ χτύπημα εύκολότερα.

—Μά θέλει νά βάλη λεπτά στην έπιχείρησι. Νομίζω πως τὸ έπτε στους διευθυντάς της.

—'Εκαμε άνοησία. 'Αν όμως παντρευτή τή Μέγκ, θά μπόρσση νά δώση όσα θέλει. Τὸ καταλαβαίνετε αυτό. Νάτ.

—Τὸ καταλαβαίνω, έπτε έκείνη, ένδ έτοιμαζόταν νά σηκωθί. Δέ μένει παρά νά σας άποχαιρετήσω και νά σας εύχαριστήσω για την εύγενική σας πρόσκλησι.

—'Ο Βαλεντίν άπλωσε τὸ χέρι του και την κράτησε.

—'Ω, όχι! Δέ θά σας έπιτρέψω νά μάς άφήσετε. 'Εχω άλλα σχέδια για σας. Τὰ έκαμα την ίδια στιγμή που σας είδα, όταν ήρθατε. Ζεις κι' εγώ έχουμε κάτι κοινό μεταξύ μας, κάτι πολύ σπουδαίο και σοβαρό. Δεν είν' έτσι;

Τὰ λεπτά του δάχτυλα καμπύλωσαν γύρω στο χέρι της και τὸ έσφιξαν σά νύχια άσπρα, που είχε κάνει ίσως περισσότερα από ένα έγκλημα. Τή λέξι 'αγάπη' δεν την είχε προφέρει δόξα τῷ Θεώ. Της είχε πὸ όμως πως την έβρισκε όμορφη και αυτό μόνάχα την έκαμε νά αισθάνεται ένα είδος ναυτίας.

Τὰ δευτερόλεπτα περνούσαν, χωρίς έκείνη νά μπόρσση νά ξεναρθή τή ψυχραιμία της. Τὰ μάτια του Βαλεντίν ζήτησαν τὰ δικά της.

—Φαίνεστε κατάπληκτη, έπτε. Κι' εγώ νομίζω πως είχατε προσέξει τὸ αίσθημά μου.

—Δέ... δεν τὸ φαντάστηκα τραύλιζε ή Νάτ με φωνή που άντήχησε σά ξένη στ' αυτιά της.

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου μεγάλωσε μέσα της. Μὲ κόπο έπνιξε ένα ξεφώνητό και είχε την έλπίδα πως δέ μπόρσσε έκείνος ν' άκούση τούς άγριους χτύπους της καρδιάς της.

—Ξέρω πως είσαστε λογικό, κορίτσι, Νάτ, τόσο λογικό, ό-

σο και ώραιό. Ναί, είσαστε πολύ ώραιό. Δέ σας τὸ είπα ως τώρα, γιατί ήταν τὸ ζήτημα του Φρίν. Τώρα όμως που έδωσε μόνος του τή λύσι, μπορώ νά μιλήσω. Λέγαμε προτίτερα για τὰ πλεονεκτήματα που άποκτά μία γυναίκα, όταν παντρευτή έναν άντρα πλούσιο, έναν άντρα που νά μπόρσση νά προσφέρει ένα άνετο σπίτι, μία καλή κοινωνική θέση και ένα καλό εισόδημα. Είμαι ένας τέτοιος άντρας, Νάτ και σας προσφέρω όσα έχω: τὸ μέλλον μου, τὸ παρόν μου και τὸ παρελθόν μου. Γιατί και τὸ παρελθόν είναι έπίσης σπουδαίο, όπως τὸ παρόν, δεν νομίζετε; Καί ένδσω υπάρχει άνάμεσά μας τὸ λ η σ μ ο ν η μ έ ν ο παρελθόν σας προσφέρω όλα όσα έχω. Όέλετε νά με παντρευθίτε, Νάτ;

—'Η Νάτ τὸν κύτταζε άπολιθαμένη. Μόλις μπόρσσε νά πιστέψη, ό,τι άκούσε: 'Ο κ. Βαλεντίν ήθελε νά την παντρευθί!

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου έγινε μεγαλύτερο μέσα της από κάθε άλλη φορά. Νά παντρευθί τὸ Βαλεντίν... έναν άντρα που ήξερε πως ήταν δολοφόνος, που είχε κάνει ίσως περισσότερα από ένα έγκλημα. Τή λέξι 'αγάπη' δεν την είχε προφέρει δόξα τῷ Θεώ. Της είχε πὸ όμως πως την έβρισκε όμορφη και αυτό μόνάχα την έκαμε νά αισθάνεται ένα είδος ναυτίας.

Τὰ δευτερόλεπτα περνούσαν, χωρίς έκείνη νά μπόρσση νά ξεναρθή τή ψυχραιμία της. Τὰ μάτια του Βαλεντίν ζήτησαν τὰ δικά της.

—Φαίνεστε κατάπληκτη, έπτε. Κι' εγώ νομίζω πως είχατε προσέξει τὸ αίσθημά μου.

—Δέ... δεν τὸ φαντάστηκα τραύλιζε ή Νάτ με φωνή που άντήχησε σά ξένη στ' αυτιά της.

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου μεγάλωσε μέσα της. Μὲ κόπο έπνιξε ένα ξεφώνητό και είχε την έλπίδα πως δέ μπόρσσε έκείνος ν' άκούση τούς άγριους χτύπους της καρδιάς της.

—Ξέρω πως είσαστε λογικό, κορίτσι, Νάτ, τόσο λογικό, ό-

σο και ώραιό. Ναί, είσαστε πολύ ώραιό. Δέ σας τὸ είπα ως τώρα, γιατί ήταν τὸ ζήτημα του Φρίν. Τώρα όμως που έδωσε μόνος του τή λύσι, μπορώ νά μιλήσω. Λέγαμε προτίτερα για τὰ πλεονεκτήματα που άποκτά μία γυναίκα, όταν παντρευτή έναν άντρα πλούσιο, έναν άντρα που νά μπόρσση νά προσφέρει ένα άνετο σπίτι, μία καλή κοινωνική θέση και ένα καλό εισόδημα. Είμαι ένας τέτοιος άντρας, Νάτ και σας προσφέρω όσα έχω: τὸ μέλλον μου, τὸ παρόν μου και τὸ παρελθόν μου. Γιατί και τὸ παρελθόν είναι έπίσης σπουδαίο, όπως τὸ παρόν, δεν νομίζετε; Καί ένδσω υπάρχει άνάμεσά μας τὸ λ η σ μ ο ν η μ έ ν ο παρελθόν σας προσφέρω όλα όσα έχω. Όέλετε νά με παντρευθίτε, Νάτ;

—'Η Νάτ τὸν κύτταζε άπολιθαμένη. Μόλις μπόρσσε νά πιστέψη, ό,τι άκούσε: 'Ο κ. Βαλεντίν ήθελε νά την παντρευθί!

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου μεγάλωσε μέσα της. Μὲ κόπο έπνιξε ένα ξεφώνητό και είχε την έλπίδα πως δέ μπόρσσε έκείνος ν' άκούση τούς άγριους χτύπους της καρδιάς της.

—Ξέρω πως είσαστε λογικό, κορίτσι, Νάτ, τόσο λογικό, ό-

σο και ώραιό. Ναί, είσαστε πολύ ώραιό. Δέ σας τὸ είπα ως τώρα, γιατί ήταν τὸ ζήτημα του Φρίν. Τώρα όμως που έδωσε μόνος του τή λύσι, μπορώ νά μιλήσω. Λέγαμε προτίτερα για τὰ πλεονεκτήματα που άποκτά μία γυναίκα, όταν παντρευτή έναν άντρα πλούσιο, έναν άντρα που νά μπόρσση νά προσφέρει ένα άνετο σπίτι, μία καλή κοινωνική θέση και ένα καλό εισόδημα. Είμαι ένας τέτοιος άντρας, Νάτ και σας προσφέρω όσα έχω: τὸ μέλλον μου, τὸ παρόν μου και τὸ παρελθόν μου. Γιατί και τὸ παρελθόν είναι έπίσης σπουδαίο, όπως τὸ παρόν, δεν νομίζετε; Καί ένδσω υπάρχει άνάμεσά μας τὸ λ η σ μ ο ν η μ έ ν ο παρελθόν σας προσφέρω όλα όσα έχω. Όέλετε νά με παντρευθίτε, Νάτ;

—'Η Νάτ τὸν κύτταζε άπολιθαμένη. Μόλις μπόρσσε νά πιστέψη, ό,τι άκούσε: 'Ο κ. Βαλεντίν ήθελε νά την παντρευθί!

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου μεγάλωσε μέσα της. Μὲ κόπο έπνιξε ένα ξεφώνητό και είχε την έλπίδα πως δέ μπόρσσε έκείνος ν' άκούση τούς άγριους χτύπους της καρδιάς της.

—Ξέρω πως είσαστε λογικό, κορίτσι, Νάτ, τόσο λογικό, ό-

σο και ώραιό. Ναί, είσαστε πολύ ώραιό. Δέ σας τὸ είπα ως τώρα, γιατί ήταν τὸ ζήτημα του Φρίν. Τώρα όμως που έδωσε μόνος του τή λύσι, μπορώ νά μιλήσω. Λέγαμε προτίτερα για τὰ πλεονεκτήματα που άποκτά μία γυναίκα, όταν παντρευτή έναν άντρα πλούσιο, έναν άντρα που νά μπόρσση νά προσφέρει ένα άνετο σπίτι, μία καλή κοινωνική θέση και ένα καλό εισόδημα. Είμαι ένας τέτοιος άντρας, Νάτ και σας προσφέρω όσα έχω: τὸ μέλλον μου, τὸ παρόν μου και τὸ παρελθόν μου. Γιατί και τὸ παρελθόν είναι έπίσης σπουδαίο, όπως τὸ παρόν, δεν νομίζετε; Καί ένδσω υπάρχει άνάμεσά μας τὸ λ η σ μ ο ν η μ έ ν ο παρελθόν σας προσφέρω όλα όσα έχω. Όέλετε νά με παντρευθίτε, Νάτ;

—'Η Νάτ τὸν κύτταζε άπολιθαμένη. Μόλις μπόρσσε νά πιστέψη, ό,τι άκούσε: 'Ο κ. Βαλεντίν ήθελε νά την παντρευθί!

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου έγινε μεγαλύτερο μέσα της από κάθε άλλη φορά. Νά παντρευθί τὸ Βαλεντίν... έναν άντρα που ήξερε πως ήταν δολοφόνος, που είχε κάνει ίσως περισσότερα από ένα έγκλημα. Τή λέξι 'αγάπη' δεν την είχε προφέρει δόξα τῷ Θεώ. Της είχε πὸ όμως πως την έβρισκε όμορφη και αυτό μόνάχα την έκαμε νά αισθάνεται ένα είδος ναυτίας.

Τὰ δευτερόλεπτα περνούσαν, χωρίς έκείνη νά μπόρσση νά ξεναρθή τή ψυχραιμία της. Τὰ μάτια του Βαλεντίν ζήτησαν τὰ δικά της.

—Φαίνεστε κατάπληκτη, έπτε. Κι' εγώ νομίζω πως είχατε προσέξει τὸ αίσθημά μου.

—Δέ... δεν τὸ φαντάστηκα τραύλιζε ή Νάτ με φωνή που άντήχησε σά ξένη στ' αυτιά της.

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου μεγάλωσε μέσα της. Μὲ κόπο έπνιξε ένα ξεφώνητό και είχε την έλπίδα πως δέ μπόρσσε έκείνος ν' άκούση τούς άγριους χτύπους της καρδιάς της.

—Ξέρω πως είσαστε λογικό, κορίτσι, Νάτ, τόσο λογικό, ό-

σο και ώραιό. Ναί, είσαστε πολύ ώραιό. Δέ σας τὸ είπα ως τώρα, γιατί ήταν τὸ ζήτημα του Φρίν. Τώρα όμως που έδωσε μόνος του τή λύσι, μπορώ νά μιλήσω. Λέγαμε προτίτερα για τὰ πλεονεκτήματα που άποκτά μία γυναίκα, όταν παντρευτή έναν άντρα πλούσιο, έναν άντρα που νά μπόρσση νά προσφέρει ένα άνετο σπίτι, μία καλή κοινωνική θέση και ένα καλό εισόδημα. Είμαι ένας τέτοιος άντρας, Νάτ και σας προσφέρω όσα έχω: τὸ μέλλον μου, τὸ παρόν μου και τὸ παρελθόν μου. Γιατί και τὸ παρελθόν είναι έπίσης σπουδαίο, όπως τὸ παρόν, δεν νομίζετε; Καί ένδσω υπάρχει άνάμεσά μας τὸ λ η σ μ ο ν η μ έ ν ο παρελθόν σας προσφέρω όλα όσα έχω. Όέλετε νά με παντρευθίτε, Νάτ;

—'Η Νάτ τὸν κύτταζε άπολιθαμένη. Μόλις μπόρσσε νά πιστέψη, ό,τι άκούσε: 'Ο κ. Βαλεντίν ήθελε νά την παντρευθί!

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου μεγάλωσε μέσα της. Μὲ κόπο έπνιξε ένα ξεφώνητό και είχε την έλπίδα πως δέ μπόρσσε έκείνος ν' άκούση τούς άγριους χτύπους της καρδιάς της.

—Ξέρω πως είσαστε λογικό, κορίτσι, Νάτ, τόσο λογικό, ό-

σο και ώραιό. Ναί, είσαστε πολύ ώραιό. Δέ σας τὸ είπα ως τώρα, γιατί ήταν τὸ ζήτημα του Φρίν. Τώρα όμως που έδωσε μόνος του τή λύσι, μπορώ νά μιλήσω. Λέγαμε προτίτερα για τὰ πλεονεκτήματα που άποκτά μία γυναίκα, όταν παντρευτή έναν άντρα πλούσιο, έναν άντρα που νά μπόρσση νά προσφέρει ένα άνετο σπίτι, μία καλή κοινωνική θέση και ένα καλό εισόδημα. Είμαι ένας τέτοιος άντρας, Νάτ και σας προσφέρω όσα έχω: τὸ μέλλον μου, τὸ παρόν μου και τὸ παρελθόν μου. Γιατί και τὸ παρελθόν είναι έπίσης σπουδαίο, όπως τὸ παρόν, δεν νομίζετε; Καί ένδσω υπάρχει άνάμεσά μας τὸ λ η σ μ ο ν η μ έ ν ο παρελθόν σας προσφέρω όλα όσα έχω. Όέλετε νά με παντρευθίτε, Νάτ;

—'Η Νάτ τὸν κύτταζε άπολιθαμένη. Μόλις μπόρσσε νά πιστέψη, ό,τι άκούσε: 'Ο κ. Βαλεντίν ήθελε νά την παντρευθί!

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου μεγάλωσε μέσα της. Μὲ κόπο έπνιξε ένα ξεφώνητό και είχε την έλπίδα πως δέ μπόρσσε έκείνος ν' άκούση τούς άγριους χτύπους της καρδιάς της.

—Ξέρω πως είσαστε λογικό, κορίτσι, Νάτ, τόσο λογικό, ό-

σο και ώραιό. Ναί, είσαστε πολύ ώραιό. Δέ σας τὸ είπα ως τώρα, γιατί ήταν τὸ ζήτημα του Φρίν. Τώρα όμως που έδωσε μόνος του τή λύσι, μπορώ νά μιλήσω. Λέγαμε προτίτερα για τὰ πλεονεκτήματα που άποκτά μία γυναίκα, όταν παντρευτή έναν άντρα πλούσιο, έναν άντρα που νά μπόρσση νά προσφέρει ένα άνετο σπίτι, μία καλή κοινωνική θέση και ένα καλό εισόδημα. Είμαι ένας τέτοιος άντρας, Νάτ και σας προσφέρω όσα έχω: τὸ μέλλον μου, τὸ παρόν μου και τὸ παρελθόν μου. Γιατί και τὸ παρελθόν είναι έπίσης σπουδαίο, όπως τὸ παρόν, δεν νομίζετε; Καί ένδσω υπάρχει άνάμεσά μας τὸ λ η σ μ ο ν η μ έ ν ο παρελθόν σας προσφέρω όλα όσα έχω. Όέλετε νά με παντρευθίτε, Νάτ;

—'Η Νάτ τὸν κύτταζε άπολιθαμένη. Μόλις μπόρσσε νά πιστέψη, ό,τι άκούσε: 'Ο κ. Βαλεντίν ήθελε νά την παντρευθί!

Τὸ αίσθημα τὸ τρόμου μεγάλωσε μέσα της. Μὲ κόπο έπνιξε ένα ξεφώνητό και είχε την έλπίδα πως δέ μπόρσσε έκείνος ν' άκούση τούς άγριους χτύπους της καρδιάς της.

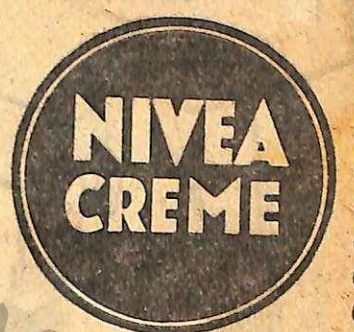
—Ξέρω πως είσαστε λογικό, κορίτσι, Νάτ, τόσο λογικό, ό-

Τὸ νερό και τὸ σαποῦνι άφαιροῦν τὰ λιπαρά συστατικά τὸ σώματος.

—'Εάν θέλετε τὸ δέρμα σας νά διατηρηται λείο και τρυφερό, μετά από κάθε μπάνιο κάνετε ένα μασάζ με κρέμα NIVEA. Έπιβοηθείτε έτσι την υγεία τὸν δερματός σας. Δέρμα τρυφερό, δροσερό και νεανικό. με κρέμα NIVEA.

Ζητείτε τὸ μπλέ κουτί τῶν 10, 20 και 50 γρμ. ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

γίδα. Κύτταξε τή Νάτ έμβρόντιη.

—Δεν έπτε ποτέ πως χάθηκαν τὰ λεπτά. 'Ελεγε ότι ο κύριος Φρίν, θά κληρονομήσει πολλά. Αυτό έπρεπε εγώ νά τὸ πῶ, αν της συνέβαινε κάτι. Δέ ξέρω γιατί έπρεπε νά τὸ πῶ εγώ, άλλα ή κυρία μου έλεγε συχνά, πως έπρεπε νά τὸ κάνω. Θυμάμαι τή νύχτα που μάλωσαν...

—'Η γυναίκα σταμάτησε άποτομα.

—'Απλά τή νύχτα που πέθανε, ήθελα νά πῶ.

—'Η Νάτ έσκιψε κοντά της.

—Μάλωσαν; έπτε; Μπέρτα, πέσμου, σέ παρακαλώ τί ξέρεις γι' αυτό; 'Η κυρία σου είχε έμπιστοσύνη και νομίζω πως και σέ μένα θά είχε έμπιστοσύνη, αν με γνώριζε. Πρέπει έμεις οι δυο νά βοηθήσουμε τὸν κ. Φρίν.

—'Η Μπέρτα κύτταζε γύρω της μ' ένα φοβισμένο βλέμμα και ύστερα έπτε σιγά.

—Μάλωσαν; πολύ ο κύριος και ή κυρία... 'Ο Φρίν κι' εγώ την άκούγαμε που έλάιγε και έώναζε. 'Ηταν φοβερό. 'Ο

φίλος τὸν κυρίου ήταν έδω, ο Αυστριακός γιατρός. Καί σκεπτόμαστε μία που αυτός δέ μπόρσσε νά κάνει τίποτα, τί μπόρσσε να κάνουνε έμεις οι υπηρέτες; 'Αχ, ή φτωχή κυρία ήταν σέ τέτοια κατάσταση που ήθελε νά τρέξω κοντά της, άλλα ο Φρίν μ' έμποδισε. Μου έπτε πως δέ μάς ένδιαφέρει έμείς τί κάνουν.

—'Ακούστες γιατί μάλωναν;

—Μόνο μερικές λέξεις. 'Ο Φρίν μου έπτε πως δεν έπρεπε νά τις βγάλω ποτέ από τὸ στόμα μου. Καί ο γιατρός τὸ ίδιο έπτε. Έπτε πως ή κυρία δεν ήταν σέ θέση νά καταλάβη τί έλεγε. Δεν ήταν στα λογικά της.

—Σύ όμως Μπέρτα δεν τὸ πιστεύεις, αυτό ε; έπτε ή Νάτ ήσυχα.

—'Η Μπέρτα έρριξε πάλι μία φοβισμένη ματιά στο δαμάτιο.

—'Όχι μίς, άπάντησε ειδορηστικά. 'Η κυρία ήταν στα λογικά της. 'Ελεγε πως ο κύριος την έκαμε νά χάση τὰ λεπτά της και τὰ λεπτά τὸν Φρίν... Καί τή νύχτα πέθανε.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ επόμενο.

ΜΕ ΤΗΝ ΛΟΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ SCHERK ΘΑ ΕΧΕΤΕ ΤΡΥΦΕΡΗ, ΔΙΑΦΑΝΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΡΥΤΙΔΕΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ ΠΟΥΔΡΑ SCHERK. Αφομοιώνεται με την επιδερμίδα. Είναι λεπτή σαν άχνός και άρωματισμένη αιδέρια. Συνδυασμός πείρας και έπιστήμης είναι ή...

Πούδρα SCHERK

—'Η ώμορφιά μου; Αυτό τὸ θαυματουργό κουτί!

ΤΑ ΠΑΛΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΔΩΣΤΕ ιδιαίτερη σημασία στα παλτά των παιδιών σας. Είναι ανάγκη να είναι απόλυτως ζεστά και πρακτικά. Μη νομίζετε όμως πώς πρέπει γι' αυτό το λόγο να είναι άκομψα και άχαρα. Στις δυο αυτές σελίδες μπορείτε να βρήτε ωραιότατα και μοντέρνα μοντέλα που θα υπηρετήσουν τον πρακτικό σκοπό και θα φορεθούν συγχρόνως με μεγάλη ευχαρίστηση και χαρά απ' το παιδί.

1 Παλτό με κουκούλα. 'Από γκαμπταρίνα φοδραρισμένη με ζεστή φανέλλα. Γραμμή ρηχτή - θάγκ με μανίκια ραγκλάν. 'Η κουκούλα έχει πένες ώστε να εφαρμόζει καλύτερα.

2 Ρεντιγκότα με φύλλα και νωμίτη. 'Ο νωμίτης με φαρδύ γαζί. Χνουδωτό ύφασμα.

3 Ζεστό παλτό από χοντρό ντρά ή άλλο μάλλινο κατάλληλο ύφασμα. Κόψιμο ελαφρώς κλός και μανικοκόλλησι με απλό γαζί. Κουφόπια πίσω. 'Η γαρνιτούρα είναι από βελούδο κοτλέ, από πλεχτό λαστιχο ή ζέρσευ ριγέ που του δίνουν μια ξεχωριστή χάρη.

4 Σύνολο - ταγιέρ από βελούδο κοτλέ ή χοντρό μάλλινο ύφασμα. 'Η φούστα έχει άτσάκιστες πιέτες. 'Η ζακέτα έχει μοντέρνο κόψιμο που σχηματίζει γύρω-γύρω φαρδιά μπάντα που προχωρεί εμπρός σε συνεχόμενο νωμίτη. Στα μανίκια φαρδύ ρεβέρ. 'Εμπρός ή μπάντα σχηματίζει τσέπες που κουμπώνουν με ένα κουμπι ή κάθε μία απ' αυτές.

5 Παλτό σε ρηχτή 'ισια μοντέρνα γραμμή για μεγαλούτσικο κοριτσάκι. Διπλό κουμπωμα, γιακάς «αδιαβρόχου», μανικοκόλλησι και φαρδύ ρεβέρ. Το παλτό γαρνίρεται με πολύ μεγάλες τσέπες. Νωμίτες ανδρικού πουκάμισου.

6 Ρεντιγκότα κλός με κουφόπια πίσω. Το εμπρός και η πλάτη κόβονται συνεχόμενα με τη φούστα. 'Ιδιαίτερα κομμάτια αποτελούν τα πλάγια. Το παλτό κλείνει με διπλό κουμπωμα και γαρνίρεται χαριτωμένα με ένα πολύ μικρό γιακαδάκι.

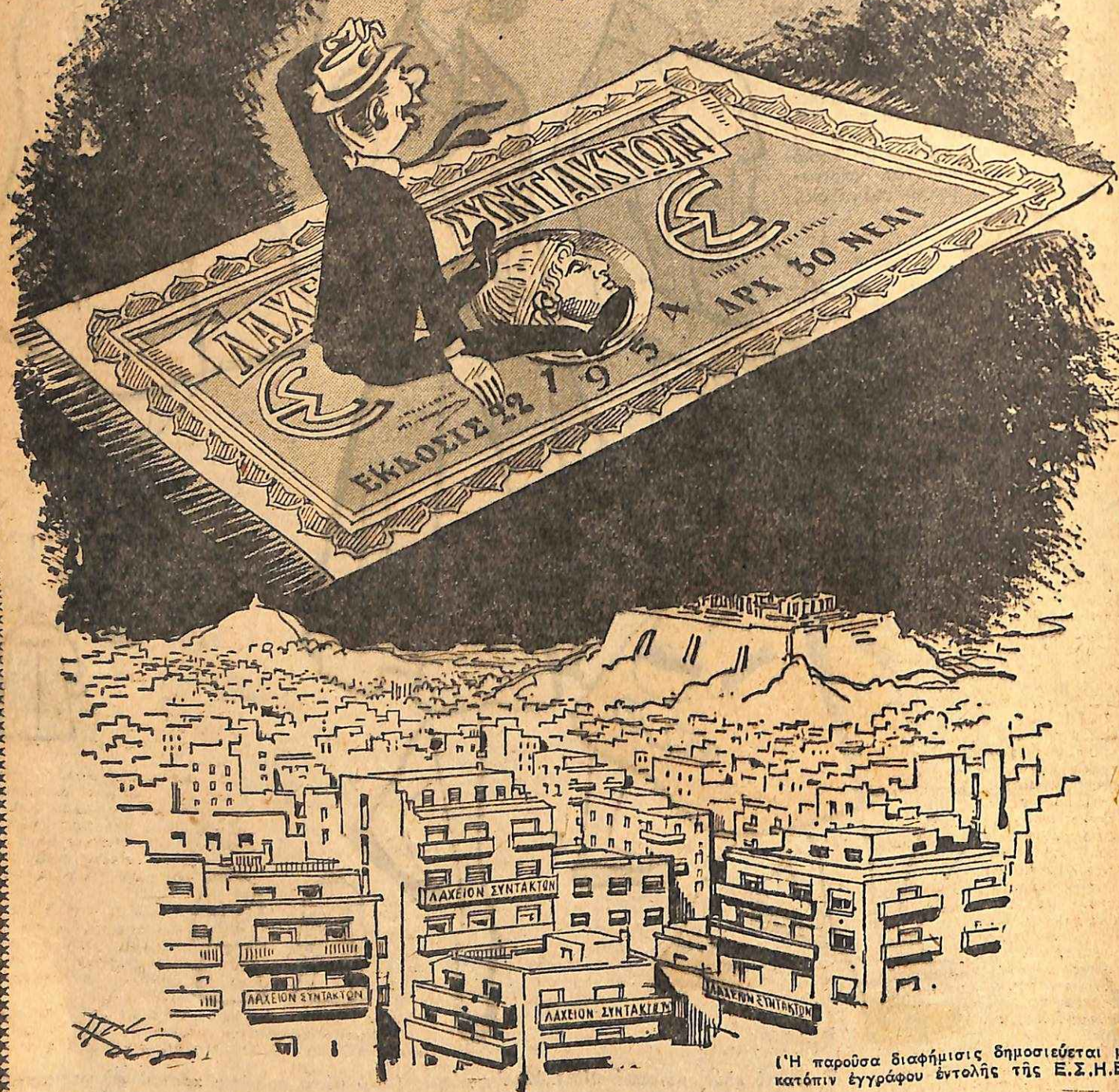
7 Παλτό κλός, με ραφή πίσω. Χωρίς γιακά, (από μέσα φοριέται κασκόλ αν χρειαστή). Το παλτό γαρνίρεται με βελούδινες λουρίδες. Κουμπώνει στη λουρίδα κρυφά ή φανερά.

8 Ρεντιγκότα με πελερίνα, που είναι και πάλι πολύ της μόδας. 'Η πελερίνα κόβεται συνεχόμενη με το πίσω φύλλο και τα μπροστινά. Μέση κομμένη στα πλάγια. Διπλό κουμπωμα, γιακάς λίγο ξεχειλωτός.

9 Ταγιεράκι ζεστό μάλλινο, βελούδινο (ή βελούδο κοτλέ). 'Η φούστα είναι λοξή και σχηματίζει γκοντέ. 'Η ζακέτα σταυρώνει και έχει ζωνάκι που κουμπώνει εμπρός στα κουμπιά της μέσης. Στις μπάσκες υπάρχουν δυο τσέπες που κλείνουν με ένα κουμπάκι.

10 Παλτό ζεστό με μεγάλο στρογγυλό νωμίτη και κόψιμο κιμονό. Μικρά κουμπάκια εμπρός, γιακάς ανεβατός που κλείνει καλά το λαιμό. Τσέπες σχιστές κυκλικές που υπογραμμίζονται με κεντημένη «μύτη» στις άκρες. Το παλτό γαρνίρεται με φαρδιά γαζιά.

Το μαγικό χαλί

(Η παρούσα διαφήμιση δημοσιεύεται μόνον κατόπιν έγγραφου εντολής της Ε.Σ.Η.Ε.Α.)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΜΑ ΜΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ "SILVER"

Τα πλεονεκτήματα και η χρησιμοποίησις αὐτῆς τῆς πρακτικω-
τάτης χύτρας • Τί ὠφέλεια ἔχετε ἀπὸ τῆς χύτρας ταχύτητος καὶ
πῶς ἐφαρμόζονται σ' αὐτὴ οἱ συνταγές γιὰ διάφορα φαγητά.

Ἡ ἑλληνικὴ χύ-
τρα ταχύτητος
«Silver»

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ χύτρα ταχύ-
τητος «Silver» εἶναι ἡ «μα-
γικὴ κατσαρόλα», ποὺ κάνει
τὴ ζωὴ τῆς νοικοκυράς πιὸ εὐ-
κόλῃ καὶ ξεκούραστη. Εἶναι τὸ
ἀπαραίτητο συμπλήρωμα στὴν
κουζίνα κυρίως καὶ ἐργαζόμε-
νης καὶ πολυάσχολης γυναίκας.
Ἡ χύτρα ταχύτητος λειτουργ-
εῖ σὲ ὁποιοδήποτε σύστημα
θερμάνσεως: Σὲ ἀερίοφωσ ἢ ἡ-
λεκτρικὸ, σὲ κάρβουνα ἢ πε-
τρέλαιο. Ἡ χρῆσις τῆς εἶναι
ἀπλούστατη καὶ τελείως ἀκίν-
δυνη. Τὰ δὲ πλεονεκτήματά τῆς
εἶναι:

- Οἰκονομία χρόνου καὶ καυ-
σίμων.
- Νόστιμο καὶ θρεπτικὸ φα-
γητό.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΧΡΟΝΟΥ
ΚΑΙ ΚΑΥΣΙΜΩΝ: Διότι ἡ χύ-
τρα κλείνει ἐρμητικὰ, ὁ ἀτμός
δὲν φεύγει, αὐξάνεται ἡ πίεσις
καὶ ἡ θερμοκρασία γίνεταί ὑ-
ψηλότερη τοῦ βρασμοῦ. Ἔτσι
τὸ φαγητὸ μαγειρεύεταί σὲ ἐ-
λάχιστο χρόνο—στὸ 1/3, 1/4
ἢ καὶ στὸ 1/5 τοῦ συνηθισμέ-
νου—καὶ ἡ νοικοκυρὰ ἔχει τὴν
ἀνάλογη οἰκονομία.

**ΝΟΣΤΙΜΟ ΚΑΙ ΘΡΕΠΤΙ-
ΚΟ ΦΑΓΗΤΟ:** Διότι, καθὼς
περιορίζεται ὁ χρόνος βρα-
σμοῦ σημαντικὰ, τὰ τρόφιμα
διατηροῦν τὴν θρεπτικὴν τὴν ἰ-
διότητάς τους καὶ δὲν ἀλλοιών-
ονται σὲ δειγνίματα καὶ κυρίως
τῆς διταμίνης Γ, ποὺ, ὡ-
πως δεδαιώωνται οἱ εἰδικοί, κα-
ταστρέφεται μὲ τὸν πολυώρο
βρασμό. Ἔτσι μὲ τὴν γρήγορο
βράσιμο διατηρεῖται καὶ τὸ ἄ-
ρωμα τῶν χρησιμοποιομένων
λαχανικῶν καὶ εἶναι μεγαλύτε-
ρη ἡ νοστιμιά τους.

Στὴ χύτρα ταχύτητος μπο-
ροῦν νὰ μαγειρευθοῦν ὅλα τὰ
εἶδη φαγητῶν ποὺ γίνονται σὲ
ὁποιοδήποτε ἀπλὴ κατσαρόλα.
Τὰ βραστά, τὰ μπραιζέ, τὰ ψη-
τά κατσαρόλας, ἀτμοῦ, οἱ φρι-
κασέδες κ.λπ.

• ΠΩΣ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΕ
ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΔΙΑΦΕΡΩΝ ΦΑ-
ΓΗΤΩΝ ΣΤΗ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥ-
ΤΗΤΟΣ.

ΨΗΤΟ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ :
Κοκκινίζετε πρῶτα τὸ κρέας ἢ
τὸ πουλερικὸ μέσα στὴ χύτρα.
Περνάτε κάτω ἀπὸ τὸ κρέας τὴ
σχάρα ποὺ συνοδεύει τὴ χύτρα
καὶ ρίχνετε στὸν πυθμένα τῆς
χύτρας 1 φλυτζάνι τσαγιού
νερό. Ὑπολογίζετε — ἀπὸ τὴ
στιγμὴ ποὺ ὁ ἀρχιστὸ τὸ σφύ-
ριγμα τῆς βαλβίδας — 10 ὥς
12 λεπτὰ γιὰ κάθε 150 δρά-
μις κρέατος. Δηλαδὴ ἐὰν τὸ
κρέας, ἢ τὸ πουλερικὸ ζυγίζει
1 ὀκά καὶ 50 δράμις θὰ ἀπαι-
τηθοῦν 30 ὥς 36 λεπτὰ.

ΒΡΑΣΤΟ: Χρησι-
μοποιεῖτε νερὸ ὅσο θέ-
λετε νὰ ἔχη τὸ φαγη-
τὸ ὅταν θὰ εἶναι ἔτοι-
μο, διότι στὴ χύτρα
ταχύτητος δὲν ἐλαττώ-
νεται τὸ νερὸ καθόλου
— ὅσο θὰ βάλετε τόσο
θὰ μείνῃ. Ὑπολογί-
ζετε 12 λεπτὰ γιὰ κά-
θε 150 δράμις κρέας,
ἐφ' ὅσον φυσικὰ θὰ εἶ-
ναι σ' ἓνα μεγάλο κομ-
ματάκι.

ΜΠΡΑΙΖΕ ἢ ΦΡΙΚΑΣΕ :
Κοκκινίζετε πρῶτα τὸ κρέας,
ἀφοῦ τὸ κόψετε σὲ μερίδες, καὶ
τὸ μισοσκεπάζετε μὲ τὴ σάλ-
τσα, τὸ νερὸ καὶ τὰ χορταρι-
κά. Τὸ ἀφήνετε στὴ φωτιά ἐπὶ
10 ὥς 12 λεπτὰ (ἀνάλογα μὲ
τὴν ποιοτήτά του) ἀπὸ τὴ στι-
γμὴ ποὺ ὁ ἀρχιστὸ τὸ σφύρι-
γμα τῆς βαλβίδας.

ΚΑΠΑΜΑΔΕΣ: Κοκκινίζετε
τὸ κρέας, προσθέτετε τομάτα
καὶ νερὸ ὅσο θέλετε νὰ ἔχη τὸ
φαγητὸ ὅταν θὰ ἔχη γίνῃ καὶ
τὸ ἀφήνετε στὴ φωτιά — ἀπὸ
τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἀρχιστὸ τὸ
σφύριγμα τῆς βαλβίδας — ἐ-
πὶ 15 λεπτὰ ἐὰν τὸ κρέας εἶ-
ναι κομμένο σὲ μικροὺς κύβους
μὲ πλεονά 2 1/2 περίπου ἑκατο-
στῶν καὶ 20 λεπτὰ ἐὰν εἶναι
κομμένο σὲ μεγαλύτερα κομμά-
τια. Στὴν περίπτωσι ποὺ θέλε-
τε νὰ ἔχη τὸ φαγητὸ τὴ γεύσι
φουρνιστοῦ τὸ ἀδειάζετε, ἀφοῦ
γίνῃ, σὲ γιουβέτσι καὶ τὸ βά-
ζετε ἐξέκεπο στὸ φούρνο ἐπὶ
20 λεπτὰ.

ΛΑΧΑΝΙΚΑ: Συμβουλευέσθε
τὸ βιβλίο οδηγιῶν καὶ συντα-
γῶν ποὺ συνοδεύει τὴ χύτρα
ταχύτητος «Silver».

ΣΟΥΠΕΣ: Ἐφαρμόζετε μιὰ
ὁποιοδήποτε συνταγὴ γιὰ σου-
πα, ἀλλὰ ἐλαττώνετε τὴν ποσό-
τητα τοῦ νεροῦ στὸ ἥμισυ.

ΚΡΕΑΤΟ ΣΟΥΠΕΣ: Μένουν
στὴ φωτιά 30 λεπτὰ ἀπὸ τὴ
στιγμὴ ποὺ ὁ ἀρχιστὸ τὸ σφύ-
ριγμα τῆς βαλβίδας.

ΣΟΥΠΕΣ ΟΣΠΡΙΩΝ: Χρει-
άζονται 35 λεπτὰ ἀπὸ τὴ στι-
γμὴ ποὺ ὁ ἀρχιστὸ τὸ σφύρι-
γμα τῆς βαλβίδας.

ΧΟΡΤΟΣΟΥΠΕΣ: Τὶς ἀφί-
νετε στὴ φωτιά 10 ὥς 15 λε-
πτὰ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἀ-
ρχιστὸ τὸ σφύριγμα τῆς βαλβί-
δας. Ἀλλὰ μόνον 6 ὥς 8 λε-
πτὰ ὅταν τὰ λαχανικὰ εἶναι
ψιλοκομμένα.

Ἐνα βιβλιαράκι, ποὺ συ-
νοδεύει τὴ χύτρα ταχύτητος
«Silver» παρέχει χρησιμώτατες
καὶ λεπτομερεῖς οδηγίες καὶ ἐ-
πίσης συνταγὲς σχεδὸν γιὰ τὸ
κάθε φαγητὸ σας. Μὲ αὐτὸ καὶ
μὲ τὴν πείρα κυρίως ποὺ ὁ ἀ-
ποκτηθὴ συντομιάτα θὰ μά-
θετε νὰ μαγειρεύετε στὴ χύ-
τρα νόστιμα φαγητά, γιὰτὶ
καμμία ὁδηγία δὲν εἶναι ἀπο-
λύτη.

Πολλὲς ἦδη Ἑλληνίδες νοι-
κοκυρές γνωρίζουν τὰ πλεονε-
κτήματα τῆς χύτρας ταχύτη-
τος καὶ μαγειρεύουν σ' αὐτὴ
νοστιμώτατα παρασκευάσματα
μὲ μεγάλη εὐκολία καὶ ἀφάντα-
στη γρηγοράδα.

ΧΡΥΣΑ ΠΑΡΑΔΕΙΞΗ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΟΦΥΛΙΑ

Οἱ Ἡγέριες ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΝΕΠΝΕΥΣΑΝ ΚΑΛΛΙΤΕ-
ΧΝΕΣ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ, ΒΑΣΙΛΗΔΕΣ Κ.Λ.Π.
ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

• Ἡ παράδοσι λέει ὅτι ὁ δεύ-
τερος βασιλεὺς τῆς Ρώμης, ὁ
περίφημος Νουμάς, γιὰ νὰ
προσδώσῃ κύρος στοὺς νόμους
του καὶ νὰ τοὺς καταστήσῃ σε-
βαστοὺς κι' ἀδιάβλητους στοὺς
Ρωμαίους, κατέφυγε στὸ ἐξῆς
εὐφύεστατο τέχνασμα: Ἐφευγε
τὴ νύκτα μόνος του καὶ πήγα-
νε στὸ γειτονικὸ δάσος τῆς
Ἀρίκης. Ὅταν, ὕστερα ἀπὸ
ἀρκετὴ ὥρα, γύριζε ἔλεγε ὅτι
στὸ δάσος παρουσιαζόταν ἡ
νύμφη Ἡγέρια καὶ τοῦ ὑπαγό-
ρευε τοὺς νόμους.

Ἡ Ἡγέρια ἦταν ἡ νύμφη
ποὺ ἐλάτρευαν ἰδιαίτερα οἱ κά-
τοικοι τοῦ Λατίου. Γιὰ τοῦτο
οἱ νόμοι τοῦ Νουμά εἰμειναν σε-
βαστοί, γιὰτὶ στὸ λαὸ εἶχε
σηματοποιήσῃ ἡ πεποίθησι, ὅτι
πραγματικὰ ἡ Ἡγέρια, τοὺς
εἶχε ὑπαγορεύσει.

Χάρι σ' αὐτὸ ἐπεκράτησε ἡ
συνήθεια νὰ λέγεται Ἡγέρια
κάθε γυναίκα ποὺ ἐμπνεύει ἓνα
μεγάλον ἄντρα — πολιτικὸ,
φιλόσοφο, στρατηγὸ, ποιητὴ,
καλλιτέχνη κ.λ.π.

Ἡ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ὀφείλει
πολλὰ στις γυναίκες —
Ἡγέριες. Ρόλο Ἡγέριας ἐπαι-
ξε γιὰ τὸν Περικλῆ ἡ περίφημη
γιὰ τὴν καλλονὴ καὶ τὸ πνεύ-
μα τῆς ἐταίρας τῶν Ἀθηνῶν, ἡ
Ἀσπασία. Αὐτὴ ἐνέπνευσε
στὸν Περικλῆ τὴν περισσότερη
μεταρρυθμίσεις του καὶ ἀκόμα
— ὡπως ἰσχυρίζονται μερικοὶ
συγγραφεῖς — τὴν περισσότε-
ρη ἀπ' τὴν μνημειώδεις ἀγο-
ρεύσεις του.

Ἀλλὰ σ' ὁλόκληρη τὴν ἀρ-
χαιότητα ἐλάχιστες γυναίκες
ἐπαιξαν ρόλο Ἡγέριας. Ἡ θέ-
σις τῆς γυναίκας τότε, βρισκό-
τανε στὸ κατώτερο σκαλοπατί
τῆς κοινωνίας.

Ἀντίθετα, ὁ Μεσαίωνας ἔχει
νὰ ἐπιδείξῃ ἀφθονία Ἡγερῶν.
Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τοῦ πνευμα-
τικοῦ σκοταδίου, ἡ γυναίκα
βασίλευε στὴν καρδιά καὶ στὸ
νοῦ τοῦ ἀνδρα. Κάθε ἱππότης
τότε εἶχε τὴν δεσποινίδα του,
τὴν ὁποία πολλὲς φορές, δὲν
τὴν εἶχε πλησιάσει καν, ἀλλὰ
τὴν ἐλάτρευε ἀπὸ μακριά. Χά-
ριν αὐτῆς καὶ γιὰ νὰ φανῇ
σπουδαῖος στὰ μάτια τῆς, ἔ-
κανε διάφορα λαμπροῦς ἔν-
θους καὶ κατωθώματα. Κάθε
ποιητὴς, καλλιτέχνης, συγγρα-
φέας, εἶχε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη
καὶ τὴν Ἡγέρια του, τὴν γυναί-
κα ποὺ τοῦ χρησίμευε ὡς μού-
σα καὶ ὠδηγοῦσε τὴν ἐμπνευσί
του.

Οἱ δύο πιὸ ἀντιπροσωπευτι-
κοὶ τύποι Ἡγερῶν ἦσαν ἡ Βε-
ατρίκη Πορτινάρη γιὰ τὸ Δάν-
τη καὶ ἡ Λάουρα ντὲ Νάδες
γιὰ τὸν Πετράρχη.

Ἡ Βεατρίκη γεννήθηκε στὴ
Φλωρεντία τὸ 1266. Παντρεύ-
τηκε ἓνα εὐγενὴ καὶ πέθανε σὲ
ἡλικία 25 ἐτῶν. Ὁ ὑψηλὸς νε-
ανικὸς ἔρωτας ποὺ ἐνοιώσε γι'
αὐτὴν ὁ ποιητὴς τῆς «Θείας
Κωμωδίας» τοῦ γέμισε ζωὴ καὶ
συντέλεσε πολὺ στὸ νὰ ἀνα-

πτύχῃ ἡ μεγαλοφυΐα του. Κι'
ὅταν ἀκόμα πέθανε ἡ Βεατρί-
κη, ὁ Δάντης ἐξακολουθοῦσε νὰ
τρέφῃ μιὰ μυστικὴ λα-
τρεία καὶ προσπάθησε «νὰ πῇ
γιὰ κείνην ὅτι δὲν εἶχε εἰπω-
θῇ ποτὲ γιὰ καμμία ἄλλη γυ-
ναίκα».

Ἡ Λάουρα ντὲ Νάδες, ἡ ὡ-
ραία κόρη τοῦ Ἀδωνίου ποὺ δι-
ακρίθηκε γιὰ τὸ κάλλος καὶ
τὴν ἐντιμότητά της, θεωρεῖται
ὅτι αὐτὴ ἐνέπνευσε τοὺς πε-
ρίφημους στίχους μὲ τοὺς ὁ-
ποίους ὁ Πετράρχης ἐξείρει
τὸν ἀγνὸν καὶ παθητικὸ ἔρωτα,
ποὺ ἐνοιώσε γιὰ κείνην ἀπὸ
τὴν πρώτη τους συνάντησι.

Στὸ Βυζάντιο ὁ πιὸ χαρα-
κτηριστικὸς τύπος Ἡγέριας ἦ-
ταν ἡ Θεοδώρα τοῦ Ἰουστινι-
ανου, ἡ θαρραλέα καὶ γεμάτη
ζωὴ καὶ ἀποφασιστικότητά γυ-
ναίκα ποὺ ἐνέπνευσε τὰ μεγα-
λὰ αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου
τὰ περισσότερα μεγαλοουργή-
ματά του. Καὶ στὴ στιγμὴ ἀ-
κόμα τοῦ κινδύνου, ὅταν αὐτὸς
ἐδείλυνε, τὸν ἐμπύχωσε μὲ
τὴν περίφημη φράση τῆς: «Κα-
λὸν ἐντάδιον ἡ βασιλεία ἐστὶ»
καὶ τὸν ἔκανε νὰ ἀκολουθήσῃ
τὸ δρόμο τοῦ καθήκοντος καὶ
τοῦ μεγαλείου.

Στὴ Δύσι ὁ 17ος αἰώνας ἦ-
ταν ἡ ἐποχὴ τῶν Ἡγερῶν. Ἦ-
ταν ἡ ἐποχὴ ποὺ οἱ μεγάλες
ἀρχοντίσες τῆς Εὐρώπης, γυ-
ναίκες θαυμαστὲς γιὰ τὴν ὁ-
μορφία τους καὶ γιὰ τὴν ἐξυ-
πνάδα τους, εἶχαν ὁλόνοιχτα
τὰ σαλόνια τους στοὺς ἀνθρώ-
πους τῶν γραμμάτων καὶ τῶν
τεχνῶν.

Σ' ἓνα τέτοιο σαλόνι, στὴς
χῆρας τοῦ διασήμευ σατιρικοῦ
ποιητῆ Σκαρόν, γινώσκῃς ὁ Λου-
δοβίκος 14ος τὴν πασίγνωστη
μαρκησία ντὲ Μαιντενὸν στὴν
ὁποία ἔδωσε ὕστερα τιμὲς καὶ
δύναμι καὶ δόξα, πραγματικῆς
βασίλισσας.

Ὁ Γκαίτε εἶχε γιὰ Ἡγέρια
του τὴν πολυαγαπημένη του ἁ-
δελφὴ Καρολίνα, ποὺ σ' ὅλη
τοὺ τὴν πολυαγαπημένην τοῦ ἀ-
μυστικοσύμβουλος κι' ἀκούρα-
στη συνεργάτις του.
Ὁ Μυσσέ ἐπίσης τὴν τρυ-
φερὴ ἀδελφοῦλα του Ἑρμιόνη
ποὺ τὴν ἀναφέρει σ' ἓνα στίχο
του: «Ἡ ἀδελφὴ μου ὡς τώρα ἦ-
ταν ἡ μὲν μου Ἡγέρια...»
Ὁ Μπαλζακ εἶχε γιὰ Ἡγε-
ρία του τὴν κυρία ντὲ Σερόβιλ,
ποὺ τὴν εἶχε ὀνομάσει χαριεν-
τιζόμενος «Ὁ θηλυκὸς Πε-
τράρχης μου» καὶ τὴν εἶχε ἐ-
πιφορτίσει νὰ κρίνῃ τὰ ἔργα
του.
«Σ' ἐξορκίζω, τῆς ἔγραφε,
στὴν ἀδελφικὴ μας ἀγάπῃ, νὰ
μὴ μοῦ πῇς ποτὲ: Αὐτὸ εἶναι
καλὸ. Νὰ μὴ μοῦ βρῖσκῃς πα-
ρὰ μόνον λάθος».
Ὁ Οὐγκώ εἶχε δύο Ἡγε-
ρίες: Τὴν Ἀδέλα Φουσέ, τὴ νό-
μιμη σύζυγό του καὶ τὴν
Ντρούε, τὴν πιὸ στενὴ τοῦ φίλου.

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαραγκά

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

29ον

Καί κρατώντας το ξανθό αγόρι πάντοτε από το χέρι κατέδρασε τις σκέψεις και μπήκε στο τζιπ του που τον περίμενε στην εξώπορτα της Ασφάλειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48

Μέσα στο σπίτι είχε απλωθεί κάτι σαν παγωνιά. Όλοι μάντευαν πως κάτι φοβερό και απεπανόρθωτο ήταν να γίνει άποψη. Ο γιατρός το είχε πει από νωρίς:

— Δεν θα μπόρεση ν' ανθήσει όλη τη νύχτα.

Ο Άγγελος Πετρίτης είχε πέσει σε μία ψάθην πολυθρόνα του χώλ κι' έκλαιγε. Δεν τολμούσε να μπει στην κμαρη της ετοιμόθαντης. Ήταν φοβερό να τη βλέπεις ν' αγωνίζεται ν' αναπνεύσει. Τίποτα δεν άπνευσε πια από τη δροσιά της Λέλας. Θεέ μου, τί φοβερή αρρώστια! Σου ρουφάει το αίμα, φουρνάει το κορμί και δεν μένουν παρά μονάχα τα κόκαλα σκεπασμένα μ' ένα κίτρινο δέρμα. «Α! Ναι! Καί τα μάτια. Αυτά είχαν απομείνει μονάχα, μαύρα, γυαλιστερά, γεμάτα αγωνία, καρφωμένα σ' ένα σημείο, πάντα το ίδιο, της κάμαρης. Στο κατώφλι της πόρτας. Σά να περίμενε κάποιον που ήταν νορβή και φοβότανε...

Ο γιατρός ήταν τώρα πάνω απ' το κεφάλι της. Έτοιμαζε με άφρον κινήσεις μία καρδιολογική ένεση. Η Ρένα είχε γονατίσει πλάι στο κρεβάτι και της χάιδε με τα μαλλιά. Τα μάτια της ήταν δακρυοσπέντα. Πιο εκεί όρθιος, χλωμός, με κόκκινα από την αγρυπνία και το κλάμα μάτια, στεκόταν ο Μίλτος Κονταξής, ο άντρας της. Την κύτταζε. Το στήθος της ανέδοκατέβαινε ακατάστατα.

— Κάνε κουράγιο Λέλα, της είπε κι' η φωνή του μόλις ακούστηκε. Κάνε κουράγιο. Μιά κρίσιμη είναι, που θα περάσει. Η άρρωστη γύρισε και τον κύτταξε. Άγκομαχούσε σά να είχε γυρίσει από ένα μακρύ δρόμο.

— Έφτασε το τέλος, έκανε με φωνή ξεμυτισμένη. Τίποτε δε μπορεί πια να με σώσει. Δεν υπάρχει λόγος να με παρηγορήσεις. Όλα τελειώνουν. Το νοιώθω...

Σταμάτησε να μιλάει. Ύστερα από λίγο συγκαμπώνοντας όσες δυνάμεις της απομέναν, γύρισε πηχά το μέρος της Ρένας.

— Ρένα. Μ' ακούς, Ρένα; ρώτησε.

— Ναι, Λέλα, σέ ακούω. Μά δεν πρέπει τώρα να μιλάς. Ο γιατρός λέει πως δεν πρέπει να κουράζεσαι.

— Ένα χαμόγελο πικρό σχεδίασσε στα άσπρα χείλη της. — Τώρα είναι άργα πια για ιατρικές συμβουλές, είπε. — Έλα και σύ πιο κοντά μου, Μίλτο.

Ο Κονταξής έσκυψε πάνω

απ' το κεφάλι της. Με το μαντίλι του σκούπισε τον ιδρώτα που μουσκεύε το μέτωπό της. Ο γιατρός παραμέρισε. Η άρρωστη άγκάλιασε με το μισοσβυσμένο βλέμμα της τον άντρα της και την κοπέλλα.

— Κάτω απ' το προσκέφαλό μου, είπε, προσφέροντας με δυσκολία την κάθε λέξη, υπάρχουν τα γράμματα. Να το διαβάσετε μαζί ύστερα από δυο μήνες... Όχι τώρα...

— Τί θέλεις να πής, Λέλα! Έκανε γεμάτος τύψεις ο Κονταξής.

Η φωνή του έτρεμε. Η άρρωστη προσπάθησε να δώσει απάντηση, μα δεν μπόρεσε. Έφερε το χέρι στο λαιμό σά να την έπνιγε κάτι. Το στήθος της ανέδοκατέβαινε διασπαστικά και το βλέμμα της που γέμισε πάλι φόβο, καρφώθηκε στο κατώφλι της πόρτας. Κάποιος της έκωθε την ανάσα.

— Μά γιατί σβύσατε το φως; ρώτησε. Θεέ μου, γιατί τόσο σκοτάδι; Άνοιχτε τα παράθυρα...

Ο γιατρός κούνησε το κεφάλι απελπισμένα και της έπιεσε το σφυγμό. Η Λέλα έδωσε τότε μία καινούργια τρομαγμένη κραυγή, δοκίμασε ν' ανασηκωθεί, τινάχτηκε κι' έπιεσε πάλι ανάσκαλα στο κρεβάτι σά να την χτύπησε κεραυνός. Τα μάτια της παγωμένα, άκινητα, κύτταζαν το κατώφλι της πόρτας.

— Πέθανε, είπε ο γιατρός και σκύβοντας της έκλεισε τα μάτια ακουμπώντας τα δάχτυλά του πάνω στα βλέφαρά της. Ησύχασε...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η νοτισμένη γη έφερνε το μήνυμά της ανοίξεως. Τα γκρίζα σύννεφα χάθηκαν πίσω από τις πράσινες πλαγιές και ο ουρανός της Αθήνας ξαναπήρε το γαλάζιο χρώμα του. Οι πρώτες χρωματιστές πεταλούδες άρχισαν να φτερουγίζουν νάμεσα στα νεογέννητα λουλούδια.

Ο Μίλτος Κονταξής στεκόταν όρθιος μπροστά στο παράθυρο του γραφείου του και παρακολουθούσε μηχανικά την κίνηση του δρόμου. Ήταν χλωμός κι' έδειχνε αδύνατος μέσα στο σκούρο κοστούμι του. Φορούσε μαύρη γραβάτα. Κάποιον περίμενε κι' έριχνε κάποτε τόσο ματιές στο ρολόι του, θες τόσο ματιές στην αίσθησή του, θες τόσο ματιές στην απελπισμένη ανακάλυψη του.

— Έφτασε από λίγο άκουσε που χτυπούσε την πόρτα του. Είπε ένα «έμπρός» με μία φωνή που μάταια προσπαθούσε να την κάνει σταθερή, να σκεπαστεί την ταραχή που τον πείσωνε. Στο κατώφλι φάνηκε αύθεν. Το πρόσωπό της έδειχνε τη Ρένα που κατέδρασε, πληρώσε και κατευθύνθηκε στην εξώπορτα.

— Έφτασε από λίγο άκουσε που χτυπούσε την πόρτα του. Είπε ένα «έμπρός» με μία φωνή που μάταια προσπαθούσε να την κάνει σταθερή, να σκεπαστεί την ταραχή που τον πείσωνε. Στο κατώφλι φάνηκε αύθεν. Το πρόσωπό της έδειχνε τη Ρένα που κατέδρασε, πληρώσε και κατευθύνθηκε στην εξώπορτα.

μα της. Φορούσε ένα μαύρο ταγιέρ κι' ένα μπερέ στο κεφάλι. Προσπάθησε να χαμογελάσει καθώς τον είδε. Και κείνος το ίδιο προσπάθησε. Μά δεν τα κατάφεραν.

— Χάθηκες Ρένα, της είπε με κάποιο παράπονο. Κάθισε.

— Πήρα το σημειώμα σου και ήρθα, αποκρίθηκε εκείνη χωρίς να τον κυττάζει.

— Ήταν ανάγκη να συναντηθούμε Ρένα, έκανε αυτός και αναστέναξε. Σήμερα κλείνουν ακριβώς δυο μήνες από τότε...

— Ναι. Δυο μήνες, είπε με λαχολικά ή κοπέλλα. Πριν δυο μήνες ζούσε ακόμα...

Ο Κονταξής άνοιξε το συρτάρι του γραφείου του κι' έβγαλε ένα φάκελο.

— Ήταν η τελευταία θελήσή της, Ρένα. Θα διαβάσουμε μαζί αυτό το γράμμα. Δεν ξέρω τί ακριβώς έχει γράψει. Μαντεύω όμως πως είχε καταλάβει πως σ' αγαπώ ακόμα και ζήλευε...

— Άρχισε να σκίζει το φάκελο. Τα δάχτυλά του τρέμανε. Έβγαλε μία κόλλα χαρτί. Αναγνώρισε αμέσως το γραμμάτι της. Έριξε ένα διασπαστικό βλέμμα στις λίγες γραμμές. Τα γράμματα χοροπηδούσαν μπροστά στα μάτια του. Άρχισε να διαβάζει. Η φωνή του ήταν σπασμένη. «Εμοιάσε σαν κάτι που έχοχταν από πολύ μακριά...

Ο Μίλτος και Ρένα, έγραφε η Ρένα. Όταν διαβάσετε το γράμμα αυτό, δεν θα ζώ πια.

Όλα για μένα θα έχουν τελειώσει. Φοβούμαι το θάνατο μά δε θα μπόρεσω να τον αποφυγώ. Μέρα με την ημέρα καταλαβαίνω πως ζωγώνω περισσότερο στον τάφο. Είμαι πολύ δυστυχισμένη που δεν πρόφτασα να χαρώ τη ζωή. Πειθαίνομ τόσο νέα. Άλλα δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Το χέρι της μοίρας, που κανονίζει τις τύχες των ανθρώπων, έτσι ώρισε. Δεν μπόρεσα να σέ κάνω ευτυχισμένο, Μίλτο. Κι' όμως ένας Θεός μονάχα ξέρει πόσο το θέλησα. Ο παλιός έρωτάς σου με τη Ρένα σε κρατούσε πάντα μακριά μου. Ένα κατακάθι πίκρας απομένει μέσα μου γι' αυτό. Άλλα δεν παραπονιέμαι. Δεν ήταν η Ρένα. Εγώ ήμουν που μπήκα ανάμεσα στην αγάπη σας, χωρίς να το ξέρω. Και σέ σένα Ρένα, που παραστάθηκες τόσο ευγενικά στις τελευταίες μέρες της ζωής μου και αγωνίστηκες να γλυκάνεις τις ώρες της αγωνίας μου, θέλω να πώ κάτι. Εκείνο που δε μπόρεσα να δώσω εγώ — την ευτυχία — δώστο έσύ στο Μίλτο. Δεν υπάρχει τώρα κανένας λόγος να κρύβεσαι από τον ίδιο τον εαυτό σου. Τον αγαπάς. Ποτέ δεν έπαψες να τον αγαπάς κι' άς προσπαθούσες να με πείσεις πως συνέβαινε το αντίθετο. Η ψυχή μου είναι γεμάτη ευγνωμοσύνη για σένα, Ρένα, που στάθηκες σαν ένας άγγελος δίπλα μου. Μην αρνηθείς να μου κάνεις τούτη την τελευταία χάρη. Παντρεύσου τον. Από τον ουρανό που θα δρικούμαι — λένε πως οι ψυχές των καλών ανθρώπων πηγαινούν στον ουρανό κι' εγώ δεν θυμάμαι να έβλαψα κανένα — θα είμαι ευτυχισμένη όταν σάς βλέπω να βαδίζετε σφιχταγκαλιασμένοι πλάι ο ένας στον άλλον στο δρόμο της ζωής. Δώσε του την ευτυχία που εγώ δεν μπόρεσα να του δώσω. Το αξίζει. Λέλας.

Ο Κονταξής άφησε το γράμμα απάνω στο τραπέζι.

— Ήταν μία κοπέλλα με καρδιά!, είπε.

Τα μάτια του ήταν δακρυοσπέντα. Η Ρένα γύρισε και τον κύτταξε. Ήταν δακρυοσπέντα και τα δικά της μάτια. Σηκώθηκε. Δεν ήξερε πως έπρεπε να φερθεί. Ένας κόμπος την έπνιγε.

— Ήταν πολύ δυστυχισμένη!, είπε. Σ' αγαπούσε πολύ, Μίλτο.

Εκείνος αναστέναξε. Δε μίλησε. Μονάχα πήγε κοντά της. Άκούμπησε τα χέρια του στους ώμους της. Η κοπέλλα δε σάλεψε.

— Τί λες Ρένα; τη ρώτησε. Θα μπόρεσουμε να την κάνουμε τουλάχιστον ευτυχισμένη στον ουρανό;

Τα γύρα μάτια της καρφώθηκαν στα δικά του. Το βλέμμα του ήταν γεμάτο από μία σιωπηλή ικεσία. Την τράβηξε στην αγκαλιά του. Τον αγκάλιασε κι' αυτή. Έκρυψε το πρόσωπό της στο στήθος του και έσπασε σε λυγμούς.

— Ήξερε να διαβάζει στις καρδιές των ανθρώπων την αλήθεια, είπε.

Η φωτογραφία της Λέλας, που δρικούσαν πάνω στο γραφείο, κύτταζε μέσα από το ασπένιο πλαίσιο της τους δυο αγκαλιασμένους νέους. Ένα γλυκό χαμόγελο σχεδίαζόταν στο παιδιαστικό πρόσωπό της.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ: ύφασματα (μώλλινο, μεταξωτό κτλ.) πατικά, ύαλικά, έλαιο-χρώματα, λουτήρες κλπ.

ΟΠΑΛ

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Βρεφολόγος-Παιδίατρος
Δέχεται 8-11 και 4-6
Τηλέφ. 610.888 Όμηρου 54

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΠΕΖΕΝΤΑ, ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΓΙΟΥΛΙ, ΑΓΝΩΣΤΗ Χ.— Άν και έρωσω δικαιολογημένες τις απορίες σας, είμαι ώστόσο αναγκασμένη να επαναλάβω όσα πολλές φορές έχω γράψει: Μία ρυτίδα ανατομικά σχηματισμένη στο δέρμα δεν είναι δυνατόν να εξαλειφθεί παρά μόνο με έγχειρση. (Μόνο ώρισμένες άδελφές ρυτίδες κάτω από τις βλεφαρίδες είναι δυνατόν να εξαφανισθούν με γαλβανοκαυτηρίαση, δηλαδή πάλι με έπείθεσι). Επίσης όταν το δέρμα του προσώπου κρεμάει, διότι περισσεύει, δεν είναι δυνατόν να ξανατεντωθεί παρά μόνον όταν ο αισθητικός χειρουργός αφαιρέσει την έκταση του δέρματος που προσέθεσε το πέρασμα των χρόνων. Η αισθητική αυτή έγχειρση για το ξανανάμια όλου του προσώπου είναι τελείως άβαννη. Πρώτα, πριν από πολλά χρόνια, έμεναν αναγκαστικά τα σημάδια της συρραφής κάτω από το μαλλιά. Τώρα όμως, χάρις στις προόδους της χειρουργικής, δεν μένει πια κανένα σημάδι. Μπορεί έτσι η γυναίκα να ανασκηώσει πάλι τα έπανά τα μαλλιά της και να χαρή όποιο κτήσιμα θέλει. Το αποτέλεσμα της έγχειρσεως διαρκεί αμώλους ικανοποιητικά πάνω από 5 χρόνια, όταν φυσικά γίνη όποτε μπορεί. Μετά την πάροδο αυτών των χρόνων το δέρμα άρνίζει και σ' έλανε πάλι σε έκταση. Όταν θέλη η ένδιαφερομένη μπει καλά-λά να επαναλάβη την έγχειρση, η τομή γίνεται πάλι στην παλαιά ραφή και απομένει το ίδιο άφανη η καινούργια συρραφή. Το νέο αποτέλεσμα του τετάρτου του δερματος διαρκεί αυτή τη φορά περισσότερο και από την πρώτη. Μία γυναίκα όμως, που έκανε μία πρώτη αισθητική έγχειρση του προσώπου (φάτις-λίφτιν) δεν είναι υποχρεωμένη όπως πολλοί νομίζουν — να επαναλάβη την έγχειρση. Και στην περίπτωση που δεν θα έγχειρσθί έκ νέου θα είναι μετά 5 χρόνια πολύ καλύτερα από άπώσεως φρεσκάδας του δερματος, άπό ό,τι θα ήταν έαν δεν είχε έγχειρσθί καθόλου. Και αυτό γιατί ένα τιμήνα του γαλαρμένου δερματος έχει ήδη αφαιρεθεί. Επίσης πρέπει να ξανατονίσω ότι είναι τελείως άσυστατες ώρισμένες διαδόσεις, σύμφωνα με τις όποιες μία γυναίκα μετά το «φάτις-λίφτιν» χάνει την έκφρασή της, δεν μπορεί δθδεν να γελάσει, είναι σά να φορά μάσκα κ.τ.τ. Άπλούστατα η γυναίκα αυτή χάνει φυσικά την έκφραση της γερασμένης γυναίκας και εναποκατά άκριβώς την έκφραση της που είχε όταν ήταν 10 χρόνια νεώτερη. Διότι στις περισσότερες περιπτώσεις η αισθητική επείθεσις κάνει άμέσως τά φαίνεται η έγχειρσθείσα δέκα χρόνια νεώτερη.

ΑΜΑΖΟΝΑ Β.— Για τον περιορισμό της κοιλιάς καθώς και για ένα μόνιμο τελικά ξανατόνωση της μέσης σας πρέπει να έλθετε να σάς υποδείξω την ειδική ζώνη που θα φοράτε. Η ζώνη αυτή θα σφίγγεται προοδευτικά με την πάροδο του χρόνου και θα είναι εύκολο να εσφίγγεται τελείως κατά τη διάρκεια της επείθεσις. Για το ύψος σας 1.59 οι ιδανικές αναλογίες είναι: Περιφέρεια στήθους στίς θηλές και στο κανονικό τους επίπεδο, 89½ έκ. Περιφέρεια μέσης περίπου 60. Περιφέρεια λεκάνης στο πιο προέχον επίπεδο των γλουτών 92½. Αυτές οι αναλογίες ισχύουν πάντως έσ' όσον το άνωμάτι των άκρωνών σας δεν είναι μικρότερο ή μεγαλύτερο από 36 έκ., άλλως θα αύξηση ή θα ελαττώσατε ανάλογα τις άνω αναλογίες. Στα προηγούμενα τεύχη του περιοδικού έδωσα οδηγίες για την αύξηση του ύψους.

ΤΖΕΝΝΥ 5. 15.— Το ύψος σας 1.70 είναι ύπερονο. Έπειδή

δμως είσθε μόνον 15 έτών πρέπει μόλις γυρίσετε στην Αθήνα να με επισκεψθείτε 7-8 μ.μ. για να σάς υποδείξω ώρισμένα ζητήματα απαραίτητα για την άωριανή πλαστική του σώματός σας. Για τη ζώνη της μέσης βλέπετε άνωτέρω. Η χρήση της Σουλφίν ενδείκνυται για όλες τις περιπτώσεις μπιμπικιών. Οι ιδανικές αναλογίες για το ύψος σας (με επιφυλάξεις πάντως επί ελαττών λόγω του νεαρού της ηλικίας σας) είναι: Περιφέρεια στήθους στίς θηλές μέτροι 95 έκ. Περιφέρεια μέσης 64 έκ. Περιφέρεια λεκάνης στο πιο προέχον επίπεδο των γλουτών μέχρι 98 έκ.

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ.— Για το ύψος σας 1.68 οι ιδανικές αναλογίες είναι: Περιφέρεια στήθους, στο ίδιο κώ ύψος των θηλών, μέχρι 94 έκ. Περιφέρεια μέσης 63 έκ. Περιφέρεια λεκάνης στο πιο προέχον επίπεδο των γλουτών, μέχρι 97 έκ. Η υπερβολική περιφέρεια των γλουτών έαν όφείλεται σε υπερλίπωση και όχι στον σκελετό, τότε είναι δυνατόν να ελαττωθεί άναλόγως, με μασάζ, με λουρί κινούμενο, με ηλεκτρικό μοτέρ ή με έγχειρση. Για τη θεραπεία των μπιμπικιών σας συνιστώ την χρήση της ειδικής λωσίου «Σουλφίν». Συγχρόνως θα σά σταλούν και σχετικές οδηγίες.

ΠΑΤΡΙΝΟΠΟΥΛΑ.— Για το ύψος σας 1.67 οι ιδανικές αναλογίες σας είναι οι άμέσως άνωτέρω ελαττωμένες κατά μισό έκατοστόμετρο. Έσ' όσον όμως είσθε άκόμη 16 έτών, με βάση τη μέση σας της όποιος η περιφέρεια είναι άείρηχλευτη, οι ύπολοιπες αναλογίες μπορεί να είναι άκόμη λιγώτερες. Το ότι συμφωνεί η περιφέρεια του στήθους σας με αυτή της λεκάνης είναι γαρκληριστικό έδδχον πλαστικής. Για τις πανάδες πρέπει έν καιρώ να με επισκεψθείτε.

ΚΟΡΙΤΣΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΗΣΟ ΤΩΝ ΦΑΙΑΚΩΝ.— Για το ύψος σας 1.68 θα θρπτε τις αναλογίες σας σε άπάντησι προς παρόμοια περίπτωση. Έσ' όσον είσθε άκόμη 17½ χρόνων ισχύουν κάπως και για τις δικές σας αναλογίες τα όσα γράφω άμέσως άνωτέρω. Για τα μπιμπικία σας συνιστώ την ειδική λωσίου «Σουλφίν». Να μου στείλετε άκριβή διεύθυνσι σας ύπενηλίζοντας την περίπτωση των μαλλιών σας για να σάς στείλω οδηγίες για το κατάλληλο λούσιμο που θα τους κάνετε. Δεν είναι δυνατόν, καθώς καταλαβαίνετε, να μαυρίσουν περισσότερο τα φρύδια σας χωρίς βάψιμο.

ΟΛΓΑΝ Α. ΕΥ.— Διάβασα με κάθε κατανόηση το γράμμα σας. Σας εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Η έγχειρση του στήθους είναι άπόλυτος — και φυσικά άμέσως — άποτελεσματική. άνώδυνος και τελείως άκίνητος. Δυστυχώς μόνον από την περιγραφή της περιπτώσεως σας, για να σάς άπαντήσω σε όσα με ρωτάτε, δεν είναι δυνατόν να σάς εύχαριστήσω. Θα πρέπει να εξετασθίτε 7-8 μ.μ.

ΒΙΚΗ.— Δυστυχώς δεν είναι δυνατόν να παχύνουν μόνο τα πόδια σας. Είναι τουναντίον ένδονόμενο να παχύνει όλη μαζί και πάλι να μη παχύνουν όσο θα έπρεπε τα πόδια σας.

ΑΙΓΛΗ.— Το κνούδι του προσώπου όταν μόνον άναπτύχθί σε βαθμό άρκετά αντίσθητικό, τότε θα το ελαλίψετε μόνιμα με διαθερμοπηρία δρασών κυμάτων. Άλλοιώς σας συμβούλευα να μη τους πειράξετε καθόλου. Τα τέτα λείδετε, θα έπρεπε να εξετασθίτε άν έλθετε στην Αθήνα.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Διεύθυντρια Φυσιολογικού Τμήματος του Αισθητικού Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Αθηνών Γιάν Σμάτε 38. Τηλ. 611-009

BITAM

Για τη συντήρηση και ανανέωση του νεανικού σφρίγγους

Για το καλό γήρας

Είναι προϊόν ΕΛΛΑΙΣ!

άποδίδει η ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΗ

PASSAP M201

Τμήν 2.300

Διά την πλέξιν όλων των σχεδίων χειροπλεκτικής καθώς και διά την πλέξιν του χόρτου, διαδόμενον τον τύπον PASSAP-D

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΣ Ή ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΑΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

ΑΘΗΝΑΙ: ΘΩΜ. ΜΠΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ-ΝΙΚΗΣ 21 ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΒΕΡΡΟΙΑ: Ν. ΛΙΟΛΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Η. ΜΠΕΜΠΗΣ, δδς Χρήστου Ευθυμίου.
ΚΡΗΤΗ: Γ. ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΙΣ, δδς Καντανολέων, Ήρακλειόν
ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ύψηλάντου 88.
ΚΕΡΚΥΡΑ: Ν. Β. ΜΠΑΜΙΧΑΣ Ο.Ε.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΜΟΔΑ

ΜΕΛΑΧΡΟΝΟΥΛΑ.— Λάβαμε ύπ' όψη την παράκλησή σας. Δημιουργούμε στο τεύχος αυτό δυο σελίδες διάφορα άμπιγιέ φορέματα. Νά διαλέξετε ανάμεσα σε κείνα που έχουν φαρδεύει φύστας, είναι κατάλληλα για τη δουλειά που θέλετε.

ΤΑΞΙΔΙΟΤΙΣΣΑ Φ. Κ.— Το καλύτερο για το ταξίδι θα ήταν βεβαίως ένα παλτό ριχτό τουντ ή σπορ γυνίκα. Αν δεν μπορείτε να κάνετε, φορέστε φυσικά τη ζακέτα ή το παλτό σας ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες. Αν κάνη κρυό πρέπει απωσθήσετε να προτιμήσετε το παλτό.

ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ.—Νά προτιμήσετε ένα οποιοδήποτε καλό μαλλίνακι. Και η μαλλίνη ζωρζέτα δεν είναι άσχημη. Το κρετόν μπορεί βεβαίως να μείνη και το χειμώνα, καλύτερα όμως να είναι κάτι μονοχρώμο. Το έγγυλζέκο δίμητο π.χ. που δεν είναι και πολύ ακριβό. Το βελούδο μπορείτε να αντικαταστήσετε με έγγυζο σατέν που χρησιμοποιείται επιτηδες για τη δουλειά αυτή.

ΛΕΥΚΗ.—Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Τα δειγμάτα σας είναι ωραίας ποιότητας. Συμφωνώ με την άσπρη μπλούζα, κάνετε όμως και καμιά κιτρινή ή ροζ που είναι της μόδας για να συναλλάξετε. Γάντια μαύρα όπως τα άλλα σας αξεσουάρ. Για το βάψιμο δεν υπορώ δυστυχώς να σας πω ένω. Μόνο στο βαφείο θα εξετάσουν οι ειδικοί το δείγμα και θα σας πουν σε ποιά χρώματα θα πετύχη καλύτερα. Ανάμεσα σε κείνα θα πρέπει να διαλέξετε. Ποδιές παιδικές είχαμε δημοσιεύσει στην άρχη της εποχής. Ψάξετε το τεύχος εκείνο, έχει ποδιές σχολείου

και νηπιαγωγείου. Διαλέξετε καμιά από του νηπιαγωγείου. Τα καλά ρούχα του παιδιού φορούνται, αρκεί να μη κρύωνη.

ΙΣΜΗΝΗ.—ΜΕΡΟΠΗ.—Είσαθε πάρα πολύ ευγενικά. Βεβαίως μπορείτε να φορέσετε παντήλι με το παλτό σας (όχι μάλιστα, όμως). Το μενταγιόν φοριέται στην περίπτωση που θέλετε. Καλύτερα να είναι στρουγγυλό. Οι καλύτερες νάυλον Ντυπόν είναι ωραίες, ή αντοχή όμως, πρέπει να το πάρετε απόφαση, ότι μειώνεται όσο λεπτότερη είναι η κάλτσα. Αν κάνετε βελούδο να κάνετε μπαμπασκό και όχι μεταξωτό. Νομίζω ότι μπέρτες από νάυλον, που λέτε, δεν έχουν φέρει ακόμη έδω. Αν μάθουμε τίποτε σχετικά, θα σας γράψουμε.

ΜΙΑ ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ Τ.Μ.—Νά κάνετε τη φύστας φαρδούλη για να κρύβη την άτελεία σας. Μπορείτε να κάνετε το φόρεμα σε μάλλινη ζωρζέτα ή σε βαρύ μεταξωτό κρέπ. ρομάν ή και ζερσεύ μεταξωτό. Σχεδιά απιγέ δημοσιεύουμε στο τεύχος αυτό ό,τι καλύτερο βρήκαμε από τα τελευταία. Με αυτά που μου περιγράψετε μπορείτε πολύ καλά να βεβαιώσετε στη γιορτή τα πόδια σας. Νά φορέσετε τα συνοδύστε και το φόρεμα. Τη σάσπα καλύτερα να την πάρετε μαύρη ζερσεύ με μακρούα κρόσια.

ΤΡΙΣΤΕΛ.—Καλύτερα να βάλετε άσπρη ναντέλα. Πολλά παριζιάνικα μοντέλα συνδυάζουν μαύρο με άσπρη ναντέλα.

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΟΤΙΑ.—Βεβαίως φοριέται το παλτό σας. Νομίζω ότι σας απάντησαμε σχετικά, αλλά δεν θυμάμαι πλέον καλά, διότι έτυχε πάνω στην αλλαγή της εποχής.

ΚΑΙΤΗ Κ.—Επειδή αυτά που ρωτάτε απαιτούν αρκετή προσοχή, θα μελετήσουμε τα στοιχεία που θέτετε ύπ' όψη μας και θα σας απαντήσουμε στο επόμενο.

ΛΙΝΑ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ Κ.Κ.—Κάνετε πολύ άσχημα που δείχνετε τα γραμμάτα στις φίλες σου και τα τις άκουες. Επίσης με τους περ να τον συγκρίνεις συμπεριφορές άλλους και να βιάζεσαι εκδηλώνεσαι. Κάθε άνθρωπος εκδηλώνεται διαφορετικά. Πού ζέρεις τί τα διαφορικά εκεί που πήγε σε αντιμεταπίζει εκεί που πήγε σε έξω τόπο. Είναι πολύ νωρίς ας κόμη για να του γράψης να σε πάρη. Άφες να περάση αρκετός καιρός άκούη. Νομίζεις πως είναι εύκολο; Νά εξακολουθής μόνο να του γράφης και να του φανερώνης το ενδιαφέρον και την αγάπη σου. Αυτό θα τον κρατά και θα τον κάνει να μη ξεχάση τις υποσχέσεις του.

Η ΜΥΡΤΩ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΜΙΚΡΗ ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ.—Τα φρούτα γκλασέ είναι φρούτα ζαχαρωμένα και πωλούνται σε όλα τα ζαχαροπλαστεία. Το κουάκερ πωλείται στα παντοπωλεία ή ζυμα, ή συσκευασμένο σε κουτιά. Είναι δυναμωτική τροφή για παιδιά και επίσης για μεγάλους. Χρησιμοποιείται και στη ζαχαροπλαστική. Η μαριμελάδα από ροδάκινα και από οποιοδήποτε άλλο φρούτο διατηρείται επί μήνες έφ' όσον φυσικά είναι καλά «δεμένη».

ΧΡΥΣΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ-ΠΛΕΚΤΑ

ΕΛΛΗ Ρα.—Δεν έχετε καθόλου δίκαιο να παραπονιέστε. Επανειλημμένως έχουμε δημοσιεύσει μπλουζές ζαπονέ με κοντά και μακρούα νανίκια. Όσα για το ανδρικό πουλόβερ, δυστυχώς τον τύπο που ζητάτε δεν μας έ-

ναι ταπεινωτικό για σένα. Πάντως, ή όλη συμπεριφορά του δεν μ' άρεσει καθόλου.

ΙΝΤΕΛΛ.—Είσαι βεβαίως πώς αγαπά σένα και δεν αγαπά τη μυστή του; Στο γράμμα σου δεν διευκρινίζεις αν υπάρχει σθηματικός δεσμός μεταξύ σας. Σημειώνω μόνο αν είσαι βεβαίως πώς σ' αγαπά, γιατί διαφορετικά, άδικα. Δεν πιστεύω πως θα έχη επιτυχία το διάβηλο σου αυτό. Το βλέπω αμφίβολο. Ένας τίμιος και ήθικος άνδρας δεν αρραβωνιάζεται όταν αγαπά και δεν παίρνει εύκολα τους αρραβώνες του. Νομίζω πως το καλύτερο που έχεις να κάνης είναι να τον ξεχάσης.

ΧΑΡΟΥΛΑ Τ. 14 Κ.—Μπορείτε να τους ευχαριστήσετε στέλνοντας τους την πρωτοχρονιά λίστες για λουλούδια με μία κάρτα σας στην οποία να γράφετε ευχές και ευχαριστίες. Είναι ή ευγενικότερη εκδήλωση. Αν δεν υπάρχουν στην πόλη σας καλά άνθη, πωλείται τότε προμηθευτής σας λίγα λουλούδια ή μία καλά γλάστρα και στείλετε τα καλά ή μωρ περιτυλιγμένα. Αν κι αυτό είναι δύσκολο στείλετε ένα καλό γλυκό. Άλλα προτιμώ τα λουλούδια.

ΧΩΡΙΣ ΚΑΡΔΙΑ.—Νομίζω πως είσαι άδικη και ζητάς πολλά χωρίς να δίνης τίποτα. Μα ή ζωή δεν είναι έτσι. Κάποτε σου έκανε, όπως γράφεις, όλες τις επιθυμίες σου. Τι έκανες έσύ; Τίποτα, παρά περιμένεις να θυσιάση άκούη και τη φίλη του σ' αγαπά. Σκέφθηκες όμως πως μπορούσες εκείνη να του προσφέρεις μια αγάπη που δεν μπορούσες έσύ άφού είσθε συγγενείς; Δεν πρέπει να τα θέλουμε όλα διότι. Στη ζωή πρέπει να δικά μας. Σας χωρίς να περιμένουμε πως θα παίνομεν πάντα. Περισσότερα εύτυχια νοιώθεις κανείς σαν διη παρ άδαν παίρνη. Νομίζω, η παρ άδαν πάλι, να του γράψω, πως πρέπει να του γράψης γιατί τώρα αλλωστε έχει ανάγκη σου και τώρα μπορείς να του ανταποδώσης ό,τι-εκανε για σένα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ.—Δεν πρέπει να άνησυχείς τόσο. Το ζήτημα είναι εύκολο να τακτοποιήση. Πρέπει όμως να εύρη τρόπο ό υιός σας (ή κάποιος άλλος) να μιλησέ που της εξητάσας ή και την προηγούμενη μέρα σ' ένα αξιωματικό από τα μέλη της επιτροπής και να του αναφέρη την περίπτωση αυτή. Είμαι βεβαίως ότι θα εύρη κατανόηση και βοήθεια το παιδί σας. Άλλος τας, ίδιος από νομικής πλευράς, δεν υπάρχει.

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ

Η. Ρ. ΗΡ.—Θεσσαλονίκη. —Δεν συμφωνώ να σκεπάζετε το κρεβάτι σας με το ύφασμα που έχετε, εκτός αν αλλάξετε το χρώμα του τοίχου με άλλο που θα έχει αρμονική αντίθεση με το ύφασμα. Μπορείτε όμως π.χ. να το χρωματίσετε ροζ-πάλ ή κρέμ. Για την πολυθρόνα θα χρησιμοποιήσετε σόφα ή σατέν σε κεραιμιά απόχρωσι που θα κάνει ωραία αντίθεση με το κάλυμμα του κρεβατιού. Χαλί μπορείτε να αγοράσετε μηχανοποίητο. Για το υπόλοιπο είμαι συμφωνός.

ΕΛ. Δ.—Η σόφα, είμαι συμφωνός, να είναι κόκκινη με χρυσό. Για να υπολογίσετε το μήκος του ύφασματος για ένα δολαν πάνω από το παράθυρό σας, θα πάρετε το πλάτος του παραθύρου (ή της κορνίζας) και θα το πολλαπλασιάσετε επί διόμισι φορές. Το φάρδος του δολαν (ή κρέμασι) θα είναι 20 πόντους. Ο φωτισμός θα γίνη με φανασάκια στους τοίχους.

ΝΤ. Χ.—Ό, το δρήςε στο τεύχος άριθ. 117, σελ. 56.

Ν. ΣΤΑΜΠΟΛΙΑΔΗΝ.—Η έκφοσι του ά' Ιατρικού Συμβούλου της Οικογενείας άνεστάλη προσωρινός λόγω δικαστική άγώγος με ένα έκδοτικό έγκ. Θα επανεξετασθή σύντομα, όπως έλπίζουμε, μετά την τακτοποίησι του ζήτηματος.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ Α. ΚΑΖΑΜΙΑ.

Λεμεσός Κύπρου.—Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Δυστυχώς κατάλογοι μοντέρνων επίπλων δεν έχουν ως σήμερα έκδοθή στην Ελλάδα. Αν όμως ενδιαφερόσθε για συγκεκριμένα έπιπλα γράψετε μου και θα σας διευκολύνω.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ.—Ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια. Το δωμάτιο που θέχετε τις πελάτισσές σας θα το στολίσετε ως εξής: Στην πλευρά όπου υπάρχει ή τελαμαρία θα τοποθετήσετε μία μεγάλη σε μήκος κορνίζα που θα πιανή όλοκληρο τον τοίχο και θα κρεμάσετε στ' όρο από δουλαλάς και θα το πλαισιώσετε δεξιά και αριστερά στις άκρες με δυο φύλλα κουρτίνας (ένα δεξιά και ένα αριστερά). Και πάνω θα τοποθετήσετε μία φάρα από το ίδιο ύφασμα της κουρτίνας σουρωτό. Σε μία από τις άκρες πλευρές θα τοποθετήσετε ένα καναπέ μήκους 2,50 μέτρα (όσο το μήκος του τοίχου) και ένα στενόμακρο τραπέζι (1,20Χ0,40 μ.), που θα έχη από κάτω ένα ραφί για τα φιογουνίγια σας. Τόσο ό καναπές όσο και το τραπέζι θα έχουν ύψος 40 πόντους. Ο καναπές θα είναι από άπλο έλλο βαμμένο ντοκκό και θα φέρη μαξιλάρια στο κάθισμα. Τοποθετήστε ακόμα μία απλίκα ή λαμπιέρα στην άκρη του καναπέ. Έμπρός στην τελαμαρία, κοντά στην καναπέ τοποθετήστε μία βάση που θα έχητε μία - δυο γλάστρες. Στον υπόλοιπο χώρο θα βάλετε δυο σκαμνιά (όχι κρεσέλες). Στο διώδρομο τοποθετήστε για τον ήλιο κουρτίνας από κρετόν ζωηρού χρώματος.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

Π. ΛΕΙΝΑΡΑΚΟΝ.—Έπρεπε να δώσετε τον Οκτώβριο εξέτασεις. Δεν μπορείτε να δίτετε εξέτασεις χωρίς να φοιτάτε. Για τους στρατιώτες μπορεί να γίνονται εκπτώσεις, αλλά πρέπει να είσθε έδω.

ΣΥΛΒΙΑ.—Σας δίνω τη διέθυνσι της Βιργινίας Πετιμεζάκη στη Ρώμη με ελληνικούς χαρακτήρες για λόγους τεχνικούς. Προσπαθήστε να το γράψετε Ιταλικά. Έλενα Κλέους, Ουνιάλεια Φίλιμ, Βία Σιστίνα 91, Ρόμα.

ΚΟΡΦΟΒΟΥΝΙ.—Η τελευταία ταινία που είδαμε τον Α. Άλεξάνδρη είναι «Οι ούρανοι είναι δικοί μας». Ο Δ. Χορν έπαιξε στις ταινίες «Μεθύστακας», «Αγνή του λιμανιού», «Κυριακάτικο έυπνισμα». Αυτοίμα που δεν μπορεί να σας δώσω διευθύνσεις Έλλήνων ήθοποιών.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΚΩΣΤΟΥΛΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ.—Το θέμα είναι ωραίο και καλογραμμένο. Δεν μπορεί όμως, προς το παρόν, να δημοσιευθή γιατί είναι εκτός εποχής ως τουριστικού περιεχομένου. Με χαρά θα σας δώμε στα γράφια μας.

Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.—Το άδιόροχό σας έαν είναι «καουτσούκ» από την άναποδή μεριά, θα έπρεπε ποσού το κρύψετε για το διάστημα του καλοκαιριού, να το αλείψετε όλα από μέσα με βαζελίνη ή γλυκερίνη και να το ραντίσετε με άρκετο τάλκ. Τώρα, το ίδιο θα κάνετε στα μέρη που έχη ξεραθή πασπαλίζοντας το τάλκ. Το σχέδιο του εμαρίου δημοσιεύεται σ' αυτό το τεύχος.

ΝΤ. Χ.—Ό, το δρήςε στο τεύχος άριθ. 117, σελ. 56.

Ν. ΣΤΑΜΠΟΛΙΑΔΗΝ.—Η έκφοσι του ά' Ιατρικού Συμβούλου της Οικογενείας άνεστάλη προσωρινός λόγω δικαστική άγώγος με ένα έκδοτικό έγκ. Θα επανεξετασθή σύντομα, όπως έλπίζουμε, μετά την τακτοποίησι του ζήτηματος.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ Α. ΚΑΖΑΜΙΑ.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΗ ΚΟΠΕΛΛΑ.—Χ. 767.—Σας συνιστώ να τα πάρετε αυτά που σας είπαν. Είναι καλά και επί πλέον να κάνετε την 22α ήμερα από της πρώτης ημέρας της περιόδου μία ένεσι την ήμερα Έστρον-πρόλ επί 5 ήμέρες. Άναλόγως δε του αποτελέσματος θα εξακολουθήσετε και τον έρχόμενο μήνα.

ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ, Πάτρας.—Έφ' όσον δεν είχατε περίοδο, θα κάνετε 5 ένεσεις Έστρον-πρόλ και κατόπιν θα ακολουθήσετε ή θεραπεία που σας καθώρισε ή γιατρός. Θα κάνετε και τα δυο είδη, όχι μόνο Προγεκετόν.

ΑΠΕΙΡΗ Α.—Υπάρχουν πολλές αιτίες και εν πρώτοις ή άνομία, ή κακή λειτουργία των ωοθηκών κ.τ.λ. και τέλος τοπικές μολύνσεις. Αυτά καθορίζονται με εξέταση του ιστού, όσο για το δεύτερο ζήτημα σ' αυτή την ηλικία αναπλάσσεται και δεν παραμένει έλάττωμα συνήθως.

ΑΝΝΑ.—Άνευ εξέτάσεως δεν είναι εύκολος ή άπάντησις. Πάντως ή άσθένεια που περάσατε ίσως να έχη κάποια επίδρασι, αλλά δεν νομίζω ότι είναι δυνατόν να έχη επίδρασι στην τεκνοποίησι, εκτός έαν παρουσιάζουν κάτι οί σάλπινγγες. Γι' αυτό και είναι απαραίτητη ή εξέτασις.

ΝΕΦΕΛΗ.—Άσφαλώς υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ των δυο. Γι' αυτό σας συνιστώ να κάνετε μερικές όρμονες ένεσεις Φεμινόρ ή Όβορμόλ ή Προζόντων των 10.000 μονάδων άμέσως μετά την περίοδο μία ένεσι την ήμερα επί πέντε ήμέρες. Επίσης προ της περιόδου 3 ένεσεις. Λαυτοελ ή Προλόντων των 5 μιλιγρ. Τη θεραπεία αυτή θα συνεχίσετε επί 3 μηνυ.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ.—Δεν πρέπει να άγωνιάτε διότι υπάρχουν περιπτώσεις που άφωπορούν επί ένα και δυο έτη. Γι' αυτό δεν πρέπει να είσθε τόσο διστακτική και άκούη πρέπει να γίνη εξέτασις σπέρματος του συζύγου για να εξακριβωθή αν ή αιτία προέρχεται από σας ή όχι. Θεραπευτικός σας συνιστώ τα ίδια που συνιστώ και στη «Νεφέλη».

Κ. Γ. Κ.—Έν πρώτοις πρέπει να καταπολεμήσετε την άναμία γιατί είναι ή κυριώτερη αιτία της καταστάσεως σας. Να κάνετε μία κατεμέτορη των έρυθρών αιμοσφαίριων και αναλόγως να κάνετε ή θεραπεία σας. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει άναμία μπορείτε να εφαρμόσετε ή θεραπεία που συνιστώ στη «Νεφέλη» με τη διαφορά ότι θα ήταν καλύτερα να εξετασθή από γυναικολόγο. Αυτός θα καθώριζε επακριβώς ή θεραπεία.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.—Δεν νομίζω ότι έχετε σοβαρά πράγματα, αλλά έχετε λίγα νεύρα. Σας συνιστώ την Καλμονερίνη ή Πασιφλορίνη μία κουταλιά του γλυκού και να σταματήσετε να άσφαλησθε με το ζήτημα αυτό. Μόνον όταν παντρευθήτε θα έχητε όλα τον καιρό να άσφαλησθε σ' αυτά.

Δ. Π.—Θεσσαλονίκη.—Το καλύτερο είναι ν' άπειυθύνθητε σ' ένα Σερόλόγο παρ όλον ότι αυτό είναι καθαρώς ψυχικό το αίτιο και όχι παθητική όργανική. Νομίζω δε ότι πολύ σύντομα θα παρέρθη και δεν πρέπει ν' άνησυχήτε.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΛΙΛΙΚΑ.—Το δώρος σας είναι λιγότερο από όρο πρέπει. Και άφού μου λέτε πως είσθε και λίγο άσχημη χωρίς να έχετε τίποτε «όργανικό», όπως σημειώνετε, φροντίστε να τονώσετε τον ά-

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΗ ΚΟΠΕΛΛΑ.—Χ. 767.—Σας συνιστώ να τα πάρετε αυτά που σας είπαν. Είναι καλά και επί πλέον να κάνετε την 22α ήμερα από της πρώτης ημέρας της περιόδου μία ένεσι την ήμερα Έστρον-πρόλ επί 5 ήμέρες. Άναλόγως δε του αποτελέσματος θα εξακολουθήσετε και τον έρχόμενο μήνα.

ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ, Πάτρας.—Έφ' όσον δεν είχατε περίοδο, θα κάνετε 5 ένεσεις Έστρον-πρόλ και κατόπιν θα ακολουθήσετε ή θεραπεία που σας καθώρισε ή γιατρός. Θα κάνετε και τα δυο είδη, όχι μόνο Προγεκετόν.

ΑΠΕΙΡΗ Α.—Υπάρχουν πολλές αιτίες και εν πρώτοις ή άνομία, ή κακή λειτουργία των ωοθηκών κ.τ.λ. και τέλος τοπικές μολύνσεις. Αυτά καθορίζονται με εξέταση του ιστού, όσο για το δεύτερο ζήτημα σ' αυτή την ηλικία αναπλάσσεται και δεν παραμένει έλάττωμα συνήθως.

ΑΝΝΑ.—Άνευ εξέτάσεως δεν είναι εύκολος ή άπάντησις. Πάντως ή άσθένεια που περάσατε ίσως να έχη κάποια επίδρασι, αλλά δεν νομίζω ότι είναι δυνατόν να έχη επίδρασι στην τεκνοποίησι, εκτός έαν παρουσιάζουν κάτι οί σάλπινγγες. Γι' αυτό και είναι απαραίτητη ή εξέτασις.

ΝΕΦΕΛΗ.—Άσφαλώς υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ των δυο. Γι' αυτό σας συνιστώ να κάνετε μερικές όρμονες ένεσεις Φεμινόρ ή Όβορμόλ ή Προζόντων των 10.000 μονάδων άμέσως μετά την περίοδο μία ένεσι την ήμερα επί πέντε ήμέρες. Επίσης προ της περιόδου 3 ένεσεις. Λαυτοελ ή Προλόντων των 5 μιλιγρ. Τη θεραπεία αυτή θα συνεχίσετε επί 3 μηνυ.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ.—Δεν πρέπει να άγωνιάτε διότι υπάρχουν περιπτώσεις που άφωπορούν επί ένα και δυο έτη. Γι' αυτό δεν πρέπει να είσθε τόσο διστακτική και άκούη πρέπει να γίνη εξέτασις σπέρματος του συζύγου για να εξακριβωθή αν ή αιτία προέρχεται από σας ή όχι. Θεραπευτικός σας συνιστώ τα ίδια που συνιστώ και στη «Νεφέλη».

Κ. Γ. Κ.—Έν πρώτοις πρέπει να καταπολεμήσετε την άναμία γιατί είναι ή κυριώτερη αιτία της καταστάσεως σας. Να κάνετε μία κατεμέτορη των έρυθρών αιμοσφαίριων και αναλόγως να κάνετε ή θεραπεία σας. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει άναμία μπορείτε να εφαρμόσετε ή θεραπεία που συνιστώ στη «Νεφέλη» με τη διαφορά ότι θα ήταν καλύτερα να εξετασθή από γυναικολόγο. Αυτός θα καθώριζε επακριβώς ή θεραπεία.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.—Δεν νομίζω ότι έχετε σοβαρά πράγματα, αλλά έχετε λίγα νεύρα. Σας συνιστώ την Καλμονερίνη ή Πασιφλορίνη μία κουταλιά του γλυκού και να σταματήσετε να άσφαλησθε με το ζήτημα αυτό. Μόνον όταν παντρευθήτε θα έχητε όλα τον καιρό να άσφαλησθε σ' αυτά.

Δ. Π.—Θεσσαλονίκη.—Το καλύτερο είναι ν' άπειυθύνθητε σ' ένα Σερόλόγο παρ όλον ότι αυτό είναι καθαρώς ψυχικό το αίτιο και όχι παθητική όργανική. Νομίζω δε ότι πολύ σύντομα θα παρέρθη και δεν πρέπει ν' άνησυχήτε.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΛΙΛΙΚΑ.—Το δώρος σας είναι λιγότερο από όρο πρέπει. Και άφού μου λέτε πως είσθε και λίγο άσχημη χωρίς να έχετε τίποτε «όργανικό», όπως σημειώνετε, φροντίστε να τονώσετε τον ά-

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΗ ΚΟΠΕΛΛΑ.—Χ. 767.—Σας συνιστώ να τα πάρετε αυτά που σας είπαν. Είναι καλά και επί πλέον να κάνετε την 22α ήμερα από της πρώτης ημέρας της περιόδου μία ένεσι την ήμερα Έστρον-πρόλ επί 5 ήμέρες. Άναλόγως δε του αποτελέσματος θα εξακολουθήσετε και τον έρχόμενο μήνα.

ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ, Πάτρας.—Έφ' όσον δεν είχατε περίοδο, θα κάνετε 5 ένεσεις Έστρον-πρόλ και κατόπιν θα ακολουθήσετε ή θεραπεία που σας καθώρισε ή γιατρός. Θα κάνετε και τα δυο είδη, όχι μόνο Προγεκετόν.

ΑΠΕΙΡΗ Α.—Υπάρχουν πολλές αιτίες και εν πρώτοις ή άνομία, ή κακή λειτουργία των ωοθηκών κ.τ.λ. και τέλος τοπικές μολύνσεις. Αυτά καθορίζονται με εξέταση του ιστού, όσο για το δεύτερο ζήτημα σ' αυτή την ηλικία αναπλάσσεται και δεν παραμένει έλάττωμα συνήθως.

ΑΝΝΑ.—Άνευ εξέτάσεως δεν είναι εύκολος ή άπάντησις. Πάντως ή άσθένεια που περάσατε ίσως να έχη κάποια επίδρασι, αλλά δεν νομίζω ότι είναι δυνατόν να έχη επίδρασι στην τεκνοποίησι, εκτός έαν παρουσιάζουν κάτι οί σάλπινγγες. Γι' αυτό και είναι απαραίτητη ή εξέτασις.

ΝΕΦΕΛΗ.—Άσφαλώς υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ των δυο. Γι' αυτό σας συνιστώ να κάνετε μερικές όρμονες ένεσεις Φεμινόρ ή Όβορμόλ ή Προζόντων των 10.000 μονάδων άμέσως μετά την περίοδο μία ένεσι την ήμερα επί πέντε ήμέρες. Επίσης προ της περιόδου 3 ένεσεις. Λαυτοελ ή Προλόντων των 5 μιλιγρ. Τη θεραπεία αυτή θα συνεχίσετε επί 3 μηνυ.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ.—Δεν πρέπει να άγωνιάτε διότι υπάρχουν περιπτώσεις που άφωπορούν επί ένα και δυο έτη. Γι' αυτό δεν πρέπει να είσθε τόσο διστακτική και άκούη πρέπει να γίνη εξέτασις σπέρματος του συζύγου για να εξακριβωθή αν ή αιτία προέρχεται από σας ή όχι. Θεραπευτικός σας συνιστώ τα ίδια που συνιστώ και στη «Νεφέλη».

Κ. Γ. Κ.—Έν πρώτοις πρέπει να καταπολεμήσετε την άναμία γιατί είναι ή κυριώτερη αιτία της καταστάσεως σας. Να κάνετε μία κατεμέτορη των έρυθρών αιμοσφαίριων και αναλόγως να κάνετε ή θεραπεία σας. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει άναμία μπορείτε να εφαρμόσετε ή θεραπεία που συνιστώ στη «Νεφέλη» με τη διαφορά ότι θα ήταν καλύτερα να εξετασθή από γυναικολόγο. Αυτός θα καθώριζε επακριβώς ή θεραπεία.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.—Δεν νομίζω ότι έχετε σοβαρά πράγματα, αλλά έχετε λίγα νεύρα. Σας συνιστώ την Καλμονερίνη ή Πασιφλορίνη μία κουταλιά του γλυκού και να σταματήσετε να άσφαλησθε με το ζήτημα αυτό. Μόνον όταν παντρευθήτε θα έχητε όλα τον καιρό να άσφαλησθε σ' αυτά.

Δ. Π.—Θεσσαλονίκη.—Το καλύτερο είναι ν' άπειυθύνθητε σ' ένα Σερόλόγο παρ όλον ότι αυτό είναι καθαρώς ψυχικό το αίτιο και όχι παθητική όργανική. Νομίζω δε ότι πολύ σύντομα θα παρέρθη και δεν πρέπει ν' άνησυχήτε.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΛΙΛΙΚΑ.—Το δώρος σας είναι λιγότερο από όρο πρέπει. Και άφού μου λέτε πως είσθε και λίγο άσχημη χωρίς να έχετε τίποτε «όργανικό», όπως σημειώνετε, φροντίστε να τονώσετε τον ά-

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΗ ΚΟΠΕΛΛΑ.—Χ. 767.—Σας συνιστώ να τα πάρετε αυτά που σας είπαν. Είναι καλά και επί πλέον να κάνετε την 22α ήμερα από της πρώτης ημέρας της περιόδου μία ένεσι την ήμερα Έστρον-πρόλ επί 5 ήμέρες. Άναλόγως δε του αποτελέσματος θα εξακολουθήσετε και τον έρχόμενο μήνα.

ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ, Πάτρας.—Έφ' όσον δεν είχατε περίοδο, θα κάνετε 5 ένεσεις Έστρον-πρόλ και κατόπιν θα ακολουθήσετε ή θεραπεία που σας καθώρισε ή γιατρός. Θα κάνετε και τα δυο είδη, όχι μόνο Προγεκετόν.

ΑΠΕΙΡΗ Α.—Υπάρχουν πολλές αιτίες και εν πρώτοις ή άνομία, ή κακή λειτουργία των ωοθηκών κ.τ.λ. και τέλος τοπικές μολύνσεις. Αυτά καθορίζονται με εξέταση του ιστού, όσο για το δεύτερο ζήτημα σ' αυτή την ηλικία αναπλάσσεται και δεν παραμένει έλάττωμα συνήθως.

ΑΝΝΑ.—Άνευ εξέτάσεως δεν είναι εύκολος ή άπάντησις. Πάντως ή άσθένεια που περάσατε ίσως να έχη κάποια επίδρασι, αλλά δεν νομίζω ότι είναι δυνατόν να έχη επίδρασι στην τεκνοποίησι, εκτός έαν παρουσιάζουν κάτι οί σάλπινγγες. Γι' αυτό και είναι απαραίτητη ή εξέτασις.

ΝΕΦΕΛΗ.—Άσφαλώς υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ των δυο. Γι' αυτό σας συνιστώ να κάνετε μερικές όρμονες ένεσεις Φεμινόρ ή Όβορμόλ ή Προζόντων των 10.000 μονάδων άμέσως μετά την περίοδο μία ένεσι την ήμερα επί πέντε ήμέρες. Επίσης προ της περιόδου 3 ένεσεις. Λαυτοελ ή Προλόντων των 5 μιλιγρ. Τη θεραπεία αυτή θα συνεχίσετε επί 3 μηνυ.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ.—Δεν πρέπει να άγωνιάτε διότι υπάρχουν περιπτώσεις που άφωπορούν επί ένα και δυο έτη. Γι' αυτό δεν πρέπει να είσθε τόσο διστακτική και άκούη πρέπει να γίνη εξέτασις σπέρματος του συζύγου για να εξακριβωθή αν ή αιτία προέρχεται από σας ή όχι. Θεραπευτικός σας συνιστώ τα ίδια που συνιστώ και στη «Νεφέλη».

Κ. Γ. Κ.—Έν πρώτοις πρέπει να καταπολεμήσετε την άναμία γιατί είναι ή κυριώτερη αιτία της καταστάσεως σας. Να κάνετε μία κατεμέτορη των έρυθρών αιμοσφαίριων και αναλόγως να κάνετε ή θεραπεία σας. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει άναμία μπορείτε να εφαρμόσετε ή θεραπεία που συνιστώ στη «Νεφέλη» με τη διαφορά ότι θα ήταν καλύτερα να εξετασθή από γυναικολόγο. Αυτός θα καθώριζε επακριβώς ή θεραπεία.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.—Δεν νομίζω ότι έχετε σοβαρά πράγματα, αλλά έχετε λίγα νεύρα. Σας συνιστώ την Καλμονερίνη ή Πασιφλορίνη μία κουταλιά του γλυκού και να σταματήσετε να άσφαλησθε με το ζήτημα αυτό. Μόνον όταν παντρευθήτε θα έχητε όλα τον καιρό να άσφαλησθε σ' αυτά.

Δ. Π.—Θεσσαλονίκη.—Το καλύτερο είναι ν' άπειυθύνθητε σ' ένα Σερόλόγο παρ όλον ότι αυτό είναι καθαρώς ψυχικό το αίτιο και όχι παθητική όργανική. Νομίζω δε ότι πολύ σύντομα θα παρέρθη και δεν πρέπει ν' άνησυχήτε.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΛΙΛΙΚΑ.—Το δώρος σας είναι λιγότερο από όρο πρέπει. Και άφού μου λέτε πως είσθε και λίγο άσχημη χωρίς να έχετε τίποτε «όργανικό», όπως σημειώνετε, φροντίστε να τονώσετε τον ά-

Θεραπεία υπέρτασης
έγκυς στομάχου και
διωδεκαδακτύλου με:

ALUSOL

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗ-
ΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

ΕΙΣΘΕ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΡΦΩΜΕΝΗ:

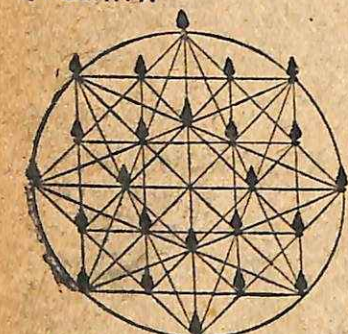
1. Η αστρονομία. 2) Η ἐνέ-
ργεια των υδατοπτώσεων. 3) 212
βαθμούς Φαρενهایت. 4) Ηλεκτρο-
λυσις. 5) Η ασπίρηνη. 6) Τα
βαμβάκερα. 7) Της Βιταμίνης Γ.
8) Δεσπότης του Μωρέως. 9)
Του Αμπαντάν.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ορίζονται ως:
1) ΠΑΡΥΣΑΤΙΣ. 2) ΔΙΣ —
ΝΑ. 3) ΑΓΑΡ — ΗΡΩΝ. 4)
ΤΑΙΡΙ. 5) ΟΗΕ — ΕΠΗ. 6)
ΠΛΑΤΙΝΑ. 7) ΤΑΕ — ΤΣΑ. 8)
ΙΕΡΟΣ. 9) ΙΡΑΝ — ΜΙΝΑ. 10)
ΤΟ — ΩΡΑ. 11) ΗΣΥΧΑΣΤΑΙ.
Καθ' ἑξῆς:

1) ΠΛΑΝΟ — ΤΑΙΤΗ. 2) Η-
ΠΑ — ΡΟΣ. 3) ΑΤΕΛΕΙΑ. 4)
ΥΔΡΑ — ΕΝΩΧ. 5) ΣΙ — ΙΣΤΑΡ
— ΡΑ. 6) ΑΣΗΡ — ΟΜΑΣ. 7)
ΡΙΕΝΤΣΙ. 8) ΙΝΩ — ΠΑΣ. 9)
ΣΑΝΔΗ — ΑΜΑΣΙ.

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ

*Ιδού με ποιόν τρόπο φύτεψ
τα δέντρα του ο υπάλληλος—Μα-
θίας:

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Τόσο τα σφουγγάρια, όσο και
τα κοράλλια είναι ζώα και όχι φυ-
τά, και επομένως το ακουάριουμ
κληροδοτήθηκε στο ζωολογικό
κήπο.

ΟΙ ΔΥΟ ΠΟΔΗΛΑΤΙΣΤΑΙ

30 και 24 χιλίωμ. την ώρα.
Όταν κινούνται ο ένας προς το
μέρος του άλλου, οι ταχύτητές
τους αθροίζονται. Άφου διήνυ-
σαν 36 χιλιομέτρα σε 40 λεπτά,
κάνουν σε 60 λεπτά 36Χ60:40
= 54 χιλίωμ. Όταν κινούνται
προς την ίδια κατεύθυνση οι τα-
χύτητές τους αφαιρούνται. Για
να κερδίσει σε 6 ώρες τη διαφο-
ρά των 36 χιλίωμ. που τους χω-
ρίζει, ο ταχύτερος κερδίζει σε κά-
θε ώρα 36:6 = 6 χιλίωμ. Επομέ-
νως, το άθροισμα των ταχυτήτων
είναι 6. Άρα, οι αντίστοιχες
ταχύτητες είναι 54:2+3 = 30 χι-
λίωμ. και 54:2-3 = 24 χιλίωμ.

ΟΙ ΝΑΥΑΡΧΟΙ

1. Αγγλία. 2. Ολλανδία. 3.
Γερμανία (1914). 4. Αγγλία. 5.
Γαλλία. 6. Αγγλία. 7. Ιαπωνία.
8. Ην. Πολιτεία. 9. Ουγγαρία.
10. Γερμανία (1940).

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ

17 νομίσματα των 10 δραχ.
Για κάθε ένα νομίσμα 10 δραχ.
αναλογούν 2 νομίσματα των 5
δραχ. και 3 των 2 δραχ., δηλα-
δή συνολικό ποσό 10+10+6 =
26 δραχ. Επομένως θα υπάρχουν
τόσα νομίσματα των 10 δραχ.,
όσες φορές ο αριθμός αυτός χω-
ρεί στο συνολικό ποσό: 442 δια
26 = 17.

ΚΑΛΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ

2,5 δραχμές. Άφου οι 5 δραχ.
αντιπροσωπεύουν το 20%,
παιχνίδι κόστιζε 100Χ5)20 = 25
δραχ. Το κέρδος της ήταν 25Χ
30)100 = 7,5 δραχ. Εκέδρισε λοι-
πόν τη διαφορά 7,5-5 = 2,5 δρ.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ... ΔΙΕΛΥΘΗ

*Όπως βλέπετε, πρόκειται για
το κεφαλαίο Ζ.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευ-
ματικών παιχνιδιών

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Η φωτιά.
Ασπρόπυργος.

ΜΙΚΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Είναι 15 χρονών και 9 μηνών.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΛΙΘΟΙ

*Οπάλι, γαλάτι, ζαφείρι, σμα-
ράγδι, τοπάζι, διαμάντι, ρουμ-
πίνι.

ΦΩΝΗΝΤΟΛΙΠΟ

*Αθώπος αγράμματος εύλο-
απέλεκτο.

Ο Νευρολόγος-Ψυχίατρος Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου
46, Γωνία Χαρ. Τρικούπη.
Νέος άριθ. τηλεφ. 614.620.

Ο Δρ

ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γενική Ίατρική Παθολογία
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 52
Τηλέφωνον 28-497

Δέχεται: Καθημερινώς
4-7.30 και το πρωί έ-
πί συνεντεύξει.

Επιστημονικόν Ίνστιτούτον Καλλονής.

Μ. ΛΟΥΪΖΙΔΟΥ-ΑΜΠΑΖΩ

Άγίου Κωνσταντίνου 14
ειδικευθείσα επί μακρόν εις Πα-
ρισίους — Βιέννην, εφαρμόζει
τάς τελευταίας μεθόδους περι-
ποιήσεως προσώπου, δερματος,
σώματος. Εξάλειψις ρυτίδων,
φακίδων. Παχυσαρκία, ιδιαίτε-
ρον τμήμα. Αίθουσα άναμονής
και είσοδος δια κύριους. Έκα-
στην Κυριακήν 9—2 συμβουλαί
δωρεάν.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 - Τηλ. 55-638

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ ΛΙΝΤ ΓΙΟΕΛ, ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 12

ΜΙΛΟΥΝ Τ'ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από
18 Νοεμβρίου - 1 Δεκεμβρίου γι αυτές που
γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30
Μαρτίου): Στο δεκαπενθήμε-
ρο αυτό πρέπει να είσαστε
επιφυλακτική σε όλα και να
προσέχετε την υγεία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρ-
τίου — 9 Απριλίου): Τα
αισθηματικά ζητήματα ενο-
ούντα αυτό το 15ήμερο χω-
ρίς όμως πολλές εξάρσεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Α-
πριλίου): Βελτιώνεται η κα-
τάστασι και η τύχη γίνεται
υποτελής σας. Δείξτε σταθε-
ρότητα και θέλησι.

Γαύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Α-
πριλίου): Μία μικρή περα-
στική αναστάτωση, μπορεί
και στον αισθηματικό τομέα,
δεν αποκλείεται όμως και μέ-
σα στην οικογένειά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μα-
τίου): Καινούργιος κλονισμός,
μά μεγαλύτερη ένιςχυσι του
εαυτού σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μα-
τίου): Μπορείτε να προχωρή-
σετε χωρίς ένδοιασμούς.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μα-
τίου): Πολλοί θα είναι οι συν-
τελεστές της ευτυχίας σας
αυτό το δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ι-
ουνίου): Υπάρχει φόβος να
σκοντάψετε, ακόμα και αν
προσέχετε πολύ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ι-
ουνίου): Προσανατολίζεστε
προς καινούργιους ορίζοντες.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου
— 1 Ιουλίου): Η άντοχή
σας για να αντιδράσετε στις
αναποδίες της ζωής χαλαρώ-
ν. Αποφεύγετε τις πολλές
σκοτούρες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ι-
ουλίου): Θα απογοητευθήτε
αν περιμένετε την πραγματο-
ποίηση μιας παλιάς υποσχέ-
σεως.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ι-
ουλίου): Να είσαστε ρεαλι-
στρια και κυττάξετε κατάφα-
στα τα πράματα.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου
— 1 Αυγούστου): Δεν θα γί-
νη, και αν γίνη δεν θα είναι
αυτό που θέλετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Α-
υγούστου): Η κατάσταση σας
δελτιώνεται κατά τρόπο ανα-
πάντεχο μα πρέπει να προ-
σέξετε το τελευταίο πενήη-
μερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Α-
υγούστου): Δεν είναι εμπόδια
αυτά που νομίζετε και, δεν
πρέπει να τα λάβετε υπ' όψι
σας.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγού-
στου — 2 Σεπτεμβρίου):
Υπομονή θα νρειαστήτε, άλ-
λά και επιμονή για να δη-
τε από το αδιέξοδο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σε-
πτεμβρίου): Έχετε ανάγκη
από λίγη υπτική διδασκα-
λία. Δεν έχετε πείρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σε-
πτεμβρίου): Θα θάψετε όλα
τα βάσανα και τις στενοχω-
ρίες του παρελθόντος.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμ-

βρίου — 1 Οκτωβρίου): Έ-
πειτα από δύσμηρες προσπά-
θειες θα άνεβθε σιγά - σιγά
κως την επιτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Ο-
κτωβρίου): Η κατάσταση πα-
ραμένει η ίδια με τάσι για
χειροτέρευσι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Ο-
κτωβρίου): Θα βρθε την έ-
σωτερική σας ισορροπία που
είναι το μυστικό της ευτυ-
χίας.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Οκτω-
βρίου — 2 Νοεμβρίου): Πρέ-
πει να ψάξετε γύρω σας για
να βρθε την αίτια μιας ά-
νωμαλίας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νο-
εμβρίου): Τώρα είναι καιρός
να πάρετε μία απόφασι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νο-
εμβρίου): Κάποιος στο περι-
βάλλον σας είναι διπρόσωπος.
δεν μπορείτε να βασίζεστε
στην ειλικρίνεια του.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμ-
βρίου — 1 Δεκεμβρίου): Μη
υπολογίζετε πάντα μονάχα
στην τύχη. Πρέπει να βοηθη-
σετε κι έσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δε-
κεμβρίου): Μη αποκοιμόσα-
στε σε άόριστες ελπίδες. Δυ-
σκολίες μεγάλες μπορούν να
παρουσιασθούν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δε-
κεμβρίου): Είναι πάντα ένδι-
αφέρον κάθε τι το καινούρ-
γιο που παρουσιάζεται.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμ-
βρίου—1 Ιανουαρίου): Προ-
σέχετε τις υποθέσεις σας.
Μη απλώνεστε πολύ. Είναι
προτιμότερο να αυτοσυγκεν-
τρωθήτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ια-
νουαρίου): Για να πραγματο-
ποιήσετε τις επιθυμίες σας
φροντίστε να αναπτύξετε μέ-
σα σας, τη μεθοδικότητα, την
τάξι, την ψυχική πειθαρχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Ι-
ανουαρίου): Πρέπει να προ-
βάλλετε περισσότερο την
προσωπικότητά σας τόσο μέ-
σα στο σπίτι σας όσο και
έξω.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Ι-
ανουαρίου): Μη σπαταλάτε
πολύ τον εαυτό σας γιατί θα
έρθε η στιγμή που δεν θα έ-
χετε τίποτε να δώσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανου-
αρίου — 9 Φεβρουαρίου): Η
κατάστασι δεκαθαρίζει προς
αφελός σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φε-
βρουαρίου): Δημιουργείται έ-
νοικό κλίμα γύρω σας και έ-
κείνοι που σας αγαπούν έκδη-
λώνουν έμπρακτα την αγάπη
τους.

Ιχθείς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—29 Φε-
βρουαρίου): Κλείστε τ' αυτιά
σας στις γνώμες των τρί-
των, που δεν επιθυμούν ειλι-
κρινά το καλό σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρ-
τίου): Μία καινούργια συμ-
πάθεια, πιθανόν όμως όχι με-
γάλης διάρκειας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20
Μαρτίου): Γιατί απογοητεύε-
στε τόσο εύκολα όταν όλα ει-
ναι ευνοϊκά:

ΣΙΒΥΛΛΑ

DR SCHOLL'S:

Για την υγεία
και την
όμορφιά
τών ποδιών

*

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ

52-673, 52-674

«ΑΘΗΝΑ»

ΑΘΗΝΑ.

Τελειώνουν τα βάσανα...

- 1. Το HARPIC καθαρίζει τις λεκάνες των αποχωρητη-
ρίων σας ακόμη και εις το μέρος που δεν φθάνει ή βούρτσά.
- 2. Το HARPIC εξαφανίζει την κακοσμία εις την ρί-
ξαν της και καταστρέφει τα μικρόβια.
- 3. Το HARPIC είναι οικονομικόν. Χωρίς κόπο έχετε την
λεκάνην σας καθαρή, υγιεινή, χωρίς δυσάρεστη όσμη.

ΧΑΡΠΙΚ!

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

Προϊόν των άγγλικών εργοστασίων Reckitt & Colman Ltd. — Hull & London.
Γενικοί Άντιπρόσωποι: ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΤΕΣΤΡΕ Α.Ε. ΤΗΛ. 462.618

ΑΘΗΝΑ
NELSON

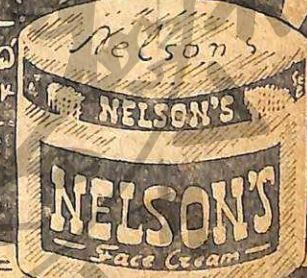

ΚΡΑΓΙΟΝ - ΚΡΕΜΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Με το ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ έχετε
παντού ή παντοτε το ΟΡΑΙΟΤΕΡΟ
ΕΛΚΥΣΤΙΚΟΤΕΡΟ χείρη γιατί είναι
ρηγνυμένον ότι δεν θάινει ακόμη
όν το σκουπίζετε

Με την ΚΡΕΜΑ ΝΕΛΣΟΝ ε' αποκτήσει τη
ΟΡΑΙΟΤΕΡΗΝ ή μέλας ΑΓΙΑΝ επιδερμίδα με
νεανική φρεσκάδα γιατί την καθαρίζει
απο τα ΜΠΙΜΠΡΙΑ ή τις ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ που
προκαλούνται απο διάφορους ερεθισμούς.

ΚΡΑΓΙΟΝ ή ΚΡΕΜΑ ΝΕΛ-
ΣΟΝ είναι τα ΤΕΛΙΟΤΕΡΑ ή
αδυναμωμένα καλλυμ-
τικά της γυναι-
κής όμορφιάς

ΑΝΤΙΠΡ. ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ: Ι. ΚΕΦΑΛΑΣ (Βασιλειού του 31)
ΔΕΣΣΕΛΙΝΗ

